

Giới thiệu Quảng Đồi Còn Lại Đều Vì Em

Tên Khác: Trăm Tỷ Ngạo Kiều Bảo Bảo: Daddy, Tới Solo!

Ở thành phố H, ai ai mà không biết Dur Việt Hàn nổi danh là người đàn ông thần bí nhất, đã vậy còn kiêng nỡ sắc không bao giờ có bóng hồng xung quanh, làm việc nhẩn tằm trái tim sắt đá nhưng lại có một nhược điểm đó chính là sợ một đứa bé không có cách nào thoát thân.

Gương mặt đáng yêu, đôi mắt long lay ngây thơ: "wow. cha thật là đẹp trai mà"

Nhìn không được nước vãi chảy hai bên miệng: "Cha ơi, cha ôm con một cái đi mà hix"

“Cha, con muốn có em gái, cha mẹ mau mau tạo em gái cho con.”

“Cha...”

Dur Việt Hàn mặt lạnh như tiền, “Chú chưa từng qua đêm với bất kỳ người phụ nữ nào!” Thì đào đâu ra con gái???

“Chẳng lẽ là mẹ nhân lúc cha không chú ý đã xxx cha?”

Dur Việt Hàn, “...”

Tóm lại: Đây là cuộc đấu trí đấu đùng mang màu sắc ám áp và ngọt ngào của một gia đình với người cha lạnh lùng ít nói, cô con gái láu lỉnh, ranh ma...

Bạn đang đọc truyện *Quảng Đồi Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1: Đứa con từ trên trời rơi xuống!

Tập đoàn Dur Thị.

Tòa cao ốc chọc trời sừng sững ngay trung tâm thành phố H, khu vực tài chính có tiếng là tắc đất tắc vàng, ngạo nghễ nhìn xuống.

“Mọi người chú ý! Mọi người chú ý! Lập tức tập hợp tại sảnh lớn...” Lệnh triệu tập vang lên từ bộ đàm nội bộ.

Vài phút sau.

“Két...” Một chiếc xe thể thao bóng bẩy, vô cùng xa hoa dừng ngay trước tòa cao ốc chọc trời.

Đằng sau nó là một chiếc xe hơi màu đen, bốn năm vệ sĩ trong bộ đồ đen dẫn đầu bước xuống. Họ cảnh giác nhìn quanh bốn phía, sau khi xác định không có nguy hiểm, một người trong đó tiến lên, hơi cúi người, cung kính mở cửa chiếc xe thể thao.

Thứ đầu tiên đập vào mắt là một đôi chân thon dài được bọc trong chiếc quần tây đen, giẫm trên mặt đất với khí thế mạnh mẽ như đang giẫm lên trái tim của mọi người.

Khuôn mặt đẹp như tạc lộ ra, tất cả mọi người ở đây đều nhìn không được hít hà một hơi!

Góc cạnh rõ ràng, lông mày thanh tú.

Đôi mắt vừa đen vừa sâu, thần bí mà khó lường, khóe miệng hơi cong lên, tựa cười mà như không cười.

Đôi mắt kia lia đến đâu, mọi người đứng ở đó đều bất giác cúi đầu, đó là sự phục tùng đến từ đáy lòng...

“Anh Hàn...”

Đoàn người xếp thành hai hàng trước lối vào đồng thanh chào hỏi.

Một tay đút trong túi quần, mái tóc đen bóng phản chiếu ánh nắng, trước ánh nhìn của mọi người, Dur Việt Hàn chậm rãi bước lên bậc cầu thang.

Bầu không khí trang nghiêm, túc mục...

“Cha!” Một tiếng nói non nớt vang lên, phá vỡ sự im lặng.

Giây tiếp theo liền thấy một cô bé trắng trắng mềm mềm như cục bột nếp lấp ló gần đó. Không biết cô bé từ nơi nào đi tới đây, thân hình nhỏ nhắn gần như chìm ngấm sau đoàn người, cô bé đẩy chân mọi người ra, lao đảo chạy tới.

Cô bé trông rất nhỏ, nhìn qua chỉ khoảng một hay hai tuổi gì đó.

Khi tất cả mọi người còn chưa kịp phản ứng, cô bé chạy tới trước mặt Dư Việt Hàn!

“Cha ơi cha... Cha...”

Giọng nói thánh thót như chuông, có sức mê hoặc như một câu chú, rõ ràng truyền vào lỗ tai mỗi người.

Cha?!

Chỉ một chữ cũng đủ khiến mọi người sững sờ tại chỗ!

Ai chẳng biết, Dư Việt Hàn có tiếng không gần nữ sắc.

Làm sao đột nhiên lại lòi ra một đứa con được?!

“Buông tay!” Dư Việt Hàn cúi đầu, nhìn chằm chằm cô bé đang ôm chân mình, giọng nói lạnh như băng phát ra từ kẽ răng.

Đáy mắt mờ hồ lộ ra một tia không kiên nhẫn.

Anh chưa từng chạm qua người phụ nữ nào thì làm sao có con được?

Vệ sĩ xung quanh bị giọng nói lạnh như băng này gọi hồn về, vội vàng bước lên trước, chuẩn bị bế đứa bé đi...

Tay vừa mới vươn ra, thoáng nhìn thấy gì đó, động tác liền cứng lại.

Anh chàng vệ sĩ trợn to hai mắt như gặp phải quỷ, “Anh... Anh Hàn... Đứa bé này...”

“Hu hu hu...”

Tiếng khóc vang dội của đứa bé vang lên cắt ngang lời nói của người vệ sĩ.

Cô bé như biết mình bị người ta ghét bỏ, môi bĩu ra, thút thít khóc, nhìn sao mà đáng thương quá.

Đôi mắt to tròn ngập nước, nước mắt to như hạt đậu thì nhau rơi xuống...

Nháy mắt ngẩng đầu lên, để lộ khuôn mặt nhỏ bé tính xảo.

Khuôn mặt này giống Dư Việt Hàn đến bảy tám phần, mọi người suýt nữa thì hét lên vì kinh ngạc!

Nhưng điều khiến người vệ sĩ hoảng sợ không phải là khuôn mặt của cô bé mà là tờ giấy được treo trên người cô bé...

“Anh Hàn, trên người đứa bé có treo một tờ giấy ghi kết quả xét nghiệm ADN.” Vệ sĩ cẩn thận lấy tờ giấy kia xuống, cung kính đưa tới trước mặt Dư Việt Hàn.

Chờ đến khi Dư Việt Hàn nhìn rõ nội dung trên tờ giấy, đôi con ngươi màu đen hơi co lại, anh siết chặt tờ giấy trong tay.

“Phong tỏa nơi này, tìm mẹ của đứa bé cho tôi!”

Bạn đang đọc truyện *Quãng Đời Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Mẹ của đứa bé

Tầng cao nhất, văn phòng tổng giám đốc.

Văn phòng rất lớn, nội thất được trang trí theo tông chủ đạo trắng đen, trang nhã và phóng khoáng.

Giờ phút này, căn phòng rộng lớn tràn ngập hơi thở áp bách khiến tất cả mọi người có mặt đều không dám ngẩng đầu lên...

“Anh Hàn, đều đã điều tra qua, không ai nhìn thấy đứa bé này xuất hiện thế nào, camera theo dõi cũng không quay được...”

Đứa bé như đột nhiên hiện ra trước mặt mọi người vậy.

Không có bất cứ dấu vết gì.

“Anh nói cái gì? Không điều tra được?” Giọng nói lạnh như băng của Dư Việt Hàn khiến người ta không rét mà run.

Anh giơ tay lên rồi vỗ đến “bộp” một cái lên tờ kết quả xét nghiệm ADN trên bàn, sa sầm mặt lại.

Một đứa bé nhỏ tuổi như vậy không thể nào tự mình xuất hiện ở chỗ này.

“Còn có, phần báo cáo xét nghiệm ADN này là thật...” Vệ sĩ cố gắng gượng báo cáo tiếp.

Cô bé này thật sự là con gái của anh...

Cả căn phòng đều chìm trong im lặng, sự yên lặng trước cơn giông.

Cục bột nhỏ đang ngồi trên ghế sofa kia là người duy nhất trong căn phòng không hề cảm giác được hơi thở nguy hiểm đang tràn ngập xung quanh, đôi mắt to tròn và đen láy liếc ngang liếc dọc, không hề sợ hãi.

Cô bé bò tới chỗ Dư Việt Hàn, ánh mắt chớp chớp như đang xin anh ôm một cái.

Đôi mắt ấy nhìn anh đầy mong chờ, miệng nhỏ chúm chím hơi hé mở, non nớt gọi một tiếng.

“Cha...”

“...”

Một thứ gì đó đang lay động trái tim anh, sự rung động khó tả này chạy dọc theo gân mạch, lan tỏa khắp cơ thể anh.

Nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn cực kỳ giống mình, cặp mày rậm nhíu lại, chợt lại nghĩ đến lai lịch không rõ ràng của cô bé...

Bao nỗi cảm xúc nảy lên trong lòng, anh phiền lòng vươn tay nới lỏng cà vạt.

Bỗng nhiên, một cái đầu xù xù cọ cọ ngực anh, giống như đang tìm cái gì...

“Uống sữa, uống sữa...”

Dư Việt Hàn cứng người lại.

Giây tiếp theo, đột nhiên cúi đầu.

Còn chưa kịp phản ứng liền thấy cô bé há miệng rồi cắn ngực anh, ánh mắt híp lại ra chiều sung sướng lắm!

“Á...”

...

Hai năm sau.

“Bác tài, dừng xe trước cổng bệnh viện đi ạ.” Niên Tiểu Mộ cầm lấy hộp bánh kem bên cạnh, chiếc bánh này là cô tự tay làm. Cô mở cửa xuống xe, vào bệnh viện, đi tới chỗ đăng ký.

“Chào cô, tôi đến gặp bác sĩ Đàm ở khoa thần kinh...”

“Xin mọi người nhường đường một chút! Nhường một chút!” Theo tiếng hô lớn, một nhóm người vội vàng từ cửa bệnh viện đi vào, hướng về phía Niên Tiểu Mộ.

Trên cáng, trên người bác sĩ, trên người nhân viên cứu hộ bước xuống từ xe cấp cứu đều là máu và máu, màu đỏ ghê người ấy khiến người xung quanh rùng mình.

“Chuyện gì thế?”

“

“Xảy ra tai nạn xe cộ ở ngã tư đằng trước, những người bị thương được đưa đến bệnh viện của chúng ta, bị thương nghiêm trọng nhất chính là đứa bé này...” Người bác sĩ đầu tiên đi xuống từ xe cứu thương vừa đi vừa trả lời đồng nghiệp.

Nghe vậy, Niên Tiểu Mộ theo bản năng hướng ánh mắt về phía cánh cửa thương di động đang được đẩy phía trước.

Một cô bé khoảng ba tuổi đang mê man trên đó.

Cô bé mặc một chiếc váy công chúa màu trắng, giờ nó đã bị máu nhuộm đỏ, khuôn mặt tinh xảo trắng bệch như tờ giấy, thân thể nhỏ nhỏ cuộn tròn trên cánh...

Chỉ là nhìn thoáng qua, nhưng không hiểu sao Niên Tiểu Mộ lại có cảm giác như ai đó đang bóp chặt tim cô.

“Đứa bé này thuộc nhóm máu B nhưng bệnh viện của chúng ta vừa hết nhóm máu này, nếu đợi máu từ bệnh viện khác chuyển đến thì chắc chắn không kịp được! Giờ có ai cùng nhóm máu này hiến máu không?” Một người khác đi tới, đáng về vội vàng.

“Đột ngột thế này thì tôi tìm đâu ra người tới hiến máu chứ?”

“Thế thì phải làm sao bây giờ? Thời gian không đợi người đâu...”

Niên Tiểu Mộ còn đang sững sờ tại chỗ, trong đầu đều là khuôn mặt nhỏ vừa thấy kia, nghe thấy bác sĩ nói vậy, dường như theo bản năng xông lên trước.

“Tôi nhóm máu B, tôi có thể hiến máu cho cô bé!”

Bạn đang đọc truyện *Quăng Đời Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Oan gia ngõ hẹp

Việc truyền máu diễn ra rất nhanh.

Kiểm tra, rút máu.

Hộ sĩ rút ống tiêm ra, dặn dò, “Cô Niên, mới hiến máu xong thì tốt nhất nên nghỉ ngơi một chút rồi hãy đi.”

“Đứa bé kia không sao chứ? Tôi có thể đi thăm cô bé được không?” Niên Tiểu Mộ ấn miếng bông trên cánh tay, có chút lo lắng hỏi.

“Chuyện này... Có lẽ cần phải được người nhà bệnh nhân đồng ý mới được.” Hộ sĩ do dự nhìn thoáng qua Niên Tiểu Mộ, muốn nói lại thôi.

Cô ta không chắc chắn được, vì nghe nói đứa bé bị thương có thân phận đặc biệt. Cô bé vừa được đưa vào phòng phẫu thuật không lâu thì đã có một đám vệ sĩ canh gác bên ngoài.

“Đừng rồi, cô Niên, đồ của cô.” Hộ sĩ đặt hộp bánh kem lên trên bàn.

Thấy hộp bánh kem, Niên Tiểu Mộ như nhớ ra điều gì.

Chết rồi! Sao cô lại quên mất chuyện chính chứ?

Niên Tiểu Mộ lập tức đứng bật dậy khỏi ghế, một tay cầm bánh kem, một tay đỡ lấy cái đầu đang choáng váng của mình, lao đảo chạy ra ngoài.

Vội vàng chạy khỏi phòng lấy máu, đang định chạy tới thang máy, đột nhiên, từ chỗ ngoặt xuất hiện một bóng người cao lớn, hai người đâm sầm vào nhau.

“A...” Niên Tiểu Mộ theo quán tính bị đẩy lùi về phía sau, cô ngã ngửa ra.

Theo bản năng, Niên Tiểu Mộ vươn tay về phía trước nắm lấy áo của đối phương.

“Roẹt!” Tiếng vải rách vang lên, Niên Tiểu Mộ chỉ kịp nhìn thấy một đôi mắt đen lạnh như băng, liền ngã xuống đất.

Không đợi cô kêu đau, môi người đàn ông liền dán lên môi cô...

Hơi thở xa lạ ập đến, mang theo hormone nam tính mãnh liệt... Còn vị bạc hà có nhàn nhạt.

Nụ hôn đầu tiên của cô... Mất rồi?

Niên Tiểu Mộ dờ ra, bộ óc báo động chết máy tạm thời.

Dư Việt Hàn không ngờ rằng, anh vội vàng tới gặp con gái thì gặp ngay chuyện ngoài ý muốn này, khuôn mặt lạnh lùng trầm xuống, nhanh chóng đứng lên.

Không chút do dự giờ tay lau môi, đáy mắt lộ ra vẻ chán ghét.

Khí thế mạnh mẽ đè ép không khí xung quanh xuống.

“Cậu chủ, anh không sao chứ?” Trợ lý là người duy nhất chứng kiến cảnh tượng vừa rồi, anh ta hốt hoảng mở miệng.

Ai chẳng biết, Boss nhà anh ta không gần nữ sắc, giờ thì hay rồi, không biết người phụ nữ này nhảy ra từ đâu, vừa xuất hiện đã cướp lấy đôi môi của sếp anh ta.

“...” Giọng nói của người trợ lý kéo Niên Tiểu Mộ trở lại với thực tại.

Anh trai này, người bị va phải là tôi, sao cậu chủ nhà anh có chuyện gì được chứ?

Người có chuyện gì bây giờ phải là cô mới đúng. . .

Niên Tiểu Mộ đỡ lấy đầu mình, cô đang choáng váng như bị say xe vậy, bất chợt, cô nhìn xuống vào bàn tay trống không của mình, nhớ tới cái gì, cả người rùng mình!

Quay đầu nhìn sang bên cạnh, liền thấy hộp bánh kem nằm lăn lóc trên mặt đất, bơ cũng bị bắn ra ngoài. . .

“Bánh kem của tôi!” Niên Tiểu Mộ xót xa kêu lên, đứng dậy muốn nhặt bánh kem.

Giờ đã chẳng thể nhìn ra hình dáng ban đầu của chiếc bánh kem nữa rồi, trong hộp chỉ còn là một hỗn hợp dính dính. . .

Lại ngẩng đầu lên, liền thấy người đụng vào cô đang muốn rời khỏi.

“Anh kia, anh chờ một chút!” Niên Tiểu Mộ bỏ lại bánh kem của mình, thở phì phò xông lên cản đường anh.

Nếu không phải anh đột nhiên lao đến đụng phải cô thì cô cũng sẽ không ngã, vậy mà anh chẳng nói tiếng nào đã định bỏ đi.

Vừa thấy rõ mặt người đàn ông, Niên Tiểu Mộ sững sờ tại chỗ.

Đẹp trai. . . Từ đẹp trai này không thể hình dung hết được vẻ đẹp của anh.

Nhưng sao người này lạnh lùng thế nhỉ, lạnh như khối băng vừa được lấy ra từ hầm băng vậy.

Anh mới chỉ liếc mắt một cái mà cô đã nổi hết cả da gà.

Chỉ một giây thôi, ánh mắt đó đã không đặt trên người cô nữa, anh lướt qua cô rồi đi. . .

“Thưa cô, cậu chủ nhà tôi có chút việc bận, cô muốn bồi thường bao nhiêu thì nói với tôi. . .” Thoáng thấy vẻ mặt không tốt của Boss nhà mình, trợ lý vội vàng tiến lên.

Từ khi nghe tin con gái mình bị tai nạn xe cộ, Dư Việt Hàn giống như phát điên lao tới bệnh viện, lúc này còn chưa thấy được người đã bị một người phụ nữ xa lạ ngăn cản.

Anh ta thực sự sợ boss nhà mình sẽ giết người!

“Tôi không cần tiền, tôi muốn anh ta xin lỗi tôi!”

Bạn đang đọc truyện *Quãng Đời Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Đáng vẻ chật vật của anh

Niên Tiểu Mộ nhìn bóng dáng rời đi của người đàn ông, nói với theo.

Nghe vậy, bước chân Dư Việt Hàn dừng một chút, bóng dáng mạnh mẽ lộ ra hơi thở chết chóc.

Nhưng anh không dừng lại thêm nữa mà tiếp tục bước đi.

“Thưa cô, tôi xin lỗi cô. Đây là danh thiếp của tôi, nếu cô thay đổi ý nghĩ về chuyện bồi thường, có thể liên hệ với tôi.” Trơ lý nhét một tấm danh thiếp vào tay Niên Tiểu Mộ, xoay người vội vàng đuổi theo Dư Việt Hàn.

Đến khi hai người đi tới cửa phòng phẫu thuật, đèn phòng phẫu thuật vẫn còn đang sáng.

“Cậu chủ, áo của anh rách rồi, có cần đi thay cái khác không?” Trơ lý chỉ chiếc áo sơ mi đã bị đứt cúc trên người anh, cẩn thận hỏi dò.

Anh ta theo anh nhiều năm như vậy, đây là lần đầu tiên nhìn thấy dáng vẻ chật vật như thế của anh.

Chiếc sơ mi đứt mấy cúc liền, quần áo nhàu nhĩ, trên ống quần còn dính bánh kem...

Nhớ tới người phụ nữ dám bắt Dư Việt Hàn xin lỗi vừa rồi, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng trên lưng người trơ lý.

“Không cần.” Dư Việt Hàn lạnh lùng mở miệng, ánh mắt vẫn không rời khỏi phòng phẫu thuật.

Rất nhanh sau đó, đèn phòng phẫu thuật chợt tắt.

“Cô bé đã thoát khỏi nguy hiểm, giờ thuốc mê chưa tan, chắc phải một lúc nữa mới tỉnh được.” Bác sĩ tháo khẩu trang xuống, vui vẻ nói.

“Lại nói, cô bé này mạng lớn đấy. Thực ra, bệnh viện chúng tôi vừa hết nhóm máu B, may mà có người tốt bụng hiến máu cho cô bé, nhờ vậy chúng tôi mới cứu sống cô bé được.”

Lời bác sĩ nói khiến Dư Việt Hàn hơi nhũn mảy lại, anh quay đầu nhìn về phía trơ lý ở bên cạnh.

Đây là ân nhân cứu mạng của con gái anh...

Trơ lý hiểu ý, vội vàng chạy tới phòng lấy máu.

Rất nhanh sau đó, anh ta trở lại, “Cậu chủ, hộ sĩ nói người hiến máu đã về rồi, mới vừa đi.”

“...” Mới vừa đi?

Ánh mắt Dư Việt Hàn chợt lóe, vừa định nói cái gì, lại thấy con gái được đẩy ra khỏi phòng phẫu thuật, lập tức cất bước tiến đến.

...

Niên Tiểu Mộ sững sờ tại chỗ một lúc lâu mới lấy lại tinh thần.

Nhìn lướt qua danh thiếp trong tay, hai má phồng lên vì tức giận, vừa định ném danh thiếp vào thùng rác, nghĩ nghĩ lại nhét vào trong túi.

Niên Tiểu Mộ xoay người đi vào trong thang máy.

Niên Tiểu Mộ đứng trước một văn phòng, không nói gì liền đẩy cửa đi vào, bày ra biểu tình đáng thương nhất.

“Bạn thân yêu, mình xin lỗi cậu, bánh sinh nhật của cậu bị người ta làm hỏng rồi, nhưng mà mình có thể lấy thân báo đáp...” Niên Tiểu Mộ còn chưa nói xong, một tờ giấy đã bay tới phía cô.

Cô theo bản năng giơ tay bắt lấy.

“Đây là cái gì?”

“Mình đã chọn công việc cho cậu rồi, đọc lại kỹ yêu cầu bên trên đi, ngày mai đi phỏng vấn, có vấn đề gì không?” Trước bàn công tác, một phụ nữ còn rất trẻ ngẩng đầu lên, cô ấy đeo một cặp kính đen, vừa nhìn cô vừa nói.

Đàm Băng Băng, bạn thân nhất của cô, cũng là chủ nợ lớn nhất của cô.

Mấy năm nay, vì giúp cô sống sót, Đàm Băng Băng không chỉ táng gia bại sản mà còn nợ nần chồng chất.

Chuyện Niên Tiểu Mộ muốn làm nhất hiện giờ chính là kiếm tiền trả nợ cho cô ấy.

“Không thành vấn đề.” Niên Tiểu Mộ cầm lấy tờ giấy, cặp mắt đen na mẫn lóe lên, “Vậy chuyện bánh sinh nhật của cậu...”

“Không phải người nào đó vừa nói sẽ lấy thân báo đáp cho mình sao?”

“Cậu nói mình mới nhớ, người làm hồng bánh sinh nhật của cậu có để lại danh thiếp, bảo cậu liên lạc với anh ta, mình thấy anh ta hợp với chuyện lấy thân báo đáp hơn mình nhiều.” Niên Tiểu Mộ móc ra một tấm danh thiếp từ trong túi, đập xuống bàn Đầm Băng Băng, hôn lên mặt cô ấy một cái, “Bạn yêu dấu, mình về chuẩn bị cho buổi phỏng vấn ngày mai đây, chúc cậu sinh nhật vui vẻ!”

Nói xong, Niên Tiểu Mộ chạy mất hút!

Bạn đang đọc truyện *Quãng Đời Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Rơi vào trong tay anh!

Niên Tiểu Mộ thực sự nghiêm túc chuẩn bị cho buổi phỏng vấn, cô rời nhà từ sáng sớm.

Tới địa chỉ ghi trên tờ thông báo tuyển dụng, vừa xuống xe, cô lập tức ngỡ ra như phỏng.

Tòa biệt thự trước mắt quá rộng lớn.

Nhà họ Dư không hổ là gia tộc số một của thành phố H, chỉ nhìn bề nổi thôi cũng đủ khiến người run sợ, ai ai cũng phải kính nể.

Lúc này, ngoài cổng lớn của biệt thự, người đông nghìn nghịt. Cảnh tượng trước mắt chẳng có điểm nào giống với một buổi tuyển hộ lý mà càng giống buổi tuyển chọn phi tần của hoàng đế thời cổ đại hơn.

Niên Tiểu Mộ đã tìm hiểu về người đưa ra thông báo tuyển dụng.

Dư Việt Hàn, người đàn ông độc thân kim cương tôn quý nhất thành phố H, chưa kết hôn, nhưng đã có một cô con gái ba tuổi.

Bá đạo, mạnh mẽ, lạnh lùng...

Cô còn nghe nói, “anh Hàn” này là một “tuyệt sắc”!

Lúc đọc mấy lời tán dương trên mạng, trong đầu cô lại nghĩ đến tên vô lại đã cướp mất nụ hôn đầu của cô ở bệnh viện ngày hôm qua.

Không biết người đàn ông đó và Dư Việt Hàn, người nào đẹp hơn?

“Đăng ký rồi thì đi theo tôi vào đây.” Quản gia tiếp nhận hồ sơ xin việc, xoay người đi vào bên trong.

Mới đi được vài bước, đột nhiên dừng lại.

Chợt, tất cả mọi người dừng bước, đồng loạt chỉnh sửa lại đầu tóc quần áo, đứng thẳng người, cung kính nhìn về phía cổng lớn.

Giây tiếp theo, một chiếc xe thể thao lóa mắt tiến vào...

“Cậu chủ!”

Mọi người đồng thanh chào, tỏ rõ người tới có thân phận cao quý tới mức nào.

Chiếc xe chậm rãi biến mất trước mắt mọi người.

“Này, cô còn đứng đây làm gì?” Bên tai vang lên tiếng quát khê mới khiến Niên Tiểu Mộ lấy lại tinh thần.

Nhìn thấy mình bị tụt lại phía sau, còn có vẻ mặt không kiên nhẫn của người bảo vệ đứng ở cửa, trong đầu cô lúc này toàn là sự quen thuộc của người ngồi trong chiếc xe kia...

Là cô hoa mắt rồi sao?

Cô lại nhìn thấy tên vô lại đã đụng phải cô ngày hôm qua trong biệt thự của nhà họ Dư!

Sảnh lớn của ngôi biệt thự xa hoa.

Quản gia nghiêm túc ngồi trước bàn, phỏng vấn vòng cuối cùng.

Bỗng nhiên, một giọng nói kinh ngạc vang lên, “Niên Tiểu Mộ, sao cô lại ở chỗ này?”

“...” Niên Tiểu Mộ ngẩng đầu, thấy rõ người trước mặt là ai, con người cô lại.

“Đừng nói với tôi là cô cũng đến đây phỏng vấn nhé?” Phuong Chân Y khoanh tay trước ngực, ánh mắt lộ vẻ khinh thường, “Loại hộ lý gà mờ như cô có tư cách gì mà muốn chăm sóc cô chủ nhỏ cao quý của nhà họ Du?”

“...” Niên Tiểu Mộ nghe cô ta nói vậy liền nhú chặt mày lại.

Cô và Phuong Chân Y là bạn học cùng một khóa hộ lý, chỉ có điều, cô vào học khi khóa học đã tiến hành được một nửa. Lúc ấy, Phuong Chân Y là người học giỏi nhất lớp.

“Niên Tiểu Mộ, cô dựa vào cái gì mà đòi cạnh tranh với tôi?” Phuong Chân Y ngạo mạn đi đến trước mặt cô, vênh mặt hất hàm.

Từ khi Niên Tiểu Mộ xuất hiện, danh hiệu hoa khôi của cô ta đã bị cô cướp mất.

Nhưng người phụ nữ này, ngoài vẻ ngoài xinh đẹp ra thì có điểm gì so sánh được với cô ta chứ?

“Quản gia, ông xem này, Phuong Chân Y này không tồi, bằng cấp và kinh nghiệm đều là người ưu tú nhất trong số những người này...”

Nghe thấy người phỏng vấn nhắc đến tên mình, Phuong Chân Y lập tức ngẩng đầu ưỡn ngực.

Dáng vẻ đoan trang hòa nhã, hơn nữa cũng xinh đẹp, nhìn qua đúng là rất chuyên nghiệp.

“Đúng là không tồi.” Quản gia nhìn thoáng qua, cũng gật đầu theo.

Cô chủ nhỏ chính là tâm can bảo bối của cậu chủ nhà bọn họ.

Hộ lý được tuyển phải là người tốt nhất, nếu không xảy ra sai lầm gì, bọn họ không thể gánh được trách nhiệm.

Tới lúc này Phuong Chân Y đã cảm thấy thắng lợi đã nằm gọn trong tay cô ta. Cô ta càng thêm đắc ý, hạ thấp giọng nói, “Niên Tiểu Mộ, nếu cô biết thức thời thì tự mình chủ động rút lui sẽ tốt hơn, đỡ phải mất mặt!”

Niên Tiểu Mộ híp mắt lại, vừa định nói gì đó, lại thấy quản gia đứng lên.

Những người ngồi cạnh ông cũng đứng lên theo.

Hình ảnh này có chút quen thuộc...

Giây tiếp theo, chỉ thấy một bóng dáng cao quý chậm rãi bước đến.

Bạn đang đọc truyện *Quăng Đờì Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6: Chỉ có thể chọn một trong hai

Cặp mắt đen và sâu, sống mũi vừa cao vừa thẳng, đôi môi mỏng khêu gợi hơi cong lên, cười như không cười.

Chiếc sơ mi trắng và quần tây đen giản dị càng tôn lên vẻ trẻ trung nhưng không thiếu quyết đoán, từng cử động của anh, dù chỉ là gợn tay nhắc chân cũng đều toát lên khí chất cao quý.

Khuôn mặt hoàn mỹ kia, bất kể là ai chỉ nhìn một lần thôi cũng sẽ không quên được...

Niên Tiểu Mộ hoàn toàn sững sờ!

Nhìn thấy người đàn ông đang bước tới kia, trông mắt cô sắp rớt khỏi hốc mắt.

Cô thật sự không bị hoa mắt...

Đúng là người đàn ông đã đụng vào cô nhưng không xin lỗi, là người đàn ông đã cướp mất nụ hôn đầu của cô!

Không đúng, sao người đàn ông này lại xuất hiện ở đây?

“Cậu chủ!” Quản gia cung kính chào. Một tia sét đột ngột bổ xuống đầu Niên Tiểu Mộ!

Cậu... Cậu chủ...

Anh chính là Dư Việt Hàn?

Người chủ sẽ phỏng vấn cô?

Niên Tiểu Mộ nghĩ đến “ân oán” của hai người, thân hình nhỏ xinh lập tức lùi ra sau đám người, thật sự rất muốn thành người vô hình.

Đắc tội với chính người thuê mình thì làm sao qua vòng phỏng vấn được chứ?

Sớm biết như thế, hôm qua cô nên ôm bánh kem của mình rồi chạy trốn ngay trước khi anh kịp nhìn rõ.

Nếu không thì, cũng nên giả vờ không sao, cười cười phất tay với anh rồi nói một câu, “Là tôi không có mắt, bị đụng phải là đáng đời, anh đi thông thả...”

Hiện tại trong đầu Niên Tiểu Mộ là hàng ngàn hàng vạn chữ hối hận!

Nhưng Đàm Băng Băng đã hạ tử lệnh, nếu cô không được tuyển thì một tháng kế tiếp cô đừng hòng được yên ổn.

Hiện tại chỉ cầu Dư Việt Hàn chỉ đi ngang qua và không nhìn thấy cô.

Đúng, anh đường đường là tổng giám đốc tập đoàn Dư thị, làm sao lại quan tâm đến việc tuyển dụng hộ lý nhỏ nhoi này chứ, chắc chắn anh chỉ đi ngang qua thôi!

Niên Tiểu Mộ âm thầm cầu nguyện trong lòng, đôi mắt đầy trông mong nhìn theo người đàn ông đi về phía phòng khách của biệt thự.

Ngay khi cô nghĩ Dư Việt Hàn sẽ đi vào, bước chân anh bỗng nhiên dừng lại ở cửa, liếc mắt nhìn về phía quản gia.

“Những người này tới đây làm gì?”

“Dạ thưa cậu chủ, họ tới tham gia phỏng vấn làm hộ lý cho cô chủ nhỏ ạ.” Quản gia cung kính trả lời.

Hộ lý cho công chúa nhỏ của anh?

Dư Việt Hàn hơi nhíu mày lại, anh xoay người lại.

Đôi môi mỏng gọi cảm hế mở, “Chọn được chưa?”

“Có hai người không tồi. Một người tên là Phương Chân Y, một người là Niên Tiểu Mộ, bằng cấp và kinh nghiệm không khác nhau lắm, hay là cậu quyết định đi ạ?” Quản gia đưa hồ sơ xin việc cho anh, chỉ vào hai người nói.

Phương Chân Y vừa nghe thấy tên mình, lập tức đi lên phía trước, ngẩng đầu ưỡn ngực như sợ Dư Việt Hàn không nhìn thấy cô ta.

Thời điểm Dư Việt Hàn hướng ánh mắt về phía cô ta, xung quanh vang lên những tiếng xuyết xoa hâm mộ.

Đây là anh Hàn đó, là người đàn ông anh tuấn và cao quý nhất của thành phố H.

Chỉ cần được xuất hiện trước mặt anh ấy một lần thôi cũng đáng giá rồi!

Niên Tiểu Mộ thấy Dư Việt Hàn định đi lại quay lại, nháy mắt trái tim chìm xuống đáy vực.

Lại nghe thấy quản gia nhắc đến tên mình và Phương Chân Y, bảo Dư Việt Hàn chọn một người, tim cô đã chết...

Cách duy nhất và cũng tốt nhất bây giờ là sống chết không được để lộ mặt, như vậy thì cô còn năm mươi phần trăm cơ hội để thành công.

Nghĩ đến đây, Niên Tiểu Mộ không chỉ không bước về phía trước, ngược lại còn lùi hẳn ra sau đám người, cố gắng hết sức để tránh ánh mắt anh.

“Niên Tiểu Mộ? Niên Tiểu Mộ?” Quản gia đợi mãi không thấy người tiến lên, sốt ruột gọi.

“Cậu chủ muốn gặp cô, cô còn thất thần cái gì? Nhanh đi lên đi!”

“...” Niên Tiểu Mộ còn muốn trốn nhưng những người trước mặt cô nghe thấy lời quản gia nói đều đồng loạt tránh ra.

Đến khi cô nhận ra tình huống không tốt, vừa ngẩng đầu lên thì thấy ngay một đôi mắt đen và sâu lạnh lùng nhìn mình chăm chăm.

Bạn đang đọc truyện *Quăng Đờì Còn Lại Đầu Vì Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Ăn gan hùm mật gấu!

Niên Tiểu Mộ đứng hình, trong nháy mắt, cái loại cảm giác đối mặt với thần chết này quá mãnh liệt.

Hai chân cô nặng như chì, cô lết từng bước về phía trước, không ngừng thăm trấn an chính mình.

Hôm nay cô ăn mặc rất nghiêm túc, không giống với áo phông quần jean ngày hôm qua.

Vì muốn chứng minh sự chuyên nghiệp của mình, cô còn cố ý trang điểm cho già dặn và đứng đắn.

Hôm qua bọn họ chỉ đụng vào nhau một chút, anh chắc chắn không nhớ rõ...

“Cậu chủ, đây là Niên Tiểu Mộ, lại nói cũng trùng hợp thật đấy, cô ấy và Phương Chân Y đều học cùng một trường.” Quân gia thấy anh nhìn chăm chăm Niên Tiểu Mộ, liền vội vàng giải thích.

“Vậy sao?” Dư Việt Hàn không chút để ý phun ra hai chữ.

Ánh mắt lạnh lẽo giống như tia laser đảo qua mặt cô.

Hai chữ này quá đơn giản, người bên cạnh không biết được anh có ý gì, nhưng Niên Tiểu Mộ là ngoại lệ, cô hiểu.

Anh rõ ràng đã nhận ra cô...

Xong rồi!

Đắc tội với người ta xong lại còn tự chui đầu vào rọ, xong thật rồi!

Người khản trương không chỉ có Niên Tiểu Mộ.

Phương Chân Y vừa rồi còn vô cùng đắc ý, cảm thấy mình đã nắm chắc thắng lợi trong tay, lúc này thấy Dư Việt Hàn nhìn chăm chăm Niên Tiểu Mộ, trong khi đó không nhìn cô ta lấy một lần, cô ta lập tức luống cuống.

Cô ta biết rõ, gương mặt của Niên Tiểu Mộ có sức sát thương khủng khiếp như thế nào đối với đàn ông.

Nhưng vất vả lắm cô ta mới lọt vào vòng cuối cùng này, tuyệt đối không thể thua.

Đặc biệt không thể thua Niên Tiểu Mộ!

Phương Chân Y nắm chặt tay, ngẩng đầu, “Quân gia, có lẽ ông hiểu lầm rồi. Tuy rằng tôi và Niên Tiểu Mộ từng học cùng một trường, nhưng mà, chúng tôi không giống nhau.”

“Có ý gì?” Quân gia hơi ngậy ra trước câu nói của cô ta.

Đến cả Dư Việt Hàn cũng rời mắt khỏi mặt Niên Tiểu Mộ mà hướng về phía cô ta.

Thấy cuối cùng bản thân cũng thành tiêu điểm của mọi người, Phương Chân Y vừa kích động vừa khản trương.

Cô ta lộ ra nụ cười đẹp nhất của mình với Dư Việt Hàn, chậm rãi mở miệng, “Lại nói, đúng là tôi và Niên Tiểu Mộ là bạn học, nhưng mà nếu tôi nhớ không nhầm, cô ta mới học được một nửa chương trình hệ lý thời.”

“Ồ...”

Một câu đơn giản, giống như một hòn đá to ném xuống mặt hồ yên ả.

Nháy mắt tạo nên tầng tầng lớp lớp những gợn sóng.

Mọi người ở đây đều hiểu được ý cô ta muốn nói.

Nếu Niên Tiểu Mộ chưa hoàn thành chương trình học, vậy giấy chứng nhận của cô từ đâu mà tới?

Cô lại dám cầm giấy chứng nhận giả đến nhà họ Dư phỏng vấn ư? Đúng là ăn gan hùm mật gấu!

“Cô nói cái gì? Cô lặp lại lần nữa!” Lúc này quản gia mới hiểu được ý của cô ta, sắc mặt lập tức trầm xuống.

Ông ta quay đầu, bảo một người đi điều tra giấy chứng nhận của Niên Tiểu Mộ.

“Dù sao Niên Tiểu Mộ cũng là bạn học của tôi, tôi vốn không định nói chuyện này ra. Nhưng tôi lo lắng cho cô chủ nhỏ, nếu người được chọn là một người không biết chăm sóc thì bệnh tình của cô chủ...” Phương Chân Y chỉ nói một nửa, còn lại một nửa thì để cho mọi người tự phỏng đoán.

Lời nói đầy ám chỉ này còn độc địa hơn cả việc nói thẳng Niên Tiểu Mộ không biết chăm sóc!

Mặt quản gia trực tiếp đen như đáy nồi.

“Niên Tiểu Mộ, cô nói đi, có phải cô chỉ học một nửa khóa học không?”

“...” Lúc Phương Chân Y mở miệng, Niên Tiểu Mộ đã có dự cảm xấu.

Nhưng giờ nghe xong cô ta nói những gì, cô lại bình tĩnh trở lại.

“Vâng”. Một chữ dứt khoát lưu loát.

Không đợi quản gia giậm chân giận dữ, ánh mắt trong suốt của cô liền nhìn về phía ông, “Đúng là tôi chỉ học một nửa chương trình học nhưng tôi không lừa ai cả.”

“Cô cầm giấy chứng nhận giả đi phỏng vấn còn nói không lừa ai...”

Quản gia còn chưa chỉ trích xong, chợt nghe thấy người bên cạnh kêu lên, “Giấy chứng nhận của cô ta là thật.”

Bạn đang đọc truyện *Quăng Đờn Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Mạnh mẽ vả mặt!

Là thật?

Quản gia bị tiếng kêu này làm ngáy ngẩn, bực mình, vỗ đánh “bốp” vào đầu người nói một cái, “Học một nửa khóa học thì sao thi qua được? Cậu nói bây bạ gì thế hả?”

Người bị đánh đầy oan ức, giờ chứng cứ điều tra ra.

“Giấy chứng nhận của cô ta là thật, không tin thì ông xem đi!”

Thật sự là thật?

Quản gia nhìn đi nhìn lại vài lần, không dám tin mà mờ to hai mắt, đưa giấy chứng nhận và tư liệu tra được cho Dư Việt Hàn.

So với những người khác đang giật mình, thì từ đầu tới cuối nét mặt của Dư Việt Hàn đều không hề thay đổi.

Anh thần nhiên nhìn lướt qua rồi nhướng mày nhìn Niên Tiểu Mộ, người luôn mím môi và đang bày ra vẻ mặt quật cường.

Ánh mắt thần nhiên không chút gợn sóng cuối cùng cũng xuất hiện một tia dao động...

Không học xong chương trình học mà đã thi được giấy chứng nhận, điều này chứng tỏ, cô chỉ tốn một nửa thời gian so với người khác để học hết nội dung của khóa học này.

Thời học sinh sinh viên, Dư Việt Hàn nhảy lớp liên tục nên anh đương nhiên hiểu được điều này.

Những người như anh và cô được mọi người gọi bằng cái tên “thiên tài” hoặc “biến thái”.

Cho dù người ở đây phản ứng chậm một chút nhưng cuối cùng vẫn hiểu ra là sao thế này.

Ánh mắt nhìn về phía Niên Tiểu Mộ từ khinh thường biến thành sùng bái...

Phương Chân Y chỉ biết Niên Tiểu Mộ chưa học xong chương trình học nên cho rằng giấy chứng nhận của cô là giả. Cô ta muốn mượn cơ hội này khiến cô mất mặt, nhưng không ngờ lại tự bê đá đập chân mình.

Sắc mặt của cô ta trong nháy mắt trở nên rất khó coi!

Ánh mắt nhìn về phía Niên Tiểu Mộ ngập tràn oán hận...

Vì sao, vì sao cứ phải tranh với cô ta?

“Cậu chủ, người chúng ta cần tuyển có phải là Niên Tiểu Mộ không?” Quân gia đi theo bên cạnh Dư Việt Hàn rất nhiều năm, ông nhìn ra được sự thờ ơ trong đáy mắt anh, lập tức mở miệng.

Niên Tiểu Mộ nghe thấy tên mình cũng đứng thẳng lưng.

Trong lòng ôm một tia mong đợi.

Có lẽ, anh sẽ không lấy việc công để trả thù riêng đâu nhỉ?

“Chọn Phương Chân Y.” Dư Việt Hàn đưa hồ sơ cho quân gia, nhàn nhạt phun ra tên một người.

“Gi... Gì ạ?” Quân gia lơ mơ.

Bỏ qua một thiên tài mà chọn một người bình thường, cậu chủ nhà ông nghĩ gì thế không biết?

Phương Chân Y bị điểm danh cũng ngơ ngác.

Cô ta nghĩ rằng mình không được chọn, kết quả quanh co lòng vòng lại về cô ta, quả thực giống như cái bánh từ trên trời rơi xuống.

Không chỉ hai người bọn họ mà trên mặt những người ở đây cũng đều viết mấy chữ không hiểu!

Ánh mắt Dư Việt Hàn lướt qua những người khác, lập tức nhìn về phía Niên Tiểu Mộ, giọng nói lạnh nhạt, “Kiến thức y khoa không phải so về tốc độ học thuộc hay khả năng thi cử mà là trị bệnh cứu người.”

Con gái anh không thể giao cho một người hộ lý học cấp tốc được.

“...” Niên Tiểu Mộ sùng sốt.

Cô không ngờ Dư Việt Hàn không chọn cô là vì lý do này.

Tuy cô học cấp tốc để thi được giấy chứng nhận này nhưng điều đó không chứng tỏ rằng cô chăm sóc người bệnh kém hơn người khác.

Niên Tiểu Mộ chuẩn bị tranh luận thì quân gia của Dư Việt Hàn ngăn cô lại.

“Quyết định cậu chủ đã đưa ra, chưa bao giờ thay đổi.”

Niên Tiểu Mộ, “...”

“Cha!” Một giọng nói non nớt đột nhiên truyền đến từ phòng khách trong biệt thự.

Giây tiếp theo liền thấy một cô bé con trượt từ trên người của người giúp việc xuống, tự mình đỡ cánh tay bị thương của mình, nhảy lóc cóc đến trước mặt Dư Việt Hàn.

Không đợi mọi người lấy lại tinh thần, cô bé liền cọ cọ vào chân Dư Việt Hàn, chỉ về phía Niên Tiểu Mộ, làm nũng.

“Cha, con muốn chị xinh đẹp kia chăm sóc cho con!”

Bạn đang đọc truyện *Quăng Đòi Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9: Làm nũng bán manh*, giả đáng thương

*: giả vờ hoặc tỏ ra đáng yêu.

Hành động của cô bé khiến cho tất cả mọi người, bao gồm cả Dư Việt Hàn đều ngây ngẩn cả người.

“Tiểu Lục Lục, con nói cái gì?” Dư Việt Hàn nhú mày, bế thân hình mũm mĩm mềm mại lên, nhìn chăm chăm khuôn mặt trắng nõn của con gái.

Người khác không biết, trong lòng anh lại rất rõ ràng.

Anh đã thuê hẳn một người giúp việc riêng cho con bé, chỉ chăm sóc cho nó, nhưng lâu như vậy, con bé vẫn chỉ thích dán lấy anh.

Con bé chưa bao giờ thích ai đó nhanh như vậy, hơn nữa lại còn là một người xa lạ, lại khăng khăng đòi người kia chăm sóc nữa...

Chỉ vì cô xinh đẹp sao?

Dư Việt Hàn nghĩ đến đây, cặp mắt đen chậm rãi nâng lên, nhìn lướt qua Niên Tiểu Mộ.

Mỗi một đường nét trên khuôn mặt cô đều hoàn mỹ như vẽ, đẹp đến mức khiến người khác ngỡ ngàng.

Bộ đồ công sở đen trắng không thể che giấu được những đường cong mê người của cô. Đôi mắt đen láy vô cùng linh động, ẩn chứa sự giao hoạt của một tiểu hồ ly.

Từng tiếng nói hay hành động, từng ánh mắt hay nụ cười của cô đều có một sức hút kỳ lạ, có khả năng mê hoặc con người như một ma nữ vô cùng quyến rũ...

Vậy nhưng, cô lại cố tình trang điểm quá mức giả dạn và chững chạc, đã phá hủy đi phần mỹ cảm kia.

Gọi lên tính tò mò của mọi người với khuôn mặt không trang điểm của cô.

Tròng mắt của Dư Việt Hàn hơi sẫm lại, ánh mắt trở nên tìm tòi nghiên cứu.

Môi mỏng hé mở, “Không được.”

“Cha, muốn hôn, muốn ôm, muốn chị xinh đẹp!” Tiểu Lục Lục nghe thấy anh không đồng ý, đầu nhỏ cọ cọ trong ngực anh.

Khuôn mặt nhỏ nhăn nhằng lên, cặp mắt to đỏ hồng chỉ trong một cái chớp mắt, nước mắt đọng đầy trong hốc mắt.

Giống như Dư Việt Hàn mà nói thêm câu không được nữa, cô bé lập tức khóc cho anh xem!

Dư Việt Hàn, “...”

Anh có thể từ chối bất cứ người nào trên thế giới, chỉ không thể từ chối cô nàng yêu tinh bé nhỏ dính người này.

Anh trầm ngâm vài giây, mắt lạnh liếc về phía Niên Tiểu Mộ, “Cô chỉ có một tuần thử việc, nếu không làm tốt, lập tức rời đi.”

“...” Niên Tiểu Mộ còn đang đắm chìm trong niềm vui sướng khi được thuê thì cô bé Lục Lục đã giẫy khỏi ngực Dư Việt Hàn mà hớn hờ chạy về phía cô.

“Chị xinh đẹp ôm!” Một bàn tay nhỏ xíu, trắng nõn cầm lấy tay cô.

“...”

Niên Tiểu Mộ cúi đầu, nhìn cô nhóc trước mắt, ngây người, không biết phải làm sao.

Những người khác chỉ nghĩ rằng cô vui mừng quá đổi nên quên mất phản ứng.

Lại không biết, từ giây phút cô gái nhỏ kia xuất hiện, hồn vía của cô đã bị đánh bay.

Cô nằm mơ cũng không nghĩ đến, đứa bé mà cô hiến máu ở bệnh viện kia lại là con gái của Dư Việt Hàn...

Cô bé tên là Tiểu Lục Lục?

Nhưng cô nhớ rõ, cô hiển máu xong liền rời đi, hai người không hề gặp nhau, sao Tiểu Lục Lục lại nhớ cô được?

Vì vậy, nghi vấn về việc tại sao cô bé chọn cô ở trong lòng Niên Tiểu Mộ còn nhiều hơn cả Dư Việt Hàn.

“Chị xinh đẹp, em dẫn chị đi xem phòng của em.” Hình như Tiểu Lục Lục thật sự rất thích cô, vừa cầm được tay cô liền không chịu buông ra.

Niên Tiểu Mộ nhìn thoáng qua cánh tay quần đầy băng gạc của cô bé, nhớ tới cô bé vừa phẫu thuật xong, vội vàng cúi người bế cô bé lên.

Tiểu Lục Lục cũng không sợ người lạ, trực tiếp vùi vào lòng cô, khuôn mặt nhỏ nhắn dán lấy ngực cô, tư thế vô cùng thân thiết.

Rõ ràng đây là lần đầu tiên hai người ở chung, lại quen thuộc giống như đã ở bên nhau từ rất lâu rồi...

Mãi cho đến khi bóng dáng hai người biến mất trước mắt, đám người cần hạt dưa hóng chuyện mới lấy lại tinh thần.

Cả đám người đều ngậy ra như phồng, giống như vừa bị sét đánh vậy...

Dư Việt Hàn thu lại tầm mắt, trong đầu đều là hình ảnh Tiểu Lục Lục dựa vào ngực Niên Tiểu Mộ, đáy mắt xẹt qua một tia kinh ngạc.

Anh chưa từng thấy Tiểu Lục Lục thân thiết như vậy với một người khác ngoại trừ anh.

Niên Tiểu Mộ này, rốt cuộc có cái gì đặc biệt?

“Cậu chủ, còn Phương Chân Y thì...” Quản gia đi lên, cung kính dò hỏi.

“Giống Niên Tiểu Mộ, một tuần thử việc, ai giỏi hơn thì ở lại.” Dư Việt Hàn nghiêm mặt bỏ lại câu này rồi rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Quăng Đồi Còn Lại Đầu Vì Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Bối cảnh thần bí

Trong phòng,

“Rầm” một tiếng, Niên Tiểu Mộ lấy tay đóng cửa lại, sau đó thả Tiểu Lục Lục trong ngực mình xuống sofa.

Cô cẩn thận đánh giá cô nhóc trước mắt...

Mái tóc mềm mại được buộc thành một túm nhỏ sau gáy.

Khuôn mặt mũm mĩm, trắng nõn, kế thừa tất cả ưu điểm của Dư Việt hàn. Mặc dù cô bé rất giống Dư Việt Hàn nhưng nhìn sao cũng thấy đáng yêu chứ không lạnh như băng như anh.

Cô bé cười tủm tỉm suốt, còn có má lúm đồng tiền nữa...

Trái tim của Niên Tiểu Mộ sắp tan chảy đến nơi.

“Sao lại muốn chị chăm sóc em? Em nhớ chị là ai ư?” Niên Tiểu Mộ tiến lên, ngồi xuống cạnh cô bé, véo yêu má cô bé một cái.

Đây là lý do duy nhất cô có thể nghĩ ra.

“Tiểu Lục Lục đau, đau ời là đau, chảy rất nhiều máu, thấy chị xinh đẹp...” Cô nhóc nghe thấy lời cô, sốt ruột muốn giải thích, dùng cả cánh tay bị thương mà khoa chân múa tay.

Tuy rằng cô bé còn nhỏ nhưng ai đối xử tốt với cô bé, cô bé nhớ rõ lắm.

Chú bác sĩ nói, chị xinh đẹp cứu cô bé...

“Không được cử động tay này!” Niên Tiểu Mộ giật mình, vội vàng cầm lấy cánh tay bị thương của cô bé.

Cô cẩn thận kiểm tra lại, miệng vết thương không bị rách nhưng phải thay băng và bôi thuốc.

“Ngoan ngoan ngồi chờ chị một lúc.” Niên Tiểu Mộ dặn dò Tiểu Lục Lục, quay đầu tìm hòm thuốc trong phòng.

Còn chưa tìm được hòm thuốc thì cửa phòng đã bị người đẩy ra.

Phương Chân Y nhìn lướt qua căn phòng được trang trí theo kiểu phòng công chúa trước mắt, mọi thứ đều rất đẹp và xa hoa, cô ta vừa kinh ngạc vừa thèm thừng.

Phương Chân Y cố gắng giấu đi ánh nhìn tham lam trong mắt, nhưong mảy nhìn Niên Tiểu Mộ.

“Anh Hàn bảo chúng ta cùng nhau chăm sóc cô chủ nhỏ, cô giấu người vào trong phòng là có ý gì?”

“...” Niên Tiểu Mộ vốn dĩ cũng không định để ý Phương Chân Y, nhưng vừa ngẩng đầu liền thấy hòm thuốc mình đang tìm ở trong tay cô ta.

Phương Chân Y thấy ánh mắt của cô liền lộ vẻ đắc ý, diều võ đương oai cầm hòm thuốc tiến vào.

“Quản gia nói cô chủ nhỏ nên thay băng và bôi thuốc mới, ông ấy sợ cô không chăm sóc tốt, cố ý bảo tôi lại đây.”

Phương Chân Y nói xong, nặn ra một nụ cười, “Tiểu Lục Lục lại đây nào, chị đổi thuốc cho em.”

“...” Cặp mắt to của Tiểu Lục Lục đảo một vòng, cô bé đến chỗ Phương Chân Y, không phải muốn cho cô ta đổi thuốc mà là dùng cánh tay không bị thương, cầm hòm thuốc rồi trở lại bên người Niên Tiểu Mộ.

Khóe môi cong cong, ngọt ngào nói, “Em chỉ cần chị xinh đẹp.”

Phương Chân y, “...!!!”

...

Trong phòng làm việc.

Dur Việt Hàn đang đọc phần tài liệu nào đó.

Chỉ đọc được một nửa, hơi lạnh tỏa ra từ người anh đã sắp đóng băng mọi thứ xung quanh.

“Cậu chủ, căn cứ vào độ hư hỏng của chiếc xe thì rất có thể cho rằng, vụ tai nạn của cô chủ nhỏ không phải ngoài ý muốn...” Trợ lý gắng gượng chịu đựng áp lực, cẩn thận báo cáo.

“Bộp...” Trợ lý còn chưa nói xong, Dur Việt Hàn đã quăng tập tài liệu trong tay lên mặt bàn.

Đôi mắt đen sâu thẳm giống như hồ sâu, lửa giận không ngừng thiêu đốt trong con ngươi, Dur Việt Hàn cố gắng kiềm chế lửa giận trong lòng, rất nhanh sau đó, vẻ lạnh lùng lại trở lại trên khuôn mặt của anh.

Đôi môi hé mở, gằn từng chữ, “Âm thầm điều tra, tôi muốn chứng cứ chính xác!”

“Vâng!” Trợ lý cung kính gập đầu.

Sau đó đưa ra hai phần tư liệu khác, đặt trước mặt anh.

“Tôi đã cho người điều tra bối cảnh của Phương Chân Y và Niên Tiểu Mộ, bối cảnh của Phương Chân Y rất bình thường, gia đình công nhân viên chức, cô ta là một người coi trọng quy củ, nhưng mà Niên Tiểu Mộ thì...” Trợ lý rối rắm, muốn nói lại thôi.

“Hử?” Dur Việt Hàn nhưong mảy.

“Dạ thưa cậu chủ, chúng tôi không điều tra được tư liệu trước năm hai mươi tuổi của Niên Tiểu Mộ, một chút đều không tra được!”

...

Bạn đang đọc truyện *Quăng Đờì Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Trẻ trung, xinh đẹp, đầy sức sống

Người này, giống như chui ra từ khe đá.

Không có bất cứ dấu vết gì...

Ở thành phố H, người mà ngay cả nhà họ Dư đều không điều tra được ngoại trừ dùng tên giả thì cũng chỉ còn một khả năng khác.

Có người đã động tay động chân với bối cảnh của Niên Tiểu Mộ.

“Cậu chủ, chúng ta chỉ điều tra được khoảng thời gian sau hai mươi tuổi của Niên Tiểu Mộ. Nhưng mà cái này không quá khác so với Phương Chân Y, học hộ lý ở trường, sau đó thì lấy giấy chứng nhận...” Trợ lý báo cáo toàn bộ những gì đã điều tra được về Niên Tiểu Mộ cho Dư Việt Hàn, không bỏ sót dù chỉ một chữ.

So sánh với Phương Chân Y, Niên Tiểu Mộ không khoa trương như cô ta.

Lời đồn về cô trong trường học cũng rất ít, giống như bỗng nhiên xuất hiện chỉ để thi lấy giấy chứng nhận rồi lại biến mất...

Dư Việt Hàn ngồi trên ghế, ngón tay thon dài gõ xuống cạnh bàn.

Trong đầu hiện lên hình ảnh lần đầu tiên anh gặp Niên Tiểu Mộ trong bệnh viện...

Trẻ trung xinh đẹp, đầy sức sống.

Ba từ này, rất chuẩn xác để miêu tả cô.

Đôi mắt lấp lánh thuần khiết, nhìn không ra một chút tâm cơ*.

*Tâm cơ: trong lòng có nhiều mưu kế tính toán để đạt được mục đích mong muốn.

Nhưng khi bị anh nghi ngờ là không có tư cách chăm sóc Tiểu Lục Lục, cô lại để lộ ra tính cách quật cường không chịu thua, thật sự khiến anh có chút ngoài ý muốn.

Mắt Dư Việt Hàn rơi xuống báo cáo vụ tai nạn giao thông kia, ánh mắt lạnh lùng.

“Bây giờ cô ta đang ở đâu?”

Trợ lý ngăn ra, “Dưới tầng, đang chơi cùng cô chủ nhỏ ạ.”

Nghe vậy, con người đen của Dư Việt Hàn hơi co lại, anh đứng dậy, thông thả bước ra ngoài.

Vừa xuống tầng dưới liền thấy Tiểu Lục Lục đang ăn sáng trong phòng khách, mà bên cạnh cô bé chỉ có quản gia.

“Hộ lý của Tiểu Lục Lục đâu?” Dư Việt Hàn nhíu mày.

Quản gia vội vàng tiến lên, “Dạ thưa cậu chủ, cô chủ nhỏ không muốn để cả hai người cùng chăm sóc, tôi liền sắp xếp theo ca, để Phương Chân Y về nghỉ ngơi trước, hiện tại là ca của Niên Tiểu Mộ, cô ấy đang ở trong phòng...”

Quản gia còn chưa nói xong, Dư Việt Hàn đã lướt qua ông đi về phía phòng ngủ.

Khí thế lạnh như băng khiến người ta không nhận được mà run rẩy.

Quản gia rùng mình, không dám theo sau.

Dư Việt Hàn vừa mới đi tới cửa, liền nghe thấy âm thanh “cạch cạch”, giống như đang dọn cái gì.

“Tiểu Lục Lục, em đừng vào vội, ngồi trong phòng khách chơi một chút, chị sắp xong rồi...” Niên Tiểu Mộ vừa mới soạn ra rồi ôm mấy thứ đồ không thể để Tiểu Lục Lục chơi bây giờ vào trong ngực, chuẩn bị chuyển qua một góc.

Vừa ngẩng đầu liền thấy một thân hình cao to đứng sừng sững ở cửa.

Một đôi mắt đen và sâu lạnh lùng nhìn cô.

Ánh mắt thâm thúy khiến người ta sợ hãi...

“Anh... Anh Hàn...” Niên Tiểu Mộ vừa thấy người trước mắt, cơ thể nháy mắt căng thẳng.

Theo bản năng muốn lùi về phía sau, lại quên trong tay còn ôm một đồng hồ chơi to nhỏ.

Cô lao đảo một cái, cả người hướng về phía trước, bỏ nhào về phía Dư Việt Hàn!

“A...”

“Bịch!”

Đau đớn trong dự đoán không hề kéo tới.

Niên Tiểu Mộ mê mang mở mắt, cả người vẫn đang trong trạng thái mơ mơ hồ hồ, bên tai liền truyền đến một tiếng nói lạnh lẽo như muốn ăn thịt người.

“Đề đủ chưa?” Dư Hàn Việt nghiêng răng nghiêng lợi nói.

Niên Tiểu Mộ cúi đầu, mới phát hiện mình đang đề lên người khối băng nào đó, mà người nào đó, lúc này đang dùng ánh mắt khát máu nhìn cô chăm chăm!

“Tôi dậy ngay đây a!” Đầu óc của Niên Tiểu Mộ đã chết máy, cô chỉ theo bản năng mà muốn đứng dậy, nhưng vì quá sốt ruột, cô vội vàng chống tay lên liền nghe thấy tiếng hít vào của người đàn ông.

Lúc này mới phát hiện tay của mình đang chống lên ngực anh.

Vội vàng rút tay về.

“Ngại quá, sờ nhầm”

Dư Việt Hàn, “...”

Bạn đang đọc truyện *Quăng Đồi Còn Lại Điều Vì Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: Xấu hổ, giải thích không rõ

Ngay lúc Niên Tiểu Mộ đang bối rối bày ra vẻ mặt 囧, chuẩn bị đứng lên, chầm dứt màn xấu hổ này.

Giây tiếp theo, phía trên đầu cô lại xuất hiện một cái bóng nho nhỏ.

“Chị xinh đẹp, sao chị lại đề cha em vậy?” Giọng nói non nớt giống như sấm sét nổ ngay bên tai!

Niên Tiểu Mộ vừa ngẩng đầu, liền đối mặt với khuôn mặt đáng yêu của Tiểu Lục Lục.

Đôi mắt to chớp chớp, mờ mịt lại kinh ngạc nhìn bọn họ.

“Không phải đề... Tiểu Lục Lục, em nghe chị nói...”

“Bịch...”

Niên Tiểu Mộ hoảng hốt, cơ thể vừa chống dậy nên không ổn định, nháy mắt lại đề lên người Dư Việt Hàn, môi anh đào lập tức dán lên môi mỏng của anh...

Hơi thở bá đạo quen thuộc, mang theo vị bạc hà nhàn nhạt.

Hình ảnh hai người gặp nhau trong bệnh viện một lần nữa hiện lên trong đầu cô... Mang theo cả hơi thở chết chóc!

Niên Tiểu Mộ giật nảy mình, giống như bị điện giật, vội vàng đứng dậy khỏi người anh, không chút nghĩ ngợi lùi về phía sau.

Cô không dám nhìn thẳng Dư Việt Hàn...

Giờ cô nói không phải cố ý, anh có tin không?

Hoặc là, nói xin lỗi thì có lẽ sẽ không chết quá thảm?

Niên Tiểu Mộ rối rắm vài giây, cuối cùng vẫn tuân theo bản năng, lùi vào góc tường cách anh xa nhất.

“Tôi không cố ý, anh cho tôi xin lỗi!”

Dur Việt Hàn sống nhiều năm như vậy rồi, đây là lần đầu tiên anh bị một người phụ nữ đè xuống đất hôn...

Còn là ngay trước mặt con gái anh.

Nếu ánh mắt có thể giết người thì chắc chắn cô đã bị chém mấy ngàn mấy vạn nhát rồi!

Mới vừa đứng dậy, khoe mắt nhìn qua lại thấy trợ lý đang sững sờ đứng ở cửa, khiếp sợ tới mức hóa đá luôn, không nói được lời nào.

Tốt lắm, chuyện tốt cô làm lại có thêm một người nữa nhìn thấy!

“Cậu chủ, khoe miệng của anh...” Cuối cùng trợ lý cũng lấy lại tinh thần, giống như gặp quỷ, sợ tới mức nói cũng nói không hết lời.

“...” Dur Việt Hàn lấy ngón tay sờ lên môi, đến khi cảm thấy ươn ướt, rử mất xuống, trên đầu ngón tay là màu đỏ của máu.

“Hình như bị chảy máu...” Rất lâu sau trợ lý mới bổ sung.

“Câm miệng!” Dur Việt Hàn nghiêng răng.

Loại chuyện mất mặt này, không cần phải nhắc nhở anh!

Niên Tiểu Mộ nghe thấy trợ lý nói, theo bản năng nhìn về phía anh.

Thấy khoe môi của Dur Việt Hàn thật sự đang rướm máu, cô thô bạo đến mức làm rách môi anh ư? Niên Tiểu Mộ cố gắng co rút người lại trong góc tường.

Hiện tại cô rất muốn có một cái hố để chui xuống...

Trong phòng, từ lúc Dur Việt Hàn nhìn thấy vết máu kia, áp suất liên tục hạ xuống.

Cả không gian như bị đóng băng, khiến người ta không rét mà run!

Ngay lúc Niên Tiểu Mộ nghĩ rằng mình không thoát khỏi cái chết, người đàn ông với khí thế mạnh mẽ kia bỗng nhiên trừng mắt nhìn cô một cái, sau đó bước đi... Rời khỏi phòng...

Thật sự đi rồi?

Niên Tiểu Mộ chạy đến cửa, nhìn anh hằm hằm bước đi, cả người ngây ngẩn.

Người này... thật sự là hỉ nộ vô thường*!

*: tính tình thất thường, lúc vui lúc tức giận.

...

“Cậu chủ!” Trợ lý phải chạy chậm theo sau, mãi mới đuổi kịp anh.

“Cậu chủ, chúng ta cứ như vậy mà đi sao? Đẻ Niên Tiểu Mộ chăm sóc cô chủ nhỏ có sao không?” Trợ lý lau mồ hôi, không nhận ra sắc mặt của Dur Việt Hàn có chút không thích hợp.

Dur Việt Hàn dừng bước, ánh mắt phức tạp.

Trong đầu đều là hình ảnh Niên Tiểu Mộ ngã lên người anh...

Vừa rồi anh hoàn toàn có khả năng tránh đi rồi nhìn cô ngã xuống đất.

Nhưng cơ thể anh lại giống như bị đóng đinh tại chỗ, vẫn không nhúc nhích, trơ mắt nhìn cô nhào lên người mình.

Cuối cùng, còn vừa sờ vừa hôn anh!

Bạn đang đọc truyện *Quăng Đời Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Núi băng cũng có cảm xúc!

Sớm biết thế, anh đã để cô ngã xuống đất rồi, có đau thì mới nhớ lâu được.

Nếu không phải thấy cô cẩn thận chăm sóc Tiểu Lục Lục như thế, cướp cả việc của người giúp việc, thì vừa rồi anh đã trực tiếp bóp chết cô rồi!

Dur Việt Hàn giơ tay bóp trán, nhớ tới nụ hôn bỗng nhiên xảy ra kia, bức bối kéo cả vạt trước ngực.

Chỉ cảm thấy hít thở khó khăn...

Hai lần!

Bị một người phụ nữ ngã lên người đến hai lần, bị cùng một người phụ nữ hôn đến hai lần, loại chuyện này chưa từng xảy ra với anh.

“Cậu chủ, chiếc xe mà cô chủ nhỏ đi khi xảy ra tai nạn thực ra là xe dùng để đón anh. Tôi nghi ngờ, mục tiêu của đối phương không phải cô chủ nhỏ.”
Trợ lý không đợi được anh trả lời, lại nhin không được nhắc nhở.

Nhà họ Dur là gia tộc số một của thành phố H, là tượng trưng của tiền và quyền.

Nhưng trong dòng họ, không hề bình tĩnh giống như người ngoài thấy.

Hơn nữa người thừa kế hợp pháp chính thống chỉ còn lại Dur Việt Hàn.

So sánh với Phương Chân Y, người có bối cảnh đơn giản, thì một người không thể tra được bất cứ tư liệu gì như Niên Tiểu Mộ thật sự quá thần bí...
Quá nguy hiểm!

“Anh muốn nói gì?” Dur Việt Hàn xoay người, môi mỏng hé mở.

Khuôn mặt đã khôi phục bình tĩnh, không nhìn ra bất cứ cảm xúc gì.

Anh ngẩng đầu, ánh mắt lướt qua trợ lý, rơi xuống cửa biệt thự.

Ánh nắng chiều xuyên qua cửa sổ, dừng trên sàn nhà, tạo nên một tầng phản quang màu vàng cam, toát lên sự ấm áp.

Trong phòng khách, Niên Tiểu Mộ ôm Tiểu Lục Lục, tự thay băng cho cô bé.

Ánh mắt dịu dàng, khóe miệng nở nụ cười nhân nhật khiến khuôn mặt thuần khiết của cô càng thêm động lòng người.

Khoảng cách hơi xa nên không nghe thấy cô nói gì.

Chỉ thấy sau khi cô băng bó xong, Tiểu Lục Lục ngồi trước mặt cô, cười đến tít cả mắt, rồi nhào vào lòng cô.

Giấy tiếp theo, ngẩng đầu lên, hôn lên mặt cô một cái...

Dur Việt Hàn mở trừng hai mắt.

Giờ phút này biểu tình trên mặt anh đã không thể dùng từ kinh ngạc để hình dung.

Anh chưa từng gặp qua Tiểu Lục Lục thân thiết quá mức như vậy với một người nào khác.

Cô bé thật sự rất thích Niên Tiểu Mộ...

Trợ lý quay lưng về phía biệt thự nên không thấy một màn này, nghe anh hỏi thì thẳng thừng trả lời, không hề cố kỵ điều gì.

“Cậu chủ, để đảm bảo an toàn, Niên Tiểu Mộ không thể ở lại nhà họ Dur.”

“...”

“Cậu chủ, tôi đã hỏi bác sĩ về vết thương của cô chủ nhỏ, chỉ cần một người chăm sóc là được, nhờ đâu Niên Tiểu Mộ thật sự là người của bên kia phải tới, thì nguy hiểm lắm ạ.”

Dur Việt Hàn khoanh tay trước ngực, đứng đó mà không nói gì.

Nghe trợ lý nói vậy, ánh mắt anh hơi lóe lên một chút, cuối cùng, ánh mắt phức tạp nhìn thoáng qua hai người trong phòng khách, xoay người rồi đi.

...

Phòng khách.

“Niên Tiểu Mộ, cô có thể về rồi, buổi tối hôm nay để Phương Chân Y chăm sóc cô chủ nhỏ.” Quản gia đi đến, mở miệng nhắc nhở.

Đi theo sau ông ta là Phương Chân Y, người đã không xuất hiện cả ngày nay.

Cô ta liếc ngang liếc dọc, ánh mắt không hề đặt lên người Tiểu Lục Lục, không thấy Dur Việt Hàn, ánh mắt lộ rõ mất mát.

Ngay sau đó, cô ta quay ra nhìn Niên Tiểu Mộ, tặng cho cô một cái liếc xéo.

Nếu không phải Niên Tiểu Mộ cướp mất cơ hội chăm sóc Tiểu Lục Lục, người cùng anh Hàn một ngày hôm nay sẽ là cô ta!

Cô ta sẽ không phải chờ tới bây giờ mới đến, anh Hàn cũng đã đi rồi...

Nhìn thấy Tiểu Lục Lục luyến tiếc không rời nằm trong ngực Niên Tiểu Mộ, ánh mắt Phương Chân Y càng thêm hung ác.

Không được, vất vả lắm cô ta mới vào được nhà họ Dur, tuyệt đối không thể để Niên Tiểu Mộ cướp mất cơ hội này được!

“Quản gia, tôi có thể có một yêu cầu không?”

Bạn đang đọc truyện *Quăng Đồi Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Cậu chủ về rồi!

Phương Chân Y nói xong, không chỉ khiến quản gia mà còn khiến cả Niên Tiểu Mộ đều nhìn về phía cô ta.

Người phụ nữ này lại muốn làm cái gì?

Phương Chân Y dịu dàng cười, nhìn về phía quản gia, “Là như vậy, cách thức chăm sóc của mỗi hộ lý là khác nhau, vì để chăm sóc cô chủ nhỏ tốt hơn, tôi cần Niên Tiểu Mộ bàn giao công việc với tôi.”

“...” Chỉ là bàn giao công việc?

Đáy mắt Niên Tiểu Mộ hiện lên một tia kinh ngạc.

Yêu cầu đơn giản như vậy, kể cả quản gia không đồng ý, cô cũng sẽ đồng ý.

Ca phẫu thuật của Tiểu Lục Lục rất thành công nên vết thương đang hồi phục rất tốt. Nhưng dù sao cô bé cũng chỉ là một đứa bé mấy tuổi nên cần phải chăm sóc tỉ mỉ và cẩn thận.

Mà bản thân cô cũng muốn nhắc nhở Phương Chân Y một số thứ cần phải chú ý.

“Có thể, tôi trông cô chủ nhỏ cho, hai người trao đổi đi.” Quản gia nói xong liền bế Tiểu Lục Lục lên.

Nghe thấy quản gia nói được, đáy mắt Phương Chân Y lóe lên một tia đắc ý, bước đầu tiên trong kế hoạch của cô ta đã hoàn thành rồi, cô ta xoay người đi vào trong phòng.

Lần thứ hai vào phòng Tiểu Lục Lục, đáy mắt cô ta vẫn không che giấu được sự bất ngờ trước vẻ xa hoa này.

Đây là cuộc sống của kẻ có tiền...

Một đứa bé mà cũng được sống như một công chúa...

“Bắt đầu từ đâu?” Niên Tiểu Mộ hỏi luôn.

Nghe thấy giọng của cô, Phương Chân Y thu hồi vẻ vô cùng hâm mộ trong mắt, ánh mắt trở nên kiêu ngạo, tùy tiện giơ ngón tay chỉ về phía hòm thuốc, “Bắt đầu từ nó đi.”

“Buổi chiều sáu giờ tôi đã thay thuốc cho Tiểu Lục Lục, cô chỉ cần thay cho cô bé một lần nữa trước khi đi ngủ...”

Không đợi cô nói hết, Phương Chân Y liền ngắt lời cô.

“Nơi này chỉ có hai chúng ta, cô còn muốn giả vờ cái gì?”

“...” Niên Tiểu Mộ ngẩn ra.

Lời này của cô ta có ý gì?

Người vẫn luôn giả vờ chẳng lẽ không phải là cô ta sao?

“Niên Tiểu Mộ, rốt cuộc cô muốn thế nào mới bằng lòng rời khỏi nhà họ Du?” Phương Chân Y tiến lên, vênh vác tự đắc hỏi.

“...” Giờ thì Niên Tiểu Mộ mới hiểu, bàn giao công việc chỉ là cái cớ mà thôi.

Làm sao Phương Chân Y có thể thật sự quan tâm Tiểu Lục Lục được, cô ta chỉ muốn ra oai mà thôi.

“Vớ vẩn.” Niên Tiểu Mộ vừa định đóng nắp hòm thuốc để rời đi, Phương Chân Y liền đuổi tay ra ngăn cản cô.

“Niên Tiểu Mộ, hôm nay cô không muốn đi, cũng phải rời đi!”

Dứt lời, Phương Chân Y liền vươn tay cầm lấy một cốc nước trên bàn đổ vào hòm thuốc.

“Cô làm cái gì vậy?”

Niên Tiểu Mộ kinh ngạc giữ chặt cổ tay Phương Chân Y, kéo tay cô ta ra.

Cô vội vàng kiểm tra hòm thuốc.

Đây là thuốc để Tiểu Lục Lục dùng tối nay...

Nhưng không đợi cô lấy thuốc ra xem, Phương Chân Y đã đặt cái cốc không trên tay về chỗ cũ, sau đó chạy đến cửa hô to.

“Niên Tiểu Mộ, cô dám làm thuốc của cô chủ nhỏ bị ướt, cô chăm sóc kiểu gì vậy?”

Một tiếng này nháy mắt liền kinh động đến mọi người trong phòng khách.

Niên Tiểu Mộ chưa kịp phản ứng lại, quản gia đã đi vào phòng, nhìn thấy thuốc bị làm ướt, mà Niên Tiểu Mộ đang ôm hòm thuốc, sắc mặt lập tức trầm xuống...

“Không phải tôi...”

“Niên Tiểu Mộ, cô tốt nhất nên cho tôi một lời giải thích hợp lý!” Quản gia vung tay, ý bảo những người vây xem ra khỏi phòng.

Trong phòng khách.

Quản gia sa sầm mặt đứng phía trước.

Tức giận đến cả người phát run, không ngừng chỉ vào mặt Niên Tiểu Mộ.

“Cô, cô, cô... Cô định giải thích thế nào hả?”

“Còn cần giải thích cái gì? Quản gia, vừa rồi ông cũng thấy, tất cả thuốc đều bị ướt, nếu không phải tôi yêu cầu bàn giao công việc, thì có lẽ đến lúc đó, người phải chịu trách nhiệm sẽ là tôi...” Phương Chân Y giành nói trước, vừa nói vừa nức nở như sắp khóc.

Đang định nói gì nữa, chợt nghe thấy ngoài cửa truyền đến tiếng chào cung kính.

“Cậu chủ!”

Bạn đang đọc truyện *Quăng Đờì Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15: Ra mặt giúp cô

Chẳng ai nghĩ tới Dư Việt Hàn sẽ trở về lúc này.

Trong lúc nhất thời, mọi người trong phòng khách đều ngẩng đầu nhìn về phía anh.

Quản gia là người đầu tiên lấy lại tinh thần, lập tức ra đón, cung kính cúi người, “Cậu chủ.”

Ánh mắt Dư Việt Hàn đảo quanh mọi người trong phòng khách, tầm mắt có ý vô tình tránh đi Niên Tiểu Mộ, người có thể ảnh hưởng tới cảm xúc của anh.

Sau đó, nhân nhạ mở miệng, “Đã xảy ra chuyện gì?”

Nghe vậy, trợ lý đi theo sau anh lao đảo một cái, suýt nữa ngã nhào xuống đất.

Anh ta kinh ngạc nhìn boss nhà mình.

Vừa rồi ở bên ngoài, bọn họ đã nghe thấy không ít lời bàn tán, nhưng cậu chủ là người trăm công nghìn việc, có bao giờ thấy anh hỏi mấy chuyện kiểu lông gà vò tỏi này đâu?

Chẳng lẽ là vì chuyện này liên quan đến cô chủ nhỏ? Hay là vì...

Khi ba chữ “Niên Tiểu Mộ” hiện lên trong đầu, người trợ lý rung mình một cái.

Chắc chắn là anh ta bị ảo giác!

“Anh Hàn, là như vậy, tôi vừa mới nhận ca, liền phát hiện hộp thuốc của cô chủ nhỏ bị người khác làm ướt.” Phương Chân Y gần như là xông lên, giành quyền lên tiếng trước với quản gia.

Từ giây phút cô ta nhìn thấy Dư Việt Hàn, ánh mắt liền không dời đi được.

Hiện giờ, nghe thấy anh hỏi, làm sao cô ta có thể bỏ lỡ cơ hội lộ mặt và cũng là cơ hội bồi nhọ Niên Tiểu Mộ được?

Nói xong cô ta mới nhận ra được bản thân đã phản ứng một cách quá vội vàng, liền gơ tay giả vờ lau khóe mắt, căn bản không có giọt nước mắt nào.

“Xin lỗi anh Hàn, tại tôi quá lo lắng cho cô chủ nhỏ nên thất lễ.”

Cô ta cho rằng, dù Dư Việt Hàn không nhớ rõ một nhân vật nhỏ bé như cô ta, thì ít nhất cũng sẽ bồi vì lo lắng cho con gái mình mà quát mắng Niên Tiểu Mộ vài câu.

Nhưng ai biết được, cô ta nói xong, anh lại không hề có chút phản ứng nào.

Thậm chí anh còn không thèm liếc mắt nhìn cô ta một cái...

Cứ như vậy, lướt qua cô ta, đi đến trước mặt Niên Tiểu Mộ.

“Cô nói đi.”

Giọng nói lạnh lùng vang lên, lộ ra từ tính, vô cùng dễ nghe.

“...” Trong lòng Niên Tiểu Mộ đã ghen một con tức, đột nhiên nghe thấy giọng anh, hơi ngẩn ra.

Vừa rồi anh nói cái gì?

Vì sao giọng điệu của anh không giống như muốn chất vấn cô, mà như là... Anh không tin lời tố cáo của Phương Chân Y, muốn cho cô có cơ hội để giải thích mọi chuyện?

Không hiểu sao lòng Niên Tiểu Mộ lại xẹt qua một tia ấm áp.

Đến cả con giận trong lồng ngực cũng được xoa dịu không ít.

“Tôi không làm ướt thuốc...”

“Niên Tiểu Mộ, đến lúc này rồi cô còn không thừa nhận sai lầm của mình? Còn dám nói dối trước mặt anh Hàn?”

Niên Tiểu Mộ vừa mở miệng giải thích, Phương Chân Y liền vội vàng xông lên chặn lời cô.

“Anh Hàn, lúc ấy trong phòng chỉ có hai người chúng tôi, tôi tận mắt nhìn thấy, khi cô ta mở hòm thuốc ra, thuốc đã bị ướt, ngoại trừ cô ta thì còn có ai?”

Tiểu Lục Lục là cô chủ nhỏ nhà họ Dư, thân phận tôn quý.

Chắc chắn trong phòng cô bé không lắp đặt camera, vì vậy thì có khác gì cô ta muốn nói cái gì thì chính là cái đó sao.

Đáy mắt Phương Chân Y hiện lên tia đắc ý, tiếp tục thêm mắm dặm muối.

“Anh Hàn, còn c...”

“Câm miệng!” Dư Việt Hàn lạnh lùng mở miệng.

“Niên Tiểu Mộ, nghe thấy không? Anh Hàn bảo cô câm miệng...” Phương Chân Y mới nói được một nửa liền ngậm cả người.

Kinh ngạc ngẩng đầu nhìn về phía Dư Việt Hàn.

“Tôi bảo cô câm miệng.” Anh lạnh lẽo gần từng chữ.

“...” Cái gì?

Phương Chân Y sững sờ tại chỗ.

Quản gia lấy lại tinh thần, lập tức nghiêm mặt, “Phương Chân Y, ở nhà họ Dư, khi cậu chủ không cho cô nói chuyện thì không được lảm miệng! Nếu còn tiếp tục, tôi sẽ lập tức mời cô rời đi!”

Phương Chân Y, “...”

Lúc này chẳng phải anh nên tức giận vô cùng, rồi muốn đuổi Niên Tiểu Mộ đi sao?

Vì sao, hiện tại người bị dạy dỗ lại là cô ta?

Bạn đang đọc truyện *Quăng Đờì Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Cô bị đuổi việc!

Dư Việt Hàn xoay người ngồi xuống sofa trong phòng khách, tư thế này là chuẩn bị muốn tự mình giải quyết việc này.

Quản gia thật sự rất kinh ngạc trước hành động này của anh, nhưng cũng không dám xen vào.

Vội vàng thúc giục Niên Tiểu Mộ, “Cô còn thất thần làm cái gì?”

“...” Niên Tiểu Mộ cắn môi, ánh mắt đã không còn phần nộ như vừa rồi, khi nhìn về phía Dư Việt Hàn, ngược lại có chút phức tạp.

Cô cũng không biết tại sao, tự nhiên lại cảm thấy khối băng này rất đẹp trai, nhìn thuận mắt hơn nhiều...

Nhất là vừa rồi anh bắt Phương Chân Y câm miệng, quả thật khí phách đến khóa mù cả mắt cô!

“Tôi không làm ướt thuốc, là Phương Chân Y, cô ta bung cốc nước trên bàn lên, đổ vào hòm thuốc ngay trước mặt tôi, còn cố ý vừa ăn cắp vừa la làng...” Niên Tiểu Mộ đứng thẳng lên, rành mạch kể lại mọi chuyện vừa xảy ra.

Nghĩ đến Phương Chân Y vì muốn ép cô rời đi mà làm hỏng thuốc của Tiểu Lục Lục, vốn là người tốt tính nhưng Niên Tiểu Mộ cũng phải tức giận.

“Anh Hàn, tôi không...” Phương Chân Y đứng bên nghe thấy thế liền sốt ruột, vừa định nói chuyện, nhớ tới lời cảnh cáo của quản gia, lại ngượng ngừng dừng lại.

Cả người có cảm giác như kiến bò trong chảo nóng.

Sợ hãi Dư Việt Hàn sẽ tin lời Niên Tiểu Mộ mà đuổi cô ta ra khỏi nhà họ Dư.

“Chứng cứ.” Mối Dư Việt Hàn hé mở, nhàn nhạt nói ra hai chữ.

Mắt đen sâu thẳm, không chút cảm xúc nên không thể nhìn ra được là anh có tin lời cô nói hay không.

“...” Niên Tiểu Mộ ngây ra trước câu hỏi của anh.

Anh không nói tin cô, nhưng cũng không giống như quản gia, ngay từ đầu đã nhận định là cô.

Mà cho cô cơ hội, tự chứng minh mình trong sạch.

Nhưng mà...

Niên Tiểu Mộ ngẩng đầu nhìn máy theo dõi xung quanh biệt thự, mày nhíu chặt lại.

Nếu cô đoán không sai, Dư Việt Hàn thương con gái mình như vậy, sẽ không lắp đặt thiết bị theo dõi để giám sát con gái mình như giám sát phạm nhân được.

Nhưng nếu không có máy theo dõi, lúc ấy trong phòng chỉ có cô và Phương Chân Y, cô căn bản không có nhân chứng.

Niên Tiểu Mộ nghĩ đến gì đó, đôi mắt sáng lên!

“Tôi không có chứng cứ chứng minh mình trong sạch, nhưng Phương Chân Y cũng không có chứng cứ chứng minh thuốc là do tôi làm ướt, chính cô ta cũng là nghi phạm.”

Nếu chỉ có hai người thì ai cũng có thể làm.

Phương Chân Y có thể tố cáo cô, vậy cô cũng có thể tố cáo Phương Chân Y!

“...” Đôi mắt Dư Việt Hàn híp lại, tia tán thưởng chợt lóe lên trong mắt.

Nhận thấy tâm trạng của mình lại bị cô ảnh hưởng, anh nhíu mày lại.

Sau đó, nhàn nhạt mở miệng.

“Trong công ty, nếu trong lúc bàn giao mà công việc xảy ra vấn đề, cô cảm thấy ai sẽ là người phải phụ trách?”

“...” Niên Tiểu Mộ giật mình, rất nhanh liền hiểu được ý của anh.

Lúc Phương Chân Y đến là thời gian làm việc của cô, nếu xảy ra vấn đề, mà không tìm thấy chứng cứ chứng minh ai sai, thì người phải chịu trách nhiệm sẽ chỉ là cô.

“Tôi hỏi cô một lần nữa, cô có chứng cứ chứng minh mình trong sạch không?”

Dư Việt Hàn khẽ hé môi, thái độ lạnh lùng, giống như lần đầu tiên cô nhìn thấy anh.

Cao cao tại thượng, bất kể ai cũng không thể tiếp cận.

Không chỉ Niên Tiểu Mộ khiếp sợ, đến ngay cả trợ lý luôn đi theo anh cũng không hiểu.

Anh ta tưởng cậu chủ sẽ ra mặt giúp Niên Tiểu Mộ.

Nhưng dáng vẻ này, hình như có chỗ nào không đúng cho lắm...

Dư Việt Hàn đứng lên khỏi sofa, một tay đút vào túi quần, dáng vẻ tùy ý, khiến khuôn mặt hoàn mỹ của anh có thêm một phần tà mị.

Đôi mắt đen bình tĩnh nhìn Niên Tiểu Mộ, đáy mắt lộ ra tia sáng cô không hiểu.

“Cô bị đuổi việc.”

Dứt lời, xoay người liền chuẩn bị rời đi.

“Dư Việt Hàn, tôi không phục!”

Bạn đang đọc truyện *Quăng Đồi Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Niên Tiểu Mộ, cô điên rồi!

Niên Tiểu Mộ chỉ dại ra vài giây liền lấy lại tinh thần, nhìn về phía anh, buột miệng thốt lên.

Chỉ có sáu chữ đơn giản khiến mọi người trong phòng khách đều hít một ngụm khí lạnh!

Cô ăn gan hùm mật gấu rồi sao?

Lại dám gọi thẳng tên cậu chủ, còn dùng giọng điệu kiểu này...

Ánh mắt mọi người xung quanh nhìn về phía Niên Tiểu Mộ đều lộ ra vẻ đồng tình, giống như đã nhìn thấy kết cục cô bị người ta ném ra khỏi cửa biệt thự.

Niên Tiểu Mộ thực sự là giận quá nên mất khôn.

Đến khi chú ý đến ánh mắt của mọi người xung quanh, cô mới ý thức được mình vừa làm cái gì.

Nhưng nghĩ đến Dư Việt Hàn không rõ trắng đen mà đuổi việc cô, cô lại càng tức giận không có chỗ để xả, nói gì cũng không chịu cúi đầu.

“...” Dư Việt Hàn dừng bước.

Thân hình cao lớn, đứng lặng ở trước bậc cầu thang, quanh thân tản ra khí lạnh.

Trong phòng khách, không khí nháy mắt thay đổi.

Tất cả mọi người đều nín thở, đổ mồ hôi lạnh thay cho Niên Tiểu Mộ.

Giây tiếp theo, chỉ thấy một bóng dáng nho nhỏ chạy ra từ trong phòng, trực tiếp chạy đến bên cạnh Dư Việt Hàn, ôm lấy đùi anh.

“Cha không thể đuổi chị xinh đẹp được, con muốn chị xinh đẹp chăm sóc con!” Tiểu Lục Lục phồng má, đôi mắt to tròn trừng trừng.

Một cánh tay của cô bé bị thương, một tay không ôm được Dư Việt Hàn, nên cô bé dùng cả chân lẫn tay leo lên người anh, giữ không cho anh đi.

“Cha đã cho cô ấy cơ hội, nhưng cô ấy không làm tốt công việc của mình.” Dư Việt Hàn đau đầu nhìn cô nhóc đang bám trên người mình, khí lạnh biến mất trong nháy mắt.

Cúi người bế cô bé lên.

“Cha hứa với con, ngày mai sẽ tìm cho con một chị gái xinh đẹp hơn tới chăm sóc con.”

“Con không cần, con muốn chị xinh đẹp này.” Tiểu Lục Lục bấu môi, buồn bã khịt khịt mũi.

“Tiểu Lục Lục, không được khóc!”

“Hu hu hu...”

Lời cảnh cáo của Dư Việt Hàn còn chưa dứt, nhóc con trong lòng nghĩ đến việc phải xa chị xinh đẹp, nước mắt đã ào ào rơi xuống.

Dáng vẻ đau lòng muốn chết kia khiến trái tim người ta cũng thắt lại.

Cái đầu nhỏ cọ cọ lên ngực anh, tui thân nghẹn ngào, “Con, muốn, chị xinh đẹp... Cha hư...”

Dư Việt Hàn, “...”

“Chuyện gì cha cũng có thể đồng ý với con, nhưng chuyện này không được, hôm nay cô ấy phải rời đi!” Dư Việt Hàn lạnh lùng mở miệng, không hề nhìn Niên Tiểu Mộ dù chỉ là một cái liếc mắt, nói xong liền cùng Tiểu Lục Lục xoay người lên tầng.

Trong phòng khách, mọi người ồ lên.

Chỉ có một mình Phương Chân Y là vui mừng ra mặt.

“Dư Việt Hàn, anh đừng có hối hận!” Niên Tiểu Mộ tức giận nhìn bóng lưng anh, nổi giận gầm lên một tiếng.

Quay đầu nhìn thấy Phương Chân Y đang đắc ý, mắt cô híp lại, vươn tay cầm lấy cốc nước trên bàn, đi về phía cô ta.

“Rào!”

Hắt nguyên một ly nước đầy lên mặt cô ta.

“A... Niên Tiểu Mộ, cô điên rồi!”

Phương Chân Y không ngờ cô sẽ hắt nước lên người mình trước mắt bao người như vậy, cô ta hét toáng lên.

Nước ấm nên hòa tan lớp trang điểm trên mặt cô ta.

Kết hợp với dáng vẻ quý khóc sùi gào của cô ta thật sự thê thảm đến mức không dám nhìn thẳng.

“Ly nước này là tôi trả lại cho cô, đi ra ngoài tốt nhất đừng có gặp lại tôi, nếu không thấy cô lần nào tôi sẽ hắt nước lần đấy!” Niên Tiểu Mộ dẫn mạnh ly nước xuống bàn, không thèm liếc nhìn mấy người trong phòng khách lấy một cái, xoay người bước đi.

Quản gia lấy lại tinh thần, “Niên Tiểu Mộ, tiền lương của cô ngày hôm nay...”

“Không cần, để lại cho cậu chủ nhà ông chữa đầu óc đi!”

Bạn đang đọc truyện *Quăng Đồi Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18: Chỉ số thông minh quá thấp sẽ lây

Chứa... chứa đầu óc...

Mọi người trong biệt thự nhà họ Dư tròn tròn mắt!

Đến ngay cả quản gia chưa nói xong cũng bị nghẹn quên mất lời định nói.

Cứ như vậy tro mắt nhìn cô rồi đi...

Niên Tiểu Mộ đi ra khỏi biệt thự nhà họ Dư, đứng bên ngoài, quay đầu nhìn cổng lớn nguy nga lộng lẫy của ngôi biệt thự, tức giận đến nghiến răng.

“Dư Việt Hàn, loại đầu óc không phân rõ trắng đen của anh chẳng bằng óc heo, sớm muộn gì nhà họ Dư cũng kết thúc trên tay anh!”

Tức chết cô!

Cô tức giận đến mức tim, gan, mật, phổi đều đau.

Niên Tiểu Mộ thở phì phì đi đến ven đường, muốn đợi xe, nhớ tới vừa rồi Tiểu Lục Lục vì cô mà khóc đến đau lòng, lại lo lắng quay đầu nhìn thoáng qua.

Không biết cô đi rồi, Phương Chân Y có chăm sóc cô bé tốt hay không...

Nghĩ đến đây, tất cả phần nộ vì bị mất việc đều biến thành lo lắng.

Bất chợt, cô vỗ mạnh lên mặt mình, “Niên Tiểu Mộ, tỉnh lại ngay! Hiện tại người đáng thương chính là mày!”

Dư Việt Hàn yêu thương Tiểu Lục Lục như vậy, làm sao có thể nhìn Phương Chân Y ngược đãi cô bé được.

Cô cần phải lo lắng cho chính cô thì hơn. Cô vừa mới báo tin vui với Đàm Băng Băng, nói mình đã phỏng vấn thành công, nhưng chưa hết một ngày đã bị đuổi việc...

Phải giải thích thế nào?

Nói là, thật ra Dư Việt Hàn là một tên vô cùng biến thái, làm việc ở nhà họ Dư rất nguy hiểm?

Hay là nói, Dư Việt Hàn quá ngu ngốc, chỉ số thông minh quá thấp sẽ lây bệnh?

Không được, không được, cô mà nói thế chắc Đàm Băng Băng sẽ đánh cô thành đồ ngốc luôn...

Cô phải nhanh chóng tìm một công việc nào đó để ổn định chủ nợ của mình mới được.

Niên Tiểu Mộ giờ tay vẫy một chiếc xe, lên xe, nhanh chóng biến mất ở cửa nhà họ Dư...

...

Biệt thự nhà họ Dư.

Trong phòng ngủ chính.

Sắc mặt Dư Việt Hàn vô cùng âm trầm, Tiểu Lục Lục khóc mãi cũng không chịu dừng lại, cuối cùng mệt mỏi quá liền ngủ thiếp trên tay anh.

Nhìn khuôn mặt trắng trẻo mồm mím che kín nước mắt của cô bé, mày anh nhíu lại thành một đường thẳng.

Ngực giống như bị thứ gì đó đè nặng, khó chịu không thể thở nổi.

Cô bé ở bên anh hai năm, nhưng chưa từng khóc như thế này bao giờ.

Cô bé mới ở với Niên Tiểu Mộ một ngày...

Nhớ tới cái tên kia ngực anh càng khó chịu.

Trong đầu hiện lên hình ảnh cô đối thuốc cho Tiểu Lục Lục trong ánh chiều tà.

Tuế nguyệt tinh hảo, giai nhân ôn uyển*

*: Tháng năm tình lặng, giai nhân dịu dàng

Lúc ấy anh đã nghĩ đến tám chữ này.

Cô có làm ướt hòm thuốc hay không, anh biết rõ hơn ai khác.

“Con muốn chị xinh đẹp...”

“Không cần... Cha hư...”

Cô nhóc trong lòng đột nhiên thút thít, bàn tay bé nhỏ nắm chặt lấy vạt áo của anh, cô bé đang nói mớ.

Hai mắt nhắm chặt, khóe mắt còn chứa nước mắt.

Lời cô bé khiến Dư Việt Hàn đau lòng vô cùng.

Hiện tại ngay cả công chúa nhỏ yêu anh nhất cũng cảm thấy anh là một người cha xấu xa, không cần anh nữa.

“Cậu chủ, cô chủ nhỏ ngủ rồi, có cần gọi giúp việc bế cô chủ nhỏ về phòng không ạ?” Trợ lý cẩn thận hỏi dò.

“Không cần, hôm nay để con bé ngủ ở phòng tôi đi.” Ánh mắt Dư Việt Hàn chợt lóe, nhàn nhạt mở miệng.

Lúc này cô nhóc đang tức giận, nếu để cô bé ở với người giúp việc thì có lẽ sẽ giận dữ anh cả tháng mất.

Dư Việt Hàn rũ mắt, đặt cô bé xuống giường, xoay người tiến vào phòng tắm, sắp một chiếc khăn mặt trong nước ấm, nhẹ nhàng lau khuôn mặt đỏ bừng vì khóc của cô bé.

Nhìn khuôn mặt nhỏ trước mắt, anh lại không thể không chế mà nghĩ đến dáng vẻ tức giận của Niên Tiểu Mộ...

Không hiểu vì sao, anh lại cảm thấy dáng vẻ ngang bướng của Tiểu Lục Lục có chút giống cô.

Đợi đến khi anh lấy lại tinh thần, mới phát hiện hình như sắc mặt Tiểu Lục Lục hơi khác thường...

Dư Việt Hàn căng thẳng, lấy tay sờ trán cô bé!

Trán rất nóng, mặt anh biến sắc ngay lập tức!

Chương 19: Cảm giác bị lạnh nhạt

Đêm khuya trong biệt thự nhà họ Dư, đèn đuốc sáng trưng.

Bác sĩ gia đình vội vàng chạy tới, khám cho Tiểu Lục Lục.

“Cảm xúc dao động quá lớn, lại khóc lâu như vậy, hơn nữa miệng vết thương có triệu chứng nhiễm trùng nhẹ. Tôi sẽ xử lý lại miệng vết thương cho cô chủ nhỏ, nhưng giờ cô chủ sốt cao quá đã mất ý thức, không thể uống thuốc được, phải nghĩ cách hạ nhiệt độ xuống ngay.”

Bác sĩ đứng dậy, về mặt ngưng trọng.

“Đề tôi cho giúp con bé uống thuốc.” Dư Việt Hàn nghe bác sĩ nói, liền đuổi tay nhận lấy thuốc, bế Tiểu Lục Lục đang nằm trên giường lên.

Cô nhóc bị sốt nên khó chịu lắm, mơ mơ hồ hồ, tỉnh mà như không tỉnh.

“Tiểu Lục Lục, con bị ốm rồi, phải uống thuốc đây.” Dư Việt Hàn kiên nhẫn dỗ dành.

“Không muốn uống thuốc... Muốn chị xinh đẹp...” Tiểu Lục Lục bĩu môi, thấy Dư Việt Hàn, lại nhớ đến việc chị xinh đẹp của mình đã rời đi, khổ sở muốn khóc.

“...” Đều phát sốt còn nhớ Niên Tiểu Mộ?

Nói cho cùng Niên Tiểu Mộ đã cho cô bé uống bùa mê thuốc lú gì chứ?

“Con uống thuốc trước đã, đợi hết sốt, chúng ta lại nói chuyện.” Dư Việt Hàn thấy mặt cô bé càng ngày càng đỏ, đáy mắt không giấu được lo lắng, giọng điệu cũng nhẹ nhàng hơn.

“Cha xấu xa, đáng ghét! Không có chị xinh đẹp, không uống thuốc...” Tiểu Lục Lục nức nở hai câu, lấy tay đẩy đẩy ngực anh ra, cả người liền trượt xuống khỏi người anh, tự mình chui vào ổ chăn.

Quay lưng đi, không thèm liếc anh lấy một cái.

Dư Việt Hàn, “...”

Đây là thật sự tức giận rồi.

Thân mình nho nhỏ cuộn tròn trong chăn, giống như một con hồ lý nhỏ bị thương, đang liếm láp vết thương của mình.

Vừa đau lòng lại vừa không biết phải làm sao với cô bé.

“Anh Hàn, cô chủ nhỏ mới phẫu thuật xong, không thể không uống thuốc được!” Bác sĩ đứng bên sốt ruột nhắc nhở.

“Anh tưởng tôi không muốn cho con bé uống sao?” Dư Việt Hàn lạnh lùng nói.

Đây là công chúa nhỏ của anh, nhìn thấy cô bé không thoải mái, trong lòng anh còn khó chịu hơn ai hết.

Nhưng anh hiểu con gái mình.

Từ nhỏ cái gì Tiểu Lục Lục cũng tốt, chỉ là khi sinh bệnh không chịu uống thuốc, thế nào cũng không sửa được.

Trước kia khi người khác chịu thua không làm gì được cô bé, chỉ cần cô bé nhìn thấy anh, sẽ ngoan ngoãn nghe lời.

Lần này thì vì chuyện đuổi Niên Tiểu Mộ đi, ngay cả anh cũng không có tác dụng nữa.

Công chúa nhỏ lạnh nhạt với anh ư?

Coi như anh đã cảm nhận được rồi.

“Anh Hàn, nếu không đề tôi thử xem?” Phương Chân Y vẫn luôn đứng ở cửa thấy Dư Việt Hàn sắp thỏa hiệp, đột nhiên mở miệng.

Khó khăn lắm cô ta mới đuổi được Niên Tiểu Mộ đi, cô ta sẽ không để cho cô có bất cứ cơ hội nào trở lại được.

Hơn nữa hiện tại tất cả mọi người đều không có cách nào, nếu cô ta có thể cho Tiểu Lục Lục uống thuốc thì không chỉ chặn đứt đường lui của Niên Tiểu Mộ mà còn có thể khiến Dư Việt Hàn nhìn cô ta bằng con mắt khác xưa...

Tương tượng đến đây, cả người cô ta đều hưng phấn!

Giống như đã thấy cuộc sống tương lai tốt đẹp của mình...

“Cô?” Dư Việt Hàn nghe thấy giọng cô ta, giống như đột nhiên mới nhớ tới cô ta là ai.

Đôi mắt lạnh lẽo lướt qua người đứng ở cửa.

Nghe thấy vậy, Phương Chân Y vội vàng gật đầu, “Đúng, trước đó tôi đã chăm sóc không ít trẻ con, đối với việc dỗ trẻ con, vẫn có vài cách, có lẽ, tôi có thể cho cô chủ nhỏ uống thuốc.”

“Anh Hàn, thử xem cũng được, cô chủ nhỏ càng sớm uống thuốc thì càng tốt!” Bác sĩ nhắc nhở.

“...” Đôi mắt đen thâm thúy của Dư Việt Hàn nhìn chằm chằm Phương Chân Y, không biết đang suy nghĩ gì.

Không tỏ ý kiến.

Thấy thế, Phương Chân Y nóng lòng muốn thể hiện, liền coi như anh đồng ý, vội vàng đi lên trước.

“Tiểu Lục Lục, chị là chị Phương, chúng ta đã gặp qua...”

Bạn đang đọc truyện *Quăng Đồi Còn Lại Điều Vì Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20: Không có cô thì không được!

Phương Chân Y vừa mở miệng liền thấy Tiểu Lục Lục chủ động lộ đầu ra khỏi ổ chần.

Khuôn mặt đỏ bừng vì phát sốt.

Quay đầu nhìn về phía Phương Chân Y...

Tất cả mọi người vô cùng vui mừng nhìn một màn này, đến ngay cả Phương Chân Y cũng cảm thấy mình sắp thành công.

Giây tiếp theo, cô bé bĩu môi.

“Hu hu hu...”

Tiếng khóc tê tâm phế liệt nháy mắt truyền khắp cả căn phòng.

Phương Chân Y còn định nói gì nữa, không đợi cô ta tới gần Tiểu Lục Lục, Tiểu Lục Lục đã nhào vào lòng Dư Việt Hàn, giống như đứa bé bị vứt bỏ, ôm anh gào khóc.

“Đáng sợ quá...”

“Con không cần cô ta, con chỉ cần chị xinh đẹp...”

“Không có chị xinh đẹp, Tiểu Lục Lục sẽ chết mất...”

“Nói bậy!” Ngực Dư Việt Hàn thắt lại, cánh tay ôm cô bé vô thức siết chặt, “Có cha ở đây, con sẽ không sao hết.”

“Không có chị xinh đẹp, con đau lòng muốn chết, hu hu...” Tiểu Lục Lục vừa nói vừa lau nước mắt, nhìn sao mà đáng thương quá.

Nhưng vừa lau xong thì nước mắt lại rơi xuống.

Dư Việt Hàn, “...”

“Còn ngày ra đây làm gì? Không mau đi tìm Niên Tiểu Mộ?”

“Cậu... Cậu chủ, ý của anh là, để Niên Tiểu Mộ trở về chăm sóc cô chủ nhỏ?” Quản gia bị tiếng gầm của anh khiến cho sững sờ, ngơ ngác hỏi.

Dư Việt Hàn liếc ông một cái, “Nếu không thì phải làm sao?”

Nếu không làm thế, chẳng lẽ muốn nhìn công chúa nhỏ của anh khổ sở đến chết sao?

“Vâng, vâng, vâng, tôi lập tức đi ngay!” Quản gia nhận lệnh, vội vàng quay đầu chạy đi.

Quản gia vừa rời đi, không khí trong phòng giống như chợt trở nên nhẹ nhàng hơn trước.

Tiểu Lục Lục nghe thấy Niên Tiểu Mộ sẽ về đây, nước mắt liền dừng lại, hạt nước mắt to như hạt đậu còn dính trên lông mi, bảo không khóc là không khóc ngay được.

Cô nhóc cọ cọ ngực Dư Việt Hàn, nũng nịu, “Cha ôm ôm...”

“...”

Nhìn cô nhóc từ mưa to gió lớn chuyển thành trời quang mây tạnh chỉ trong chớp mắt, Dư Việt Hàn bất đắc dĩ gơ tay bóp chán.

“Trước uống thuốc đã.”

“Không muốn, muốn chị xinh đẹp đấy.” Tiểu Lục Lục khôn lỏi, vùi mặt vào ngực anh không để cho anh nhìn thấy mặt mà bón thuốc.

Không thấy chị xinh đẹp sẽ không uống thuốc.

Nhờ đâu cô bé uống thuốc xong, cha lại không cho chị xinh đẹp trở thì sao?

Dư Việt Hàn ôm cô nhóc vào lòng, giờ đến anh cũng đề phòng cơ đấy, anh thăm cảm thán trong lòng.

“Gọi điện thoại cho quản gia, bảo ông ấy đưa Niên Tiểu Mộ về đây cho tôi trong thời gian ngắn nhất!”

...

Chung cư.

Niên Tiểu Mộ về đến nhà, biến tức giận thành động lực để đi ngủ sớm, cô tắm xong liền leo lên giường.

Nhưng không biết là bị tức giận đến ngu người, hay là do không yên tâm Tiểu Lục Lục mà cô lăn qua lộn lại mãi vẫn không ngủ được.

Lăn lộn đến nửa đêm mới có chút buồn ngủ.

“Kính coong...”

“Kính coong...”

“Kính coong... Kính coong...”

Tiếng chuông cửa giống như đòi mạng, một lần lại một lần vang lên.

“Mấy giờ rồi? Có tin tôi đi khiếu nại các người quá nhiều dân...” Niên Tiểu Mộ mở cửa, thấy người đứng ngoài cửa, đang nói liền im bật lại.

Quản gia nhà họ Dư, trong bộ quần áo công sở màu đen áo trắng, mang theo mấy vệ sĩ, giống như thần giữ cửa đứng trước cửa nhà cô.

Ánh mắt nhìn cô nóng rực giống như nhìn thấy vàng, khiến cô rùng mình, nổi hết cả da gà.

Cô đang nằm mơ sao? Hay là gặp quỷ?

“Cô Niên, là thế này, tôi tìm được địa chỉ nhà cô từ hồ sơ xin việc, lần này tới đây là hy vọng cô có thể quay về nhà họ Dư, chăm sóc cô chủ nhỏ của chúng tôi.” Quản gia cúi người, vô cùng khách khí mở miệng.

“... Mời tôi trở về?” Niên Tiểu Mộ chỉ vào mũi mình, không xác định mà hỏi lại.

Chương 21: Cô có yêu cầu khác

Là Dư Việt Hàn đuổi cô đi, người trong biệt thự nhà họ Dư lại dám mời cô trở về?

“Đúng vậy, mời cô trở về.” Quản gia không chút suy nghĩ lặp lại, vẻ mặt tha thiết.

“...” Cô thật sự không bị ảo giác?

Người nhà họ Dư thật sự tới đây, còn muốn mời cô trở về.

Nhưng mà khối băng Dư Việt Hàn kia vừa mới không phân rõ đen trắng đuổi cô đi, sao đột nhiên lại mời cô trở về?

Vừa nghĩ đến tình cảnh lúc đó, Niên Tiểu Mộ liền giận sôi máu.

“Chẳng phải Dư Việt Hàn rất ghét tôi sao? Chẳng phải thấy tôi không chăm sóc tốt cho Tiểu Lục Lục à? Bảo anh ta tìm người khác đi, tôi, không, làm!” Niên Tiểu Mộ quyết tâm, chuẩn bị đóng cửa.

Có một người chủ tính tình thay đổi thất thường như vậy, nếu cô tiếp tục ở lại nhà họ Dư, không chừng ngày nào đó sẽ bị tức giận đến chết đi sống lại mất!

“Chờ đã cô Niên!” Quản gia không ngờ cô sẽ từ chối, vội vàng ngăn cô đóng cửa lại, “Cô Niên, nghe tôi nói đã, lần này tôi tới mời cô về là theo ý của cậu chủ, cậu chủ vô cùng tin tưởng sự chuyên nghiệp của cô nên mới sai tôi mời cô về để chăm sóc cho cô chủ nhỏ.”

Dư Việt Hàn đã ra lệnh cho ông ta phải mời được cô trở về trong thời gian ngắn nhất.

Nếu tay không trở về, ông sợ mình cũng sẽ bị đuổi việc.

“Lúc anh ta không vui thì cảm thấy tôi không chăm sóc tốt cho Tiểu Lục Lục, đuổi tôi đi, bây giờ vui vẻ rồi, lại nói chăm sóc được, bảo tôi trở về, anh ta coi tôi là cái gì? Là con chó con mèo để anh ta hô thì tôi còn không thích thì đuổi đi sao?” Niên Tiểu Mộ ôm vai, thờ phì phò nói.

Công việc này, cô không thêm.

Cho dù nhà họ Dư có trả lương cao hơn nữa, cô cũng không muốn trở về để nhìn bản mặt lạnh như tiền của khối băng kia!

“Cô Niên, thật sự không được ư?” Quản gia đưa tay xoa mồ hôi lạnh trên trán.

“...” Niên Tiểu Mộ nhìn vẻ mặt khó xử của ông, hai mắt chớp chớp, vuốt cằm, “Muốn tôi quay về cũng không phải là không thể.”

“Có yêu cầu gì xin cô cứ nói!”

Quản gia vui mừng ra mặt, rất muốn đồng ý luôn với điều kiện của cô, để cô quay về cùng ông.

“Tôi nhớ rõ lúc tôi đi, là chính miệng Dư Việt Hàn đuổi tôi, bây giờ muốn tôi trở về, đích thân anh ta phải tới đây mời tôi về, nếu không thì không cần bàn nữa!” Niên Tiểu Mộ tuôn ra một tràng, mới thấy con tức trong lòng tiêu tan một ít.

Nếu cô ngoan ngoan quay lại nhà họ Dư thì thể nào cũng sẽ lại bị bắt nạt cho coi.

“Cô... Cô nói gì? Để đích thân cậu chủ đến đây... Chuyện này là không thể nào...” Sắc mặt quản gia lập tức thay đổi.

Cậu chủ của ông ta có thân phận cao quý như vậy, sao có thể đích thân đến đây để mời một người hộ lý chứ?

“Cô Niên, trừ điều kiện này ra, cô nói gì tôi cũng có thể đồng ý.”

“Trừ điều kiện này, cái gì tôi cũng không cần.” Niên Tiểu Mộ dứt lời, lập tức đóng cửa phòng lại.

Quay người trở về phòng, tắt đèn, tiếp tục ngủ!

...

“Quản gia, chúng ta phải làm sao bây giờ?” Máy vệ sĩ đi theo không nghĩ cô lại kiên cường như vậy, trở mặt nhìn nhau, bối rối.

“Hai cậu hỏi tôi, tôi biết hỏi ai?” Quản gia khẽ cắn môi, “Thôi kệ, về rồi tính tiếp.”

Đoàn người đến thế nào thì về như thế.

Vội vã trở về biệt thự nhà họ Dư.

Vừa vào phòng.

“Niên Tiểu Mộ đâu?” Dư Việt Hàn thấy quản gia quay về, ánh mắt theo bản năng nhìn sau lưng ông, nhưng sau lưng ông chẳng có ai cả.

“Niên Tiểu Mộ không chịu trở về, nói là... nói là...”

Quản gia khấn trương đến mức mồ hôi lạnh, nửa ngày mới nhen ra một câu, “Cô ấy nói trừ phi cậu chủ tự mình đến mời.”

Bạn đang đọc truyện *Quãng Đời Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 22: Đi bóp chết cô!

“...” Mặt Dư Việt Hàn đen lại.

Không đợi anh mở miệng nói chuyện, Tiểu Lục Lục đang nằm trong lòng anh, vừa nghe thấy chị xinh đẹp không trở lại, ngay lập tức rom róm nước mắt.

“Cha đã đồng ý để cô ấy quay lại, là do cô ấy không chịu trở về.” Dư Việt Hàn thoáng thấy công chúa nhỏ của mình muốn khóc, lập tức trầm giọng giải thích.

“Cha xấu xa, là cha chọc chị xinh đẹp tức giận.”

“...”

“Giờ thì hay rồi, chị ấy không bao giờ trở lại nữa.” Tiểu Lục Lục mím môi, buồn bã chui vào trong ổ chăn.

“...” Vòng tay trống rỗng, trái tim anh như bị người khác móc rỗng.

Khuôn mặt đẹp như tạc kia lập tức sa sầm lại.

Không khí xung quanh sắp bị hơi lạnh tỏa ra từ trên người anh đóng thành băng.

Thân hình cao lớn chậm rãi đứng dậy từ trên giường.

Ngón tay thon dài ưu nhã chỉnh lại cổ áo, môi mông khê mở, “Quản gia, chuẩn bị xe.”

“Cậu chủ, cậu định...” Quản gia kinh ngạc mở to hai mắt.

“Đi bóp chết Niên Tiểu Mộ!” Dư Việt Hàn nghiêng răng nghiêng lợi nói, lướt qua người quản gia mà ra ngoài.

...

Chung cư.

Niên Tiểu Mộ vừa mới ngủ thì chuông cửa vang lên.

Tiếng chuông như gọi hồn, cô bật dậy, giơ tay vò đầu mình.

Híp mắt, sờ soạng về phía cửa.

Hai lần liên tiếp bị đánh thức, sự bức bối vì bị phá giấc ngủ đã lên tới đỉnh điểm, Niên Tiểu Mộ mở tung cửa ra.

“Đây dưa mải thế? Tôi đã nói, trừ khi Dư Việt Hàn tự mình đến mời tôi, nếu không tôi sẽ không đồng ý... Khụ khụ khụ!” Niên Tiểu Mộ chỉ nói được một nửa liền nghẹn họng.

Giây tiếp theo, cô chẳng buồn nghĩ ngợi mà đóng sầm cửa lại!

“Rầm!” một tiếng rất lớn.

Tiếng đóng cửa vang lên khiến cô tìm về chút tỉnh táo.

Niên Tiểu Mộ véo mạnh lên má mình một cái, nhìn ra ngoài cửa sổ.

Trời còn chưa sáng, mơ mộng cái gì không biết? Mơ gì mà ảo quá!

Làm sao Dư Việt Hàn có thể đến đây mời cô được...

Không phải, chắc chắn là do cô mệt quá nên mới sinh ra ảo giác!

Đúng rồi, nhất định là ảo giác!

Chỉ cần mở cửa ra nhìn là biến mất ngay ấy mà.

Niên Tiểu Mộ chuẩn bị tốt tâm lý rồi mới mở cửa ra.

Trước cửa chung cư cũ nát, thân hình cao lớn của Dư Việt Hàn đứng ở hành lang càng khiến hành lang thêm nhỏ hẹp.

Một tay anh đút vào túi quần, hơi nghiêng người tựa trên tay vịn cầu thang.

Khuôn mặt đẹp như tượng, dáng người hoàn mỹ như tạc.

Nghe thấy tiếng mở cửa, đầu anh hơi nghiêng sang một bên.

Khuôn mặt tuấn lãng, đôi mắt thâm thúy... Bất kì người phụ nữ nào bị ánh mắt của anh nhìn chăm chú như vậy chắc chắn tim sẽ đập thình thịch như nai con chạy loạn.

Nhưng giờ phút này cô chỉ cảm thấy thần chết đang vẫy tay với cô.

Cô muốn chạy nhưng hai chân giống như bị đóng chặt trên mặt đất vậy.

Muốn giả vờ như không có chuyện gì, nhưng hay tay vẫn cứ run là thế nào?

Nhất là khi thấy Dư Việt Hàn từng bước từng bước đến gần cô, ánh mắt anh lạnh như băng, nhìn cô chằm chằm mà không hề chớp mắt...

“Dư Việt Hàn, giết người là phạm pháp đấy, cho dù nhà họ Dư có tiền cũng không thể...A...!”

Niên Tiểu Mộ vừa mới mở miệng, Dư Việt Hàn đã duỗi tay nắm lấy vai cô, kéo cô đến trước mặt mình.

Chợt một cái xoay người, đề cô lên tường.

Một tay chống bên người cô, anh rũ mắt nhìn về mặt khiếp sợ của cô chăm chú, chậm rãi nâng cằm cô lên.

Môi mông hé mở, hơi thở như ma quỷ.

“Chẳng phải cô muốn tôi tự mình đến mời cô sao, hả?”

Bạn đang đọc truyện *Quăng Đồi Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Phụ nữ lật mặt như lật bánh tráng

“...” Chắc lúc đó đầu cô bị cửa kẹp rồi!

Niên Tiểu Mộ rất muốn nói, bây giờ cô đã hối hận rồi.

Đôi mắt của người đàn ông trước mặt nhìn như bình tĩnh, nhưng là sự bình tĩnh trước khi giông tố kéo đến.

Giọng nói lạnh lùng thờ ơ lại cất giấu sự uy hiếp...

Một tay anh chống bên người cô, vì chiều cao hai người chênh lệch rất lớn, bàn tay anh vừa vịn ở vị trí song song với cổ cô.

Có lẽ chỉ cần anh mất hứng là có thể bóp gãy cổ cô!

“Tôi, tôi...”

Niên Tiểu Mộ chưa từng nghĩ anh thật sự sẽ đến.

Lúc đó cô chỉ nói cho sướng miệng, nói để phát tiết cơn giận trong lòng thôi. Giờ nhìn thấy Dur Việt Hàn thế này, những tức giận ấy lập tức biến thành sợ hãi!

Một lúc lâu sau, Niên Tiểu Mộ mới bình tĩnh trở lại, lúc này cô mới nhận ra, đáng lẽ cô phải yêu cầu anh xin lỗi cô mới đúng, nhưng ánh mắt đờ đờ sát khí của anh khiến cô sợ run lên, làm sao còn dám nói nữa.

“Bây giờ có thể cùng tôi trở về rồi chứ?” Dur Việt Hàn thu tay lại, lùi về sau một bước.

Nhìn về mặt kính ngạc của cô trong khoảng cách gần thế này, ánh mắt anh thân nhiên, chẳng có chút gọn sọng.

Ánh mắt này, vẻ mặt này, bộ dáng này, có điểm nào giống như tôi để xin lỗi chứ?

“Tôi chỉ nói anh tự mình đến đây mời tôi, chứ chưa nói anh tới thì tôi sẽ cùng anh về!” Vừa bình tĩnh là Niên Tiểu Mộ cự tuyệt ngay.

Anh còn chưa xin lỗi cô nhé!

Anh nói đuổi thì đuổi, nói về thì về, chẳng lẽ cô không cần mặt mũi à?

“Hà?” Đôi mắt đen của Dur Việt Hàn nhú lại, đáy mắt lướt qua một tia sáng lạnh lẽo.

Không khí xung quanh theo chữ “Hà” của anh mà nặng nề hơn.

Trong hành lang nhỏ hẹp, cơ thể Niên Tiểu Mộ dán sát vách tường, chỉ cảm thấy sống lưng lạnh toát.

Cô muốn chạy nhưng anh đứng ở trước mặt cô, không biết có phải là cô ý hay không mà đúng lúc là phía trước cửa nhà cô.

Cô muốn chạy cũng chạy không thoát...

Niên Tiểu Mộ gánh áp lực, quật cường mím môi, nhất định không chịu nhận thua.

“Cậu chủ, người từ biệt thự gọi đến báo, cô chủ nhỏ lại sốt nặng hơn, bảo cậu về ngay ạ!” Bỗng nhiên quản gia tiến đến, giọng nói vô cùng sốt ruột.

“Khoan đã, ông vừa nói gì? Tiểu Lục Lục bị sốt?” Niên Tiểu Mộ lấy lại tinh thần, theo phản xạ bắt lấy tay anh, buột miệng thốt ra.

Sự lo lắng lộ rõ trên ánh mắt và nét mặt của cô.

Không đợi Dur Việt Hàn mở miệng, cô liền đi vòng tới trước mặt anh.

“Anh đến tìm tôi là vì Tiểu Lục Lục bị sốt?”

Quản gia không nói cho cô biết sao?

Bắt lấy vẻ mặt lo âu của cô, ánh mắt anh trầm xuống, thẳng thừng mở miệng, “Tiểu Lục Lục cáu kỉnh, không thấy cô thì không chịu uống thuốc.”

“...” Trong nháy mắt Niên Tiểu Mộ ngây ngẩn cả người.

Trong lòng dâng lên một loại cảm xúc không nói nên lời khiến hốc mắt cô uồn ướt.

Trước mắt hiện lên hình ảnh, cục bột nhỏ nhào vào ngực cô làm nũng, ôm cô hôn lấy hôn để... Cả lúc Dur Việt Hàn nói muốn đuổi cô đi, con bé khóc lóc không chịu...

Bây giờ cũng bởi vì cô mà bị bệnh cũng không chịu uống thuốc.

“Anh là đồ khốn kiếp, sao anh không nói sớm?”

Niên Tiểu Mộ buông tay ra, quay người khóa cửa lại, dẫn đầu đi trước.

“Cậu chủ, cô ấy đồng ý cùng chúng ta trở về?” Quản gia nhìn bóng người biến mất ở cầu thang, lẩm bẩm hỏi.

Mới vừa rồi còn thà chết không đi, đột nhiên lại thay đổi ý định.

Phụ nữ lật mặt còn nhanh hơn cả lật bánh tráng.

“...” Dư Việt Hàn nghe thấy lời ông nói, ánh mắt chợt lóe lên.

Cô là vì Tiểu Lục Lục...

Đôi mắt của một người không thể lừa được người khác.

Sự quan tâm của cô với Tiểu Lục Lục là thật.

“Về.” Dư Việt Hàn nhìn cánh tay bị cô nắm vừa rồi, cố gắng kiềm chế cảm xúc dao động của mình, chỉ nói một chữ rồi nhanh chóng xuống tầng.

Bạn đang đọc truyện *Quãng Đời Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Tình cảm mẹ con

Biệt thự nhà họ Dư.

Xe vừa dừng lại, Niên Tiểu Mộ liền vội vàng mở cửa xuống xe, chạy nhanh vào trong.

Dọc đường vệ sĩ muốn cản cô lại, lại phát hiện Dư Việt Hàn đi theo sau cô với khuôn mặt không cảm xúc, họ im lặng nhường đường.

Một đường thông suốt.

Niên Tiểu Mộ vừa lên tầng đã thấy Phương Chân Y đứng ở cửa, vẻ mặt không cam lòng nhìn cô.

Cô ta thật sự không thể ngờ được, cô ta đã hao tốn bao nhiêu tâm trí mới đuổi được cô đi. Nhưng chưa tới một buổi tối, cô lại bị mời trở về.

Vẫn là Dư Việt Hàn tự mình đi mời...

“Niên Tiểu Mộ, cô đừng đắc ý quá sớm!”

“...” Thực ra Niên Tiểu Mộ đang mãi lo lắng cho Tiểu Lục Lục nên không để ý đến cô ta, nhưng sau khi nghe cô ta nói, cô dừng lại.

Liếc mắt nhìn cô ta.

“Cô nói thử xem, nếu tôi nói với Dư Việt Hàn, phải đuổi cô đi thì tôi mới đồng ý chăm sóc cho Tiểu Lục Lục, không biết anh ta có đồng ý hay không?”

“Cô dám?” Sắc mặt Phương Chân Y trắng bệch, đáy mắt lướt qua vẻ sợ hãi.

Bây giờ Tiểu Lục Lục sốt cao không giảm, lại cứ khăng khăng đòi Niên Tiểu Mộ chăm sóc.

Ngộ nhờ cô thật sự...

“Tôi khuyên cô tốt nhất nên dừng tay đi, nếu không, tôi bảo đảm với cô, trước khi tôi rời khỏi nhà họ Dư thì cô sẽ biến mất trước tôi!” Niên Tiểu Mộ bỏ lại câu này, lướt qua Phương Chân Y vào phòng.

Trong phòng rất yên tĩnh.

Chỉ có một bác sĩ trông nom Tiểu Lục Lục.

Vì Tiểu Lục Lục không chịu uống thuốc nên anh ta lo lắng đến mức đi tới đi lui trong phòng.

“Cô là ai... Niên Tiểu Mộ?” Bác sĩ vừa dứt lời, Dư Việt Hàn cũng đi vào phòng.

Tay hơi nhấc lên một chút, tỏ ý muốn anh ta phối hợp.

Niên Tiểu Mộ cũng không chần chờ, đi đến mép giường, vừa đưa tay chuẩn bị sờ trán Tiểu Lục Lục liền phát hiện cô bé vẫn luôn nói mơ.

Cô ghé tai lại gần thì nghe được Tiểu Lục Lục đang gọi cô.

“Chị xinh đẹp...”

Niên Tiểu Mộ sững sờ.

Trái tim cô như bị một đôi tay nhỏ bé bóp chặt, khó chịu đến mức không thở nổi.

Cô ôm cô bé từ trong chăn lên.

“Tiểu Lục Lục ngoan, chị đến rồi đây, em mở mắt nhìn chị đi nào.” Niên Tiểu Mộ dỗ dỗi câu, lập tức ngẩng đầu nhìn bác sĩ, “Thuốc hạ sốt đâu?”

Bác sĩ mới kịp phản ứng, liền vội vàng đưa thuốc cho cô.

Tiểu Lục Lục bị sốt, khuôn mặt nhỏ nhắn ửng đỏ.

Lúc bị đánh thức, cái miệng nhỏ nhắn chu ra vì tủi thân, bàn tay nhỏ bé trắng nõn hơi nắm lại, dụi dụi mắt.

Đến khi nhìn thấy rõ được người trước mặt mình là ai, đôi mắt to chớp chớp.

Giống như sợ mình nhìn nhầm, cô bé nhìn chằm chằm Niên Tiểu Mộ một lúc lâu, cái miệng nhỏ nhắn mím lại, không nói câu nào.

“Tiểu Lục Lục, chị là chị xinh đẹp đây, chị đến thăm em nè.”

Nghe thấy giọng nói của cô, cuối cùng cô bé mới tin mình không nằm mơ, cơ thể mềm mại nhào vào trong ngực cô, “hu hu hu” khóc thành tiếng!

Dùng cả hai tay hai chân ôm lấy cô như sợ cô biến mất.

Mọi người trong phòng nhìn cảnh tượng trước mắt, hốc mắt không nhìn được đồ lên.

“Chị xinh đẹp không được đi...”

“Được, chị không đi, em đang sốt, uống thuốc trước đã nhé.” Niên Tiểu Mộ chịu đựng cảm giác đau lòng, nhẹ giọng dụ dỗ cô bé con trong ngực.

“Uống thuốc xong chị cũng không đi?”

“Ừ, không đi.” Niên Tiểu Mộ không chút nghĩ ngợi gật đầu.

Nhận được lời bảo đảm, Tiểu Lục Lục mới chịu buông tay.

Ngoan ngoãn ngồi trong lòng cô, mặc cho Niên Tiểu Mộ mớm thuốc cho mình.

Sau đó dán miếng dán hạ sốt...

Làm xong các biện pháp hạ sốt thì cuối cùng nhiệt độ cũng hạ xuống.

Thân hình cao lớn của Dư Việt vẫn luôn đứng ở bên cạnh.

Ánh mắt thâm thúy, nhìn chằm chằm Tiểu Lục Lục đang ngủ ngon lành trong lòng Niên Tiểu Mộ, không hề chớp mắt.

Đây là lần đầu tiên anh thấy Tiểu Lục Lục không làm ầm ĩ, ngoan ngoãn uống thuốc.

Ánh mắt nhìn Niên Tiểu Mộ trở nên phức tạp...

Bạn đang đọc truyện *Quãng Đời Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Cả người đều không khỏe!

“Cậu chủ, cô chủ nhỏ đã hạ sốt rồi, tôi cũng đã kiểm tra lại vết thương trên cánh tay, chỉ cần để cô chủ ngủ một giấc thật tốt, tỉnh lại sẽ không sao.” Bác sĩ thở phào nhẹ nhõm, xách hòm thuốc, đi đến bên cạnh Dư Việt Hàn báo cáo.

Lúc này ánh mắt của Dư Việt Hàn mới từ trên người Niên Tiểu Mộ dời đi.

Anh tỏ liếc mắt, ý bảo quản gia tiễn bác sĩ.

“Hôm nay cô chủ nhỏ hôm nay...” Quản gia nhìn thoáng qua Niên Tiểu Mộ đang nằm trên giường, muốn nói lại thôi.

Nơi này là phòng của cậu chủ.

Cô chủ nhỏ ở lại đây ngủ cũng được, nhưng giờ xem ra, Niên Tiểu Mộ cũng phải ở lại đây để tiện chăm sóc.

Nhưng cậu chủ chưa bao giờ để người phụ nữ nào ngủ trong phòng mình, chuyện này...

Quản gia rối rắm, cuối cùng cũng vẫn không biết có nên nhắc nhở hay không?

“Còn việc gì?” Dư Việt Hàn không kiên nhẫn ngược mắt, giọng nói lãnh đạm.

Nghe thấy vậy, quản gia lập tức nuốt vào lời muốn nói.

Quay người đưa bác sĩ đi.

Người trong phòng lần lượt rời đi, không khí chậm rãi yên tĩnh trở lại.

Niên Tiểu Mộ vẫn luôn chăm sóc Tiểu Lục Lục, chờ cô bé ngủ say, mới nhẹ nhàng đặt cô bé xuống giường.

Vừa quay đầu thì phát hiện trong phòng đã không còn ai, chỉ còn lại cô và Dư Việt Hàn!

Anh đang ngồi trên ghế sofa đối diện, hai chân thon dài lười biếng gác lên nhau.

Một tay chống đầu, hơi nghiêng mặt.

Sợi tóc trên trán che mất ánh mắt anh, khiến người khác không thể đoán được tâm tư của anh.

Từng cử động đều lộ ra khí chất cao quý khó có thể miêu tả bằng lời được.

Khiến người giật mình...

Niên Tiểu Mộ nhận ra mình đang nhìn anh mê mẩn, vội vàng ho nhẹ hai tiếng.

Cô đang do dự, không biết có nên nói một tiếng trước khi đi không, nhưng cô vừa đứng dậy thì phát hiện góc áo của mình bị một bàn tay nhỏ nhỏ nắm chặt.

Ngay cả khi ngủ rồi mà vẫn không buông...

“Chị xinh đẹp ôm...” Trong lúc ngủ mơ, Tiểu Lục Lục như cảm giác được cô muốn đi, vô thức lăm bằm.

Niên Tiểu Mộ, “...”

“Tôi hôm nay cô hãy ở lại đây chăm sóc cho Tiểu Lục Lục.” Giọng nói trầm thấp chậm rãi vang lên.

Niên Tiểu Mộ giật mình!

Suýt nữa thốt ra câu, “Vậy còn anh?”

Cô biết đây là phòng anh, lúc các cô vừa mới đến biệt thự nhà họ Dư, quản gia đã cảnh cáo, phòng ngủ chính ở tầng hai là của cậu chủ, không được cậu chủ cho phép, bất kỳ người nào cũng không được tới gần...

Cô ngủ phòng của Dư Việt Hàn, vậy anh ngủ ở đâu?

Khóe miệng Dư Việt Hàn cong lên, gần từng chữ một như đang cố ý hành hạ cô.

“Tôi nằm quen giường mình rồi.”

Niên Tiểu Mộ, “...”!

Ý của anh là muốn ngủ chung?

Ngủ chung...

Toàn thân Niên Tiểu Mộ rùng mình một cái!

Quay đầu lại nhìn thì thấy Dur Việt Hàn đang cởi áo...

“Luuu mạnh!” Cô mở to hai mắt, hai tay ngay lập tức che ngực mình.

Nghe thấy vậy, Dur Việt Hàn ném áo khoác lên ghế sofa, nhướn mày liếc mắt nhìn cô một cái, ánh mắt chứa ý cười.

Rõ ràng anh không nói gì, nhưng ánh mắt đó giống như đang cười nhạo cô.

Niên Tiểu Mộ đâu thể chịu được sự khinh bỉ này, ngay lập tức buông tay, ngẩng đầu ưỡn ngực!

Dáng người quyến rũ, ngực nở hông cong, tuyệt đối thuộc cấp bậc nữ thần!

Hơn nữa lúc cô vội vàng ra cửa, không kịp che dấu gương mặt tuyệt đẹp...

Thật xứng với tám chữ: Gương mặt thiên thần, dáng người ma quỷ.

Rõ ràng là một tiểu yêu tinh!

Thấy vậy, ánh mắt Dur Việt Hàn sâu và đen hơn.

Nhưng rất nhanh lại khôi phục bình tĩnh.

Ung dung tháo cà vạt, đi tới chiếc giường lớn chừng hai mét, tự nhiên nằm ở một bên.

Không đợi Niên Tiểu Mộ phản ứng liền lười biếng nhắm mắt lại.

Điều bộ kia như muốn nói: Tôi đi ngủ trước, cô cứ từ từ rồi rắm...

Niên Tiểu Mộ, “...”!!!

Nhìn hai cha con ngủ ngon lành, cả người cô đều khó chịu!

Bạn đang đọc truyện *Quăng Đòi Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 26: Bí mật của cô

Trong phòng chỉ còn lại ba người họ.

Dur Việt Hàn và Tiểu Lục Lục đã ngủ, cô cũng đã giăng co hơn nửa đêm, mi trên và mi dưới đã sớm đánh nhau rồi.

Nhưng vừa thấy người đàn ông đang nằm trên giường, cô ngay lập tức ép bản thân tỉnh táo lại.

Không thể ngủ.

Trăm nghìn lần không được ngủ!

Giấy kẻ tiếp lại không nhìn được ngắm người nào đó đẹp trai đến mức chói mắt kia.

Lúc anh nhắm mắt, khí chất lạnh như băng cự tuyệt người khác ngoài ngàn dặm kia đã dịu đi rất nhiều.

Gương mặt tuấn tú có góc cạnh rõ ràng, mỗi một đường nét đều hoàn mỹ như một tác phẩm nghệ thuật được chạm trổ công phu.

Đây là lần đầu Niên Tiểu Mộ quan sát anh ở một khoảng cách gần như vậy, nhìn một chút, không tự chủ được bị hút mất tâm thần.

Chờ đến khi cô ý thức được mình đang làm gì, lập tức tát một cái lên trán mình.

Trong lòng âm thầm nguyên rủa một tiếng.

Đúng lúc quan trọng, lại mê trai là sao?

Dù cho Dur Việt Hàn có là thức ăn trên trời đi chăng nữa cũng không phải dành cho cô!

Không cần thận ăn phải, không chừng sẽ bị nghẹn chết!

Chắc chắn không thể ngủ trên giường, nhưng cô cũng không thể đứng mãi ở đây.

Ánh mắt Niên Tiểu Mộ tìm kiếm khắp phòng, cuối cùng nhìn chằm chằm chiếc ghế sofa cạnh giường, ánh mắt sáng lên!

Cô thật cẩn thận tặc bàn tay đang nắm áo mình, khi chắc chắn cô bé không tỉnh, cô mới quay người, đi đến ghế sofa.

Cầm lấy gối ôm, cuộn người nằm xuống.

Vị trí này vừa vặn có thể nhìn thấy Tiểu Lục Lục.

Vất vả cả đêm, giờ trời đã tờ mờ sáng rồi. Niên Tiểu Mộ thực sự rất mệt, vừa nhắm mắt lại là ngủ say như chết.

Trong phòng yên tĩnh, rất nhanh chỉ còn lại tiếng hít thở...

Người đàn ông nhìn như đang ngủ, đột nhiên mở mắt.

Giây tiếp theo, thân hình cao lớn ngồi dậy.

Một tay chống lên đầu gối, anh nghiêng đầu, ánh mắt tinh táo, chẳng có điểm nào giống như vừa mới tỉnh ngủ.

Ánh mắt sáng rực nhìn Niên Tiểu Mộ đang ngủ trên ghế sofa, lộ ra sự tìm tòi nghiên cứu...

Trong đầu không ngừng hiện lên lời nhắc nhở của trợ lý.

Những ai bên cạnh anh đều biết, người có lai lịch không rõ không thích hợp ở lại nhà họ Dur.

Rõ ràng anh đã đuổi cô đi, nhưng chưa đến một buổi tối, cô đã trở lại nhà họ Dur.

Dur Việt Hàn thu lại tầm mắt, đi tới trước ghế sofa, cúi đầu nhìn về mặt điểm tĩnh khi ngủ của cô một cách chăm chú.

Thấy cô đang ngủ mà còn nhú mày, anh nhịn không được muốn đưa tay vuốt trán cô...

“Niên Tiểu Mộ, rốt cuộc cô là người như thế nào?” Dur Việt Hàn thì thào mở miệng.

“Ừ...” Niên Tiểu Mộ giống như nghe thấy giọng nói anh, nghiêng người, cả người lăn khỏi ghế sofa.

Dur Việt Hàn theo bản năng đưa tay đỡ lấy người cô.

Vừa mới thở ra một hơi, liền phát hiện hình như có chỗ nào không đúng.

Trong lòng bàn tay anh là hai “quả bưởi” mềm như bông, rất sợ hãi tay...

Người Dur Việt Hàn hơi cứng đờ.

Cho dù anh chưa chạm qua bất kỳ cô gái nào thì cũng biết tay mình đang chạm vào cái gì.

Chưa kịp buông tay thì người trong ngực liền rúc vào lòng anh, hình như bị lạnh nên vừa cảm nhận hơi ấm toát ra từ người anh, cô mới theo bản năng mà làm vậy.

Bình thường Dur Việt Hàn sẽ không thể hiện bất cứ cảm xúc nào trên mặt, bây giờ vẻ mặt vốn luôn bình tĩnh kia sắp không thể duy trì được nữa.

Anh bất chợt xoay người, ném Niên Tiểu Mộ xuống giường.

Người phụ nữ nào đó không hề có dấu hiệu tỉnh dậy, ánh mắt sắc bén có trăm loại cảm xúc đan xen.

Liếc thấy cô rùng mình, anh nhú mày đi lên trước.

Đang định đắp chăn cho cô, cô bỗng nhiên xoay người, không biết mơ thấy gì, bỗng dưng nói mớ.

“Tôi chắc chắn sẽ sống sót...”

Nghe vậy bàn tay Dư Việt Hàn đưa đến giữa không trung chợt dừng lại một lát.

Đôi mắt hơi híp lại!

Bạn đang đọc truyện *Quãng Đời Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Chẳng lẽ hôm qua hai người thật sự... Chắc chắn sẽ sống sót... Là ý gì? Rốt cuộc cô là ai

c

Chắc chắn sẽ sống sót... Là ý gì?

Rốt cuộc cô là ai, trên người ẩn giấu bí mật gì?

Vô số điểm khả nghi theo lời nói mớ của cô hiện lên trong lòng anh.

“Tiểu Lục Lục không sợ, có chị ở đây...” Niên Tiểu Mộ cuộn tròn người lại, lẩm bẩm một câu.

“...” Dư Việt Hàn ngăn người, nhìn Tiểu Lục Lục ngủ say bên cạnh cô, ánh mắt dịu dàng hẳn.

Sự hoài nghi đối với cô theo những lời này đã giảm đi mấy phần.

Có lẽ là do anh đa nghi thôi.

Cho dù cô là ai, ít nhất thì sự quan tâm đối với Tiểu Lục Lục không phải là giả.

Ngoài cửa sổ, sắc trời chậm rãi sáng lên.

Một đêm chưa ngủ, khuôn mặt Dư Việt Hàn để lộ một tia mệt mỏi.

Anh đi lên trước, kéo rèm cửa sổ ra.

Xoay người thì phát hiện Tiểu Lục Lục đã rúc vào lòng Niên Tiểu Mộ từ lúc nào, thân thể nho nhỏ mềm mại, giống như một con mèo vùi trong lòng cô, thỏa mãn chép miệng...

Niên Tiểu Mộ ngủ rất say, cánh tay vô thức ôm lấy cô bé trong ngực...

Rõ ràng hai người chẳng có điểm gì là giống nhau nhưng lại tạo cho người ta cảm giác hài hòa.

Dường như tất cả nên như thế này...

Yên tĩnh, tốt đẹp...

Trông mặt Dư Việt Hàn có lại, nhìn một màn trước mắt, bước chân đang chuẩn bị rời đi liền dừng lại.

Anh ở lại là vì muốn thăm dò Niên Tiểu Mộ.

Cho dù là thân phận hay là bối cảnh của cô, hay là đây là ngày đầu tiên cô chăm sóc Tiểu Lục Lục bị bệnh, đều khiến anh không yên tâm.

Nhưng hiện tại, nhìn thấy một lớn một nhỏ thân thiết trước mắt anh như vậy, anh chợt có một loại ảo giác.

Giống như anh chỉ là một kẻ dư thừa...

...

Giấc ngủ này của Niên Tiểu Mộ thật sự rất say.

Chờ đến khi cô mơ mơ màng màng mở mắt ra, thấy trước mắt là một căn phòng xa lạ, ngồi bật dậy.

“Tiểu Lục Lục...” Niên Tiểu Mộ nhớ đến điều gì, sốt ruột nhìn bên cạnh mình.

Bên cạnh cô, một thân hình nhỏ nhỏ mềm mại, đang nằm trên gối, ngủ đến mức nghiêng người xiêu vẹo.

Trán đã không còn nóng nữa, khuôn mặt nhỏ bé tỉnh táo lại khôi phục vẻ trắng trẻo tự nhiên.

Trái tim vẫn luôn lo lắng của Niên Tiểu Mộ cuối cùng cũng bình tĩnh lại.

Chợt cảm thấy có cái gì từ trên người cô tuột xuống.

Cúi đầu nhìn xuống, là chăn.

Cô ngán người, đầu óc hỗn độn dần dần tỉnh táo lại...

Giây tiếp theo lại phát hiện mình đang ngủ trên giường Dư Việt Hàn, vừa kinh ngạc vừa hoảng sợ đến suýt nữa nhảy dựng lên!

Hai tay che miệng lại, không để mình kêu lên thành tiếng.

Sau đó không chút nghĩ ngợi nhìn bên kia của giường!

Không thấy Dư Việt Hàn ở đó, trái tim nhỏ của cô cuối cùng vẫn nằm im tại vị trí cũ.

Bất chợt, vô số nghi vấn xuất hiện trong đầu.

Cô rõ ràng ngủ trên sofa, tại sao lại chạy lên giường anh?

Dư Việt Hàn đi đâu rồi?

Chẳng lẽ hôm qua hai người thật sự... ngủ chung?

“Mây là lợn sao, lại ngủ như chết vậy chứ...” Niên Tiểu Mộ nắm chặt mái tóc rối bời, trong lòng ảo não tự mắng mình.

Ở bên Dư Việt Hàn cả đêm, mà sao cô lại chẳng nhớ gì nhỉ?

Trong lúc Niên Tiểu Mộ đang rối rắm, trong phòng làm việc tầng hai, Phương Chân Y đứng trước bàn làm việc với vẻ mặt trắng bệch.

Mới sáng sớm, cô ta đã bị quản gia gọi đến đây.

Vừa mới nghĩ đến chuyện được gặp Dư Việt Hàn, cô ta kích động đến mức suýt nữa không biết phải bước đi như thế nào nữa.

Đang suy nghĩ đến việc, nhân cơ hội này, biểu hiện tốt trước mặt anh Hàn khiến anh có ấn tượng tốt với mình.

Lại không ngờ, cô ta đã đứng trong phòng làm việc mấy tiếng đồng hồ mà người đàn ông ngồi trước bàn kia chẳng thèm liếc cô ta lấy một cái!

Bạn đang đọc truyện *Quăng Đờì Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Vạch trần, làm mất mặt!

Phương Chân Y đứng suốt một buổi sáng, hai chân đều đã tê rần.

Nhưng Dư Việt Hàn không mở miệng, cô ta cũng không dám tùy tiện quấy rầy, chỉ có thể tiếp tục chờ.

Cô ta len lén ngẩng đầu, dù là ở đâu vào lúc nào thì người đàn ông này vẫn cao quý mê người khiến người ta không thể rời mắt được.

Càng nhìn anh thêm một lần, cô ta càng thêm yêu anh hơn mấy lần.

Đừng nói tới việc được gả cho Dư Việt Hàn, trở thành mợ chủ tôn quý nhất thành phố H, chỉ cần anh chịu liếc nhìn cô ta một cái thôi, cho dù khiến cô ta

không danh không phận ở bên anh, cô ta cũng cam lòng!

Cũng không biết đã đứng bao lâu, rốt cuộc Dư Việt Hàn cũng buông văn kiện trong tay xuống, ngẩng đầu lên.

Cặp mắt sâu và đen kia lạnh lùng vô cùng.

Rõ ràng nhìn cô ta mà lại giống như không nhìn cái gì cả.

Cứ như là trong mắt anh, cô ta chẳng đáng để nhắc đến.

Tay anh giờ lên, ném một tập văn kiện lên bàn.

Không đợi Phương Chân Y thấy rõ là cái gì, liền nghe thấy giọng nói lãnh đạm của anh, “Cô tên gì?”

“Thưa anh Hàn, tôi là Phương Chân Y!” Cô ta vui sướng nói, tiến lên trước một bước, vội vàng mở miệng, “Phương trong chính trực, chân trong chân thiện mỹ...”

“Hộp thuốc của Tiểu Lục Lục là do cô làm ướt?” Không đợi Phương Chân Y nói xong, Dư Việt Hàn liền mở miệng, lạnh lùng cắt đứt lời nói của cô ta.

Nghe thấy vậy, Phương Chân Y còn đang hưng phấn lập tức tái mét cả mặt.

Hai tay chợt dạ nắm chặt, cố gắng duy trì bình tĩnh trên khuôn mặt.

“Anh Hàn, tôi không hiểu anh đang nói gì cả. Hộp thuốc đó không phải là do Niên Tiểu Mộ làm ướt sao? Anh còn vì chuyện này mà đuổi cô ta đi nữa mà.”

Không được luống cuống, không được luống cuống!

Lúc đó chỉ có cô ta và Niên Tiểu Mộ ở trong phòng, chỉ cần cô ta phủ nhận, Niên Tiểu Mộ không muốn cũng phải thừa nhận!

Nghĩ đến đây, ngay cả một chút chột dạ trên mặt cũng đều biến mất.

Cứ như đang cười nhạo về ngây thơ không hiểu sự đời của cô ta vậy...

“Bộp!”

Dư Việt Hàn lấy tập văn kiện trên bàn ném vào người cô ta.

“Tự mình nghĩ cho kỹ rồi trả lời câu hỏi của tôi.”

“...” Phương Chân Y sững sốt.

Cô ta kinh ngạc nhìn văn kiện dưới đất, hồi lâu mới đưa tay nhặt lên.

Chỉ mới nhìn thoáng qua, mặt lập tức trắng bệch!

Cô ta không dám tin mà nhìn tập tài liệu trong tay, trong ánh mắt lóe lên tia kinh hoàng...

“Tại sao lại như vậy?”

Cô ta cho rằng trong phòng Tiểu Lục Lục không lắp camera theo dõi nên chắc chắn không ai biết hộp thuốc kia là do cô ta làm ướt.

Cô ta không hề nghĩ đến việc Dư Việt Hàn sẽ cho người kiểm tra lại phòng của Tiểu Lục Lục, thậm chí còn lấy cái ly đó đi kiểm nghiệm, từ trên đó thu được dấu vân tay của cô ta!

Ly nước đó là người giúp việc bung vào, nhưng người cuối cùng chạm vào cái ly đó là cô ta.

“Anh Hàn, không phải vậy, anh nghe tôi giải thích đã!” Phương Chân Y nắm chặt văn kiện trong tay, lao người về phía trước.

“Lúc đó chỉ là vì tôi quá khát nước nên cầm cái ly đó uống nước thôi, cho nên trên ly mới có dấu vân tay của tôi, trước khi tôi đi vào, hộp thuốc đó đã bị Niên Tiểu Mộ làm ướt rồi...”

“Đủ rồi!” Dư Việt Hàn trầm giọng nói, đáy mắt lộ rõ không kiên nhẫn.

Chỉ đơn giản hai chữ khiến Phương Chân Y “bịch” một tiếng quỵ xuống.

“Anh Hàn, tôi thật sự biết lỗi rồi, anh hãy cho tôi thêm một cơ hội nữa, tôi thật sự rất muốn chăm sóc cô chủ nhỏ.”

“...”

“Hon nữa, tôi chuyên nghiệp hơn Niên Tiểu Mộ, anh Hàn, chẳng lẽ anh đã quên? Cô ta chỉ là một hộ lý gà mờ, cô ta không thể chăm sóc tốt cô chủ nhỏ được...”

Bạn đang đọc truyện *Quãng Đời Còn Lại Đầu Vì Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Cô dậy rồi

Phuong Chân Y bắt lấy ống quần Dư Việt Hàn, khóc lóc cầu xin.

Khó khăn lắm cô ta mới vào được nhà họ Dư, cô ta không thể rời khỏi đây như vậy được...

“Nếu cô thật sự muốn chăm sóc Tiểu Lục Lục thì sẽ không màng đến việc con bé còn đang bị thương mà làm ướt hộp thuốc đó!” Dư Việt Hàn dùng sức hất người trước mặt ra, liếc qua ông quần vừa bị cô ta túm lấy, ánh mắt lộ rõ chán ghét như trên đó dính phải thứ gì bẩn vậy.

Đôi mắt lạnh lùng nhũn lại, đẩy mắt xẹt qua một tia nguy hiểm.

Nếu Tiểu Lục vì cô ta mà bị làm sao, cô ta cho là bây giờ mình có thể xuất hiện ở đây sao?

“Anh Hàn, lúc đó tôi bị Niên Tiểu Mộ kích thích nên bị ma quỷ mê mất tâm trí. Sau này tôi sẽ không như thế nữa, anh hãy cho tôi thêm một cơ hội...” Phuong Chân Y đưa tay lau sạch nước mắt trên mặt, bò đến trước mặt anh, nhìn anh van xin.

“Chỉ cần anh cho tôi ở lại, cho dù phải làm việc gì tôi cũng đồng ý!”

Nếu thật sự bị nhà họ Dư đuổi đi với lý do này thì sau này chắc chắn sẽ không ai muốn thuê cô ta nữa.

Sự nghiệp của cô ta sẽ kết thúc luôn tại đây.

Càng không cần phải nói, cô ta còn đắc tội với cậu chủ tôn quý nhất thành phố H...

Phuong Chân Y nghĩ đến đây thì cả người run bần bật.

“...” Tròng mắt đen Dư Việt Hàn lóe lên, có ánh sáng chột lóe, không ai biết được anh đang nghĩ gì trong đầu.

Thật lâu sau, anh mới mở miệng.

“Cô chỉ còn một cơ hội cuối cùng.”

Nghe vậy, Phuong Chân Y ngay lập tức mừng rỡ như điên, gật đầu như bấm tới, “Cảm ơn anh Hàn, anh yên tâm, từ nay về sau tôi nhất định sẽ toàn tâm toàn ý chăm sóc cô chủ...”

Thân hình cao lớn của Dư Việt Hàn chậm rãi đứng lên, đôi mắt hờ hững nhìn cô ta.

Nghe thấy lời cô ta nói như nghe được chuyện tiếu lâm vậy.

“Cô cho là tôi sẽ lại để cô chăm sóc con gái tôi ư?”

“...” Phuong Chân Y ngây ra, không biết những lời này là có ý gì, mê mang nhìn anh.

“Tôi có thể để cô ở lại nhà họ Dư, nhưng cô phải nhớ kỹ, từ hôm nay trở đi, không được phép đến gần Tiểu Lục Lục, những gì liên quan đến con bé, cô cũng không được chạm vào, nghe rõ chưa?” Đôi mắt Dư Việt Hàn chột sắc bén, gần từng chữ một.

Giọng nói bình thản nhưng lại lộ ra vẻ quyết đoán mà không ai dám có điều dị nghị.

“Đạ!” Phuong Chân Y không dám phản bác, rất nhanh sau đó, cô ta nghi hoặc ngẩng đầu, “Vậy tôi sẽ làm gì?”

Nhà họ Dư sẽ không nuôi một người rảnh rỗi.

Nếu cô ta không có tác dụng thì làm sao anh Hàn sẽ đồng ý cho cô ta ở lại chứ?

“Làm gì, quản gia sẽ nói cho cô.” Dư Việt Hàn thu lại tầm mắt, ý bảo cô ta có thể ra ngoài.

“...” Phương Chân Y còn muốn hỏi thêm, nhưng vừa nhìn thấy ánh mắt cảnh cáo của anh cô ta vội vàng im miệng.

Chờ đến khi bóng cô ta biến mất ở cửa, trợ lý mới đi vào.

“Cậu chủ, rõ ràng anh đã nghi ngờ Phương Chân Y có vấn đề, tại sao còn cho cô ta ở lại?” Trợ lý vừa lo lắng vừa không hiểu hỏi.

Ngón tay thon dài cài chiếc bút vào tập văn kiện.

Đôi mắt hơi híp lại, khóe miệng cong lên cười như không cười.

“Trong ngôi biệt thự này, người có vấn đề đâu chỉ cô ta đâu.”

“...” Trợ lý sững sốt, ngay sau đó hiểu ý anh.

Anh là muốn cho hai người đó giám sát nhau, kiểm chế lẫn nhau, xem ai thiếu kiên nhẫn mà trước bại lộ!

“Có việc gì sao?” Dư Việt Hàn bình tĩnh mở miệng.

Lúc này trợ lý mới lấy lại tinh thần, vội vàng báo cáo, “Cậu chủ, Niên Tiểu Mộ đã dậy rồi, đang ở một mình trong phòng ngủ... Hành động có vẻ kỳ lạ...”

Về mặt của trợ lý quả thực đúng là một lời khó nói hết.

Dư Việt Hàn, “...”

Anh đứng lên, sai bước đi đến phòng ngủ chính ở tầng hai.

Bạn đang đọc truyện *Quãng Đời Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Anh Hàn khéo hiểu lòng người

Dư Việt Hàn vừa mới đi đến cửa phòng ngủ, liền nghe thấy giọng nói lẩm nhẩm bên trong.

Giống như có người đứng ở cửa lăm bằm.

Dư Việt Hàn nhíu mày, nghe ra là giọng nói của Niên Tiểu Mộ, mà xui quýt khiến tiến lên trước...

“Ra ngoài hay là không ra đây?”

“Ngộ nhờ chạm mặt thì làm sao bây giờ?”

“Giả vờ như không có chuyện gì... Không đúng không đúng, vốn đã không có chuyện gì rồi...”

Dư Việt Hàn, “...”

Từ khi ngủ dậy đến giờ, cô vẫn rối rắm chuyện này?

Vô thức, trong đầu anh hiện ra thân hình nhỏ nhắn đứng sau cánh cửa đang cản rằng giậm chân, muốn đi ra, nhưng lại không dám.

Khóe miệng Dư Việt Hàn không nhịn được cong lên.

Trợ lý sau lưng anh, nhìn thấy cảnh này thì sợ đến ngây người!

Không dám tin nhìn boss.

Boss của anh ta cười?

Còn là cười với cánh cửa?

Xong rồi, hôm nay là ngày gì thế này? Anh ta không chỉ thấy Niên Tiểu Mộ quái lạ mà còn thấy boss của anh ta lây bệnh của cô...

Sau cánh cửa.

Niên Tiểu Mộ còn đang nỗ lực chuẩn bị tâm lý.

Rời khỏi nhà họ Dư là không thể nào.

Không nói đến việc cô thực sự cần công việc này, chỉ nghĩ đến Tiểu Lục Lục thôi cũng đủ khiến cô không yên tâm mà bỏ đi rồi.

Trước khi Tiểu Lục Lục khỏi bệnh, cô không thể đi.

Nhưng một khi đã quyết định ở lại, chắc chắn phải đối mặt với khối bằng Dư Việt Hàn kia.

Còn chuyện tối hôm qua nữa...

Sao cô lại ngủ cùng giường anh cơ chứ?

Niên Tiểu Mộ sắp bị những suy nghĩ vớ vẩn của chính mình hành hạ đến điên rồi, khê cắn răng, “Mặc kệ, gấp thì gấp, bà đây trẻ trung xinh đẹp thân hình quyến rũ, ngay cả có ngủ chung thì người bị thiệt cũng là mình chứ không phải anh ta!”

Cô vừa dứt lời liền đưa tay mở cửa phòng, sai bước đi ra ngoài.

Vừa mới bước ra, liền va phải khuôn ngực rắn chắc.

Cả người bị đánh bật ra sau.

Trong lúc đang choáng váng, một cánh tay cường tráng đã ôm lấy eo cô, giúp ổn định lại cơ thể sắp ngã của cô.

“Cảm ơn...” Niên Tiểu Mộ che trán mình, theo bản năng mở miệng.

Nhưng vừa nhìn thấy người đàn ông trước mặt thì ngậy ngán cả người.

Cô nghiêng đầu nhìn cửa phòng, không biết Dư Việt Hàn đã đứng ở cửa bao lâu rồi?

Những gì cô nói, anh đều nghe thấy được?

Không chờ Niên Tiểu Mộ lấy lại bình tĩnh, ánh mắt thâm thúy của anh đã quét từ trên xuống dưới người cô.

Giống như kiểm nghiệm câu nói vừa rồi của cô “trẻ trung xinh đẹp thân hình quyến rũ”.

“...” Mặt Niên Tiểu Mộ đỏ bừng.

Cô lúng túng đứng đó, không biết phải nói gì.

Ngay khi cô định vờ như không có gì để chuồn mất thì Dư Việt Hàn đã thu mắt lại, thản nhiên rời ánh mắt khỏi người cô.

Môi mỏng hé mở, “Gọi Tiểu Lục Lục dậy, con bé nên ăn cơm.”

Niên Tiểu Mộ thở phào nhẹ nhõm.

Trong nháy mắt xoay người, còn không quên cảm kích nhìn anh một cái.

Không ngờ khối băng cũng có lúc khéo hiểu lòng người như vậy...

“Còn có.” Niên Tiểu Mộ vừa bước tới cửa, sau lưng liền truyền đến giọng nói từ tính trầm thấp, có chút chế nhạo, “Nếu người nào đó cảm thấy bị thiệt thì tôi không ngại cùng người đó ngủ thêm lần nữa.”

Niên Tiểu Mộ, “...”!!!

Cái gì gọi là ngủ thêm lần nữa?

Đồ lưu manh!

Mất công cô còn cảm thấy anh khéo hiểu lòng người, đầu cô chắc chắn bị cửa kẹp rồi!

Niên Tiểu Mộ bực tới mức mặt đỏ bừng, lao vào phòng, đóng sầm cửa lại.

Dur Việt Hàn hơi nghiêng đầu, hai tay đút vào túi quần, nhìn bộ dáng tức đến hộc máu của cô, đôi mắt hơi sẫm lại.

Vốn định nói cho cô biết, ngày hôm qua anh không ngủ trong phòng, nhưng giờ thì không cần nữa...

Bạn đang đọc truyện *Quãng Đời Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31: Muốn yêu thương lẫn nhau

Trong nhà ăn.

Lúc Niên Tiểu Mộ ôm Tiểu Lục Lục đi tới đã thấy người nào đó ngồi ở bên trong.

Nhớ tới chuyện vừa rồi, thân thể của cô hơi cứng lại.

Cố tình ngó lơ người đàn ông có khí thế mạnh mẽ kia, Niên Tiểu Mộ thân nhiên bế Tiểu Lục Lục đi tới.

Cục Bọt Nhỏ vừa tỉnh ngủ, vẫn còn mơ màng màng, cô bé còn đang tựa vào lòng Niên Tiểu Mộ làm nũng, nhưng vừa nhìn thấy đồ ăn cặp mắt to tròn lập tức sáng bừng lên.

“Đói bụng à?”

Niên Tiểu Mộ véo yêu má cô bé, đặt cô bé lên ghế nhỏ.

Sau đó đặt đồ ăn sáng mà quân gia đã chuẩn bị sẵn đến trước mặt cô bé.

“Chị xinh đẹp cũng ăn chung với em đi!” Tiểu Lục Lục dùng bàn tay không bị thương nắm lấy muống nhỏ, múc một muống cháo đưa đến trước mặt Niên Tiểu Mộ.

“...” Niên Tiểu Mộ hơi ngẩn ra, chột lác đầu.

Vừa định cự tuyệt, lại nghe thấy giọng nói lạnh nhạt của Dur Việt Hàn truyền đến từ đầu bàn bên kia, “Quân gia, ông không nghe thấy lời nói của cô chủ nhỏ sao?”

Quân gia, “...!”

Nhà họ Dur là gia tộc lớn nhất ở thành phố H, gia đại nghiệp đại, đương nhiên có quy củ của nhà họ Dur.

Tiểu Lục Lục còn nhỏ nên quân gia không coi lời cô bé thuận miệng nói kia là thật, hơn nữa, chuyện này cũng thật sự là không hợp quy củ.

Từ trước tới nay, nhà họ Dur chưa từng có người hầu nào lại có thể cùng ngồi ăn cơm với cậu chủ!

Cho dù Niên Tiểu Mộ không hẳn là người giúp việc của nhà họ Dur nhưng cô cũng chỉ là một hộ lý nhỏ nhỏ mà thôi.

Quân gia không ngờ cậu chủ sẽ răn dạy ông ta vì chuyện này. Ông ta nhanh chóng lấy lại tinh thần, vội vàng xoay người vào phòng bếp lấy bát đĩa.

Sau đó tự mình đặt bát đĩa xuống trước mặt Niên Tiểu Mộ.

“...” Niên Tiểu Mộ nhìn bát đĩa ở trước mặt, theo bản năng ngẩng đầu nhìn Dur Việt Hàn.

Anh nhân nhả ngòi trước bàn ăn, bởi vì ngược sáng mà gương mặt đẹp trai nhuốm một vòng ánh sáng trong trẻo lạnh lùng, khí chất tôn quý trên người anh khiến người ta không thể bỏ qua, dù chỉ là giờ tay nhắc chân cũng hấp dẫn ánh mắt của mọi người.

Anh chậm rãi ăn cơm như không hề để tâm tới cô.

Nhưng Tiểu Lục Lục ở bên cạnh cô thì ngược lại, vừa nhìn thấy quân gia mang bát đĩa lên liền kéo tay cô, “Chị xinh đẹp mau mau ngồi xuống đi, trên bàn có rất nhiều đồ ăn ngon!”

Đôi mắt to tròn trong suốt, lấp lánh như những vì sao trong trời đêm.

Đáy mắt cô bé lộ vẻ chờ mong.

Niên Tiểu Mộ thực sự có chút bối rối, dù sao thì cô cũng chỉ là một hộ lý nhỏ nhoi, cô thực sự không đủ tư cách ngồi ăn chung với chủ nhân của nhà họ Dư.

Thế nhưng dưới ánh mắt mong đợi của Tiểu Lục Lục, cộng thêm cô vốn là người không có quan niệm giai cấp, liền thoải mái kéo ghế ngồi xuống.

Cô bắt đầu cầm đũa lên, gấp một ít đồ ăn vào bát nhỏ của Tiểu Lục Lục.

Niên Tiểu Mộ vừa muốn nói Tiểu Lục Lục ăn nhiều một chút, lại thấy cô bé cười híp mắt ngẩng đầu lên, “Chị xinh đẹp chỉ thích em, cho nên chỉ gấp đồ ăn cho em mà không gấp đồ ăn cho cha.”

Niên Tiểu Mộ, “...”

Cô ngẩn ra, vừa ngẩng đầu lên liền đối mặt với đôi mắt đen sâu thẳm của Dư Việt Hàn.

Trong lòng cô còn đang nghĩ, anh có tay có chân đâu cần cô gấp đồ ăn cho chứ, thế nhưng Tiểu Lục Lục lại nhanh tay hơn cô tưởng, cô bé vội vàng vươn tay lấy bát của anh đặt xuống trước mặt cô.

“Chị xinh đẹp, cha cũng muốn đồ ăn!”

Niên Tiểu Mộ, “...”

Vậy cô nên gấp, hay là không nên gấp?

Tuy rằng đôi đũa này cô còn chưa dùng, nhưng mà ai biết anh có mắc chứng bệnh sạch sẽ hay không chứ?

Quên đi, nếu như anh ghét bỏ thì cứ đặt ở trong bát, không ăn là được.

Niên Tiểu Mộ nghĩ xong liền gấp đồ ăn giống hệt đồ mà cô mới gấp cho Tiểu Lục Lục vào bát anh.

Đang lúc chuẩn bị ăn cơm, một cái tay nhỏ đã vươn tới cầm lấy bát của cô, đẩy tới trước mặt Dư Việt Hàn.

Cô bé cười gian xảo như một chú hồ ly nhỏ, “Cha à, cha còn chưa gấp đồ ăn cho chị xinh đẹp.”

Niên Tiểu Mộ giật mình, vừa muốn nói không cần thì Dư Việt Hàn đã giơ đôi đũa lên, gấp một ít rau xanh vào trong bát của cô.

Bạn đang đọc truyện *Quăng Đồi Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 32: Đây là... Đang ở quầy đại hạ giá?

“Cha giỏi quá! Con yêu chị xinh đẹp nhất, vì thế hai người cũng phải yêu thương lẫn nhau đó!” Tiểu Lục Lục vui vẻ vỗ tay.

Vừa nghe thấy câu này, Niên Tiểu Mộ suýt nữa ngã từ trên ghế xuống.

Khó khăn lắm mới ổn định lại thân thể, Niên Tiểu Mộ nhìn về phía Dư Việt Hàn, cô cứ có cảm giác có chỗ nào đó không đúng lắm.

Cái gì mà yêu thương lẫn nhau chứ, nói như kiểu bọn họ có gì đó mờ ám không bằng...

Khô nổi, cô không tài nào nhớ nổi tại sao đêm qua cô lại ngủ trên giường anh, bây giờ nhớ tới liền thấy xấu hổ.

Trong thoáng chốc, bầu không khí trong nhà ăn trở nên có chút mập mờ.

Nếu có người lạ đi tới lúc này, chắc chắn sẽ cho rằng đây là một nhà ba người đang dùng cơm.

Không khí ám áp hài hòa khiến người ta không đành lòng quấy rầy.

Khác với Niên Tiểu Mộ đang đứng ngồi không yên, hai cha con kia lại rất bình tĩnh, Tiểu Lục Lục vẫn vui vẻ ăn cơm như lúc trước, tự cảm miệng nhỏ cố gắng xúc đồ ăn đưa vào miệng, còn không cho người khác giúp.

Về phần Dư Việt Hàn...

Từ đầu đến cuối, anh vẫn không nói một lời nào, thế nhưng anh lại ngoan ngoãn làm theo lời Tiểu Lục Lục nói khiến người khác không thể nào hiểu nổi anh đang nghĩ gì trong lòng.

Niên Tiểu Mộ chọc chọc rau xanh trong bát mà người nào đó gấp cho cô, cảm thấy ăn cũng không được mà không ăn cũng không xong.

“Cậu chủ, bà cụ tới!” Quản gia vội vã chạy từ bên ngoài vào, vẻ mặt hết hoảng hốt hết sợ hãi.

Nghe vậy, sắc mặt Dư Việt Hàn bỗng chốc trở nên kỳ quái.

“Ông đưa Tiểu Lục Lục trở về phòng trước đi!”

Anh buông đũa, vội đứng dậy xoay người đi ra ngoài.

Niên Tiểu Mộ vừa muốn bế Tiểu Lục Lục, đã nhìn thấy bên ngoài phòng khách xuất hiện một bà cụ, trông bà có vẻ hiền lành và dễ gần, khí chất vô cùng đặc biệt, cao quý và ưu nhã. Bà chống gậy, sốt ruột đẩy hết mấy người đang muốn đỡ bà ra.

“Các người đừng có cản tôi, tôi muốn gặp bảo bối của tôi!”

Niên Tiểu Mộ còn đang ngờ ngác không biết bà cụ trước mặt là ai, liền nghe thấy Tiểu Lục Lục trong ngực cô vui vẻ hô lên.

“Cụ!”

“Bà nội, sao bà lại tới đây?” Dư Việt Hàn đi lên trước, duỗi tay đỡ bà, giọng nói vẫn trong trẻo nhưng lạnh lùng như cũ, chỉ là thái độ của anh lại rất cung kính.

Cô có thể nhìn ra được, anh thật sự kính trọng bà cụ trước mắt.

“Tên nhóc này! Bảo bối của bà bị tai nạn thế mà cháu lại dám không nói cho bà, trong mắt của cháu có còn bà nội này nữa không?” Bà cụ Dư thờ phật đẩy anh ra, vội vã đi về phía Tiểu Lục Lục.

Bà cụ đau lòng ôm cô bé, nhìn trên nhìn dưới nhìn trái nhìn phải.

Thấy cánh tay của Tiểu Lục Lục quần đầy băng gạc, viền mắt của bà cụ bắt đầu đỏ ửng lên.

“Bà đã nói rồi, cháu bận rộn công việc không có thời gian trông nom bảo bối của bà, vậy thì mau mau tìm người khác tới trông nom con bé đi... Cháu nhìn xem, bảo bối của bà càng ngày càng gầy đi rồi, giờ còn bị gãy tay nữa chứ!”

Bà cụ Dư quay người, trừng mắt nhìn Dư Việt Hàn.

“Bà, chỉ là ngoài ý muốn thôi, Tiểu Lục Lục đã không sao rồi.” Dư Việt Hàn bị mắng mủn nhưng vẻ mặt vẫn không chút thay đổi gì.

Anh ung dung mở miệng giải thích.

“Cụ, cháu đã có chị xinh đẹp chăm sóc rồi.” Tiểu Lục Lục nằm trong lòng bà cụ nhô chiếc đầu nhỏ ra, an ủi bà.

“Chỉ là chị thôi thì có ích gì, cái cháu cần là một người mẹ thật sự!” Bà cụ Dư nhìn theo ánh mắt của cô bé, thấy Niên Tiểu Mộ đang đứng bên cạnh, chợt ngăn ra.

Một giây sau, ánh mắt bà cụ lập tức thay đổi.

Cô gái này rất xinh đẹp, lại có khí chất đặc biệt, rất xứng với nhà họ Dư bọn họ.

Dáng người này, chắc hẳn dễ lắm!

“Cháu chào bà.” Niên Tiểu Mộ mới vừa mở miệng, tay đã bị người khác nắm lấy.

Bà cụ Dư quay người lại đi tới trước mặt cô, “Cô gái nhỏ, cháu đã kết hôn chưa?”

Niên Tiểu Mộ, “...”

“Nếu như độc thân thì nhìn cháu bà đi, cháu thấy thế nào?”

Niên Tiểu Mộ, “...!”

“Thằng nhóc này có tiền có quyền, lại còn đẹp trai, kết hôn xong là được làm mẹ ngay!”

Niên Tiểu Mộ, “...!!”

Chương 33: Mẹ của Tiểu Lục Lục

Chuyện gì thế này?

Vì sao cô lại có cảm giác bản thân mình lạc vào quầy bán đồ đại hạ giá trong siêu thị như thế kia chứ?

Hơn nữa, người bị bán hạ giá lại chính là người đàn ông độc thân cấp bậc kim cương của thành phố H, cái cảm giác này thật sự là quá huyền ảo rồi!

Niên Tiểu Mộ dờ khóc dờ cười nhìn bà cụ trước mắt, thực sự không dám tiếp lời...

“Bà, Niên Tiểu Mộ là hộ lý của Tiểu Lục Lục, bà như vậy sẽ dọa cô ấy.” Dư Việt Hàn như là đã nghe quen lời nói như vậy, lạnh nhạt nói.

Cha mẹ anh mất sớm, là ông bà đã nuôi anh khôn lớn.

Nhưng bà cụ Dư lại nổi danh là lão ngoan đồng, bà cụ đã gần bảy mươi tuổi thế mà vẫn còn giống như một đứa bé vậy.

Đặc biệt là khi nhắc tới chuyện hôn nhân của anh, bà cứ như là muốn lập tức đóng gói anh tặng cho người vậy, khiến Dư Việt Hàn nhức đầu không thôi.

“Hóa ra cháu tên là Niên Tiểu Mộ?” Bà cụ Dư nắm tay cô, nghe lời nói của Dư Việt Hàn, nụ cười trên môi càng hiền lành.

“Đừng sợ, bà không ăn thịt người đâu.”

Niên Tiểu Mộ, “...”

“Bà, Tiểu Lục Lục đói bụng, hay là chúng ta ăn cơm trước đã?” Dư Việt Hàn liếc nhìn Niên Tiểu Mộ đang ngây ngẩn cả người, ngây ngẩn ngô ngô không nói được dù chỉ một chút, khó được tốt bụng giúp cô giải vây.

Mà vừa nghe thấy lời anh, ánh mắt của bà cụ Dư cuối cùng cũng rời khỏi người Niên Tiểu Mộ.

Chợt, trừng anh một cái.

“Cháu chỉ biết qua loa có lẽ bà thôi. Nếu không phải cháu cứ mãi chậm chạp không chịu tìm cô nàng nào tốt tính về chăm sóc bảo bối của bà, thì sao bà phải sốt sắng thế chứ?” Bà cụ Dư càng nói càng phiền lòng, xoay người ngồi vào trên ghế.

“Cháu nói xem, cũng đã hai năm rồi, mẹ của Tiểu Lục Lục...”

“Bà!” Dư Việt Hàn bỗng dừng mở miệng, giọng nói khàn khàn.

Phảng phất như người mà bà cụ vừa nói tới chính là một điều cấm kỵ.

“...”

Bà cụ Dư nhìn thoáng qua vẻ mặt ngờ ngạc của Tiểu Lục Lục, cũng nhận thấy được chính mình lăm lờ, liền hắng giọng một cái.

“Ăn cơm trước, đợi lát nữa bà lại dạy dỗ cháu tiếp!”

Đây là lần đầu tiên Niên Tiểu Mộ nhìn thấy một người khác của nhà họ Dư ngoại trừ Dư Việt Hàn cùng Tiểu Lục Lục ra, cũng là lần đầu tiên, cô nghe thấy có người nhắc tới mẹ của Tiểu Lục Lục.

Nhưng mà người này không ở đây...

Đợi khi cô lấy lại tinh thần, liền phát hiện bầu không khí hiện tại có chút xấu hổ.

Tất cả mọi người đều ngồi xuống, chỉ có cô là còn đứng.

Điểm quan trọng là, ở đây vừa xuất hiện trưởng bối, người trưởng bối này còn là nữ chủ nhân của nhà họ Dư, người phụ nữ có quyền hành lớn nhất trong nhà này.

Liệu bà cụ có phải là người chú ý quy củ, không cho phép cô ngồi cùng bàn ăn cơm?

“Tiểu Mộ Mộ, cháu đứng ngây ra đấy làm gì, nhanh ngồi xuống ăn cơm.” Bà cụ Dư tựa hồ nhìn ra sự do dự của cô, duỗi tay kéo cô ngồi xuống.

Không đợi Niên Tiểu Mộ kịp phản ứng, bà cụ đã gấp không ít đồ ăn vào trong bát của cô, như một trường bối bình thường không ngừng dạn đi dạn lại.

“Cháu ăn nhiều một chút, đừng học mấy người trẻ tuổi thời nay, cứ há miệng là nói giảm bớt.”

“... Cảm ơn bà!” Niên Tiểu Mộ cầm bát, trong lòng ngoại trừ kinh ngạc còn cảm thấy ấm áp lạ thường.

“Không cần khách sáo, cháu cứ ăn từ từ, ăn xong rồi chúng ta lại bàn chuyện kết hôn!” Bà cụ Dư vẻ mặt hiền hòa nói thêm.

“Khụ...” Miếng cơm vừa nuốt xuống mắc kẹt ngay trong cổ họng.

Niên Tiểu Mộ bùng ly nước lên vội vã uống một ngụm, trợn mắt há hốc mồm nhìn bà cụ trước mắt.

Chuyện kết hôn vẫn chưa xong ư?

Dư Việt Hàn thế mà lại không ngăn bà...

Không được không được, không thể nghĩ vớ vẩn nữa, cứ coi như đang dở bà cụ vui vẻ mà thôi.

Ăn cơm ăn cơm!

Niên Tiểu Mộ cúi đầu không ngừng ăn cơm, hận không thể quên sạch sẽ những chuyện mới xảy ra.

Thế nhưng cô lại không chú ý tới, từ lúc cô cúi đầu, có một cặp mắt đen và sâu vẫn luôn nhìn cô chăm chăm, trong mắt lộ ra vẻ tìm tòi nghiên cứu.

Cô sợ phải gả cho anh đến thế ư?

Bạn đang đọc truyện *Quãng Đời Còn Lại Đầu Vì Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 34: Khách không mời mà đến

“Bà, là ai nói cho bà biết chuyện Tiểu Lục Lục bị tai nạn ạ?” Dư Việt Hàn thu hồi ánh mắt, môi mông hé mở.

Bà cụ Dư sững sốt, vẻ mặt hiền hòa hiện lên một chút do dự.

Bà cụ đang muốn mở miệng, đột nhiên quản gia đi tới bên cạnh Dư Việt Hàn, nhỏ giọng nói gì đó.

Ánh mắt của Dư Việt Hàn lập tức lạnh đi trông thấy.

Cái loại cảm giác lạnh lẽo cự người ngoài nghìn dặm này khiến người rùng mình.

Không đợi Niên Tiểu Mộ hiểu rõ chuyện gì xảy ra, thì bên ngoài nhà ăn liền truyền đến một giọng nói chanh chua.

“Bảo sao bên ngoài không ai, hóa ra là mọi người đang ăn cơm, có phải thím tới không đúng lúc không?” Một người phụ nữ trung niên ăn diện toàn hàng hiệu đắt tiền, dáng vẻ kiêu căng ngạo mạn, từ bên ngoài đi vào.

Ngoài miệng thì nói là tới không đúng lúc thế nhưng trên mặt lại không có nửa điểm xấu hổ.

Chỉ có lúc bà ta nhìn về phía Dư Việt Hàn, đáy mắt mới hơi toát ra một chút sợ hãi, thế nhưng rất nhanh lại tự ép bản thân trấn định lại.

“Có việc?”

Dư Việt Hàn khẽ nhướn mày, không chút hứng thú hàn huyên khách sáo, trực tiếp hỏi thẳng.

Dáng người cao lớn ngạo nghễ tựa vào ghế ngồi, khuôn mặt lạnh tanh, đẹp và đầy uy quyền. Chỉ tùy ý liếc mắt một cái đã khiến Trình Tú Lộ nổi da gà, lập tức thu lại dáng vẻ ngạo mạn vừa rồi.

Ánh mắt bà ta nhìn lướt qua Dư Việt Hàn, sau đó lại nhìn về phía bà cụ Dư đang ngồi trước bàn ăn.

“Mẹ, con đã nói với mẹ rồi, Tiểu Lục Lục thật sự không sao mà, sao mẹ vẫn chạy tới đây?” Trình Tú Lộ đi lên trước, vẻ mặt sốt ruột như vì quá lo lắng

cho bà cụ Dư nên mới vội vàng tới đây.

Vừa nói dứt lời, bà ta lại quay đầu nhìn về phía Dư Việt Hàn.

“Việt Hàn, là thím không tốt. Hôm nay, thím đang nói chuyện trời đất với bà thì không cẩn thận lỡ miệng, để bà cụ biết Tiểu Lục Lục bị tai nạn. Bà cụ lo lắng quá, một hai phải đi xem Tiểu Lục Lục cho bằng được.”

Nghe vậy, đôi mắt đen thâm thúi của Dư Việt Hàn càng lạnh hơn, ánh mắt anh giống như dao găm đâm xuyên qua người Trình Tú Lộ!

Dòng chính của nhà họ Dư vốn ít, tới đời của ông nội anh thì nhà họ Dư chỉ có một người con trai là cha của anh.

Chỉ tiếc, cha anh trắng niên mất sớm.

Dư Việt Hàn từ nhỏ đã sống với ông bà nội, khi lớn thì tiếp nhận tập đoàn.

Không ngờ, vào cái năm ông cụ Dư bệnh nặng, đột nhiên lại có thêm một đứa con riêng, cũng chính là chú của anh, Dư Huy Huy.

Lúc ông cụ Dư hấp hối, nói là, ông cụ đã từng trải qua nỗi đau mất con, người đầu bạc tiễn người đầu xanh, tâm nguyện duy nhất của ông cụ chính là để đứa con đang lưu lạc bên ngoài của mình trở về nhận tổ quy tông.

Vì để tránh cho quyền thừa kế của nhà họ Dư có biến, ngày ông cụ nhận Dư Huy Huy cũng là ngày ông lập di chúc.

Quyền thừa kế tất cả tài sản của nhà họ Dư thuộc về một mình Dư Việt Hàn!

Thứ duy nhất mà ông cụ để lại cho Dư Huy Huy chính là tư cách ở lại trong biệt thự nhà họ Dư, còn có một chút hoa hồng được trích từ tập đoàn.

Chỉ cần ông ta an phận thì cả đời ông ta có thể an nhàn sung sướng.

Đáng tiếc một đời anh danh của ông cụ Dư, trước khi chết, nhưng đã nhìn lầm người.

Dư Huy Huy là kẻ có dã tâm, làm sao chịu chấp nhận làm một người sống an nhàn kia chứ.

Ông ta mới vừa quay về nhà họ Dư, liền vọng tưởng nhúng tay vào chuyện của tập đoàn, sau khi bị Dư Việt Hàn nghiêm lệnh cấm ông ta không được đụng chạm bất kỳ một nghiệp vụ nào của tập đoàn, ông ta lại chuyển sang có ý đồ với biệt thự của nhà họ Dư.

Người có hiềm nghi lớn nhất trong vụ tai nạn xe cộ lần này của Tiểu Lục Lục chính là ông ta!

“Việt Hàn, thím cũng biết lần này là do thím không đúng, sức khỏe của bà nội cháu vốn đã không tốt, đáng ra thím không nên kinh động bà mới đúng, nhưng tại thím lo lắng cho Tiểu Lục Lục quá...” Trình Tú Lộ nhìn thấy vẻ mặt anh có chút không đúng, vội vã giả mù sa mưa giải thích.

Hiện tại nhà họ Dư đều do một tay Dư Việt Hàn nắm giữ.

Anh là cậu chủ cao cao tại thượng, là người nắm quyền trong tập đoàn Dư thị, cho dù gan bọn họ có lớn tới đâu cũng không dám quang minh chính đại đắc tội anh được.

Bạn đang đọc truyện *Quãng Đời Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 35: Ngồi trong nhà, nôi từ trên trời rơi xuống

“Đúng không? Cháu còn tưởng rằng thím sốt ruột muốn làm nữ chủ nhân của nhà họ Dư này nên mới cố ý kích thích bà cơ đấy.” Dư Việt Hàn nhướng mày, giọng nói của anh vô cùng lạnh lùng, lạnh hơn cả gió mùa đông...

Không giận tự uy.

Bà cụ Dư đã sắp bảy mươi tuổi, xưa kia, lúc trước khi ông cụ Dư mất, việc đột nhiên lòi ra một đứa con riêng là một đả kích rất lớn đối với bà.

Kể từ đó, sức khỏe của bà kém hơn rất nhiều.

Bác sĩ cũng đã nói bà cụ cần phải tĩnh dưỡng, đặc biệt kiêng kỵ việc chịu kích thích.

Đây cũng là nguyên nhân vì sao anh lại giấu chuyện Tiểu Lục Lục bị tai nạn, không nói cho bà cụ biết.

Nhưng anh không nghĩ tới việc tin tức vẫn truyền đến tai của bà cụ!

“Oan cho thím quá, mẹ, mẹ mau giúp con giải thích với Việt Hàn, con thật không cố ý...” Trình Tú Lộ xoay người, quay đầu cầu cứu bà cụ Dư.

Bà ta vừa nói xong, nước mắt cũng đã chảy xuống.

Bà cụ Dư chỉ nhìn bà ta một cái, liền nhủ mày lại, “Được rồi, cả hai đứa đều bớt tranh cãi đi, không định để cho bảo bối của bà ăn cơm sao?”

Bà cụ vẫy tay để cho quần gia lấy thêm bát đũa, sau đó ra hiệu cho bà ta ngồi xuống.

“...” Trình Tú Lộ nghe bà cụ nói vậy, không cam lòng nắm chặt tay, nhưng vừa nghĩ tới còn có Dư Việt Hàn ở đây, lại không dám để lộ ra.

Bà ta ngượng ngừng ngồi xuống.

Nhìn một vòng quanh bàn cơm, ánh mắt của bà ta liền rơi xuống Niên Tiểu Mộ đang ngồi cạnh Tiểu Lục Lục.

“Vị này chính là...” Đáy mắt Trình Tú Lộ hiện lên một tia kinh diễm, giống như vô tình mở miệng hỏi.

Dư Việt Hàn cùng bà cụ không có ý muốn trả lời bà ta, thế nhưng bà ta vẫn không dừng lại ở đó.

“Thím nghe nói bên cạnh Tiểu Lục Lục có thêm một hộ lý đặc biệt, hơn nữa Tiểu Lục Lục còn rất thích người hộ lý này, suốt ngày luôn miệng chị xinh đẹp chị xinh đẹp mà kêu, không phải là người này đây chứ?”

Quần gia nghe vậy cung kính trả lời, “Đúng thế ạ, cô ấy tên là Niên Tiểu Mộ.”

“Niên Tiểu Mộ...” Trình Tú Lộ khinh miệt hô một tiếng, chợt, đập mạnh đôi đũa xuống bàn, quay đầu quát lớn.

“Quần gia, ông là già quá nên lắm cảm rồi sao? Tổ tông nhà họ Dư đã định ra quy củ, chỉ bằng ông lại cũng dám tự ý thay đổi?”

“... Thưa bà, tôi không có.” Quần gia đột nhiên bị chửi tới về mặt mờ mịt, mở to hai mắt vội vã giải thích.

“Vẫn còn nói không có? Vậy cô ta là cái gì? Từ khi nào mà ngay cả một hộ lý đều có thể ngồi lên bàn ăn nhà họ Dư?” Trình Tú Lộ chỉ vào Niên Tiểu Mộ, bộ dáng như một tên tiểu nhân nhận được thượng phương bảo kiếm, vênh váo hống hách răn dạy quần gia.

Không đợi quần gia trả lời, ánh mắt của Trình Tú Lộ liền chuyển hướng sang Niên Tiểu Mộ.

“Còn cô nữa, đừng tưởng rằng ý vào Tiểu Lục Lục thích cô thì cô có thể làm xằng làm bậy trong nhà họ Dư, cho dù bà cụ già rồi, nhà họ Dư cũng còn có tôi, không tới phiên người không hiểu quy củ như các cô làm xằng làm bậy!”

“...”

Niên Tiểu Mộ thực sự là được thể nghiệm cái gì gọi là người ngồi trong nhà, nổi từ trên trời rơi xuống.

Bà thím này bị bệnh à?

Cô chẳng làm gì cả, sao đến miệng bà ta lại thành yêu nghiệt hại nước hại dân chứ?

Mà ngay cả Tiểu Lục Lục cũng bị tiếng rống giận bất thành linh của bà ta dọa, sợ tới ngây người.

Cô bé chớp chớp đôi mắt to tròn, ngay cả ngụm cơm trong miệng cũng đều quên nuốt xuống.

“Nói đủ chưa?” Dư Việt Hàn nhủ mày, trên mặt hiện lên vẻ mất kiên nhẫn.

“Việt Hàn, thím biết là cháu không thích nghe lời thím nói, thế nhưng quy củ của nhà họ Dư là do ông nội của cháu lập ra khi còn trên đời, không thể để người ta phá hỏng được. Niên Tiểu Mộ này tuyệt đối không thể ngồi cùng bàn cơm với chúng ta được!” Trình Tú Lộ nhìn chăm chăm Niên Tiểu Mộ, kiêu cô mà không đứng dậy bà ta tuyệt không bỏ qua.

Nghe vậy, Dư Việt Hàn sa sầm mặt lại.

Mới vừa muốn nói gì thì người ngồi trước mặt anh đã vội đứng lên.

Bạn đang đọc truyện *Quăng Đờn Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Đụng người không nên đụng!

Niên Tiểu Mộ đã sớm ngồi không yên.

Đầu tiên là Dư Việt Hàn gấp đồ ăn cho cô, sau đó đến bà nội anh đột nhiên lôi kéo cô nói chuyện kết hôn...

Người nhà họ Dư, hết người này xuất hiện lại tới người khác xuất hiện, cô cảm thấy bản thân như đang nằm mơ vậy.

Mãi cho đến khi “bà thím” kia chỉ vào mũi của cô mà mắng, bảo cô không có tư cách ngồi ở đây, cô mới tìm về một chút cảm giác chân thực.

Cho dù cô có là người ngu dốt thì cũng biết, đây chính là thần tiên đang đánh nhau, mà loại người phạm tặc như cô, đương nhiên là chạy càng nhanh càng xa thì càng an toàn!

Chính cô còn đang đau đầu không biết nên tìm lý do gì để chuồn đi, lúc này lại nghe thấy lời nói của Trình Tú Lộ, quả thực giống như nghe thấy lệnh đặc xá vậy.

Cô vội vàng đứng bật dậy.

“Thưa bà và cậu, tôi đã ăn no rồi.” Niên Tiểu Mộ nói xong, xoay người định rời đi.

Thế nhưng Trình Tú Lộ lại chặn cô lại, “Cô chủ nhỏ còn chưa ăn xong, cô là người chăm sóc con bé, lại đi đâu hả?”

Niên Tiểu Mộ ngẩn ra, chột kíp phản ứng, đứng ở sau lưng Tiểu Lục Lục giúp cô bé ăn cơm.

Thấy cô thức thòi như thế, Trình Tú Lộ cuối cùng cũng hài lòng.

Lúc này bà ta mới chậm rãi đi trở về chỗ ngồi của mình, kéo ghế ra ngồi xuống.

“Được rồi, tôi nghe nói có tới hai hộ lý chăm sóc Tiểu Lục Lục, sao bây giờ lại chỉ nhìn thấy một người?” Trình Tú Lộ bỗng dung mở miệng, đôi mắt lão liên nhìn xung quanh nhà ăn.

Biệt thự nguy nga lộng lẫy như vậy, không nói cũng biết trong lòng bà ta đang đổ kị tới nhường nào.

Cùng là người nhà họ Dư, thế mà bọn họ cũng chỉ có thể ở tại biệt thự nhỏ, mà biệt thự chính lớn như vậy lại chỉ thuộc về một mình Dư Việt Hàn.

Ngay cả địa vị của một con hộ lý nho nhỏ mà cũng có thể cao hơn bà ta!

Làm sao bà ta có thể cam tâm?

“Thưa bà, còn có một hộ lý tên là Phươg Chân Y, chẳng qua bây giờ không phải là ca của cô ta, cho nên cô ta không ở đây.” Quàn gia ở một bên cung kính trả lời.

Bà cụ Dư tuổi tác đã cao, Dư Việt Hàn lại vẫn chưa có vợ, do đó vị trí nữ chủ nhân của nhà họ Dư, có lẽ sẽ có ngày rơi vào trong tay Trình Tú Lộ.

Do đó ngay cả quàn gia cũng đều không dám thờ ơ với bà ta.

“Lấy cho tôi một bát cơm.” Trình Tú Lộ chậm rãi mở miệng.

Quàn gia nghe vậy vừa muốn xoay người, thế nhưng bà ta đã nhắc tay chỉ hướng Niên Tiểu Mộ đang đứng bên cạnh.

“Tôi nói cô đấy, Niên Tiểu Mộ.”

“...”

“Nếu nhà họ Dư đã thuê cô thì cô cũng là người giúp việc của nhà họ Dư, giúp tôi xới một bát cơm, chắc không làm khó cô chứ?” Trình Tú Lộ vừa nói xong liền lạnh mặt ngay.

Bà ta không đối phó được bà cụ kia, cũng không thể trêu vào Dư Việt Hàn, chẳng lẽ lại không thu thập được một hộ lý nho nhỏ sao?

“...” Niên Tiểu Mộ không nghĩ tới, cô đã tự hạ thấp cảm giác tồn tại của bản thân như vậy rồi mà bà ta vẫn còn nhớ tới cô.

Mà có đi xới một bát thôi, sao bà thím này lại trưng cái vẻ cao ngạo kiêu căng thế kia nhỉ?

Cô nhìn bà cụ Dư đoan trang nhã nhặn, lại nhìn Dư Việt Hàn cao quý ngạo nghễ, nhìn qua nhìn lại, cô chẳng thấy bà thím này có điểm nào giống với người nhà họ Dư cả.

Không khác gì bọn nhà giàu mới nổi.

Đôi mắt cô lóe lóe, không có quá nhiều do dự liền tiến lên xới com cho Trình Tú Lộ.

Mới vừa đặt bát xuống chuẩn bị rời khỏi, lại nghe thấy giọng nói ngạo mạn của bà ta, “Lấy cho tôi bát canh.”

“...” Còn chưa xong à?

Niên Tiểu Mộ nhìn xuống xúc động muốn táng cả bát com vào gáy bà ta, ngoài cười nhưng trong không cười mở miệng, “Xin bà chờ một lát.”

Lúc này, Dư Việt Hàn vẫn đang nhìn cô chăm chăm, đương nhiên cũng không bỏ sót đáng về nghiêng răng nghiêng lợi của cô.

Trong đầu anh hiện lên hình ảnh lúc trước khi anh muốn đuổi việc cô, cô hướng về phía anh hô to hai chữ không phục.

Anh cũng có chút hiếu kỳ, không biết hôm nay cô có thể nhìn tới lúc nào nhỉ?

“Thưa bà, canh của bà đây ạ.” Niên Tiểu Mộ đặt bát canh lên trên bàn com, đang muốn lùi về sau, liền thoáng thấy Trình Tú Lộ đưa tay bung bát canh lên.

Một giây sau, bà ta hét lên một tiếng chói tai, “Nóng quá!”

Bà ta hất bát canh về phía Niên Tiểu Mộ.

Bạn đang đọc truyện *Quãng Đời Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 37: Thím không cố ý

Sự việc đột ngột xảy ra, không ai có thể ngờ được.

Ngay cả Niên Tiểu Mộ vẫn còn đứng ngây tại chỗ.

Đợi khi ý thức của cô quay về thì đã không còn kịp trốn đi rồi, chỉ có thể trơ mắt nhìn bát canh hướng về phía bản thân mình.

Trong chớp mắt, một thân hình cao lớn chắn trước mặt cô.

Anh duỗi tay nắm lấy bờ vai của cô, ấn cô vào trong lồng ngực vững chãi của mình!

“Rào!”

Bát canh vẫn còn bốc khói nghi ngút, trực tiếp tạt vào trên lưng Dư Việt Hàn.

“Choang!” Trình Tú Lộ không nghĩ tới, bát canh này sẽ tạt lên người Dư Việt Hàn, bà ta sợ tới run rẩy, bát canh trong tay cũng nắm không chắc mà rớt xuống đất, lập tức vỡ tan tành.

Trong nháy mắt, mặt bà ta trắng bệch vì sợ, nhìn quần áo của Dư Việt Hàn ướt đẫm, đôi môi bà ta run rẩy, “Thím, thím không cố ý...”

“...”

Dư Việt Hàn buông tay ra, chậm rãi xoay người, đôi mắt đen âm trầm lóe lên tơ máu, anh như Tu La bước ra từ địa ngục.

Trình Tú Lộ nhìn thấy ánh mắt khủng bố của anh, cả người đều run bần bật, không tự chủ được lùi về phía sau.

Bà ta mới vừa lùi tới rìa bàn ăn thì một bàn tay đã vươn tới bóp chặt cổ bà ta.

Bà ta há miệng muốn hét lên nhưng tay của Dư Việt Hàn siết chặt hơn, chặt đến mức bà ta không phát ra tiếng được. Anh nghiêng răng nghiêng lợi.

“Tôi không đánh phụ nữ, nhưng nếu thím còn không biết điều thì tôi không ngại để thím là ngoại lệ đầu tiên!”

Dứt lời, anh cũng buông tay, người Trình Tú Lộ nhũn ra, ngồi phịch xuống đất.

Không ngờ bà ta lại ngồi lên đứng mảnh vỡ của cái bát khi nãy!

“Ôi, cái mông của tôi!”

Không có ai để ý tới tiếng gào thét thảm thiết của bà ta.

Bà cụ Dư vội vàng chống gậy tiến lên, “Việt Hàn, quần áo của cháu ướt hết cả rồi, cháu có bị phỏng hay không? Quán gia, nhanh đi gọi bác sĩ!”

Nghे thấy giọng nói vội vã của bà cụ, Niên Tiểu Mộ vẫn còn đang dại ra cuối cùng cũng lấy lại tinh thần.

Cô kinh ngạc nhìn người đàn ông đứng trước mặt, trong đầu vẫn là hình ảnh ban nãy anh từ trên trời giáng xuống, chắn trước mặt cô.

Cô vẫn cho là anh rất ghét cô, là người không phân tốt xấu đã muốn đuổi việc cô...

Nhưng là vừa rồi...

Trái tim của Niên Tiểu Mộ như bị thứ gì đó chạm vào, thỉnh thoảng thỉnh thoảng, đập rất mạnh.

“Cháu không sao, cháu lên tầng trên thay bộ đồ khác là được rồi.” Dư Việt Hàn trấn an bà cụ Dư vẫn còn đang kinh hãi, định cất bước lên tầng.

Niên Tiểu Mộ thấy thế, không biết ma xui quỷ khiến thế nào mà đi theo anh...

Phòng ngủ chính trên tầng hai.

Niên Tiểu Mộ mang theo hòm thuốc, trù trừ một hồi lâu mới bước lên trước.

Cô vừa đưa tay chuẩn bị gõ cửa, liền phát hiện cửa phòng chỉ khép hờ.

“Dư Việt Hàn, tôi vào nhé.” Dứt lời, cô liền đẩy cửa phòng ra, một giây sau liền nhìn thấy nửa thân trên bóng loáng của anh đang quay về phía cô.

Lồng ngực rắn chắc, lộ ra làn da màu mạch mề người...

Cơ bụng săn chắc, đường cong quyến rũ...

So sánh với vóc người của nam người mẫu quốc tế cũng không kém bao nhiêu, lại còn phối hợp với gương mặt tuyệt sắc kia nữa... Quá yêu nghiệt!

“Nhìn đủ chưa?” Giọng nói mang chút tức giận đột nhiên vang lên.

Niên Tiểu Mộ cố gắng lấy lại tinh thần, lúc này cô mới ý thức được chính mình vừa làm gì, mặt nhăn nhó, “Vì cứu tôi nên anh mới bị bát canh kia tạt trúng, tôi có thể giúp anh xử lý vết thương.”

Vì cô đã lấy bát canh kia nên cô rất rõ ràng, mặc dù bát canh đó không nóng như Trình Tú Lộ diễn, thế nhưng quả thật có thể khiến người ta bị phỏng.

Bát canh nóng như vậy tạt vào trên lưng anh, làm sao có thể không sao?

Vừa rồi anh nói vậy chắc cũng chỉ là để trấn an bà cụ mà thôi, vậy nên anh mới cố tình giả bộ như không xảy ra chuyện gì đúng không?

“Cô?” Dư Việt Hàn nhướn mày, liếc cô một cái.

Tựa hồ là đang hoài nghi về khả năng của cô.

“Anh đừng có mà mắt chó nhìn người thấp, cho dù tôi có học cấp tốc để thi chứng chỉ cũng không có nghĩa là thao tác của tôi không chuyên nghiệp!” Niên Tiểu Mộ bị cái nhìn của anh kích thích, bật thốt ra.

Nói xong, cô mới nhận ra, cô vừa mắng anh, bảo anh là mắt chó...

Ngẩng đầu, liền phát hiện đôi mắt đen láy sâu thăm thẳm của Dư Việt Hàn đang nhìn cô chằm chằm!

Bạn đang đọc truyện *Quăng Đờì Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 38: Không có xấu hổ nhất, chỉ có càng xấu hổ hơn

“Ý của tôi là, kỹ thuật của tôi rất tốt...” Niên Tiểu Mộ lí nhí bổ sung.

Giờ cô mới hiểu, vì sao bà thím kia mới bị anh trừng cho một cái đã sợ đến bủn rủn tay chân.

Hai chân của cô bây giờ hình như cũng đã không còn nghe theo cô nữa rồi...

Niên Tiểu Mộ cố gắng đứng thẳng người, không để vẻ sợ hãi lộ rõ trên mặt.

Còn cố gắng nhìn thẳng vào anh...

Một giây sau, mắt cô nhìn về phía lồng ngực săn chắc của anh, rồi đỏ mặt nghiêng đầu nhìn sang chỗ khác.

Nhìn thẳng cũng không được, mà không nhìn cũng không xong!

Cô cắn răng một cái, dừng cảm đi tới chỗ anh, “Xoay người, để tôi nhìn vết phỏng trên lưng anh.”

“...”

Tiếng nói của cô vừa dứt, căn phòng chợt chìm trong tĩnh lặng, chỉ còn lại tiếng hít thở của hai người.

Anh đứng ở trước mặt cô, dáng người cao ngất, tôn quý lại kiệt ngạo.

Chỉ là khoanh tay đứng đó mà toàn thân cũng có thể phát ra khí thế mãnh liệt, khiến người ta không thờ nổi.

Anh nhếch môi mỉm cười, tựa như đang suy tư điều gì, mà đôi mắt của anh thì đang nhìn chăm chăm cái đầu nhỏ trước mắt.

Thoáng nhìn khí thế không muốn thua cuộc của cô, lại thêm dáng vẻ kiêu ngạo muốn nhìn phía sau lưng anh, khóe môi anh không nhịn được kéo ra một vòng cung hoàn hảo.

Và rồi, quay lưng về phía cô.

Niên Tiểu Mộ ngẩn ra, rất nhanh liền lấy lại tinh thần, nhìn lưng anh.

Lưng anh không khác với suy đoán của cô là bao, có một mảng da lớn đã đỏ hồng.

Mặc dù không phỏng rộp lên, thế nhưng đỏ như vậy cũng đau lắm.

Đau như thế mà anh lại có thể không rên lấy một tiếng, còn làm như không có chuyện gì xảy ra mà an ủi bà cụ Dư...

“Cám ơn.” Niên Tiểu Mộ cơ hồ là theo bản năng nói ra hai chữ này.

“...” Dư Việt Hàn nhướng mày, từ chối cho ý kiến.

Chỉ liếc cô một cái, dùng ánh mắt hỏi, cô đã nhìn đủ chưa.

Niên Tiểu Mộ vội vàng xoay người cầm lấy hòm thuốc, “Anh bị phỏng không nhẹ, mặc dù không cần đi bệnh viện nhưng vẫn phải xử lý mới được, phải bôi thuốc mỡ nữa.”

Niên Tiểu Mộ vừa nói vừa lấy thuốc trị phỏng trong hòm thuốc ra, còn lo lắng tới việc Dư Việt Hàn có thể không tin cô, không ngờ quay qua đã thấy anh nằm sấp trên ghế sofa, chờ cô bôi thuốc.

Người đàn ông này... Thực sự là nóng lạnh thất thường!

Niên Tiểu Mộ lắc lắc đầu, không để cho mình miên man suy nghĩ nữa, cô tới gần anh, bắt đầu giúp anh xử lý vết thương.

Thế nhưng ngay khi đầu ngón tay cô đụng vào lưng của anh, cô giật nảy mình, có cảm giác như có một luồng điện vừa chạy qua.

Niên Tiểu Mộ cắn răng, ép bản thân không chú ý tới dáng người hoàn mỹ của anh nữa, cố gắng bôi thuốc thật nhanh. Lúc cô đứng dậy, cuối cùng cũng nhìn không mà hỏi ra vấn đề vẫn cất giấu trong lòng cô.

“Vì sao anh lại cứu tôi?”

Lúc bát canh kia dội về phía cô, chính cô còn không kịp phản ứng nữa là...

Không ngờ anh lại có thể chắn trước mặt cô nhanh như vậy.

Niên Tiểu Mộ thực sự không hiểu tại sao anh cứu cô. Anh ghét cô như vậy, nghĩ mọi cách để đuổi việc cô, sao lại đột nhiên đại phát từ bi mà cứu cô chứ?

Thậm chí anh còn dùng thân thể của chính mình để cản bát canh nóng kia cho cô...

Nghe cô nói vậy, đôi mắt của Dư Việt Hàn cũng hơi trầm xuống, đáy mắt có vô vàn cảm xúc đan xen.

Vấn đề mà anh đang cố gắng muốn bỏ qua lại bị cô hỏi thẳng ra như vậy, khiến anh có cảm giác nghẹn lời.

“Cô là hộ lý của Tiểu Lục Lục, bà ta nhắm vào cô chẳng qua là đánh chó cho chủ nhân xem thôi, tôi làm vậy không phải vì giúp cô.” Dư Việt Hàn thu lại ánh mắt, ngồi dậy, lạnh lùng mở miệng.

Không đợi Niên Tiểu Mộ mở miệng, anh đã thân nhiên sai bảo, “Lấy cho tôi một chiếc áo sơ mi.”

“...” Niên Tiểu Mộ ù ù cạc cạc nghe anh sai sử.

Dù sao anh cũng cứu cô, lấy cho anh một cái áo thì bỏ bèn gì?

Niên Tiểu Mộ vừa muốn đưa cái áo cho anh, lại nghe thấy một giọng nói non nớt truyền tới từ ngoài cửa.

“Cha không mặc quần áo, xấu hổ chưa kia!”

Bạn đang đọc truyện *Quãng Đời Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 39: Sỉ nhục duy nhất!

Tiểu Lục Lục chạy vào, bàn tay nhỏ bé trắng nõn vẫn còn che mắt.

Cô bé nghiêng đầu nhỏ, sau đó còn trộm liếc một cái.

Giọng nói non nớt vang lên, “Chị xinh đẹp, chị đang coi quần áo của cha em ạ?”

“... Coi quần áo?” Niên Tiểu Mộ sùng sốt.

Cô chỉ đang tốt bụng lấy áo giúp anh thôi.

“Tiểu Lục Lục, chuyện này không phải giống như em đang nghĩ đâu, chị không coi quần áo của cha em, cha em tự coi...” Niên Tiểu Mộ vừa mở miệng thì bà cụ Dư bước vào, bà đi theo Tiểu Lục Lục nhưng chậm chân hơn.

Bà cụ nhìn thấy một màn trước mắt thì hơi ngẩn ra.

Một giây sau, bà cụ vội vã vươn tay che kín đôi mắt của Tiểu Lục Lục, kéo cô bé úp mặt vào trong lòng mình.

“Tiểu Lục Lục không hiểu chuyện, bà sẽ đưa con bé đi, hai đứa cứ tiếp tục, tiếp tục...”

Bà cụ Dư cười toe toét, ôm Tiểu Lục Lục quay đầu bước đi.

Tiếng cười sang sảng của bà cụ vang lên từ cửa phòng ngủ, cho tới khi đi xuống tầng dưới vẫn chưa dứt...

Niên Tiểu Mộ, “...!!”

Bọn họ chỉ là bôi thuốc mà thôi, thực sự chẳng xảy ra cái quái gì cả.

Hiện tại cô giải thích, còn có người tin tưởng sao?

“Dư Việt Hàn, vì sao lúc nãy anh không nói lời nào? Tôi thật sự không coi quần áo của anh!” Niên Tiểu Mộ quay đầu trừng mắt người đàn ông phía sau, thế mà anh vẫn thân nhiên như không, ung dung nhàn nhã mà mặc áo.

Nghe cô nói vậy, anh mới ngược mắt liếc cô một cái.

“Không phải cô coi sao?”

“Đương nhiên không phải, lúc tôi tiến vào thì anh đã coi quần áo rồi!” Niên Tiểu Mộ đi tới trước mặt anh, chỉ vào chiếc áo sơ mi bị anh vứt trên đất.

“Thế nhưng cô đã nhìn thấy tôi không mặc áo.” Đôi mắt đen thâm thúy của Dư Việt Hàn nhìn cô, giọng nói ung dung đến lạ.

“...” Nói rất hay, rất có đạo lý, cô không phản bác được.

Trong đầu Niên Tiểu Mộ lại hiện lên hình ảnh để trần của anh. Lúc cô nhìn về phía Dư Việt Hàn lần nữa, rõ ràng anh đã mặc quần áo đàng hoàng, nhưng trước mắt của cô lại không tự chủ hiện lên bộ dáng khi anh không mặc quần áo...

Dư Việt Hàn nhìn gương mặt đỏ ửng của cô, khoe miệng cong lên, ánh mắt lấp lánh ý cười.

Anh đi lướt qua cô, rời khỏi phòng.

Niên Tiểu Mộ kinh ngạc nhìn bóng lưng của anh đang dần biến mất, chờ tới khi cô lấy lại tinh thần liền vỗ mạnh vào gáy mình một cái.

Cô bị anh chơi xỏ rồi.

Cho dù cô nhìn thấy, thì cô cũng vẫn không phải là người đã cởi quần áo anh!

...

Trong phòng làm việc.

Dư Việt Hàn nhìn camera giám sát trong phòng khách, Tiểu Lục Lục đang vui vẻ chơi nặn sáp với Niên Tiểu Mộ.

Bộ dáng nghiêm túc khi cô chăm sóc cho Tiểu Lục Lục thực sự rất chuyên nghiệp.

Nếu như không phải vì không tra được bối cảnh của cô, thì anh chắc chắn sẽ không hoài nghi thân phận của cô...

Nghe thấy ngoài cửa có tiếng bước chân, tay anh khẽ động, khép laptop trước mặt lại. Anh ngẩng đầu lên đã nhìn thấy bà cụ Dư đang chống gậy, từ cửa đi tới.

“Bà.” Dư Việt Hàn khẽ chớp mắt, đứng dậy khỏi bàn đi lên trước.

“Đừng dìu bà, bà còn có thể tự đi được.” Bà cụ Dư lướt qua anh, trực tiếp đến trước bàn ngồi xuống, sau đó dùng ánh mắt ra hiệu bảo anh ngồi.

Gương mặt hiền lành hòa ái, lại hiện ra vẻ nghiêm túc hiếm có.

Bà đặt hai tay lên gậy, cảm khái, “Bà cũng sắp bảy mươi rồi, già rồi.”

“Bà sẽ sống lâu trăm tuổi...”

“Cháu không cần phải dỗ bà, nghe bà nói hết đã.” Bà cụ Dư trừng mắt liếc anh một cái, tiếp tục nói, “Cả đời này, nào có sóng gió gì mà bà chưa từng gặp qua, điều duy nhất khiến bà không yên tâm, chỉ có cháu và bảo bối của bà.”

“...”

“Cháu thành thật nói cho bà biết đi, cháu tìm lâu như vậy rốt có tìm được tin tức gì về mẹ của bảo bối hay không?” Về mặt của bà cụ Dư vô cùng sốt sắng.

Dư Việt Hàn sa sầm mặt lại, một lúc lâu sau anh mới mở miệng, “Không có.”

Đây cũng là sĩ nhục duy nhất kể từ khi anh tiếp nhận nhà họ Dư đến giờ!

Đột nhiên từ trên trời rơi xuống một đứa con gái, nhưng anh tìm kiếm bấy lâu mà vẫn chưa điều tra được chút manh mối nào về mẹ của con gái anh.

Bạn đang đọc truyện *Quăng Đồi Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 40: Coi như là cháu được lợi!

“Sao lại không điều tra được gì chứ? Đây là chuyện tốt do cháu làm ra, chẳng lẽ cháu không nhớ gì sao?” Bà cụ Dư vỗ lên tay vịn của cái ghế, gấp gấp hỏi.

Câu hỏi trắng trợn của bà cụ khiến không khí trong phòng chợt có chút quái dị.

“Cháu nói thật cho bà biết đi, có phải cháu bắt nạt cô bé nào đó xong lại không phụ trách, nên người ta mới giận mà bỏ lại Tiểu Lục Lục cho cháu?”

“Bà!” Sắc mặt của Dư Việt Hàn đen thui.

Gân xanh nổi đầy trên trán, nghiêng răng nghiêng lợi.

“Cháu chưa từng chạm qua bất kỳ người phụ nữ nào!”

Lúc đầu anh hoài nghi Tiểu Lục Lục không phải con gái ruột của anh.

Sau đó anh lại hoài nghi, liệu có phải đối phương vì muốn đạt được mục đích nào đó nên mới để con gái lại bên cạnh anh.

Chỉ cần anh kiên nhẫn chờ đợi, sớm muộn cô ta cũng sẽ lộ ra chân tướng...

Thế nhưng hai năm rồi.

Tròn hai năm, người phụ nữ kia vẫn chưa từng xuất hiện.

Giống như mục đích cô ta đưa con gái tới bên anh, chỉ là để con gái được nhận tổ quy tông!

“Không có chạm qua, không có chạm qua, đàn ông các người ngoài miệng đều nói thế, lời thề son sắt, kết quả không phải tới cả con cũng có sao?” Về mặt bà cụ Dư biến đổi, giận dữ như một đứa trẻ.

Nghe vậy Dư Việt Hàn mới nghĩ tới, lời nói của anh đã làm cho bà nội nhớ tới người ông nội đã mất, còn có người chú đột nhiên xuất hiện kia nữa.

Lệ khí trong mắt anh chậm rãi rút đi...

Anh đi tới bên bà, ôm lấy bà cụ Dư.

“Bà, chuyện này cháu còn đang điều tra, nhất định sẽ tra ra manh mối.”

“Vậy nếu lỡ không tìm thấy mẹ ruột của Tiểu Lục Lục thì sao? Cháu định khiến bảo bối của bà phải cô độc cả đời à? Còn cả chuyện chung thân đại sự của cháu nữa...” Bà cụ Dư chuyển đề tài, xoáy vào mục đích thật sự của bà cụ.

“Bà xem Niên Tiểu Mộ kia cũng không tệ, xinh đẹp, đáng người tốt, khí chất cũng không kém, coi như là cháu được lời rồi!”

“...”

“Mà quan trọng nhất là Tiểu Lục Lục cũng thích cô gái đó, chẳng lẽ cháu không phát hiện sao? Ban nãy lúc bà lên tầng hai, cô gái này còn đang nặn sáp với Tiểu Lục Lục dưới kia, đã rất lâu rồi bà không thấy bảo bối của bà cười đến ngọt ngào như vậy!” Bà cụ Dư nói, trên mặt cũng lộ ra nụ cười vui mừng.

“...” Ánh mắt của Dư Việt Hàn càng thêm sâu thẳm.

Anh không nói cho bà biết là những gì bà nói anh cũng nhìn thấy.

Nếu như người xa lạ mà nhìn thấy một màn kia, có lẽ đều sẽ nghĩ Niên Tiểu Mộ là mẹ của Tiểu Lục Lục.

“Bà già rồi, cũng không biết còn có thể giúp cháu chiếm vị trí nữ chủ nhân nhà họ Dư này được bao nhiêu năm nữa, nếu cháu không tự tìm một người vợ, chẳng lẽ thật sự để khi bà mất đi thì thậm chí cháu sẽ lên giúp cháu quản lý biệt thự nhà họ Dư sao?”

Bà cụ Dư nói xong liền đứng dậy.

“Bà phải về đây, cháu cũng không cần tiễn bà. Nếu cháu thật sự có lương tâm thì hãy tranh thủ thời gian tìm một cháu dâu cho bà đi!”

Bà cụ Dư nói xong liền quay ra cửa hô một tiếng, để quản gia đỡ bà rời khỏi.

“...”

Trong nháy mắt cả phòng làm việc lại yên ắng, chỉ còn mình Dư Việt Hàn, anh ngồi trước bàn làm việc nhìn bóng lưng gầy còm của bà cụ Dư đang dần biến mất, đôi mắt sâu thẳm thăm.

Anh như nhớ tới cái gì, lại đưa tay mở laptop.

Trong camera giám sát lập tức xuất hiện khuôn mặt nhỏ nhắn vui vẻ của Niên Tiểu Mộ. Lúc này cô đang ôm Tiểu Lục Lục ngồi trên ghế sofa, bóc quýt cho con bé.

Hai người chị một miếng, em một miếng...

Hình ảnh vô cùng ấm áp hài hòa.

Thế nhưng hình ảnh này duy trì không tới ba giây, liền bị đánh vỡ...

Trong phòng khách.

Trình Tú Lộ vươn tay đỡ lấy cái mộng mới được bác sĩ băng bó của mình, khập khiễng đi tới, “Niên Tiểu Mộ, cô đứng lên cho tôi!”

Niên Tiểu Mộ, “...”

“Tôi đã bị thương thành như vậy mà cô còn có mặt mũi ngồi đây ăn quýt? Còn không mau dìu tôi về!”

Bạn đang đọc truyện *Quãng Đời Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Không phải là cố ý chứ

Đột nhiên bị bà ta hét vào mặt, Niên Tiểu Mộ chẳng hiểu ra sao, cô nhìn bà ta, nhưng ánh mắt lại dán chặt lấy người đứng phía sau.

Phương Chân Y biến đầu mắt hơn nửa ngày trời, vừa xuất hiện thì lại đúng lúc Trình Tú Lộ bị thương ở mộng, vì vậy cô ta thành người giúp bà ta băng bó.

Theo lý mà nói, đáng lẽ Trình Tú Lộ muốn trở về biệt thự nhỏ thì Phương Chân Y phải là người đỡ mới đúng.

Cố ý tới đây sai bảo cô, chẳng lẽ bà ta định trút giận lên người cô ư? Cái mộng bị thương của bà ta có phải do cô đâu cơ chứ?

Niên Tiểu Mộ ngẫm nghĩ một lúc, đặt Tiểu Lục Lục lên ghế sofa rồi đứng lên.

“Bà chủ, anh Hàn cần dặn, tôi phải ở canh cô chủ nhỏ, một tác cũng không được rồi, tôi sợ là tôi không đưa bà đi được.”

“Đừng nghĩ rằng lấy Tiểu Lục Lục ra làm cái cớ thì tôi không làm gì cô được!” Trình Tú Lộ bước lên phía trước, chỉ vào chiếc khay đựng quýt, “Tôi nhớ quýt này là để cho Tiểu Lục Lục, đúng không? Cô chỉ là một hộ lý nhỏ nhoi mà lại dám ăn vụng đồ của cô chủ nhỏ, nếu như tôi xử lý thì cô đừng hòng có tư cách ở lại nhà họ Dư.”

“...” Niên Tiểu Mộ nhú mày.

Hoa quả trong khay đúng là cho Tiểu Lục Lục, nhưng mà Tiểu Lục Lục cứ bắt cô phải ăn.

Cô không cự tuyệt được nên mới ăn một ít, cái này mà cũng là cái cớ cho bà ta kiểm chuyện với cô ư?

Thôi, nhiều một chuyện không bằng bớt đi một chuyện, cứ giả vờ làm theo lời bà ta cho xong, để cho bà ta phát tiết cơn tức trong lòng ra, nếu không sợ rằng bà ta sẽ còn đeo bám cô mãi.

Khỏe miệng Niên Tiểu Mộ nhếch lên, nghiêng đầu dặn dò mấy câu với Tiểu Lục Lục, rồi mới đỡ Trình Tú Lộ rời khỏi.

Biệt thự của nhà họ Dư rất lớn.

Trừ biệt thự chính ra còn có hai biệt thự nhỏ, nằm ở hai bên trái và phải của biệt thự chính.

Bà cụ Dư thích yên tĩnh, từ sau khi ông cụ Dư qua đời, bà đã chuyển tới biệt thự nhỏ ở bên phải.

Biệt thự nhỏ bên trái, đương nhiên là để cho vợ chồng Dư Huy Huy ở.

Mặc dù gọi là biệt thự nhỏ nhưng lại vô cùng hoa lệ và rộng lớn, nếu như đem so với mấy cái biệt thự ở bên ngoài thì tốt hơn cả trăm lần.

“Bà chủ, nếu đã không còn chuyện gì khác, tôi xin phép đi trước.” Niên Tiểu Mộ vừa đưa người tới của biệt thự nhỏ liền chuẩn bị rời đi.

“Chờ đã! Thái độ của cô như vậy là sao? Tôi muốn cô dìu tôi về phòng, cô lại chỉ đưa tôi về tới cửa đã muốn đi, nhà họ Dư của chúng tôi mời cô tới đây, là để cô làm việc kiểu đầu voi đuôi chuột à?” Trình Tú Lộ nắm chặt tay Niên Tiểu Mộ, quát lớn.

“...”

Bà thím này giỏi thật, há mồm ngậm miệng đều có thể dạy dỗ người, thật sự là mở rộng tầm mắt.

Niên Tiểu Mộ hơi nhú mày lại, giờ bà ta giữ chặt tay cô như vậy, trừ việc tiếp tục đu bà ta vào trong thì cũng không còn cách nào khác.

Nhưng nói thật, cái dáng đi khập khiễng, vừa đi vừa đỡ hông của bà ta thật sự buồn cười quá.

Cô có chút nghi ngờ, không biết có phải Dư Việt Hàn cố ý không?

Phòng ăn lớn như vậy, sao anh lại phải ép người ta đến ngay vị trí cái bát bị bể, rồi mới dọa cho người ta sợ đến mức mềm nhũn ra.

“Nhẹ một chút! Cô cố ý đúng không... Ôi trời ơi!” Trình Tú Lộ lê lét từng bước, vất vả lắm mới về tới phòng của mình, mới vừa ngồi lên giường, đã đau tới mức phải đứng lên lần nữa.

Ánh mắt nhìn về phía Niên Tiểu Mộ như muốn ăn tươi nuốt sống cô vậy.

“Bà chủ à, bà đang bị thương nên đừng nóng giận, tức giận có thể khiến miệng vết thương bị viêm đấy.” Niên Tiểu Mộ tủm tỉm cười trước ánh mắt giết người của bà ta, còn không quên căn dặn.

Cô đã đưa bà ta về phòng rồi, đến lúc về thôi. Niên Tiểu Mộ xoay người định rời khỏi.

“Tôi khát, cô rót cho tôi cốc nước.” Trình Tú Lộ đột nhiên mở miệng.

Niên Tiểu Mộ, “...”

“Nhìn tôi làm cái gì? Nếu như cô đã gọi tôi là bà chủ thì việc đi rót cho tôi cốc nước là đương nhiên còn gì nữa?” Trình Tú Lộ nằm lì ở trên giường, hơi chống người lên.

Lúc này, bà ta không nằm được mà ngồi cũng không xong.

Đúng là càng nghĩ lại càng thấy bực bội.

Đây là địa bàn của bà ta, xem bà ta “xử” Niên Tiểu Mộ này như thế nào!

Bạn đang đọc truyện *Quăng Đồi Còn Lại Điều Vì Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Mười người như cô cũng không đền nổi

“Được.” Niên Tiểu Mộ nghe thấy câu nói của bà ta, lại cười nói.

Hóa ra ý đồ của bà ta là vậy.

Cô xoay người rời khỏi phòng.

“Bà chủ, nước của bà.” Niên Tiểu Mộ đặt một cốc nước sôi trên tủ đầu giường của bà ta.

Trình Tú Lộ nằm như vậy, không nhìn đã đưa tay cầm lấy.

Tay vừa mới đụng tới cái cốc, lập tức the thé hét lên một tiếng.

“Ôi!” Bà ta rút tay về, nóng tới mức ngồi bật dậy.

Đụng tới vết thương trên hông, lại đau tới mức ngã xuống giường.

Bà ta tức điên lên, tức đến mức muốn hất luôn cốc nước lên người Niên Tiểu Mộ, nhưng cô đứng ở mãi ngoài cửa, hai tay khoanh trước ngực.

Với khoảng cách đó, căn bản không thể hất nước tới chỗ cô!

“Sao bà chủ lại không cẩn thận như vậy? Bà nhìn tôi này, tôi chỉ mới bị bà hất canh một lần đã nhớ lúc đưa đồ cho bà chủ, cần phải tránh xa một chút.” Niên Tiểu Mộ nhìn ánh mắt như muốn ăn thịt người của bà ta, khước miệng cong lên, chậm rãi nói.

Trình Tú Lộ nghe mà tức đến mức nghiến răng nghiến lợi.

Lại muốn sai cô làm việc khác nhưng sợ cô làm gì chơi xỏ bà ta.

Nhưng cứ như vậy mà bỏ qua cho cô, bà ta không cam lòng!

“Bà chủ, kẹp tóc mà bà đặt được đưa tới rồi.” Người giúp việc của biệt thự nhỏ cầm một cái hộp đi vào phòng.

Niên Tiểu Mộ thấy có người tới, vừa mới định kiểm soát chuồn đi, đã nghe thấy Trình Tú Lộ chỉ về phía cô, “Niên Tiểu Mộ, cô cầm nó tới cho tôi.”

“...”

Bước chân của cô dừng lại, ánh mắt trầm xuống.

Kiên nhẫn của cô đã sắp hết rồi.

Nếu Trình Tú Lộ còn không biết chừng mực, thì cũng đừng trách cô không khách khí!

Niên Tiểu Mộ đưa tay cầm lấy cái hộp, nhắc chân đi tới bên mép giường, đưa cho bà ta, “Bà chủ, kẹp tóc của bà.”

“Cô bị mù sao? Không nhìn thấy tôi đang bị thương, hoạt động bất tiện sao? Mở ra giúp tôi, để tôi xem một chút.” Vẻ mặt của Trình Tú Lộ có vẻ rất gấp gáp, nhìn qua như là rất quan tâm tới chiếc kẹp tóc này,

“Cô nhẹ một chút, đây là kẹp tóc kim cương đấy, nếu mà làm hỏng, thì có mười người như cô cũng không bồi thường nổi!”

Niên Tiểu Mộ hiểu ra.

Thì ra là đồ tốt, bảo sao bà ta lại gấp gáp tới như vậy.

Cô mở hộp ra, đưa tới trước mặt Trình Tú Lộ.

Một chiếc kẹp tóc tinh xảo, sang trọng, nằm lẳng lẳng trong hộp.

Ánh sáng khúc xạ lại, lấp lánh lấp lánh.

“Cô lấy ra, đeo lên cho tôi.” Trình Tú Lộ chỉ liếc mắt nhìn, liền muốn đứng dậy, lại động tới vết thương, lại phải nằm xuống.

“...” Niên Tiểu Mộ nhìn bà ta, vẫn không nhúc nhích.

Cô còn phải về đổi thuốc cho Tiểu Lục Lục, không có thời gian để lãng phí ở đây.

“Mang kẹp tóc vào giúp tôi, thì cô có thể đi.” Trình Tú Lộ hiểu ý của cô, cắn răng nói.

Nghe thấy như vậy, môi cô cong lên, cầm chiếc kẹp tóc rồi tùy ý kẹp lên đầu của bà ta.

“Vậy tôi không quấy rầy bà chủ nghỉ ngơi.”

Cô lùi về sau một bước, không để cho Trình Tú Lộ có cơ hội đổi ý, nhắc chân rời khỏi phòng.

Trình Tú Lộ nhìn bóng lưng của cô, ánh mắt âm trầm, ngoan độc.

Bà ta rút một tờ giấy, bọc lấy chiếc kẹp tóc rồi mới lấy nó xuống.

Nhìn ánh sáng chói mắt của viên kim cương trên chiếc kẹp tóc, nhếch miệng cười một cách đắc ý, “Niên Tiểu Mộ, lần này tôi không tin không trừng trị được cô!”

...

Niên Tiểu Mộ vừa về tới phòng khách của biệt thự, liền phát hiện không thấy Tiểu Lục Lục đâu.

Đang muốn hỏi quản gia, thì nhìn thấy quản gia chỉ chỉ lên tầng, “Cậu chủ đưa cô chủ lên tầng rồi, cậu ấy bảo khi nào cô về thì lên gặp cậu ấy ngay.”

“...” Niên Tiểu Mộ ngẩn ra, nhìn thấy sắc mặt của quản gia có cái gì đó không đúng, cũng không hỏi nhiều, đi thẳng lên tầng.

Vừa mới đi tới cửa phòng ngủ, còn đang do dự có phải gõ cửa hay không, thì bên trong đã truyền tới một giọng nói từ tính.

“Vào đi.”

Bạn đang đọc truyện *Quăng Đồi Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 43: Có thích cha em không?

Mắt của anh có thể nhìn xuyên tường à? Sao biết là cô ở bên ngoài được?

Niên Tiểu Mộ chợt thấy căng thẳng, đưa tay đẩy cửa ra, “Quản gia nói anh bế Tiểu Lục Lục...”

Cô vừa bước vào phòng, liền lên tiếng.

Phòng ngủ chính rất lớn.

Căn phòng được trang hoàng theo phong cách Địa Trung Hải, đơn giản nhưng không mất cao quý như phòng làm việc của anh, khiến người cảm giác được vị thế của anh, tôn quý không thể với tới, vô hình áp bách người khác.

Cũng không biết có phải là vì chén canh kia hay không mà bây giờ cô ở trước mặt của anh, luôn cảm thấy bản thân thấp hơn một bậc, thế nào cũng không thể đứng thẳng lên được.

Dur Việt Hàn đứng trước ghế sofa trong phòng ngủ, trong tay cầm một con búp bê, đang chơi với Tiểu Lục Lục.

Con búp bê màu hồng phấn trong tay anh, một sự kết hợp chẳng hài hòa chút nào.

Nhưng trên khuôn mặt của anh lại không lộ ra chút mất kiên nhẫn nào.

Khi anh nhìn cô, ánh mắt lạnh đến thấu xương...

“Cô có nhớ là cô tới đây để chăm sóc Tiểu Lục Lục không?”

Niên Tiểu Mộ, “...”

“Tôi nhớ là tôi đã nói với cô, cho dù là một tắc thì cũng không được rời khỏi Tiểu Lục Lục, nhưng cô vừa mới đi đâu?” Dur Việt Hàn buông con búp bê trong tay ra, thân hình cao lớn đi tới trước mặt cô, con ngươi sẫm màu, giống như một hồ nước sâu.

“Bà chủ bảo bà ấy đi đứng bất tiện, bảo tôi dìu bà ấy về biệt thự nhỏ, tôi đã dùng tốc độ nhanh nhất để chạy về rồi.” Đáy mắt Niên Tiểu Mộ xẹt qua chút giảo hoạt, ngoan ngoãn giải thích.

“Chỉ như vậy?” Dur Việt Hàn không bỏ sót bất kỳ một biểu hiện nào trên mặt của cô, đôi mắt đen híp lại.

“Ừm.” Niên Tiểu Mộ không chút suy nghĩ mà gật đầu.

Dur Việt Hàn còn muốn nói cái gì đó, một cái tay nhỏ đã kéo lấy ống quần của anh.

Anh cúi đầu xuống, vừa nhìn xuống đã thấy Cục Bột Nhỏ vừa rồi vẫn đang ngồi trên ghế salon, đang phồng má, không vui nhìn anh.

“Cha, cha không được bắt nạt chị xinh đẹp!”

“...”

“Tiểu Lục Lục thích chị xinh đẹp nhất!”

“...” Người con bé thích nhất không phải là anh sao?

Mới biết Niên Tiểu Mộ không bao lâu, chân ngoài đã dài hơn chân trong rồi!

Dur Việt Hàn giãn đến tái mặt, Cục Bột Nhỏ đã chạy tới bên cạnh Niên Tiểu Mộ, ôm lấy chân của cô, chớp chớp mắt muốn ôm.

Dur Việt Hàn nhú chặt mày lại.

Sao anh lại có cảm giác bản thân bị thất sủng nhỉ?

“Cậu chủ, tôi có thể thay thuốc cho cô chủ nhỏ không?” Niên Tiểu Mộ khom người bế Tiểu Lục Lục lên, cung kính hỏi.

“...” Cô đột nhiên tuân theo phép tắc như vậy, ngược lại khiến cho Dur Việt Hàn cảm thấy không quen.

Anh nhìn cô đăm đăm.

Có thể thấy tâm trạng của cô không tệ, không giống như bị Trình Tú Lộ bắt nạt, không hiểu sao anh lại có cảm giác nhẹ nhõm.

Anh chợt phát hiện ra sự bất thường của mình, mày nhú chặt hơn.

“Thay thuốc cho Tiểu Lục Lục đi.” Anh lạnh lùng ném lại một câu, rồi ngồi xuống ghế sofa.

Thân thể cao lớn hơi ngửa ra sau, tựa lưng vào thành ghế.

Dáng vẻ này, là muốn giám sát việc thay thuốc của cô sao?

Niên Tiểu Mộ giật mình, rất nhanh đã lấy lại tinh thần, đi lấy hòm thuốc.

Tiểu Lục Lục rất nghe lời, cho dù có bị cắt ngang lúc đang vui đùa cũng sẽ không cáu kỉnh.

Cô bé ngồi trong lòng cô, ngoan ngoãn vươn cánh tay bị thương ra, để cho cô thay thuốc.

“Vết thương hồi phục rất tốt, đã bắt đầu kết vảy, mấy ngày này sẽ ngứa một chút, Tiểu Lục Lục không được dùng tay để gãi, biết không?” Niên Tiểu Mộ véo yêu khuôn mặt nhỏ nhắn của cô bé, dặn dò.

Cô bé nghe thấy câu nói của cô, cựa quậy trong ngực cô một chút, đột nhiên bị cô hỏi.

“Chị xinh đẹp, chị cảm thấy cha của em có đẹp không?”

“...”

“Cụ nói, có rất nhiều rất nhiều người tốt thích cha em, chị có thích cha em không?”

Bạn đang đọc truyện *Quăng Đồi Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Cô thật to gan!

“...”

Có thích anh không ư?

Niên Tiểu Mộ đột nhiên bị hỏi vấn đề này, không khỏi sững sốt.

Bất chợt ngẩng đầu nhìn về phía Dur Việt Hàn.

Bất gặp ánh mắt đen như mực đó của anh, cô đột nhiên cảm thấy miệng lưỡi đều trở nên khô khốc.

Hỏi ngay trước mặt chính chủ, xấu hổ quá...

Lỡ như cô nói không thích anh, anh có cho rằng sức hấp dẫn của bản thân bị nghi ngờ không? Rồi tới bóp chết cô hay không?

Còn nếu như nói là thích, không biết chừng Dur Việt Hàn sẽ xem cô như những người phụ nữ khác có ý đồ tiếp cận anh.

...

Câu hỏi mà Tiểu Lục Lục hỏi cô thật đúng là một câu hỏi khó.

Về chuyện này, dù có trả lời thế nào thì cũng chỉ có con đường chết!

Ánh mắt của Dur Việt Hàn lóe lên, nhìn bộ dạng rối rắm của người trước mặt, trông mắt co lại.

Mới nghe câu hỏi của Tiểu Lục Lục, anh cũng không để tâm lắm.

Nhưng không biết tại sao, nhìn thấy nét mặt của cô lúc này, lại khiến anh cảm thấy một cảm giác khác thường.

Ngay cả anh, cũng không biết bản thân hy vọng sẽ nghe thấy câu trả lời như thế nào...

Căn phòng như bị đóng băng trong giây phút này.

“Cậu chủ, bà chủ của biệt thự nhỏ lại tới, bảo là có việc gấp muốn nói với cậu chủ!” Giọng nói của quản gia đột nhiên vang lên ở ngoài cửa.

Niên Tiểu Mộ giống như vừa trút được một gánh nặng, lập tức ôm Tiểu Lục Lục đứng lên.

“Tôi đưa Tiểu Lục Lục về phòng trước.”

Cô vừa mới bước ra, quản gia đã ngăn cô lại.

“Hộ lý Niên, người mà bà chủ muốn gặp, cũng có cả cô nữa.”

Niên Tiểu Mộ, “...”

Dưới tầng, trong phòng khách.

Trình Tú Lộ vừa rời khỏi không lâu giờ lại quay lại, bà ta ngồi ngay ngắn trên ghế salon sang trọng bằng da thật.

Nghiêng người, vừa nhìn thấy Dur Việt Hàn đi xuống liền đứng lên, nặn ra mấy giọt nước mắt, vội vã đi tới.

“Việt Hàn, bà cháu đã lớn tuổi rồi, thím không muốn quấy rầy tới bà, nhưng chuyện này, cháu nhất định phải làm chủ cho thím!”

Trình Tú Lộ nói xong, không đợi Dur Việt Hàn lên tiếng, đã đưa tay chỉ về phía Niên Tiểu Mộ phía sau anh.

“Niên Tiểu Mộ, cô thật to gan, lại dám ở trong nhà họ Dur trộm cắp!”

“...” Trộm cắp?

Cô trộm cái gì?

Niên Tiểu Mộ khó hiểu nhún mày lại.

“Đừng tưởng cô không thừa nhận là không sao nhé. Từ sau khi chiếc kẹp tóc kim cương của tôi được đưa tới, chỉ có cô đi vào trong phòng của tôi, không phải là cô, thì ai vào đây?” Trình Tú Lộ tiến lên phía trước, vươn tay giữ lấy cổ tay của cô.

“Tôi không làm chuyện đó!” Niên Tiểu Mộ hất tay của bà ta ra, vừa muốn nói gì đó, Trình Tú Lộ lại giành trước cô.

“Cô nói là cô không trộm kẹp tóc kim cương của tôi, vậy cô có dám để cho người của tôi khám người hay không?”

“...”

Niên Tiểu Mộ thật sự không ngờ Trình Tú Lộ vì trả thù cô mà ngay cả chuyện vu oan này cũng nghĩ ra được.

Biết rõ là kẹp tóc kim cương không ở trên người của cô, còn yêu cầu khám người.

Niên Tiểu Mộ không nói gì, đi thẳng tới trước, để cho nữ giúp việc bên cạnh kiểm tra.

“Thưa cậu chủ, bà chủ, trên người Niên Tiểu Mộ không có kẹp tóc kim cương, ngay cả kim cương cũng không có...” Nữ giúp việc kiểm tra xong, thành thực báo cáo.

“Bây giờ đã có thể chứng minh trong sạch của tôi chưa?” Niên Tiểu Mộ xoay người, lạnh lùng nhìn về phía Trình Tú Lộ.

“Ai nói là trộm đồ thì nhất định phải giấu trên người mà không được giấu ở chỗ khác?” Trình Tú Lộ vừa mới dứt lời, thì một người giúp việc từ trong phòng của Niên Tiểu Mộ chạy ra.

“Bà chủ, đã tìm thấy kẹp tóc kim cương rồi, ở trong túi áo khoác trong phòng của Niên Tiểu Mộ!”

Nghe thấy như vậy, trên mặt của Trình Tú Lộ hiện lên nụ cười đắc ý.

Từng bước từng bước đi lên, “Lần này, tang vật cũng có rồi, để xem cô còn gì để nói không?”

Bất chợt, bà ta quay lại, không hề chú ý đến khuôn mặt âm trầm của Dur Việt Hàn, trực tiếp mở miệng.

“Việt Hàn, những người mà tay chân không sạch sẽ như vậy, tuyệt đối không thể giữ lại trong nhà họ Dur!”

Bạn đang đọc truyện *Quăng Đòi Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 45: Nhất hoàn khấu nhất hoàn(*)

*: Ý chỉ sự liên kết chặt chẽ giữa các tình tiết của một sự việc, hoặc của nhiều sự việc xảy ra liên tiếp.

Từ lúc xuống đây, mặt Dư Việt Hàn vẫn lạnh tanh.

Trong đầu vẫn còn đang nghĩ, cô sẽ trả lời câu hỏi của Tiểu Lục Lục như thế nào, kết quả là còn chưa đợi được câu trả lời, đã bị Trình Tú Lộ tới cắt ngang.

Giờ phút này, con người đen như một ngọn đuốc, chậm rãi di chuyển về phía Niên Tiểu Mộ, cũng không vội vàng lên tiếng.

Nếu như cô muốn chứng minh sự trong sạch của bản thân, thì nhất định phải cầu xin anh giúp đỡ.

Vốn nghĩ là, sẽ nhìn thấy bộ dạng hoảng sợ của cô, nhưng thứ mà anh thấy, chỉ có một đôi mắt quật cường sáng như sao.

“Cho dù kẹp tóc ở phòng của tôi thì cũng không thể chứng minh là do tôi trộm, tôi nhớ lúc tôi từ biệt thự nhỏ của bà trở về, quản gia bảo tôi lên tầng gặp cậu chủ ngay. Tôi vẫn luôn ở trong phòng của cậu chủ chưa từng ra ngoài, quản gia và cậu chủ đều có thể làm chứng cho tôi.”

Niên Tiểu Mộ ngẩng đầu ưỡn ngực, hùng hồn nói.

“... Cô còn dám giả vờ!” Trình Tú Lộ thật sự không nghĩ tới sự việc lại trùng hợp như vậy, chuyện này lại dính tới cả Dư Việt Hàn, trong lúc nhất thời có chút hoảng sợ.

Nhưng dù sao bà ta đã chuẩn bị từ sớm lên lấy lại bình tĩnh rất nhanh.

“Ha ha ha, nói thật dễ nghe, cái gì gọi là vừa quay trở lại quản gia đã bảo cô lên tầng ngay, ai mà biết được lúc quản gia nhìn thấy cô thì đã là lần thứ mấy cô về chứ? Rất có thể là cô đã đem đồ giấu đi rồi làm bộ như là vừa từ bên ngoài trở về.”

Trình Tú Lộ xoay người, khí thế khiếp người.

“Quản gia, ông nói xem, ông có dám đảm bảo là trước khi ông thấy cô ta, cô ta không có lên lên vào trong phòng giấu đồ?”

“Chuyện này...” Quản gia sững sờ, muốn nói lại thôi.

Nghiêng đầu nhìn về phía Dư Việt Hàn, lại không nhìn ra bất kỳ chỉ thị nào trên mặt của anh.

Chỉ có thể dựa vào tình hình hiện tại mà nói, “Cửa ra vào biệt thự có camera giám sát, chỉ cần kiểm tra một chút là có thể biết Niên Tiểu Mộ có lên lút trở về phòng hay không...”

“Camera giám sát của biệt thự có thể cho ông biết, coi như là cô ta không lên lút quay về, thì không phải cũng có thể ném áo khoác có giấu kẹp tóc từ ngoài cửa sổ vào sao?” Trình Tú Lộ chống nạnh, ngón tay gần như chọc vào trán của quản gia.

“Có phải là Niên Tiểu Mộ đã cho ông chỗ tốt gì đó, nên ông mới nói giúp cho cô ta như vậy?”

Quản gia kinh hãi, vội vàng cúi người, “Bà chủ, tuyệt đối không có!”

“Có cho ông cũng không dám!” Trình Tú Lộ thấy quản gia không nói gì nữa, lúc này mới hài lòng nhìn về phía Niên Tiểu Mộ, “Bây giờ cô còn gì để nói?”

“Ý của bà chủ là, kẹp tóc được tìm thấy trong phòng của tôi, thì nhất định là do tôi trộm?” Hai tay của Niên Tiểu Mộ đặt vào trong túi áo, thờ ơ hỏi.

Rõ ràng chỉ là một động tác rất đơn giản, nhưng do cô làm, lại khiến cho người khác không nhìn được mà nhìn lâu hơn một chút.

Ánh mắt của Trình Tú Lộ trở nên âm độc, người phụ nữ như vậy, ở lại trong biệt thự nhà họ Dư chắc chắn sẽ làm hỏng chuyện của bà ta!

“Không phải là cô, thì còn có thể là ai?”

Niên Tiểu Mộ nghe thấy câu nói của bà ta, đột nhiên ngẩng đầu, “Vậy theo như lý luận của bà chủ đây, thì tôi cũng có thể nói rằng, là người làm của bà chủ trong lúc lục soát phòng, cố ý bỏ tang vật vào trong áo khoác của tôi nhằm hãm hại tôi, dù sao camera giám sát cũng không quay lại, cái gì cũng có thể nói.”

“Cô...” Trình Tú Lộ nghiêng đầu nhìn về phía Dư Việt Hàn, thấy anh không nói tiếng nào, nhưng trong ánh mắt đã hiện lên chút không kiên nhẫn.

Chuyện này, nhất định phải tốc chiến tốc thắng.

“Cô muốn có chứng cứ đúng không? Được, tôi cho cô chứng cứ, chỉ cần đem kẹp tóc đi kiểm tra, xem thử có dấu vân tay của cô hay không thì sẽ rõ ràng ngay!”

“...”

Một câu này vừa nói ra, sắc mặt của Niên Tiểu Mộ khẽ thay đổi.

Hình ảnh cô mang kẹp tóc cho Trình Tú Lộ ở biệt thự nhỏ thoáng qua trong đầu.

Ngẩng đầu lên lần nữa, chỉ nhìn thấy Trình Tú Lộ đã đưa kẹp tóc cho quản gia bảo ông ta mang đi kiểm tra.

“Không cần, tôi thật sự đã chạm vào cái kẹp tóc đó!”

Bạn đang đọc truyện *Quăng Đồi Còn Lại Điều Vì Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: Mất mặt! Phong thái của nữ vương!

Giờ cô mới biết, vì sao lúc đó Trình Tú Lộ lại nặng nề bắt cô phải kẹp tóc cho bà ta.

Hóa ra đây là kế hoạch đã được bà ta đặt ra từ trước để vu oan cô, nhằm đuổi cô ra khỏi biệt thự nhà họ Dư...

Chỉ sợ sau khi cô chạm vào cái kẹp tóc đó thì Trình Tú Lộ không cho ai động vào nó nữa, rồi thần không biết quỷ không hay để vào trong phòng của cô.

Cứ như vậy, trên kẹp tóc chỉ có dấu vân tay của cô, sau khi có kết quả kiểm nghiệm, dù cô nói gì thì cũng không ai tin.

Thực sự là một mưu kế âm độc, thủ đoạn cao thật!

“Cuối cùng cô cũng chịu thừa nhận!” Trình Tú Lộ dương dương tự đắc bước lên, mặt mày lộ ra vẻ tàn nhẫn, “Nếu không phải là cô ăn trộm, tại sao trên kẹp tóc lại có dấu vân tay của cô? Cô đừng nói là tôi bảo cô giúp tôi kẹp lên tóc nhé, ai cũng biết vết thương trên mông của tôi là do cô làm hại, tôi nào dám sai cô.”

Niên Tiểu Mộ, “...”

Tuy rằng sự việc xảy ra như đúng lời bà ta nói, nhưng Trình Tú Lộ đã cướp lời cô nói trước, nếu cô nói như vậy, chỉ sợ tất cả mọi người đều cho là cô đang kiêu có.

“Việt Hàn, bây giờ nhân chứng vật chứng đều có, nếu cháu không biết xử lý thế nào thì thím chỉ có thể báo cảnh sát, không biết một người ăn cắp chiếc kẹp tóc kim cương quý giá như vậy, sẽ bị xử lý như thế nào?”

Trình Tú Lộ đắc ý đến vênh đuôi lên tận trời.

Nói xong, lại nói thêm mấy câu.

“Nhắc đến mới nhớ, bà cháu lớn tuổi rồi, cháu lại không lấy vợ, biệt thự nhà họ Dư lại thiếu người quản lý, mới làm cho những người này đều ăn phải gan hùm mật gấu, người thì lười nhác, người thì trộm đồ. Nếu để thím quản lý biệt thự này, nhất định sẽ lập ra quy định, chắc chắn sẽ không xảy ra những chuyện như thế nữa!”

Ý của lời này muốn nói là bà lão Dư đã già rồi nên hồ đồ, không bằng nhanh chóng thôi lui nhường chỗ cho người khác.

Dư Việt Hàn sa sầm mặt lại.

Đôi mắt đen lóe lên tia tức giận, vừa muốn mở miệng thì Niên Tiểu Mộ đã bước lên trước.

“Chẳng phải là bà nói tôi trộm cái kẹp tóc của bà sao? Vậy tôi hỏi bà một câu, trong biệt thự nhà họ Dư có nhiều thứ giá trị như vậy, tại sao tôi lại phải trộm một cái kẹp chẳng đáng là bao?”

“Cô đang nói hươu nói vượn gì đó? Đây là kẹp tóc kim cương, quý báu lắm nhé!” Trình Tú Lộ tức giận đến mức suýt ngất đi.

Bà ta cố ý chọn đồ vật mình quý trọng nhất, mới làm người khác tin là Niên Tiểu Mộ này lòng tham nên mới trộm cắp.

“Kim cương? Tôi thấy là khối pha lê thì đúng hơn.” Niên Tiểu Mộ bước lên trước, nhận lấy cái kẹp từ trong tay quản gia, giơ lên.

Giờ tới trước mặt mọi người.

Kim cương tỏa ra ánh sáng long lanh, vô cùng chói mắt.

Trình Tú Lộ thấy vậy thì tự tin càng lớn, chỉ nghĩ Niên Tiểu Mộ vì muốn thoát tội cho mình, cố ý nói như vậy, lập tức cười lạnh ra tiếng.

“Tôi thấy cô điên rồi mới dám bịa đặt nói láo...”

“Bà chủ thấy rõ ràng, kim cương thật sự dưới ánh sáng sẽ vô cùng lóa mắt, nhưng viên kim cương trên chiếc kẹp này lại thiếu tự nhiên, vừa thấy chính là giả!” Niên Tiểu Mộ ném chiếc kẹp trong tay vào ngực Trình Tú Lộ.

Không đợi bà ta lấy lại tinh thần, lại chậm rãi bổ sung.

“Kim cương tự nhiên rất ít lẫn nhụi cả trong lẫn ngoài, thông thường sẽ có một vài khuyết điểm nhỏ, hơi phớt vàng, nhưng đồ giả thì không như vậy. Ví dụ như kim cương trên chiếc kẹp của bà chủ, nếu tôi đoán không lầm, hẳn là làm bằng cách oxy hóa, cũng chính là kim cương nhân tạo.”

“...”

Trình Tú Lộ hoàn toàn ngây ngẩn.

Chiếc kẹp trong tay cô nhìn sao cũng không thể thấy giống với những gì Niên Tiểu Mộ nói.

Giây tiếp theo, liền thấy Niên Tiểu Mộ đi tới trước mặt bà ta, rõ ràng chỉ là một hộ lý, nhưng lại cao quý giống như một công chúa, gần từng chữ một.

“Mấy đồng tiền là có thể mua được một miếng pha lê, chỉ có bà chủ mới coi nó như kho báu!”

Bạn đang đọc truyện *Quăng Đờì Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Làm chỗ dựa cho cô

Niên Tiểu Mộ vừa dứt lời, mọi người xung quanh đều hít ngược một ngụm khí lạnh, ánh mắt nhìn Trình Tú Lộ đều thay đổi.

Nếu như cái kẹp tóc kim cương trên tay bà ta là giả, không chỉ Niên Tiểu Mộ có thể thoát khỏi tội danh ăn cắp, mà còn cho mọi người biết, đường đường là bà chủ của nhà họ Dư, mà ngay cả kim cương thật hay giả cũng không phân biệt được, ôm lấy hàng giả mà rêu rao là vật vô giá...

Đây quả thực còn mất mặt hơn bị ăn tát trước mặt mọi người!

“Đồ dê tiện, cô đang nói hươu nói vượn gì thế? Sao kẹp tóc kim cương của tôi là giả được, rõ ràng cô muốn thoát tội nên mới ăn không nói có như thế!” Trình Tú Lộ nhìn ánh mắt giễu cợt của mọi người xung quanh, sắc mặt lúc xanh lúc đỏ, tức giận găm lên.

Ngay cả bà ta cũng không phát hiện ra cái kẹp đó là giả, làm sao một hộ lý nhỏ nhoi như Niên Tiểu Mộ có thể phát hiện ra được?

Đúng rồi! Chắc chắn cô muốn thoát tội nên đổi trắng thay đen!

“Có phải nói hươu nói vượn hay không thì chỉ cần bà đưa cái kẹp này đi giám định là biết ngay.” Niên Tiểu Mộ thản nhiên nhìn người phụ nữ đang muốn xé xác cô, cô lùi về sau, ăn miếng trả miếng luôn.

“Thật ra thì không cần phiền phức như vậy, chỉ cần làm mấy thí nghiệm nhỏ thôi là có thể chứng minh được kim cương trên kẹp tóc của bà là thật hay giả.”

Niên Tiểu Mộ chậm rãi mở miệng, nói ra một vài phương pháp.

Dùng mắt để nhận biết như thế nào, dùng dụng cụ kiểm tra ra sao, cô đều hướng dẫn cho Trình Tú Lộ một cách kỹ càng tỉ mỉ.

Cô càng nói, sắc mặt Trình Tú Lộ ngày càng khó coi.

Cô có thể dễ dàng phát hiện ra được kim cương giả, bà ta lại không thể, lại bị một hộ lý chỉ rõ ra trước mặt mọi người...

Dư Huy Huy là con riêng của ông cụ Dư. Sau khi được đưa về nhà họ Dư, Trình Tú Lộ cũng đi theo. Trước đó bà ta cũng chỉ là một phụ nữ bình thường, không hiểu cuộc sống hào môn. Bà ta nghe nói, kim cương rất đắt, các cô chủ bà chủ trong giới hào môn đều thích các loại trang sức bằng kim cương, bà ta chạy theo xu hướng cũng đi theo mua.

Không ngờ lại mua phải hàng giả, còn dùng một cái kẹp tóc làm bằng kim cương giả để hãm hại Niên Tiểu Mộ.

Trộm gà không thành mà còn mất năm gạo.

Nếu tin bà chủ nhà họ Dư ngay cả kim cương mà cũng không phân biệt được bị truyền ra ngoài, làm sao bà ta còn có mặt mũi xuất hiện trong giới thượng lưu nữa?

Sắc mặt Trình Tú Lộ ngay lập tức trắng bệch!

Nắm chặt cái kẹp tóc trong tay.

Bây giờ không phải là lúc tìm cách đuổi Niên Tiểu Mộ ra khỏi nhà họ Dư, mà là làm sao bà ta có thể lấy lại mặt mũi của mình.

“Đừng tưởng những lời khua môi múa mép của cô là đúng, nếu cô hiểu biết nhiều như vậy, sao không làm nhân viên giám định đi, làm hộ lý làm gì?” Trình Tú Lộ không đủ tự tin gầm lên một câu, chợt lộ ra vẻ khoan dung độ lượng, ngừng đầu lên.

“Người trong nhà này nhiều như vậy, ra vào thường xuyên, tuy cái kẹp tóc được tìm thấy trong phòng cô, nhưng chưa chắc là cô đã lấy, tôi là người rộng lượng, không so đo với cô, nhưng không được có lần sau.”

Trình Tú Lộ xoay người nhìn Dư Việt Hàn.

“Việt Hàn à, giờ thám tìm được kẹp tóc rồi, thám cũng không phải là người khất khe nên...”

“Vừa rồi thám đã nói nhà họ Dư vì không có ai lập ra quy củ mới xảy ra những chuyện như vậy, vậy hôm nay cháu tuyệt đối không thể xử lý cho qua chuyện được!” Giọng nói trầm thấp, lạnh nhạt của Dư Việt Hàn vang lên.

Nói xong liền sai bước đi đến sô pha, ngồi xuống.

Hai chân thon dài vắt chéo, nhướng mày nhìn quần gia.

“Còn đứng ngây ra đó làm gì? Mau lấy kẹp tóc của bà chủ đi làm giám định!”

Bạn đang đọc truyện *Quăng Đồi Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 48: Bị anh để mắt tới!

“...” Trình Tú Lộ sững sờ tại chỗ, mặt cứng đờ, không biết phải nên dùng vẻ mặt gì đối mặt với tình huống trước mắt.

Bà ta trở mắt nhìn quần gia đi tới, cầm lấy kẹp tóc kim cương trong tay của bà ta, rồi vội vàng rời đi.

Bà ta thật sự không thể ngờ được, theo kế hoạch, người mất mặt và bị đuổi ra khỏi nhà họ Dư là Niên Tiểu Mộ, nhưng sao giờ bà ta lại chính là người bị mất mặt kia?

Có lệnh của Dư Việt Hàn, kết quả giám định rất nhanh sẽ có.

Kết quả giống như lời nói của Niên Tiểu Mộ.

Kim cương trên kẹp tóc của Trình Tú Lộ không phải là kim cương tự nhiên mà là kim cương nhân tạo, ngay cả thành phần cũng giống hệt như Niên Tiểu Mộ nói.

Chính là loại kim cương giả được làm thông qua oxy hóa.

“Cậu chủ, kim cương trên kẹp tóc là giả, không đáng bao nhiêu tiền...” Quần gia đặt kẹp tóc lên bàn, cung kính bẩm báo.

Những lời như vậy, Niên Tiểu Mộ vừa nói xong.

Chẳng qua khi cô nói, cũng chẳng có mấy ai tin tưởng cô, mọi người chỉ đều xem kịch vui và hóng xem kết quả sẽ thế nào.

Nhưng vào lúc này, khi đối mặt với kết quả giám định, ngay cả Dư Việt Hàn cũng nhướng mày.

Trong con ngươi đen lóe lên một tia không rõ.

Anh cầm chiếc kẹp trên bàn lên, ngắm nghía.

Chiếc kẹp tóc rất đẹp, kiểu dáng độc đáo, viên kim cương được khảm thì sáng lấp lánh, nếu chỉ nhìn qua thực sự không biết là đồ giả.

Ngay cả anh cũng thế chứ đừng nói đến chuyện chỉ nhìn lướt qua mà đã biết viên kim cương là thật hay giả được.

Sao cô lại có thể làm được?

Sao một hộ lý nhỏ nhoi lại có hiểu biết về giám định kim cương như vậy?

Mắt Dư Việt Hàn sẫm lại.

Khuôn mặt đẹp trai không biểu lộ bất cứ cảm xúc nào, chỉ riêng ánh mắt vẫn thình thoảng quét qua quét lại người Niên Tiểu Mộ, anh muốn nhìn ra điểm gì khác thường.

Đáp lại ánh mắt của anh, cô không có một chút chột dạ nào.

Ngược lại còn bước tới trước, “Câu chủ, nếu như tôi có thể nhìn ra kim cương trên chiếc kẹp tóc này là giả, chẳng đáng mấy đồng tiền thì tôi đương nhiên sẽ không mạo hiểm để ăn trộm nó. Giờ có thể chứng minh là tôi trong sạch chưa?”

Dư Việt Hàn nhìn cô, khuôn mặt tinh xảo, đôi mắt sáng lấp lánh như sao, xinh đẹp và bí ẩn.

Khiến người ta không kìm nén được muốn khám phá bí mật trên người cô...

Dư Việt Hàn hí hóp mắt, ném chiếc kẹp tóc lên bàn.

Ánh mắt lạnh lùng liếc xéo Trình Tú Lộ, “Thím cầm một chiếc kẹp tóc giả, tới vu oan người của cháu là ăn cắp, có phải là cần cháu cho một lời giải thích không?”

“Thím, thím...” Trình Tú Lộ liên tiếp bị mất mặt, vừa sợ hãi vừa không biết làm sao, luống cuống, suýt nữa trượt khỏi ghế sofa.

Giờ phút này, bà ta không chỉ thấy mờ mịt đau mà đến cả khuôn mặt cũng nóng rất như bị ăn mấy củ tỏi.

“Việt Hàn, chuyện này là thím không đúng, nhưng thím cũng bị người khác lừa. Thím thật sự cho rằng mình đã mất một chiếc kẹp kim cương thật, cho nên, trong lúc nhất thời mới sốt ruột, nên mới... nên mới...” Trình Tú Lộ nói được một nửa, thì nghĩ tới cái gì đó, quay phắt lại nhìn về phía Niên Tiểu Mộ.

Nếu như cô chỉ cần nhìn một cái là có thể nhìn ra kim cương là giả, tại sao lúc mang kẹp tóc cho bà ta lại không nói gì?

Là do thấy nhiều chuyện không bằng một chuyện, hay là đã sớm đoán được là bà ta sẽ dùng kẹp tóc để hãm hại cô, nên mới không nói?

Trình Tú Lộ bị suy nghĩ này của bản thân dọa sợ.

Ánh mắt nhìn về phía Niên Tiểu Mộ giống như là nhìn thấy quỷ...

“Thím vội vàng muốn lập ra quy củ là chuyện tốt, nhưng nữ chủ nhân của nhà họ Dư này không thể là người mà ngay cả thứ hàng giả thấp kém thế này cũng không nhận ra được.” Dư Việt Hàn chậm rãi đứng lên, dáng người cao lớn, tuấn tú bất phàm, rõ ràng là đang giễu cợt lại khiến người ta không thể phản bác, chỉ biết ngậm bồ hòn làm ngọt.

Nhưng vì sao, rõ ràng anh đang nhìn Trình Tú Lộ mà sao cô lại cảm thấy sống lưng của mình lạnh toát nhỉ?

Sao lại thế?

Bạn đang đọc truyện *Quăng Đồi Còn Lại Điều Vì Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 49: Say đắm trước vẻ đẹp của anh

Trình Tú Lộ bị chiêm chọc đến nghẹn họng, sắc mặt muốn có bao nhiêu khó coi liền có bấy nhiêu khó coi, không đợi Dư Việt Hàn mở miệng đuổi đi, bà ta đã ủ rũ cụp đuôi bỏ về.

Chẳng buồn dòm ngó đến chiếc kẹp tóc của mình còn nằm trên bàn.

Niên Tiểu Mộ ngẩng đầu, ánh mắt tràn ngập ý cười, cô rất muốn cười to thành tiếng nhưng thoáng thấy Dư Việt Hàn còn ở phòng khách, cô không dám làm liều.

Nghĩ một lúc, cô cung kính mở miệng, “Cậu chủ, nếu không có việc gì, vậy tôi...”

“Cô theo tôi đến phòng làm việc.”

Dư Việt Hàn lạnh lùng ngắt lời cô, lướt qua cô, thông thả bước lên tầng.

Niên Tiểu Mộ còn sững sờ tại chỗ, bóng dáng tôn quý của anh đã biến mất ở góc cầu thang.

Quản gia đứng cạnh vôi vàng thúc giục, “Niên Tiểu Mộ, cậu chủ gọi cô kia, còn không mau đi đi!”

Niên Tiểu Mộ, “...”

Hóa ra không phải cô bị ảo giác, đúng là anh thật sự gọi cô?

Chẳng lẽ anh vẫn không tin cô không trộm cái cặp tóc kia?

Niên Tiểu Mộ đầy một bụng suy đoán, mím môi, chậm rì rì đi lên tầng.

Đi đến cửa phòng làm việc, phát hiện cửa chỉ khép hờ chứ không đóng.

“Cậu chủ, tôi vào đây.” Cô hô một tiếng mới nâng tay đẩy cửa đi vào.

Mới vừa đi vào, cả người liền ngầy ngẩn.

Dư Việt Hàn ngồi trước bàn làm việc, bàn làm việc được làm bằng gỗ, toát lên vẻ cổ xưa, làm dịu đi sự lạnh lẽo trên người anh.

Ánh sáng xuyên qua cửa sổ sau lưng anh tiến vào phòng, phủ lên người anh một tầng ánh sáng, cao quý như một vị thần Hy Lạp.

Anh hơi nghiêng đầu, làn da nhẵn nhụi khiến phái nữ cũng phải ghen tị, sống mũi cao thẳng tạo thành bóng mờ khiến ngũ quan của anh càng góc cạnh sắc nét.

Không biết vì sao, nhìn khuôn mặt trước mắt này, trong đầu của cô lại vang lên câu nói vừa rồi của anh và Trình Tú Lộ, “...vu oan người của tôi, có phải nên cho tôi một lời giải thích không?”

Người của anh...

Trái tim Niên Tiểu Mộ rung động.

Hóa ra đây là cảm giác khi có người làm chỗ dựa.

Trong lòng cô rất rõ ràng, Dư Việt Hàn ra mặt giúp cô có lẽ chỉ là không muốn mất mặt vì cô.

Cô nhớ rõ, sau khi nghe Trình Tú Lộ nhắc tới bà cụ Dư anh mới bắt đầu vào cuộc.

Biết là thế nhưng trái tim cô vẫn không khống chế được mà đập loạn bởi câu nói kia của anh.

Ai nói phụ nữ đẹp là họa thủy, theo cô nghĩ, đàn ông cũng vậy.

Người trước mắt chính là ví dụ điển hình, anh thực sự là một yêu nghiệt!

“Cô hài lòng với những gì mình đang nhìn chứ?” Giọng nói trong trẻo và lạnh lùng bỗng dưng vang lên bên tai.

Niên Tiểu Mộ lập tức lấy lại tinh thần, lúc này mới phát hiện, cô lại ngơ ngẩn trước sắc đẹp của anh.

Ngẩng đầu lên, liền chạm phải đôi mắt đen sâu thẳm của anh, cô không thể đoán ra được câu hỏi vừa rồi là thật sự hay là anh đang chế nhạo cô.

Niên Tiểu Mộ xấu hổ ho nhẹ hai tiếng, che giấu sự chột dạ của mình.

“Cậu chủ, anh tìm tôi có chuyện gì không?”

“Tôi nghĩ cô có điều gì đó muốn một mình giải thích cho tôi.” Dư Việt Hàn chống khuỷu tay lên mặt bàn, những ngón tay đan xen vào nhau, làm bệ đỡ cho chiếc cằm tim xảo của anh.

Rõ ràng không hề làm gì, nhưng cả người lại lộ ra áp lực bức người.

Niên Tiểu Mộ trầm nghĩ, quả nhiên anh không tin cô, cô bĩu môi.

“Những điều trước đó tôi nói đều là sự thật, tôi chỉ đưa bà chủ về biệt thự nhỏ, bà ấy sai tôi đeo cái cặp tóc kia lên cho bà ấy, nên tôi giúp...”

Niên Tiểu Mộ mới giải thích được vài câu liền phát hiện ánh mắt anh nhìn cô không thích hợp cho lắm.

Ánh mắt sắc bén như dao như muốn giải phẫu cô vậy.

Người cô cứng ngắc, ấp úng dừng lại.

Không đợi cô suy nghĩ mình đã làm cái gì mà đắc tội với anh, liền nghe thấy giọng nói lạnh lạnh của anh vang lên, “Cô phát hiện kim cương trên cái cặp tóc kia là giả từ khi nào?”

Bạn đang đọc truyện *Quăng Đồi Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 50: Diễn một vở kịch

Niên Tiểu Mộ, “...”

Hóa ra anh đặc biệt gọi cô vào phòng làm việc là vì chuyện này.

Nên nói thật hay là nói một lời nói dối đầy thiện ý đây?

Niên Tiểu Mộ rối rắm một lúc, bắt gặp đôi mắt đen u ám của người đàn ông nào đó, cô quyết định, để an toàn thì tốt hơn hết là nên nói thật.

“Khi bà ấy bảo tôi cài cái kẹp tóc lên cho bà ấy, tôi vừa cầm lên liền có cảm giác khác thường, hình như nó nặng hơn những chiếc kẹp tóc kim cương khác. Hơn nữa độ sáng cũng không đúng, cho nên lúc đó tôi mới cố ý liếc thêm mấy cái.” Niên Tiểu Mộ bình tĩnh kể lại.

Nếu dối lại là người khác, có lẽ cô sẽ tốt bụng nhắc nhở một tiếng.

Nhưng mà rõ ràng Trình Tú Lộ đang nhắm vào cô, khiến cô tới biệt thự nhỏ, không chừng còn có chuyện xấu gì nữa.

Cho nên lúc ấy cô không nói gì.

Cũng bởi vì như vậy, nên hôm nay cô mới không bị coi là kẻ trộm cắp.

“Cô có hiểu biết về kim cương?” Dư Việt Hàn nhíu mày, lạnh nhạt mở miệng.

Một người bình thường sẽ không có nhiều cơ hội tiếp xúc với trang sức có giá trị.

Hơn nữa kim cương này còn được nạm trên chiếc kẹp tóc, cô chỉ dựa vào cảm giác, đã có thể nhận thấy bất thường.

Chuyện này chỉ có thể nói, cô thường xuyên được chạm vào những loại trang sức đắt tiền nên mới có thể tạo thành thói quen chỉ sờ thôi cũng biết.

Nhưng người như vậy không giàu có cũng là người có quyền thế, vậy nên, sao cô có thể chỉ là một hộ lý nho nhỏ được?

Đôi mắt Dư Việt Hàn trở nên lạnh lẽo, ánh mắt nhìn cô cũng sắc bén giống như tia laser, muốn xuyên thủng cô...

“Trước khi tôi học hộ lý, đã có một thời gian làm ở cửa hàng chuyên doanh, sản phẩm bán chính là trang sức nạm kim cương, chỉ cần nhìn qua kim cương một lần, tôi có thể lập tức nhìn ra thật hay giả!” Niên Tiểu Mộ không chú ý tới ánh mắt tìm tòi nghiên cứu của anh, cười tủm tỉm trả lời.

Đôi mắt linh động tràn ngập tự tin.

Dứt lời, giống như nghĩ tới cái gì, cô lại mở miệng giải thích, “Anh yên tâm, hiện tại tôi là hộ lý chuyên nghiệp, nhất định sẽ chăm sóc Tiểu Lục Lục thật tốt.”

“...” Nhân viên quầy chuyên doanh?

Vậy mà anh lại quên mất đây cũng là một cách khác để được tiếp xúc với các trang sức đắt tiền.

Nhưng vì sao anh lại cảm thấy, lời cô nói cũng không hoàn toàn là sự thật?

Là anh đa nghi quá sao?

“Cậu chủ, nếu anh không còn gì dặn dò thì tôi xin phép xuống tầng trước, Tiểu Lục Lục đang đợi tôi.” Niên Tiểu Mộ nói xong, ánh mắt đã nhìn chăm chăm ra cửa.

Lo lắng Tiểu Lục Lục là thật, nhưng sợ hãi Dư Việt Hàn cũng là thật.

Không biết vì sao, cô cảm thấy ánh mắt anh nhìn cô rất đáng sợ!

Nếu tiếp tục ở lại, cô sợ mình không chịu nổi áp lực, nói thẳng ra mình biết nhìn kim cương là vì chính bản thân cô có khả năng này chứ không phải bởi vì đã từng làm ở quầy bán hàng chuyên doanh.

Thực ra, cô được nhận vào làm trong quầy chuyên doanh trang sức là vì có đôi hóa nhẫn kim tinh này.

Đá quý gì, chỉ cần cô liếc mắt nhìn một cái, cô có thể nhìn ra thật giả, rồi đưa ra giá trị của nó.

Mặc dù không đến mức chính xác trăm phần trăm, nhưng cũng khoảng tám hoặc chín mươi phần trăm.

Chính cô cũng không biết tại sao mình lại có khả năng này...

Nếu nói cho Dư Việt Hàn, ngộ nhờ anh không tin thì càng phiền toái.

Cô là một nhân vật nhỏ, nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện!

Thấy anh không nói gì, Niên Tiểu Mộ coi như anh đồng ý, xoay người chạy như bay khỏi phòng làm việc.

Bóng cô vừa biến mất, trợ lý lập tức đi ra từ một gian phòng khác, “Cậu chủ, nếu lời Niên Tiểu Mộ nói là sự thật, vậy chuyện hôm nay chắc chỉ là trùng hợp.”

Bọn họ vẫn luôn lo lắng, người chăm sóc cho Tiểu Lục Lục là người do Dư Huy Duy sắp xếp.

Nhưng thấy Trình Tú Lộ nhắm vào Niên Tiểu Mộ như vậy, như vậy có thể rửa sạch hiềm nghi của cô.

“Trùng hợp?” Dư Việt Hàn tựa vào lưng ghế, ngón tay thon dài nhẹ gõ xuống bàn, đôi mắt đen thâm thúy.

Nghe vậy, trợ lý ngẩn ra.

Sau đó, giống như nghĩ đến gì đó, lập tức ngẩng đầu lên.

“Cậu chủ lo lắng chuyện hôm nay chẳng qua là một vở kịch do người sắp đặt sao?”

Bạn đang đọc truyện *Quãng Đời Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51: Nằm vùng chân chính

Trình Tú Lộ nhắm vào Niên Tiểu Mộ, dường như rất đột ngột.

Hai người không quen biết nhau, trong lần đầu tiên gặp mặt, cho dù sau đó cô có không may làm gì đó đắc tội với bà ta thì bà ta cũng không thể phí công sức lớn như vậy để thiết kế hãm hại cô.

Việc hãm hại này thật sự không hợp lý.

Trừ phi, Trình Tú Lộ nhắm vào Niên Tiểu Mộ vì lý do khác.

Hoặc là, Niên Tiểu Mộ chính là người của bà ta.

Trình Tú Lộ biết Dư Việt Hàn muốn đuổi Niên Tiểu Mộ đi, cho nên hai người bắt tay nhau, cố ý diễn một vở kịch như vậy trước mặt anh, nhằm xóa bỏ những nghi ngờ của anh đối với cô.

Như vậy có thể giải thích, vì sao Niên Tiểu Mộ chỉ là một người hộ lý nho nhỏ lại có hiểu biết về kim cương.

Nếu cô đã sớm biết kim cương trong tay Trình Tú Lộ là giả, những lời cô nói về việc làm sao để phát hiện kim cương giả có lẽ đã được hai người chuẩn bị từ trước, vì vậy mà...

Nếu phân tích sự việc theo chiều hướng này thì... sắc mặt của trợ lý càng lúc càng khó coi hơn.

“Câu chủ, rốt cuộc Niên Tiểu Mộ có phải là nằm vùng hay không?”

Nếu là thật, không thể để cô tiếp tục ở lại biệt thự nhà họ Dư được.

Nếu không phải, Trình Tú Lộ hao hết tâm tư muốn đuổi cô đi, vậy tất nhiên là có bí mật không muốn cho ai biết, bọn họ không thể tùy tiện đuổi người đi...

Đặc biệt hiện tại, sau lưng Niên Tiểu Mộ còn có một chỗ dựa vững chắc đến ngay cả Dư Việt Hàn cũng bó tay, Tiểu Lục Lục!

Trợ lý hoàn toàn suy sụp.

Vấn đề này không thể phá giải!

“...” Nghe trợ lý hỏi, Dư Việt Hàn nhíu mày lại.

Anh cũng rất muốn biết cô có phải là nằm vùng hay không.

Lần đầu tiên trong đời, anh không thể nhìn ra được người đứng ở trước mặt mình đang nói thật hay nói dối.

Cô giống như một quả bóng được bao trùm bởi vô số bí ẩn.

Bóc tách từng lớp từng lớp, khi mà ta cho rằng sẽ thấy được chân tướng thì cái mà ta nhìn thấy chỉ là trái tim chân thành của cô.

Nhưng khi chuẩn bị tin tưởng cô, lại phát hiện sau lưng cô có rất nhiều chuyện không thể giải thích...

Niên Tiểu Mộ, rốt cuộc cô là ai?

...

Trong biệt thự nhỏ.

Trình Tú Lộ vừa vào phòng liền vẫy tay cho bảo mấy người giúp việc ra ngoài.

Xoay người đóng cửa phòng lại, quay đầu nhìn về phía người đã trốn ở đây từ rất lâu.

Bà ta đi đến, vung tay lên, tặng cho người đó một cú tát trời giáng.

“Bốp!”

Cú tát quá mạnh khiến Phương Chân Y ngã ra sau, đầu va ngay vào tường.

Cô ta đau đến kêu lên:

“Bà chủ...”

“Đồ vô dụng, cái kẻ hay mà cô bảo tôi ấy, cái gì mà chắc chắn sẽ đuổi được con ranh Niên Tiểu Mộ đang cản đường tôi đi, nhưng kết quả là gì hả?” Trình Tú Lộ nghiêng răng nghiêng lợi.

Niên Tiểu Mộ không những không bị đuổi mà còn khiến bà ta trở thành trò cười cho cả biệt thự nhà họ Dư.

Hiện tại không ai không biết, bà hai nhà họ Dư là kẻ quê mùa, không phân biệt được đâu là kim cương giả, đâu là kim cương thật, thậm chí còn ôm đồ giả gọi là đồ vô giá!

Nghĩ đến đây, Trình Tú Lộ thật sự rất muốn xé xác Niên Tiểu Mộ ra.

Còn Phương Chân Y, người bày kế này cho bà ta cũng không thể không trở thành đối tượng để bà ta giận cá chém thớt!

“Bà chủ, sai lầm lần này chỉ là ngoài ý muốn, dù sao không ai ngờ được cái kẹp kim cương kia lại là đồ giả...” Phương Chân Y gắng gượng để lấy lại tinh thần, ôm mặt, hai mắt rung rung, mở miệng.

Có nói thế nào thì mưu kế của cô ta không có vấn đề.

Kế hoạch thất bại là do bản thân Trình Tú Lộ, ai bảo bà ta không phân biệt được hàng thật hàng giả chứ, giờ lại còn giận chó đánh mèo cô ta.

Ánh mắt Phương Chân Y tối sầm lại, nghiêng chặt răng.

“Ngoài ý muốn? Là ai nói với tôi, Niên Tiểu Mộ chẳng qua chỉ là kẻ lơ mơ đến cả chương trình hộ lý cũng không học xong, rất dễ xử lý, hả?” Trình Tú Lộ đi về phía trước, ngồi xuống sô pha.

Nhưng vừa ngồi xuống lại chạm đến vết thương ở dưới mông, bà ta hít hà một hơi.

Biểu tình trên mặt càng thêm vặn vẹo.

“Cô ta là một hộ lý không chỉ có hiểu biết mà còn có cả khả năng giám định đá quý, nhưng cô không biết, đúng không? Cô tìm hiểu tin tức kiểu gì thế hả?”

Bạn đang đọc truyện *Quãng Đời Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: Sớm hay muộn cũng sẽ trả lại!

Trình Tú Lộ nhìn Phương Chân Y trừng trừng.

Chỉ cần nghĩ đến việc bà ta đã tự mình ra tay vậy mà lại thua một con hộ lý nhãi nhép thì con giận trong lòng có nói sao cũng không thể tiêu tan được!

Cái khác không nói, chỉ bằng việc bà ta không phân biệt được đá quý là thật hay giả cũng đã thành nhược điểm bị nắm trong tay người khác rồi.

Nếu sau này, bà ta mà nhắc lại việc muốn quản lý biệt thự nhà họ Dư thì chắc chắn sẽ có người lôi nó ra để nói.

Hôm nay bà ta vất vả như vậy hóa ra chỉ là để tự bẽ mặt đập chân mình!

“Bà chủ, tôi thật sự không biết cô ta có khả năng này. Hồi còn học ở trường, Niên Tiểu Mộ rất ít đi học, suốt ngày thần thần bí bí, cũng không biết là đang làm chuyện gì không thể để người biết. Tôi cũng không ngờ là lần này cô ta lại mèo mù vớ phải chuột chết, may mắn tự giải vây cho mình.”

Phương Chân Y vội vàng giải thích, vừa mở miệng liền khiến vết thương trên khóe miệng nhói lên, đau đến hít một ngụm khí.

Trình Tú Lộ này ra tay quá tàn nhẫn, cú tát của bà ta khiến khóe miệng cô ta chảy cả máu.

“Không biết, không biết? Cô chỉ biết nói không biết thôi à?” Trình Tú Lộ đập mạnh tay xuống sô pha, sắc mặt xanh mét, “Tôi mất nhiều công sức như vậy, cho cô nhiều tiền như vậy, để cô trà trộn vào biệt thự nhà họ Dư, không phải để cô đến nói không biết với tôi!”

“...”

“Hiện tại đừng nói là tiếp cận Dư Việt Hàn, đến cả đứa bé kia cô cũng không giải quyết được, thế mà cô còn có mặt mũi nói mình là “người chăm sóc số một” cơ đấy!” Trình Tú Lộ càng nói càng tức giận.

Lúc trước bà ta đã đi hỏi thăm khắp nơi, nghe người ta nói Phương Chân Y là hộ lý rất nổi tiếng, vì vậy bà ta mới mua chuộc cô ta.

Để cô ta làm việc cho bà ta.

Giờ thì hay rồi, tự nhiên lại có một người phụ nữ từ đâu nhảy ra, hơn Phương Chân Y nhiều mặt.

Không chỉ Dư Việt Hàn mà đến ngay cả Tiểu Lục Lục cũng hướng về phía người phụ nữ kia.

Nếu cứ để mọi chuyện diễn ra theo chiều hướng này thì sớm muộn gì, người bị đuổi khỏi nhà họ Dư chắc chắn sẽ là Phương Chân Y!

“Bà chủ, anh Hàn và cô chủ nhỏ đều bị Niên Tiểu Mộ lừa. Bà cũng thấy rồi đấy ạ, có người đàn ông nào kháng cự được khuôn mặt của cô ta chứ? Không biết cô ta đã dùng bùa mê thuốc lú gì mà không chỉ khiến anh Hàn tin cô răm rắp mà còn khiến cô chủ nhỏ không có cô ta thì không được. Tôi căn bản không tìm được cơ hội nào để biểu hiện cả.”

Phương Chân Y nói đến Niên Tiểu Mộ, cũng hận đến nghiêng răng nghiêng lợi.

Hồi còn học ở trường, Niên Tiểu Mộ xuất hiện đã cướp mất ánh hào quang của cô ta.

Bây giờ, khó khăn lắm cô ta mới vào được nhà họ Dư, cô lại xuất hiện chặn đường cô ta!

Ánh mắt Phương Chân Y sẫm lại, nụ cười trên khóe miệng đầy xảo quyệt.

“Nhưng mà, bà chủ yên tâm đi. Anh Hàn đã bắt đầu nghi ngờ Niên Tiểu Mộ rồi, còn cố ý cho quản gia sắp xếp công việc mới cho tôi là phụ trách giám sát Niên Tiểu Mộ. Tôi chỉ cần nắm được nhược điểm của cô ta thì sớm muộn gì cũng đuổi được cô ta ra ngoài nhà họ Dư thôi.”

“Lần này lại làm không xong thì cô sẽ biết tay tôi!” Trình Tú Lộ trầm giọng cảnh cáo.

Phương Chân Y không ngừng bảo đảm mới khiến Trình Tú Lộ hài lòng, bà ta cao ngạo phát tay, “Đi lấy ít đá chườm mặt đi, khi nào không sưng nữa thì trở về, miễn cho người khác nghi ngờ.”

“Vâng.” Phương Chân Y cung kính cúi người chào rồi xoay người đi ra ngoài.

Vừa mới ra khỏi cửa, ánh mắt cô ta lập tức trở nên ngoan độc.

Cô ta gờ tay che bên mặt bị sưng của mình, quay đầu lại, nghiêng răng nghiêng lợi nhìn cánh cửa sau lưng.

Trình Tú Lộ này ý vào việc có mấy đồng tiền dơ bẩn mà tự cho mình cũng là chủ của nhà họ Dư.

Luôn quát mắng cô ta.

Nếu không phải vì bà ta giúp cô ta ở lại nhà họ Dư, để mỗi ngày cô ta có thể thấy anh Hàn thì sao cô ta lại hùa hạ loại người này chứ!

Đợi đến khi cô ta đuổi Niên Tiểu Mộ đi, để anh Hàn thấy được sự tồn tại của cô ta, thì sớm hay muộn cô ta cũng sẽ trả lại cái tát này của bà ta.

Phương Chân Y híp mắt, giấu đi cảm xúc của mình, mới rời khỏi biệt thự nhỏ.

Mới đi tới cửa biệt thự chính, liền thấy Dư Việt Hàn đang đi ra ngoài...

Bạn đang đọc truyện *Quăng Đồi Còn Lại Điều Vì Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 53: Cứ như vậy... Không nhìn đến?

Dư Việt Hàn khoác trên mình bộ tây trang được cắt may riêng, anh của bây giờ rất khác với khi anh ở bên Tiểu Lục Lục.

Màu đen giống như được sinh ra vì anh, nó tôn lên sự cao quý, lạnh lùng, tôn lên khí thế mạnh mẽ bức người và càng tôn lên vẻ xa cách của anh.

Dư Việt Hàn cao quý giống một đế vương thời cổ đại, bất kể ai ở trước mặt anh cũng sẽ sinh ra cảm giác muốn thần phục.

Phương Chân Y nhìn anh say đắm, mãi cho đến khi chạm phải đôi mắt đen lạnh nhạt của anh, cô ta mới lấy lại tinh thần, đi lên phía trước.

“Anh Hàn.” Cô ta cố ý bỏ cánh tay trên mặt xuống, để lộ một bên má sưng đỏ, giọng nói cũng có chút nghẹn ngào.

Ánh mắt của Dư Việt Hàn xẹt qua người cô ta, rồi xuống đằng sau cô ta, có thể nhìn ra, cô ta vừa từ biệt thự nhỏ lại đây. Anh híp mắt lại, ánh mắt lạnh đi vài phần.

Giây tiếp theo, thoáng nhìn dấu bàn tay trên mặt cô ta, ánh mắt u ám.

“Là tôi không tốt, biết rõ Niên Tiểu Mộ khiến bà chủ khó chịu mà còn chưa đủ cẩn thận khi đỡ bà chủ về phòng, nên bà ấy mới tức giận, tát tôi một cái.” Phương Chân Y chọn đúng thời cơ, không đợi Dư Việt Hàn mở miệng hỏi, liền tự mình chủ động nói rõ đầu đuôi.

Nói xong còn cố ý quay bên má sưng đỏ về phía anh.

Lời cô ta nói rất khéo léo để khiến Dư Việt Hàn nghĩ rằng, bởi vì Niên Tiểu Mộ đắc tội Trình Tú Lộ, mới hại cô ta bị Trình Tú Lộ giận chó đánh mèo.

Cứ như vậy, không chỉ khiến người ta cảm thấy Niên Tiểu Mộ là yêu tinh hại người, có khi còn có thể khiến Việt Hàn có chút đau lòng cô ta.

Phương Chân Y tự nhận mình không phải người đẹp nghiêng nước nghiêng thành, nhưng cũng có vài phần nhan sắc.

Hơn nữa bộ dáng nhu nhược đáng thương này, hẳn ông nhìn thấy, chỉ sợ sẽ nhận không được quan tâm vài câu.

Đặc biệt là những người đàn ông giống như Dư Việt Hàn, vừa có tiền vừa có quyền, nhìn thấy đáng về điềm đạm đáng yêu này của cô ta, làm sao có thể thờ ơ được?

Cô ta nhìn anh, hai mắt rung rung, chờ anh mở miệng.

Nhưng cái mà cô ta chờ được chỉ là anh hơi híp mắt lại, rồi lạnh nhạt xoay người lên xe...

Đến ngay cả một cái liếc mắt cũng không cho cô ta chứ đừng nói gì đến đau lòng!

Phương Chân Y sững sờ tại chỗ.

Ngơ ngác nhìn chiếc xe xa hoa lẩn tránh rồi đi trước mặt mình, mãi vẫn chưa lấy lại tinh thần.

...

“Cậu chủ, vừa mới nhận được tin tức, Dư Huy Duy lại đến tập đoàn làm loạn, nói là cậu chủ khất khe với cả chú của mình...” Trợ lý vừa lái xe vừa cẩn thận báo cáo.

Ông cụ Dư đã qua đời.

Đến khi già rồi, bà cụ Dư mới kinh ngạc phát hiện, chồng mình dám phản bội mình, thậm chí còn có một đứa con riêng, bà đã chịu đủ kích rất lớn.

Vậy nên, đối với những việc có liên quan tới Dư Huy Duy, bà đều không nghe, không thấy, không quan tâm.

Vì vậy, mọi chuyện liên quan đến ông ta đều chỉ có thể giao cho Dư Việt Hàn xử lý.

Nhưng theo vai vế, Dư Huy Duy là chủ của anh.

Dư Việt Hàn không được đánh, không được mắng, còn phải làm theo di chúc của ông cụ Dư, nuôi ông ta ăn, nuôi ông ta uống, có thể nói là cho người rảnh rỗi này được ăn sung mặc sướng.

Nhưng mà, chỉ cần có cái gì hơi không hài lòng một tí là Dư Huy Duy sẽ lấy cái đó làm cớ làm loạn ở nhà thờ họ, nói cái gì mà Dư Việt Hàn đối xử tệ bạc với ông ta, đuổi tận giết tuyệt ông ta,...

Mấy lời nói hoang đường này, đến ngay cả trợ lý nghe xong cũng hận không thể tiến lên cho ông ta hai cái tát!

“Lần này lại bởi vì sao?” Dư Việt Hàn nhanh chóng ký tên trên văn kiện rồi khép tập tài liệu lại, ngẩng đầu lên.

Về mặt lạnh nhạt, giống như dù có là chuyện gì cũng không thể ảnh hưởng đến anh vậy.

“Dư Huy Duy nói, ông ta đã trở lại nhà họ Dư cũng được một thời gian nhưng nhà họ Dư không tổ chức tiệc chào đón ông ta. Ông ta nói, sắp tới là đại thọ bảy mươi của bà cụ, ông ta đề nghị tổ chức một tiệc mừng thọ thật lớn, rồi tiện thể, để cho mọi người tới dự tiệc biết ông ta cũng là con cháu nhà họ Dư...”

Trợ lý vừa báo cáo vừa toát mồ hôi lạnh.

Bạn đang đọc truyện *Quăng Đờn Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54: Anh Hàn nửa đêm kinh hồn

Một đứa con riêng lại dám yêu cầu được giới thiệu một cách long trọng trong đại thọ bảy mươi tuổi của bà cụ, việc này có khác gì đánh mặt bà cụ đâu chứ?

Dư Việt Hàn im lặng ngồi tại chỗ, khuôn mặt anh tuần đã u ám giống như bầu trời khi sắp bão vậy.

Trong xe, áp suất hạ xuống rất nhanh, áp lực khổng lồ khiến người ta sợ hãi.

Anh chậm rãi mở miệng, “Ông ta nằm mơ nhé!”

“Nhưng mà cậu chủ, bà cụ đã đồng ý rồi.” Trợ lý giờ tay lau mồ hôi lạnh trên trán, gắng gượng nói tiếp.

“Anh nói cái gì?” Dư Việt Hàn híp mắt lại, đẩy mắt xẹt qua tia u ám.

Ông nội và bà anh yêu nhau sâu đậm, có tiếng là cặp vợ chồng mẫu mực ở thành phố H, cả đời đều rất hòa thuận.

Dur Huy Duy xuất hiện đã xé rách tình yêu ấy, ông nội anh đã qua đời, nhưng bà nội còn sống, bà buộc phải đối mặt với tình yêu tan vỡ của mình.

Sự tồn tại của đứa con riêng này từng giây từng phút nhắc nhở bà là chồng bà đã phản bội bà...

Bây giờ, Dur Huy Duy còn muốn được chính thức giới thiệu trong tiệc mừng thọ của bà, sao bà có thể đồng ý được?

“Tôi không đồng ý.”

Dur Việt Hàn mới mở miệng, chuông di động bỗng rung vang lên.

Anh nhìn lướt qua tên người gọi, nhủ mảy, nhận điện thoại.

“Bà nội.”

“Ôi, nghe giọng điệu cháu trai bảo bối của bà, có phải đã có người nói chuyện Dur Huy Duy cho cháu rồi không?” Bà cụ Dur cười nói.

Giọng điệu treu ghẹo khiến không khí trong xe dịu đi một chút.

“Chuyện này cháu sẽ xử lý, bà không cần vì cháu mà phải thỏa hiệp với bất cứ ai.” Khuôn mặt bình tĩnh của Dur Việt Hàn chậm rãi bị bao trùm trong sương lạnh.

“Tên nhóc thối này đừng tự dất vàng lên mặt mình nữa, bà cũng không phải vì cháu đâu. Chuyện tiệc mừng thọ này, lòng bà hiểu rõ, bà già rồi nhưng vẫn chưa chết đâu, tuyệt đối sẽ không để người ta giẫm lên đầu mình.” Bà cụ Dur dừng một chút, lại nói tiếp.

“Ngẫm lại bà cũng đã bảy mươi, bà chẳng thiếu gì cả chỉ thiếu một đứa cháu dâu thôi, hay là, đại thọ của bà, cháu tìm cho bà đứa cháu dâu đi...”

Dur Việt Hàn, “...”

Lại nữa.

Cái này không chỉ là quà đại thọ bảy mươi tuổi đâu, rõ ràng là từ lúc anh thành niên đến giờ, năm nào bà cũng đòi quà này.

“Bà nội, cháu đến công ty rồi.”

“Tên nhóc thối, cháu đừng cúp máy, bà thấy cô bé Niên Tiểu Mộ bên cạnh cháu cũng không tồi đâu...” Bà cụ Dur còn chưa nói xong, Dur Việt Hàn đã đưa điện thoại cho trợ lý, mở cửa, xuống xe.

“Cậu chủ...”

...

Biệt thự nhà họ Dur.

Không có Trình Tú Lộ gây rối, cuối cùng Niên Tiểu Mộ cũng có một ngày thoải mái.

Đỗ Tiểu Lục Lục ngủ, đắp chăn đàng hoàng cho cô bé xong, cô mới trở về phòng mình.

Bóng đêm dày đặc, ngoài cửa sổ đã tối đen như mực.

Đêm nay không trăng.

Cô vừa lên giường nằm, bụng liền kêu ục ục hai tiếng.

Lúc này mới nhớ tới, khi ăn cơm tối, cô mãi chăm sóc Tiểu Lục Lục nên không ăn được bao nhiêu.

Lúc này chưa ngủ đã đói bụng.

Niên Tiểu Mộ mặc kệ con đói, nhắm mắt lại cố gắng ngủ. Nhưng mà lại đói đến không ngủ được, sột sột soạt soạt bò dậy, lén mò đi tới phòng khách.

Đêm đã khuya, lúc này mọi người trong biệt thự đều đã ngủ rồi.

Niên Tiểu Mộ quen đường quen lối đi qua phòng khách, tiến vào phòng bếp, tìm một ít nguyên liệu nấu ăn trong tủ lạnh, bắt đầu nấu mì cho mình...

Một bên khác.

Chi nhánh bên châu Âu có báo cáo đột xuất, vì vậy, Dư Việt Hàn phải làm tăng ca, đến khi về nhà thì đã khuya rồi.

Sau khi xuống xe, anh mệt mỏi bóp trán, vẫy tay bảo trợ lý không cần đi theo mình.

Không quấy rầy đến ai, một mình vào biệt thự.

Mới vừa đến phòng khách, liền phát hiện nửa đêm mà đèn phòng bếp còn sáng, hình như còn có tiếng người khẽ hát?

Bạn đang đọc truyện *Quãng Đời Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 55: Tại sao bỗng nhiên lại thấy hơi lạnh

Dư Việt Hàn nhú mảy, vô thức cất bước về phía phòng bếp.

Mới vừa đi được vài bước, liền thấy Niên Tiểu Mộ mặc áo ngủ, vừa hát vừa nghênh ngang đi ra từ phòng bếp.

Cô bung một cái bát, không bật đèn phòng ăn, đặt mông ngồi vào bàn.

Ánh sáng hơi tối, Dư Việt Hàn đứng ở cửa phòng ăn, không thấy rõ trong cái bát trước mặt cô chứa cái gì, chỉ ngửi thấy mùi mì nhàn nhạt...

“Sụt...”

Không đợi anh đoán là cái gì, liền nghe thấy tiếng người nào đó hút mì.

Mì sợi nóng hôi hổi, khi hút mì, âm thanh phát ra rất mê người.

Hình như cô rất đói bụng nên không đợi mì nguội, chỉ thổi thổi cho có lệ liền há miệng ăn.

Ăn một miếng mì, hơi nóng phả lên mặt cô, giấy tiếp theo, liền thè lưỡi ra vì nóng quá...

Dáng vẻ tự nhiên này khiến khuôn mặt vốn dĩ xinh đẹp của cô càng thêm động lòng người.

Nơi đây chỉ được chiếu sáng từ ngọn đèn nhỏ trong bếp hắt ra nên mờ tối, nhưng anh vẫn có thể thấy được từng biểu tình trên mặt cô.

Đặc biệt là tia thỏa mãn toát ra từ đôi mắt nghịch ngợm.

Khiến người ta bỗng nhiên cảm thấy tò mò, rốt cuộc bát mì trước mặt cô ngon tới mức nào?

Dư Việt Hàn theo bản năng đi về phía cô.

Đến gần, mới phát hiện trước mặt cô không chỉ có một bát mì, còn có cả một cốc sữa chua.

Cô vui vẻ ăn một miếng mì, uống một ngụm sữa chua.

Đây là tổ hợp gì vậy?

“Tại sao lại cảm thấy hơi lạnh nhỉ?” Niên Tiểu Mộ gấp một đũa mì vào miệng, ôm bát mì, nhìn ra phía sau lưng.

Thoáng nhìn thấy có bóng người đứng phía sau mình, đôi mắt bỗng dưng trừng lớn.

Về một cái nhảy khỏi ghế, “Quý!”

Vừa bung bát mì vừa liều mạng bò lên trên bàn ăn, bắt chợt, đèn nhà ăn bừng sáng.

Bóng đèn sáng choang, chiếu sáng từng góc nhà ăn, bao gồm cả con “quý” Niên Tiểu Mộ nhìn thấy.

“Cậu chủ, sao lại là anh...” Niên Tiểu Mộ còn chưa hết hoảng sợ, tay vẫn bung bát mì, ngơ ngác ngồi trên bàn ăn, về mặt kinh ngạc nhìn người đàn ông có khuôn mặt đen như đáy nồi trước mặt.

Dư Việt Hàn không trả lời, mà rũ mắt nhìn thoáng qua người mình.

Lúc này Niên Tiểu Mộ mới phát hiện, vừa rồi vì sợ quá, cô bất cẩn đá bay chiếc ly đựng sữa chua xuống đất, không biết xui xẻo làm sao lại bắn tung tóe lên cả người anh.

Màu đen của bộ tây trang, màu trắng của sữa chua, đen trắng giao nhau, rất giống một con bò sữa...

Ý nghĩ này vừa mới xẹt qua trong đầu, Niên Tiểu Mộ lập tức nhận thấy một ánh mắt khát máu, đang lạnh lùng nhìn chằm chằm vào cô!

Cô giật mình một cái.

Vội vàng bò xuống bàn, rút giấy ăn vọt tới trước mặt anh.

“Tôi lau khô cho anh ngay đây ạ!”

Cánh tay mảnh khảnh giống như được lên giây cót, từ trên xuống dưới, nhanh chóng thu dọn tàn cục.

Giấy tiếp theo, cô đột nhiên dừng lại.

Nhìn nơi nào đó trên quần tây của anh bị dính một mảng sữa chua lớn, tay liền dừng lại giữa không trung, chỉ cách nơi đó không đến một centimet, giống như bị điện giật, vèo một cái rút tay về.

Khuôn mặt nhỏ có chút đỏ ửng, nhét giấy ăn vào tay anh.

“Nơi đó, nơi đó anh tự mình lau đi...” Mặt Niên Tiểu Mộ đỏ bừng, nói một câu này mà khiến cô suýt nữa cắn đứt đầu lưỡi mình.

Sao lại trùng hợp vậy, bắn đúng vào vị trí kia, xấu hổ quá.

“...”

Dư Việt Hàn cúi xuống, nhìn tờ giấy đột nhiên xuất hiện trong tay, lại nhướng mày nhìn thoáng qua cô gái đang xấu hổ ước gì có cái hố để chui xuống kia.

Không hiểu sao, cơ thể lại căng chặt.

Trước khi cô có thể phát hiện ra bất thường, anh lạnh lùng xoay người, cất bước rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Quãng Đời Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 56: Chắc chắn anh cố ý!

Mới vừa đi tới cửa, trong đầu anh bỗng nhiên xuất hiện hình ảnh cô ôm bát mì, ăn đến mặt mũi đầy thỏa mãn, bước chân dừng lại một chút.

Quay đầu nhìn về phía người nào đó còn đang đỡ đầu kia, môi mông hể mở.

“Nấu một bát mì, mang lên phòng cho tôi.”

Dứt lời, thân hình cao lớn nhanh chóng biến mất ở cạnh cửa.

Để lại Niên Tiểu Mộ đến nửa ngày sau mới hoàn hồn.

Cô là hộ lý không phải đầu bếp, cũng không phải người giúp việc, vì sao lại phải nấu mì cho anh ăn?

Hơn nữa đêm hôm khuya khoắt, cô hết giờ làm rồi nhé!

Niên Tiểu Mộ tức giận bất bình, chửi thầm trong lòng, nhưng nghĩ đến mình vừa làm đổ cả cốc sữa chua lên người anh, lại cam chịu số phận, đi vào phòng bếp nấu mì.

Cô bung mì lên tầng liền thấy cửa phòng anh để mở.

Vừa bước vào, đúng lúc gặp phải Dư Việt Hàn tắm rửa xong đi ra khỏi phòng tắm.

Bộ tây trang đã không còn.

Thay vào đó là một chiếc áo choàng tấm màu xám đậm, đai lưng thắt vội, để lộ khuôn ngực rắn chắc.

Tóc ngắn ướt nhẹp, đang nhỏ nước tong tong.

Anh tùy ý lắc đầu tạo thành mấy tia nước bắn ra không trung.

Khuôn mặt hoàn mỹ, trong vẻ anh tuấn còn để lộ chút tà mị.

Bóng đêm càng tôn lên vẻ đẹp của anh, thực sự mê hoặc lòng người.

Niên Tiểu Mộ ngây ngốc nhìn anh.

Cô cứ đứng đó, hai mắt nhìn anh đắm đắm, tay bưng một bát mì, không còn nhớ mình vào phòng anh để làm gì nữa.

Mãi cho đến khi ánh mắt Dư Việt Hàn nhìn về phía cô, cô mới đột nhiên hoàn hồn, đi lên trước.

“Cậu chủ, mì của anh.” Cô đặt bát mì xuống bàn trước sô pha, đợi Dư Việt Hàn mở miệng cho cô đi.

Chỉ là đợi một lúc, lại thấy anh ném khăn lau tóc xuống, ngồi xuống sô pha.

Bàn tay với xương ngón tay rõ ràng cầm lấy đôi đũa, bắt đầu ăn mì. . .

“Ừng ục. . .”

Dư Việt Hàn vừa mới gấp được một đũa mì, còn chưa kịp đưa lên miệng, chợt nghe thấy một âm thanh không hài hòa chút nào vang lên.

Liếc mắt nhìn sang người bên cạnh.

Niên Tiểu Mộ đứng thẳng tắp, ngẩng đầu ưỡn ngực, giả vờ như tiếng kêu đói bụng kia không liên quan gì đến mình.

Khóe miệng Dư Việt Hàn cong lên, đưa mì vào miệng.

Sợi mì thơm ngon, độ dai vừa đủ, mùi vị không tồi.

Anh vừa mới gấp lên đũa thứ hai. . .

“Ừng ục. . .” Lần này tiếng còn lớn hơn lần trước.

Niên Tiểu Mộ ôm bụng, chạm phải đôi mắt đen hải hươc của Dư Việt Hàn, khuôn mặt đỏ bừng bừng.

Âm thầm chửi rủa trong lòng.

Cô rất đói.

Cô mới ăn được có hai miếng.

Vốn dĩ còn tưởng, hoàn thành nhiệm vụ anh giao, là có thể đi xuống ăn tiếp.

Nhưng mà từ đầu tới cuối khối băng vẫn chưa mở miệng cho cô đi. . .

Đợi anh ăn xong, có lẽ mì của cô cũng đã trương phềnh rồi!

“Cậu chủ, nếu không có chuyện gì nữa. . .”

“Khi tôi đang ăn cần yên tĩnh.” Dư Việt Hàn nhàn nhạt ngắt lời cô, cúi đầu tiếp tục ăn mì.

Niên Tiểu Mộ, “. . .”

Tôi đi rồi, anh muốn im lặng thế nào cũng sẽ không có người để ý anh đâu!

Nhưng nơi này là nhà họ Dư, là địa bàn của anh.

Lời nói của Dư Việt Hàn, chính là thánh chỉ.

Niên Tiểu Mộ đói bụng, tội nghiệp nhìn anh ăn từng miếng từng miếng, ưu nhã ung dung ăn hết một bát mì. . .

Bụng không ngừng kêu, không biết đã hòa âm diễn tấu bao nhiêu lần.

Ánh mắt oán hận, ước gì có thể đục ra mấy cái lỗ trên người anh...

Dur Việt Hàn húp hết nước dùng trong bát xong, mới chậm rì rì buông đũa, cầm giấy ăn lau miệng.

Khóe mắt liếc nhìn cô gái tức giận đến mặt mũi đỏ bừng, môi vênh lên, rõ ràng đang thờ phỉ phỉ nhưng sao lại đáng yêu thế...

Ngon lửa trong ngực được anh cố gắng dùng nước lạnh đè xuống, hình như lại bùng lên lần nữa, mắt anh sầm lại!

Bạn đang đọc truyện *Quãng Đời Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 57: Lúc này có chút xấu hổ

Vừa định mở miệng cho cô rời đi, bỗng nhiên nghe thấy ngoài cửa truyền đến tiếng bước chân.

Tiếng bước chân rất nhẹ, hình như còn có cả tiếng khóc...

Dur Việt Hàn hon ngẩn ra, mới vừa nhận ra gì đó, liền thấy một thân hình nho nhỏ chạy vào cửa.

“Cha...” Tiểu Lục Lục vừa nhìn thấy Dur Việt Hàn, khóc lóc nhào vào lòng anh, cái đầu nhỏ sợ hãi cọ cọ vào ngực anh.

“Làm sao vậy?” Tim Dur Việt Hàn thất lại, không chút nghĩ ngợi ôm cô bé vào lòng, cúi đầu hỏi.

Thoáng nhìn qua khuôn mặt trắng trẻo, mũm mĩm của cô bé phủ đầy nước mắt, trái tim giống như bị người ta bóp chặt.

“Con không thấy chị xinh đẹp của con đâu cả...” Tiểu Lục Lục tui thân bấu môi, mắt to chớp chớp, hạt nước mắt to như hạt đậu nháy mắt rơi xuống.

“Con muốn nói đến cô ấy?” Dur Việt Hàn ôm cô bé, hơi hơi xoay người, tay dài chỉ chỉ về hướng Niên Tiểu Mộ đang đứng cạnh sofa.

Niên Tiểu Mộ, “...”

Lúc này có chút xấu hổ.

Nửa đêm đói bụng, cô dậy nấu bát mì ăn mà thôi.

Tại sao cảm thấy mình giống như kẻ trộm, còn liên tiếp bị bắt chứ.

“Chị xinh đẹp, vì sao chị lại ở trong phòng cha em?” Tiểu Lục Lục thấy cô, vui vẻ nâng cánh tay nhỏ lên lau nước mắt, giây tiếp theo giống như phát hiện ra chuyện gì rất ghê gớm.

Không đợi Niên Tiểu Mộ giải thích, cô bé liền cười tủm tỉm lẩn một vòng trong lòng Dur Việt Hàn.

“Chị xinh đẹp cũng giống Tiểu Lục Lục, đều thích ngủ cùng cha, đúng không?”

Thích cái gì?

Niên Tiểu Mộ nhìn Tiểu Lục Lục đơn thuần ngây thơ trước mắt, lại nhìn thoáng qua Dur Việt Hàn đang ôm cô bé.

Trong đầu lại hiện lên, vừa rồi người nào đó để cô đói bụng, đau buồn đứng nhìn anh ăn hết bát mì!

“Tiểu Lục Lục, chị với cha em...”

“Cha, chị xinh đẹp đỏ mặt, là xấu hổ sao?”

Niên Tiểu Mộ, “...”

Đó là bị hiểu lầm nên tức giận!

Tức giận đến đỏ mặt!

Sự kiềm chế cuối cùng của Niên Tiểu Mộ rốt cuộc cũng biến mất.

Thừa dịp mình còn chưa mất khống chế, đi lên trước mặt anh, vươn tay về phía Tiểu Lục Lục, “Muộn rồi, chị bé em về phòng ngủ...”

Cô vừa dứt lời, Tiểu Lục Lục liền tụt khỏi lòng Dư Việt Hàn.

Nhưng không phải chạy đến bên cạnh cô, mà là lập tức chạy đến chiếc giường lớn trong phòng.

Cởi giày, vắt chân ngấn lên, túm đệm, bò lên giường.

Sau đó, cô bé lăn một vòng trên giường, rồi vẫy vẫy tay với Niên Tiểu Mộ, “Chị xinh đẹp, chị mau tới đây, chúng ta có thể ngủ cùng cha!”

“...”

Niên Tiểu Mộ nhìn Tiểu Lục Lục đang ra sức mời chào mình, khuôn mặt đờ ra, hoàn toàn không biết mình nên có phản ứng gì.

Hiện tại cô nhắm mắt lại, trực tiếp giả chết có được không?

“Ừng ục...” Bụng bỗng nhiên kêu lên.

Mắt Niên Tiên Mộ bùng sáng.

“Chị còn bát mì chưa ăn dưới bếp, em với cha em ngủ trước đi, chị ăn xong rồi ngủ sau.” Niên Tiểu Mộ định đi, Tiểu Lục Lục vừa rồi còn vui vẻ, bỗng nhiên giờ tay dụi mắt.

Bầu môi, không khóc, chỉ là trong mắt chứa đầy nước mắt.

“Em muốn ngủ cùng chị xinh đẹp.”

“...”

“Em nhường một nửa cha cho chị đó.”

“...” Còn có thể một người một nửa cơ à?

Niên Tiểu Mộ giờ tay che mặt, đã không dám nhìn Dư Việt Hàn.

Vừa định nói gì đó, Dư Việt Hàn đã đứng dậy khỏi sô pha, sâu kín mở miệng, “Bưng mì lên đây ăn.”

“Tiểu Lục Lục và cha có thể đi xuống đợi chị xinh đẹp ăn!” Cục Bột Nhỏ đang nằm trên giường bỏ sung.

Hai cha con, mỗi người một câu, giống như đã bàn bạc từ trước.

Bạn đang đọc truyện *Quãng Đời Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 58: Hai mắt phát sáng

Niên Tiểu Mộ nằm trên giường, nghĩ thế nào cũng không ra, vì sao cô chỉ ăn một bát mì mà cuối cùng lại thành ngủ cùng Dư Việt Hàn...

Nhưng nhìn khuôn mặt đáng yêu của Tiểu Lục Lục, đến ngay cả cô cũng không đành lòng từ chối, càng đừng nói đến Dư Việt Hàn vẫn luôn cưng chiều Tiểu Lục Lục như vậy.

Nghe quần gia nói, anh cực kỳ không thích người khác vào phòng mình.

Phá lệ để cô ở lại, chắc là vì Tiểu Lục Lục.

Niên Tiểu Mộ lặng lẽ quay đầu, nhìn về phía bên kia giường.

Người đàn ông với thân hình cao lớn thẳng tắp, nằm ở vị trí xa cô nhất, một tay gối đầu, đôi mắt nhắm chặt, hô hấp đều đều.

Nhìn qua, hình như đã ngủ say.

Khuôn mặt anh tuấn dưới ánh sáng mờ ảo, giống như yêu ma quyến rũ con người...

Giường rất lớn, ba người ngủ nhưng không ai chạm ai.

Sự phòng bị của Niên Tiểu Mộ cũng dần dần biến mất.

Vừa ăn no xong thường rất dễ buồn ngủ.

Bây giờ đã rất khuya rồi.

Cô ngáp một cái, duỗi tay ôm Tiểu Lục Lục vừa cọ vào ngực cô, không chịu được nhắm mắt lại.

Trong trí nhớ hai mươi mấy năm qua của Dư Việt Hàn, anh chưa từng ngủ cùng một người phụ nữ xa lạ nào.

Nhận thấy người bên cạnh đều đã ngủ, anh chậm rãi mở mắt.

Liếc mắt nhìn về phía Niên Tiểu Mộ.

Người phụ nữ ngủ trong tư thế rất ngoan ngoãn, không giống với Niên Tiểu Mộ tùy tiện lại hoạt bát anh gặp ở nhà ăn.

Khi cô ăn mì, hai mắt như phát sáng vậy.

Rõ ràng chẳng phải hành động ưu nhã gì, nhưng cô làm ra, lại khiến người ta cảm thấy rất thoải mái.

Anh khó chịu khi nhận ra tâm trạng của mình bị cô ảnh hưởng, vì vậy, biết rõ cô đói bụng, lại cố ý để cô nhìn mình ăn hết một bát mì.

Thấy cô tức giận đến nghiêng răng nghiêng lợi, nhưng vẫn chịu thu lại móng vuốt, cố gắng giả vờ vâng lời trước mặt anh, không hiểu sao lại lấy lòng anh.

Thế cho nên, khi Tiểu Lục Lục đưa ra yêu cầu ngây thơ kia, anh không hề nghĩ ngợi đã đồng ý...

“Bịch!” Một âm thanh kỳ quái phát ra, cắt đứt dòng suy nghĩ của Dư Việt Hàn.

Anh nâng mắt lên, liền phát hiện Tiểu Lục Lục vừa rồi còn chui trong lòng cô, không biết khi nào đã lăn lên gối đầu.

Cơ thể nhỏ nhỏ dán đầu giường.

Cái miệng chẹp chẹp, ôm gối đầu, vẻ mặt thỏa mãn.

Tư thế ngủ kỳ lạ khiến người ta dở khóc dở cười...

Không đợi anh vươn tay ôm cô nhóc trở về, Niên Tiểu Mộ nằm bên cạnh giống như cũng cảm nhận được gì đó, sờ sờ đến vị trí ở giữa.

Giây tiếp theo, tay cô liền chuẩn xác sờ được cánh tay anh đang định ôm Tiểu Lục Lục.

Bắt lấy tay anh, kéo vào lòng mình, ôm chặt.

Hai mắt nhắm nghiền, miệng lại lẩm bẩm, “Tiểu Lục Lục, không được lộn xộn, sẽ ngã mất...”

Dư Việt Hàn, “...”

Cánh tay chạm đến nơi mềm mại khiến cơ thể anh cứng đờ lại!

Con người đen nhìn chăm chăm người bên cạnh.

Niên Tiểu Mộ hoàn toàn không biết mình làm ra chuyện tốt gì, còn tưởng mình đang ôm Tiểu Lục Lục thích lẫn lộn tung.

Dư Việt Hàn vừa định rút tay về, cô lại càng ôm chặt hơn.

Đến ngay cả cơ thể cũng dịch sang phía anh, dựa vào vai anh, ôm chặt lấy tay anh.

Giống như một con cua lớn, kẹp chặt khiến anh không thể cựa quậy.

Cô đây là... Nhân cơ hội định sờ mó anh?

“Tiểu Lục Lục, em mập lên...” Niên Tiểu Mộ nói mớ xong liền ôm anh, ngủ đến bất tỉnh nhân sự.

Dư Việt Hàn bị coi thành đứa trẻ con, khuôn mặt anh tuần lộc rõ rồi rầm.

Cô gần như dán lên người anh, chỉ cần anh nhắm mắt lại, liền cảm thấy hô hấp khó khăn.

Muốn đẩy cô ra, nhưng giây phút nâng tay lên, thấy khuôn mặt ngủ yên bình của cô, ma xui quỷ khiến lại buông tay xuống...

Bạn đang đọc truyện *Quăng Đồi Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 59: Muốn tẩy trắng cũng không trắng được

Niên Tiểu Mộ bị đánh thức.

Lười biếng dụi mắt, vừa mới chuẩn bị vươn vai, bỗng nhiên nhớ tới cái gì, cả người cứng đờ!

Khuôn mặt cứng ngắc, thật cẩn thận nhìn sang bên cạnh.

Phát hiện mình ngủ như vậy cả đêm, sợ tới mức lập tức ngồi dậy, lúng túng không biết để tầm mắt đi đâu cho được.

Rất nhanh, liền phát hiện Dư Việt Hàn cũng không ở trong phòng.

Trên giường chỉ còn lại Tiểu Lục Lục đang dựa vào trên gối, ôm gối đầu ngủ ngon lành.

Cô bé nằm sấp, móng vẽ lên, giống như một con chuột đáng yêu.

“Đúng rồi, thứ này đặt ở bên kia, mọi người nhanh tay nhanh chân lên...” Giọng của quản gia lại vang lên.

Niên Tiểu Mộ lấy lại tinh thần, xốc chăn đi xuống giường.

Đi đến bên cửa sổ, nhìn xuống dưới tầng.

Thấy có một hàng xe tải đỗ trong sân, mọi người đang bận lên bận xuống bê vác đồ.

Cửa sổ phòng ngủ chính không đóng, tiếng nói dưới sân dứt quãng truyền đến...

Niên Tiểu Mộ dứt khoát kéo rèm cửa, đi đến mép giường, bế Tiểu Lục Lục, cùng cô bé xuống tầng.

Vốn dĩ còn lo lắng sẽ gặp phải Dư Việt Hàn ở dưới tầng.

Không ngờ khi cô hỏi quản gia thì mới biết được anh đã tới công ty từ sáng sớm.

“Chị xinh đẹp giống Tiểu Lục Lục, không gặp cha liền thấy nhớ, đúng không?” Tiểu Lục Lục nằm trong lòng cô, cười giống như con hồ ly nhỏ.

“...”

Không đợi cô mở miệng, cô nhóc đã trượt xuống, chạy tới phía quản gia.

“Ông quản gia, cháu có thể gọi điện thoại cho cha không?”

“...” Quản gia sững sốt.

“Cháu muốn nói cho cha biết, cháu và chị xinh đẹp rất nhớ cha!”

Niên Tiểu Mộ, “...”!!

Nhìn thấy dáng vẻ khiếp sợ đến không khép được miệng của quản gia, cô chỉ cảm thấy lúc này có tẩy trắng cũng không trắng nổi!

“Quản gia, cô chủ nhỏ còn nhỏ tuổi, đồng ngôn vô ký*... Tóm lại là ông đừng tin là thật!” Cuối cùng Niên Tiểu Mộ cũng hoàn hồn, cô vội vàng bế Tiểu Lục Lục lên trước khi cô bé lại nói ra câu nào dọa người nữa.

*Lời của trẻ nhỏ không có cố kỵ.

Cô cố gắng nói sang chuyện khác.

“Sao bên ngoài náo nhiệt thế ạ? Có chuyện gì sao?”

“Thế này mà náo nhiệt gì, đợi ngày mai đại thọ bảy mươi tuổi của bà cụ, biệt thự nhà họ Dư mới thật sự náo nhiệt.” Quản gia dứt lời, không đợi cô hỏi rõ, liền cất bước ra ngoài làm việc.

...

Ngày hôm sau.

Biệt thự nhà họ Dư được trang hoàng vô cùng tráng lệ huy hoàng, xa hoa rực rỡ.

Thảm đỏ được trải dài từ cổng lớn đến nơi diễn ra bữa tiệc.

Ven đường đều là những bồn hoa rực rỡ, chúng mới được vận chuyển đến sáng nay, từng bông từng bông khoe sắc, một đường thom ngát...

Nhà họ Dư là dòng họ đứng đầu thành phố H, những người có thể tham dự bữa tiệc đều là nhân vật nổi tiếng trong các giới.

Bữa tiệc còn chưa bắt đầu, bên ngoài đã đổ đầy siêu xe, khung cảnh vô cùng náo nhiệt.

“Niên Tiểu Mộ, cô còn thất thần cái gì? Bữa tiệc sắp bắt đầu rồi, còn không mau thay quần áo cho cô chủ nhỏ đi!” Quản gia vội vàng tiến vào phòng khách, vừa thấy Niên Tiểu Mộ còn đang ôm Tiểu Lục Lục ngồi trên ghế sofa, lập tức đen mặt.

“Tôi đã nói với cô từ trước rồi, vết thương trên tay của cô chủ nhỏ chưa khỏi, lát nữa cô cũng phải tham dự tiệc để chăm sóc cô ấy, quần áo trên người cô... Cô muốn tôi tức chết đây hả?”

“...”

Niên Tiểu Mộ nhìn thoáng qua quần bò áo phông trên người mình, không cảm thấy có chỗ nào sai.

Cô phải chăm sóc đứa nhỏ, tất nhiên phải ăn mặc thoải mái, càng tiện càng tốt.

Nếu phải mặc lễ phục, làm sao có thể chăm sóc Tiểu Lục Lục được?

“Quản gia, tôi chỉ có quần bò áo phông, hay là để tôi mặc bộ đồ hôm phỏng vấn nhé?”

“Cô...” Quản gia bị cô chọc tức đến không nói nên lời, đang định nói gì đó, lại thấy bên ngoài có người cầm một hộp quà đi đến.

Bạn đang đọc truyện *Quăng Đờn Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 60: Cậu chủ đã trở lại!

“Đây là...” Quản gia nhìn người tới, nhận ra đây là người bên cạnh bà cụ Dư, vội vàng tiến lên.

“Đây là quà bà chủ bảo tôi đưa tới, Niên Tiểu Mộ đâu, cô ấy có ở đây không?”

“Tôi đây.” Niên Tiểu Mộ nghe thấy tên mình, giơ tay lên, có chút hoang mang, bà cụ Dư cho người mang gì tới đây vậy.

Đến ngay cả Tiểu Lục Lục trong ngực cô cũng tò mò chạy tới, nhìn chăm chăm hộp quà trước mặt.

“Đây là lễ phục bà chủ đặt làm cho cô chủ nhỏ, bà chủ còn nói, cô Niên phải chăm sóc cô chủ nhỏ, có lẽ không có thời gian mua lễ phục, cho nên thuận tiện chuẩn bị cho cô một bộ, bảo tôi mang đến đây cho hai người. Nhà thiết kế lễ phục cũng đến đây, nếu không vừa, có thể sửa luôn tại chỗ.”

Niên Tiểu Mộ, “...”

Cô còn chưa kịp phát biểu ý kiến gì liền bị đẩy vào phòng thay quần áo cùng với Tiểu Lục Lục.

Thay quần áo xong, còn không kịp liếc mắt xem một cái, đã bị ấn tới trước bàn trang điểm.

“Kiểu tóc cũng phải sửa sang lại một chút, cô Niên thích kiểu tóc đoan trang một chút, hay là muốn hoạt bát một chút?” Nhà tạo mẫu tóc cầm lấy tóc cô, nghiêm túc hỏi.

Nhưng không đợi cô mở miệng, nhà tạo mẫu tóc đã ra tay.

Đây là... Căn bản là không định nghe ý kiến của cô, đúng không?

Ước chừng nửa giờ sau, Niên Tiểu Mộ mới được thả ra khỏi phòng thay quần áo.

Cô không được tự nhiên kéo váy trên người, về mặt rồi rầm nhìn về phía người bà cụ Dư phải tới, “Tôi chỉ là một hộ lý, nhất định phải mặc thành như vậy sao?”

“Đương nhiên! Tiệc mừng thọ của bà, có rất nhiều người có uy tín tham dự, cô ở bên cạnh cô chủ nhỏ, tất nhiên không thể khiến cô chủ nhỏ mất mặt được.”

“Quần già...” Niên Tiểu Mộ nhìn về phía quần già cầu cứu, quần già lập tức làm lơ cô, cầm lấy tay nhà tạo mẫu.

“Cảm ơn, cảm ơn, anh đã giúp tôi giải quyết được một mối phiền toái lớn đấy!”

Niên Tiểu Mộ, “...”!

Không đợi Niên Tiểu Mộ xoắn xýt bộ lễ phục trên người mình, đã thấy Tiểu Lục Lục xách váy, chạy ra khỏi phòng thay đồ.

Chiếc váy công chúa màu hồng nhạt làm nổi bật khuôn mặt nhỏ nhắn trắng nõn của cô bé.

Cô bé rất xinh đẹp, khuôn mặt nhỏ nhắn càng lộ rõ sau khi mái tóc được búi gọn đằng sau.

Đôi mắt to tròn đen láy, chớp chớp, còn đáng yêu và xinh đẹp hơn cả búp bê Tây Dương.

Người được bà cụ Dư phải tới chỉ liếc mắt nhìn một cái, liền hài lòng mở miệng, “Thay xong quần áo rồi thì xin mời cô Niên đưa cô chủ nhỏ theo tôi tới hội trường.”

...

Bên ngoài phòng tiệc.

“Tổng giám đốc Trần, đã lâu không gặp, ông có thời gian đến thật sự quá tốt...”

“Tổng giám đốc Vương, ông còn nhớ rõ tôi không? Chúng ta đã gặp qua một lần, tôi là bà hai của nhà họ Dư...”

Từ sáng sớm Trình Tú Lộ đã dậy để trang điểm, hôm nay bà ta trang điểm vô cùng lộng lẫy. Vừa tới phòng tiệc liền đứng ở cửa, nhanh nhẩu giới thiệu bản thân với người tham dự bữa tiệc, cứ như sợ không ai biết được thân phận cao quý của bà ta.

Bà ta vừa quay đầu lại liền thấy Niên Tiểu Mộ đang dắt Tiểu Lục Lục đi về phía này, bà ta ngây ra.

Rất nhanh sau đó, ánh mắt trở nên sắc bén!

“Niên Tiểu Mộ, cô đi nhầm đường à? Nơi này không phải là chỗ mà một hộ lý như cô có thể đến.” Trình Tú Lộ đi lên trước, ngẩng đầu quát lớn.

Không đợi Niên Tiểu Mộ mở miệng, người bên cạnh của bà cụ Dư đã tiến lên.

“Thưa bà, cô chủ nhỏ cần có người chăm sóc, cô Niên tham dự tiệc mừng thọ cũng là ý của bà chủ...”

“Đừng có lấy bà cụ ra chèn ép tôi, bữa tiệc hôm nay cũng không chỉ đơn giản là tiệc mừng thọ, còn liên quan đến biệt thự nhỏ nhà chúng tôi, nếu xảy ra vấn đề gì, một người làm như ông có thể phụ trách được sao?” Trình Tú Lộ khoanh tay, vênh váo tự đắc, cười lạnh.

“Một hộ lý, thân phận thấp kém, tôi nói cô ta không có tư cách tham dự bữa tiệc thì có nghĩa là cô ta không có...”

Lời Trình Tú Lộ còn chưa nói xong, lối vào bỗng nhiên truyền đến tiếng xôn xao.

“Cậu chủ đã trở lại...”

Bạn đang đọc truyện *Quãng Đời Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: Đó là Niên Tiểu Mộ?

Không biết ai hô lên một tiếng, nháy mắt toàn bộ không khí cả đại sảnh liền thay đổi.

Tất cả người giúp việc đều dừng công việc trong tay, đồng loạt đứng thành một hàng.

Đến ngay cả khách khứa mới bước vào phòng tiệc, cũng đều đi ra...

Dưới cái nhìn chăm chú của mọi người, một chiếc xe xa hoa chậm rãi đi từ cổng biệt thự vào.

Ngay cả Trình Tú Lộ vừa rồi còn la lối om sòm cũng tự giác đứng thẳng, không dám lơ đãng.

Rất nhanh, xe dừng lại trước thảm đỏ.

Cửa xe mở ra.

Khuôn mặt lạnh lùng của Dư Việt Hàn xuất hiện trước mặt mọi người.

Bộ tây trang cắt may riêng giống như được tạo ra vì anh, khí thế cao quý ăn sâu vào từng cử chỉ hành động, không người nào có thể sánh bằng.

“Cậu chủ...”

Tiếng chào hỏi cung kính, không hẹn mà cùng vang lên.

Đôi mắt anh đảo qua phía trước, giống như vị đế vương đang tuần tra biên cương, khiến người ta không nhận được phải cúi đầu, không dám chạm vào ánh mắt của anh.

Khi tầm mắt rơi xuống chỗ Niên Tiểu Mộ đang đứng, đôi mắt anh hơi nhíu lại.

Giống như hoài nghi mình nhìn lầm, lại liếc mắt nhìn cô một lần nữa.

Mọi người đều đang chú ý Dư Việt Hàn, vừa thấy anh nhìn chằm chằm về một hướng vượt quá ba giây, lập tức đồng loạt nhìn sang hướng đó.

Đám người đứng trước Niên Tiểu Mộ cùng nhau tránh ra.

Cuối cùng đến lượt cô, cô cũng theo bản năng di chuyển sang bên cạnh, đột nhiên phát hiện đằng sau mình đã không còn một ai... Đột nhiên sững sờ!

Đầu óc cô còn đang đắm chìm ở lần cuối cùng nhìn thấy Dư Việt Hàn, lúc đó anh đang mặc áo ngủ.

Ngày hôm qua khi cô tỉnh lại, anh đã rời khỏi biệt thự.

Từ đó đến giờ, anh không trở về.

Hiện tại đột nhiên lại thấy anh trước mắt bao người, cô đã quên mình nên xấu hổ hay nên khản trương, cứ như vậy, ngo ngắc nhìn anh.

“Cậu chủ, đó là Niên Tiểu Mộ sao?” Trợ lý đứng bên cạnh Dư Việt Hàn, theo ánh mắt anh nhìn qua, đôi mắt trừng lớn.

Anh ta suýt nữa không khống chế được âm lượng của mình mà thét lên.

Niên Tiểu Mộ mặc một bộ lễ phục màu hồng phấn, điểm xuyết một ít màu trắng, xinh đẹp hoạt bát.

Chiếc váy này được thiết kế rất đặc biệt, váy lộ vai, thân dưới kiểu xếp ly, vòng eo có một chiếc nơ to, tôn lên vẻ thanh thuần thoát tục của cô.

Thân váy thắt eo, càng phô bày vòng eo thon gọn chỉ cần một nắm tay là ôm hết của cô.

Không chút phấn son cũng đã đủ xinh đẹp để đẽ đẽ bẹp mấy cô chủ nhà giàu xung quanh.

Hơn nữa, trên người cô có một loại khí chất rất khó dùng từ ngữ để miêu tả, khí chất ấy khiến cô chỉ cần đứng yên ở nơi đó cũng đã giống như một cô tiểu thư xuất thân cao quý.

Dư Việt Hàn thật sự choáng ngợp trước vẻ đẹp của cô, nhưng chỉ trong giây lát.

“Việt Hàn, cháu trở về đúng lúc quá, thím đang chuẩn bị mang Tiểu Lục Lục đi gặp cháu đây, cháu xem...” Trình Tú Lộ chọn đúng cơ hội, dặt tay Tiểu Lục Lục, lập tức mở miệng nói.

Khách khứa trong hội trường đều là nhân vật có danh tiếng, nhưng đối với Dư Việt Hàn, dường như đều gọi anh một tiếng “anh hoặc cậu chủ”, bà ta lại có thể gọi thẳng tên Dư Việt Hàn.

Chỉ điểm này cũng đủ chứng minh thân phận tôn quý của bà ta.

Đội khi Dư Việt Hàn tuyên bố trước mặt mọi người chồng bà ta là con cháu nhà họ Dư, bà ta là bà hai của nhà họ Dư, về sau ở xã hội thượng lưu, ai còn dám lên mặt với bà ta nữa?

“Cha!” Tiểu Lục Lục giãy khỏi tay Trình Tú Lộ, chạy đến trước mặt Dư Việt Hàn, ngẩng mặt, về mặt cầu ôm một cái.

Khuôn mặt lạnh lẽo của Dư Việt Hàn lập tức trở nên dịu dàng hơn vài phần, duỗi tay bế cô bé lên.

Ánh mắt lạnh lẽo cảnh cáo liếc Trình Tú Lộ một cái, mới cất bước đi vào phòng tiệc.

Mới vừa đi tới cửa, liền nghe thấy phía sau truyền đến một tiếng nói châm chọc.

“Niên Tiểu Mộ, tôi đã sớm nói qua, trường hợp này, không phải một hộ lý như cô có tư cách tới...”

Bạn đang đọc truyện *Quãng Đồi Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 62: Sao lại có một đứa con hoang tới đây

Bước chân Dư Việt Hàn dừng một chút, quay đầu nhìn về phía sau.

Niên Tiểu Mộ còn đứng tại chỗ, cô cũng không đi theo anh.

Trình Tú Lộ đang đứng trước mặt cô, về mặt ngạo mạn dạy bảo, mày cô cau chặt, giống như muốn nói gì đó, nhưng thấy khách khứa xung quanh lại nhin xuống.

Từ trước đến nay, Trình Tú Lộ không phải loại người biết thế nào là một vừa hai phải.

Vừa thấy Niên Tiểu Lộ không dám hé răng, càng tỏ ra vênh vênh vào vào.

Bà ta định thông qua việc dạy dỗ cô để ra oai với mọi người, cho mọi người biết địa vị của bà ta ở nhà họ Dư.

Vừa mở miệng, liền nghe thấy một tiếng nói trầm thấp, “Còn không tiến vào?”

“Thím đang dạy dỗ một người làm không hiểu chuyện, thím vào ngay đây!” Trình Tú Lộ nghe thấy anh nói, đang vui vẻ khi anh gọi bà ta trước mặt nhiều người như vậy.

Đột nhiên thấy mặt mũi của mình như được chiếu sáng vậy.

Vậy nên, sao bà ta còn bận tâm tới một hộ lý nho nhỏ như Niên Tiểu Mộ nữa chứ? Bà ta mỉm cười, xoay người, chuẩn bị tiến lên.

Mới đi tới phía trước hai bước, liền phát hiện ánh mắt Dư Việt Hàn không phải nhìn bà ta, mà là nhìn về phía... Niên Tiểu Mộ ở đằng sau bà ta...

Không đợi bà ta nghi ngờ có phải mình nhìn lầm rồi hay không, chợt nghe thấy tiếng Dư Hàn Việt lại truyền đến.

“Niên Tiểu Mộ, còn thất thần cái gì?”

Niên Tiểu Mộ, “...”

Cô hoàn toàn không nghĩ tới, một người tích chữ như vàng như Dư Hàn Việt sẽ đột nhiên gọi cô trước mặt nhiều người như vậy.

Ngây ra vài giây, mới chớp mắt mấy cái.

Muốn nói gì đó, lại phát hiện mình không biết nên nói cái gì.

Cúi đầu, đi tới trước mặt anh.

“Việt Hàn, cô ta rõ ràng không có tư cách...” Trình Tú Lộ vừa mở miệng, ánh mắt rét lạnh của Dư Việt Hàn liền nhìn lướt qua bà ta, đáy mắt chứa mười phần cảnh cáo.

Trình Tú Lộ chỉ có thể trở mặt nhìn Dư Việt Hàn đưa Tiểu Lục Lục trong ngực cho Niên Tiểu Mộ.

Lúc này bà ta mới phát hiện, tuy vấy trên người Tiểu Lục Lục và Niên Tiểu Mộ không giống nhau như đúc, nhưng lại cùng một màu.

Liếc mắt nhìn qua, giống như đồ đôi của hai mẹ con!

Chuyện Trình Tú Lộ có thể phát hiện, không ít người cũng phát hiện.

Nhất thời, ánh mắt nhìn về phía Niên Tiểu Mộ đều từ kinh ngạc chuyển thành tìm tòi nghiên cứu...

Họ thấy Tiểu Lục Lục vươn tay ôm cổ Niên Tiểu Mộ, vô cùng thân thiết dựa vào ngực cô.

Mọi người xung quanh đều hít một ngụm khí.

Ánh mắt nhìn về phía Niên Tiểu Mộ trở nên nóng hằm hập!

Ai chẳng biết, cô con gái bỗng nhiên xuất hiện này chính là người Dư Việt Hàn yêu thương nhất.

Hai năm qua, trong các buổi tiệc mà hai cha con cùng xuất hiện, Dư Việt Hàn chắc chắn sẽ tự mình bế hoặc là dắt tay cô bé.

Nhưng hôm nay, anh lại giao cô bé cho một người phụ nữ...

“Đi theo tôi.” Dư Việt Hàn hít mắt, nhìn cô một cái, nhàn nhạt mở miệng.

Một tay dứt túi quần, thông thả bước vào phòng tiệc.

Niên Tiểu Mộ bị nhiều người nhìn chăm chăm như vậy, đã sớm muốn chạy trốn, nghe thấy lời anh, không nói hai lời liền ôm Tiểu Lục Lục đi theo.

Phòng tiệc xa hoa.

Từ tháp sâm banh, cho đến đèn treo thủy tinh, những nơi có người đi qua đều rực rỡ lộng lẫy.

Vô số người giúp việc qua lại trong đám người, phục vụ khách mời chu đáo.

Dư Việt Hàn xuất hiện, chính là tiêu điểm của mọi người.

Cổ đông của tập đoàn Dư Thị, đối tác làm ăn, các gia tộc nổi tiếng quen thân với nhà họ Dư... Vừa nhìn thấy anh, đều bụng lý rượu lên chào hỏi.

Niên Tiểu Mộ vội vàng bế Tiểu Lục Lục lùi sang bên cạnh.

Người càng ngày càng nhiều, Tiểu Lục Lục cũng bắt đầu thấy hưng phấn.

Niên Tiểu Mộ thả cô bé xuống, để cô bé có thể đi khắp nơi ngắm nhìn, còn mình thì đi theo cô bé.

“Tiểu Lục Lục, chạy chậm một chút, cẩn thận kéo ngã...”

Niên Tiểu Mộ vừa nhắc nhở xong, Tiểu Lục Lục liền lao đảo một cái, va phải người phía trước.

“Tại sao ở đây lại có một đứa con hoang như vậy, một chút phép tắc cũng không có!”

Bạn đang đọc truyện *Quăng Đồi Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 63: Nghịch lân của anh

Người phụ nữ trẻ tuổi bị đụng vào vươn tay ra, đẩy mạnh Tiểu Lục Lục ra, ghét bỏ nhìn chiếc váy bị cọ qua của mình.

“Tiểu Lục Lục, em không sao chứ?”

Niên Tiểu Mộ sốt ruột tiến lên, ôm lấy Tiểu Lục Lục, cô bé bị tiếng quát của người phụ nữ dọa sợ nên cứ ngây ra. Niên Tiểu Mộ vội vàng kiểm tra cánh tay bị thương của cô bé.

Xác định cô bé không có việc gì, mới nhẹ nhàng thở ra một hơi.

“Cô này, thật xin lỗi...”

“Đứa bé này là con cô? Cô dạy con kiểu gì thế?” Người phụ nữ trẻ tuổi ngắt lời xin lỗi của Niên Tiểu Mộ.

“Tiểu Lục Lục, nghe thấy tên này đã biết quá tầm thường, không biết có phải tôi xui xẻo tám đời hay không mà bị đụng vào!”

Dáng vẻ vênh vào hung hăng, đừng nói là đứa bé, chính cả người lớn cũng sẽ bị dọa đến nhảy dựng lên.

Tiểu Lục Lục chớp đôi mắt to ngập nước, sợ hãi chui vào lòng Niên Tiểu Mộ.

“Khóc cái gì mà khóc, nếu khóc mà có ích, thì nhà họ Dư đều là của mày!”

“Hu hu hu...”

Tiểu Lục Lục bị dọa đến khóc thành tiếng.

Niên Tiểu Mộ ôm chặt cô bé, sắc mặt trầm xuống, nhíu mày nhìn về phía người trước mặt, “Cô này, Tiểu Lục Lục đụng vào cô là không đúng, tôi đã xin lỗi thay cô bé, sao cô còn hung dữ với một đứa nhỏ như vậy?”

“Xin lỗi có ích lợi gì? Có biết váy của tôi đắt thế nào không? Nếu bị bẩn cô đền nổi sao?” Người phụ nữ trẻ tuổi định nói tiếp gì đó, đột nhiên dừng lại.

Niên Tiểu Mộ nhìn theo ánh mắt của cô ta, mới phát hiện không biết khi nào Dư Việt Hàn đã chú ý tới động tĩnh bên này, bưng ly rượu vang đi tới phía các cô.

“Đẹp trai quá...”

Người phụ nữ trẻ vừa nhìn thấy Dư Hàn Việt liền như bị hút mất hồn.

Ngơ ngác nhìn anh.

“Sao lại thế này?” Dư Việt Hàn thông thả bước đến, đôi mắt thâm thúy đảo qua tình cảnh trước mắt, trầm giọng hỏi.

Không đợi Niên Tiểu Mộ mở miệng, chỉ thấy Trình Tú Lộ gạt đám người ra, đi đến đây, kéo người phụ nữ trẻ vừa vênh vào hung hăng kia tới.

“Việt Hàn, thím đang định giới thiệu với cháu, không nghĩ tới cháu và Mỹ Mỹ lại có duyên như vậy!” Trình Tú Lộ cười đầy nịnh nọt.

“Đây là cháu gái của thím, Trình Lai Mỹ, mới du học về, tài mạo song toàn, còn rất thích trẻ con...”

Trình Lai Mỹ vừa thấy Dư Việt Hàn nhìn sang cô ta, lập tức thẹn thùng đỏ mặt.

Hai tay vân vê váy, muốn quán quyết lấy anh lại ra vẻ xấu hổ.

Cô ta vừa mới tốt nghiệp đại học, trở về từ nước ngoài.

Vốn dĩ nghe thấy đối tượng cô mình giới thiệu cho đã có con, cô ta còn có chút mất hứng.

Nếu không phải bởi vì nhà họ Dư có tiền có thế, làm vợ chủ nhà họ Dư thì sẽ có vinh hoa phú quý, cả đời hưởng không hết, thì sao cô ta có thể bằng lòng làm mẹ kế của người ta được.

Nhưng cô ta không ngờ đến việc Dư Việt Hàn lại đẹp trai như vậy!

Giờ tay nhắc chân đều cao quý giống như một vị thần.

Người đàn ông như vậy, đừng nói là có tiền có thế, kể cả hai bàn tay trắng cũng không biết có bao nhiêu người muốn tranh giành!

Hiện tại cô ta chỉ cảm thấy mình nhạt được bảo bối vô giá. Cô ta vội vàng sửa sang tóc tai, muốn biểu hiện ra mặt tốt nhất của mình trước mặt Dư Việt Hàn.

“Tiểu Lục Lục khóc là bởi vì cô?” Dư Việt Hàn nhướn mày, giọng nói bình tĩnh, không nghe ra vui buồn.

“Tiểu Lục Lục...” Trình Lai Mỹ bị hỏi đến sững sốt, theo bản năng mở miệng.

“Anh Hàn cũng biết đứa bé này? Nó vừa đụng phải tôi, suýt nữa làm bẩn váy của tôi, tôi còn chưa làm gì, chính nó đã khóc trước, đúng là không có giáo dục!”

Nghe thấy lời cô ta, Trình Tú Lộ mới chú ý tới Niên Tiểu Mộ đứng bên cạnh, ôm Tiểu Lục Lục.

Cô bé dựa vào ngực cô, đang khóc thút thít.

Nghe thấy giọng Dư Việt Hàn, khuôn mặt nhỏ nhắn trắng nõn mới ngẩng lên khỏi ngực Niên Tiểu Mộ, tui thân kêu một tiếng, “Cha...”

Bạn đang đọc truyện *Quãng Đồi Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64: Không làm sẽ không phải chết

Cha?

Chỉ một chữ lại khiến Trình Lai Mỹ giống như bị sét đánh.

Cả người cứng đờ, sững sờ tại chỗ, kinh ngạc mở to hai mắt.

Lúc này mới chú ý đến, cô bé trước mặt rất đáng yêu, khuôn mặt nhỏ nhắn, gần như được đúc từ một khuôn với Dư Việt Hàn.

Đến ngay cả khí chất trên người cũng không giống với những đứa bé khác.

Làm sao cô ta lại cho rằng Tiểu lục Lục chỉ là một đứa trẻ bình thường chứ?

Còn ở trước mặt Dư Việt Hàn, mắng con gái anh không có giáo dục, đây không phải là đang mắng anh sao...

Hai chân Trình Lai Mỹ mềm nhũn, suýt nữa không đứng vững.

Cầu cứu nhìn cô mình.

“Việt Hàn, Mỹ Mỹ mới vừa về nước, còn chưa biết Tiểu Lục Lục, chuyện này, có thể là hiểu lầm, thím bảo con bé xin lỗi Tiểu Lục Lục ngay...” Trình Tú Lộ liếc mắt một cái, liền đoán được chuyện gì đã xảy ra, vội vàng kéo tay Trình Lai Mỹ, bảo cô ta nhanh chóng xin lỗi.

Trình Lai Mỹ không ngờ rằng đứa bé cô ta mắng đến phát khóc vừa rồi lại là con gái của Dư Việt Hàn.

Nhất thời cũng hoảng sợ.

Nghe thấy lời cô mình nói, vội vàng nhìn Tiểu Lục Lục.

Rối rắm có nên xin lỗi hay không.

Nhờ đâu cô ta mở miệng xin lỗi lại khiến Dư Việt Hàn cảm thấy con gái mình thật sự bị cô ta bắt nạt thì sao?

Rõ ràng con nhóc này đụng vào cô ta trước...

Trình Lai Mỹ hí hóp mắt, khóe miệng lộ ra nụ cười.

“Tiểu Lục Lục, tuy rằng em đụng vào chị, nhưng chị sẽ không so đo với em, em đừng sợ, để chị ôm em một cái.”

“Váy của cô Trình quý báu như vậy, vẫn đừng nên ôm thì hơn, nếu không may Tiểu Lục Lục làm bẩn lại không đền nổi.” Niên Tiểu Mộ nhìn một màn trước mắt này, nhìn dáng vẻ dối trá của Trình Lai Mỹ mà cô tức không thôi, nhất thời không nhịn được nên cô mới lên tiếng.

Nghe vậy, Trình Tú Lộ không rõ nguyên nhân, cho nên tưởng Niên Tiểu Mộ khen váy cháu gái mình đẹp, vội vàng phụ họa.

“Đúng rồi, sao thím lại quên mất chuyện này chứ? Váy của Mỹ Mỹ là do nhà thiết kế nổi tiếng làm đấy, Việt Hàn, con bé vì gặp cháu mới tốn nhiều tâm tư như vậy.”

Người ở đây, cũng chỉ có Trình Tú Lộ có thể cười được.

Bà ta thấy Dư Việt Hàn không nói chuyện, liền đẩy Trình Lai Mỹ một cái.

Bảo cô ta tiến lên, cho Dư Việt Hàn nhìn xem.

Nhà họ Trình bọn họ có chen vào được xã hội thượng lưu hay không, bà ta có thể ổn định địa vị ở nhà họ Dư hay không, liền phải nhờ ở sự cố gắng của cô cháu gái này!

Không đợi Trình Lai Mỹ bước lên trước, Dư Việt Hàn đã thu lại tầm mắt, đi về phía Tiểu Lục Lục.

Duỗi tay bé Tiểu Lục Lục khóc đến đáng thương lên.

“Nói cho cha xem, đã xảy ra chuyện gì?”

“Con va vào người ta, chị xinh đẹp giúp Tiểu Lục Lục xin lỗi, nhưng cái chị trước mặt này nói Tiểu Lục Lục không cần nỗi vấy của chị ấy, chỉ biết khóc...”

Tiểu Lục Lục nâng tay lên lau nước mắt, ánh mắt hồn nhiên nhìn về phía Dư Việt Hàn.

“Cha, con hoang là gì ạ?”

“...” Con người của Dư Việt Hàn bỗng dừng co lại, ánh mắt sắc bén quét sang phía Trình Lai Mỹ!

Sắc mặt Trình Lai Mỹ nháy mắt trắng bệch.

“Anh Hàn, vừa rồi tôi không biết cô bé là con gái anh, nhất thời tức giận nên mới có thể lỡ miệng, tôi thề tôi chưa bao giờ biết...”

Trình Lai Mỹ run rẩy, vờn tay giữ lấy Trình Tú Lộ, giống như nắm lấy cọng rom cứu mạng cuối cùng.

“Cô, cô mau giúp cháu giải thích với anh Hàn đi, cháu thật sự không cố ý!”

Nếu cô ta sớm biết được đó là cô chủ nhỏ nhà họ Dư, có đánh chết cô ta cũng không dám nói những lời kia.

Nghĩ đến việc cô ta cười nhạo cô chủ nhỏ nhà họ Dư không cần nỗi chiếc váy của mình, còn mắng cô bé là con hoang, Trình Lai Mỹ lạnh cả sống lưng.

Chưa bao giờ như bây giờ, cô ta lại cảm thấy thân chết gần mình đến như vậy!

Bạn đang đọc truyện *Quãng Đời Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 65: Ai dạy ai?

“Việt Hàn, có phải có hiểu lầm gì hay không?” Sắc mặt Trình Tú Lộ cũng thay đổi theo.

Bà ta không thể để Dư Việt Hàn đuổi cháu gái mình đi.

Trước mặt nhiều người như vậy, nếu Trình Lai Mỹ thật sự bị đuổi đi, mặt mũi nhà họ Trình sẽ bị mất hết!

Mắt Trình Tú Lộ lóe lên một tia sáng, quay đầu nhìn về phía Niên Tiểu Mộ, “Là cô đúng không? Nhất định là cô khó chịu với việc bị tôi dạy dỗ, cho nên liền hại Mỹ Mỹ, cố ý bịa đặt hãm hại Mỹ Mỹ...”

“Đủ rồi!” Tiếng nói rét lạnh của Dư Việt Hàn ngắt lời bà ta, trong đôi mắt đen tràn ngập tức giận.

Anh giờ tay lên, một vệ sĩ lập tức đi đến.

Môi mòng hé mở, gần từng chữ.

“Ném người phụ nữ này ra ngoài cho tôi, về sau, không được cho cô ta bước vào nhà họ Dư nữa bước!”

“...” Hai chân Trình Lai Mỹ mềm nhũn, sợ tới mức trực tiếp ngã ngồi xuống đất.

Bị đuổi khỏi bữa tiệc nhà họ Dư, đồng nghĩa với việc bị phong sát trong xã hội thượng lưu.

Giấc mộng hào môn của cô ta cũng tan vỡ...

Trình Lai Mỹ nhìn vệ sĩ đi tới phía mình, hai tay bám chặt lấy ống tay áo của Trình Tú Lộ, “Cô, cứu cháu, cháu không muốn bị đuổi...”

“...”

Trình Tú Lộ nhìn cháu gái điềm đạm đáng yêu của mình, sốt ruột giống như kiến bò trong chảo nóng.

Nhưng mệnh lệnh của Dư Việt Hàn, ở nhà họ Dư, ai cũng không thể phản bác.

Bà ta có thể làm gì được chứ?

Vậy mà bà ta còn định trông cậy vào cô cháu gái này, dựa vào vẻ đẹp và sự trẻ trung mà khiến Dư Việt Hàn coi trọng, sau đó thân càng thêm thân.

Nhưng hiện tại, bà ta chỉ cầu mong đừng liên lụy đến bà ta là được!

“Cậu chủ, bà cụ đến.” Trợ lý đến bên cạnh Dư Việt Hàn, cung kính nhắc nhở.

Nghe vậy, Trình Tú Lộ đột nhiên ngẩng đầu.

Giống như nghĩ đến cái gì, vọt tới trước mặt Dư Việt Hàn.

“Việt Hàn, hiện tại cháu không thể đuổi Mỹ Mỹ đi, con bé tới đây là để chúc thọ bà nội của cháu, tiết mục cũng đã sắp xếp, là bà nội cháu tự mình đồng ý, chẳng lẽ cháu nỡ để bà cụ nuốt lời trong tiệc mừng thọ của mình sao?”

Trình Lai Mỹ vừa nghe thấy mình không phải đi, lập tức đứng lên, nhìn về phía Dư Việt Hàn cầu xin, “Anh Hàn, tôi thật sự biết sai rồi, tôi sẽ xin lỗi cô chủ nhỏ, anh cho tôi một cơ hội nữa được không?”

Hai người kẻ tung người hứng, giống như bắt lấy một cọng rom cứu mạng cuối cùng.

“...” Con người đen của Dư Việt Hàn sâu thẳm, trên khuôn mặt hoàn mỹ không nhìn ra cảm xúc gì.

Ánh mắt đảo qua hai cô cháu, hai người này như vừa bắt được thượng phương bảo kiếm mà thoát chết, lạnh nhạt mở miệng, “Tôi sẽ cho cô biểu diễn một tiết mục.”

Nói cách khác, tiết mục kết thúc, vẫn phải đi.

Sắc mặt Trình Lai Mỹ cứng đờ.

Muốn nói gì nữa, vệ sĩ đã mở cửa ta đến phòng nghỉ, đợi biểu diễn tiết mục cho bà cụ Dư.

“Giải thích.” Ánh mắt Dư Việt Hàn rơi xuống Niên Tiểu Mộ vẫn đứng bên cạnh, dường như không nói chuyện, lại bắt ngờ mở miệng.

Cái gì?

Niên Tiểu Mộ đột nhiên bị điểm danh, có chút mờ mịt nhìn anh.

“Tôi bảo cô đi theo tôi, cô chạy loạn làm gì?”

“...”

“Tôi bảo cô chăm sóc Tiểu Lục Lục, đến ngay cả một Trình Lai Mỹ cô cũng không xử lý được.”

“...”

“Trước khi tôi đuổi việc cô, cho cô cơ hội giải thích.” Dư Việt Hàn nói xong câu cuối, đôi mắt đen bình tĩnh nhìn khuôn mặt đang ngây ngốc của cô.

Đôi mắt linh động mở thật to.

Cái miệng hơi nhếch lên, giống như muốn nhảy lên cắn anh, lại bắt buộc mình nhin xuống.

Chỉ có thể phồng má trừng anh.

“Chính anh cũng không xử lý được Trình Lai Mỹ còn nói tôi, tôi còn tốt hơn anh nhiều, ít nhất tôi còn biết dạy Tiểu Lục Lục làm sai phải xin lỗi người khác.” Niên Tiểu Mộ không phục nói nhỏ.

Đôi mắt đen của Dư Việt Hàn hơi lóe sáng, ánh mắt xẹt qua khuôn mặt đang thờ phỉ phỉ của cô, sâu kín mở miệng.

“Cho nên, cô là đang muốn thảo luận với tôi chuyện giáo dục con cái thế nào?”

Chương 66: Giấu Tiểu Mộ Mộ đi đâu rồi?

Niên Tiểu Mộ, “...”

Sao những lời này nghe là lạ thế nào ấy.

Cô ngẩng đầu, thật sự không biết Dư Việt Hàn có tức giận hay không, mím môi, không nói tiếp.

Chủ nhân bữa tiệc mừng thọ, bà cụ Dư đã đến, người dẫn chương trình bắt đầu thông báo mọi người ngồi vào vị trí.

Trợ lý nhìn hai người còn đang tranh chấp, bất chấp mà tiến lên trước, nhắc nhở Dư Việt Hàn, “Cậu chủ, bà cụ đang đợi anh, nếu không đi qua, sợ là bà sẽ lại đây tìm”

Nghe vậy, Dư Việt Hàn thu lại tầm mắt, ôm Tiểu Lục Lục đi về phía trước vài bước, bỗng nhiên, quay đầu lại nhìn về phía Niên Tiểu Mộ đang đứng sờ.

Sóng lưng Niên Tiểu Mộ chợt lạnh, vội vàng chạy theo...

Người dẫn chương trình tuyên bố bữa tiệc chính thức bắt đầu, tất cả bóng đèn trong phòng tiệc đều tắt.

Một bóng đèn soi ở lối vào, sau đó, một thân hình cao ngạo lạnh lùng, anh tuấn xuất hiện dưới ngọn đèn.

Khuôn mặt tuấn tú với góc cạnh rõ ràng, đường nét hoàn mỹ, giống như một kiệt tác của thượng đế.

Mắt Dư Việt Hàn khẽ nâng lên, một ánh mắt cũng đủ để nắm toàn cục trong tay.

Ánh mắt anh chậm rãi đảo qua khách khứa trong phòng tiệc, sau đó mới xoay người, đỡ bà cụ Dư đứng ngoài cửa đi vào.

Anh tự mình đỡ bà, đi từng bước dọc theo thảm đỏ, tới phía trung tâm của phòng tiệc.

Tiểu Lục Lục đi theo bên cạnh bà cụ Dư, trong tay còn cầm một quả đào mừng thọ, nhỏ nhỏ đáng yêu, khiến bà cụ Dư mỉm cười liên tục...

Cảnh tượng rất ấm áp khiến người ta hâm mộ.

Niên Tiểu Mộ đứng trong đám người, nhìn thấy một màn này, lại nhìn về phía Dư Việt Hàn, bỗng nhiên cảm thấy anh cũng không phải loại người quá đổi lạnh lùng vô tình.

Ít nhất, anh biết quan tâm người nhà của mình.

“Nghe nói lúc nữa có biểu diễn, không biết là quý cô nhà ai có vinh hạnh này...”

“Có thể biểu diễn trong bữa tiệc của nhà họ Dư, ít nhất cũng là tài mạo song toàn...”

“...”

Khi Trình Lai Mỹ theo vệ sĩ đi ra khỏi phòng nghỉ, chỉ kịp nhìn thấy bóng lưng của Dư Việt Hàn.

Cô ta buồn bực vô cùng, chợt nghe thấy mấy lời bàn luận của khách mời, khuôn mặt u ám chợt sáng bừng lên. Cô ta ngẩng đầu ưỡn ngực, ra vẻ đắc ý lắm.

Mặc kệ nói như thế nào, điều quan trọng lòng, hiện giờ, cô ta vẫn còn ở trong nhà họ Dư.

Nghe nói cha mẹ Dư Việt Hàn mất sớm, là bà cụ Dư tự mình nuôi nấng anh lớn lên.

Trình Tú Lộ trăm phương nghìn kế sắp xếp cho cô ta biểu diễn tiết mục trong bữa tiệc mừng thọ, chỉ hy vọng cô ta có thể làm bà cụ Dư vui lòng.

Không nghĩ tới, giờ lại thành cơ hội duy nhất cô ta có thể nắm chắc!

Chỉ cần cô ta biểu hiện xuất sắc, chắc chắn bà cụ Dư sẽ khen cô ta, đến lúc đó, cô ta lại có cơ hội đưa ra yêu cầu, hy vọng có thể ở bên cạnh bà cụ Dư đến cuối tiệc, cứ như vậy, là có thể không bị đuổi ra khỏi biệt thự nhà họ Dư...

Trình Lai Mỹ nghĩ, nụ cười trên mặt càng tươi tắn hơn.

Cô ta hơi nâng váy lên, dưới ánh nhìn của mọi người, đi tới phía đàn piano trên sân khấu.

“Mẹ, hôm nay Mỹ Mỹ vì tiệc mừng thọ của mẹ nên chuẩn bị vô cùng kỹ càng. Mỗi ngày con đều thấy con bé luyện đàn đến đêm, con bé nói phải luyện đến khi mẹ thích thì thôi.” Trình Tú Lộ thấy cháu gái mình xuất hiện, vội vàng nói với bà cụ Dư.

Giọng bà ta cũng không bé, thậm chí có thể nói là rất lớn, cứ như sợ người đang ngồi không biết, người biểu diễn trong bữa tiệc nhà họ Dư chính là cháu gái của bà ta.

“Thật ra trình độ đàn của Mỹ Mỹ đã sớm đạt đến trình độ chuyên nghiệp cấp tám, con bé lại yêu cầu cao hơn, nhất định muốn đã tốt còn phải tốt hơn.”

“Phải không? Xem xem thế nào cũng không tồi.” Bà cụ Dư liếc mắt nhìn bà ta một cái, nhàn nhạt mở miệng.

Bà giờ tay bảo Dư Việt Hàn tới đỡ bà ngồi xuống.

Mới vừa ngồi vào bàn, liền vỗ vai Dư Việt Hàn một cái, xì mặt nói, “Thằng nhóc thôi, cháu dâu bà chọn cho cháu đâu? Cháu giấu Tiểu Mộ Mộ đi đâu rồi hả?”

Bạn đang đọc truyện *Quãng Đời Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 67: Lời của bà, chính là quy củ!

“...” Dư Việt Hàn nhíu mày, liếc mắt nhìn sang trợ lý.

Trợ lý ngậm miệng, vội vàng tiến vào trong đám người, kéo Niên Tiểu Mộ đang đứng sau đám người ra.

“Tiểu Mộ Mộ, mau tới đây với bà nội, để bà nội nhìn xem nào!” Bà cụ Dư vừa thấy cô, lập tức vui vẻ vẫy vẫy tay với cô.

Niên Tiểu Mộ thấy thế, ngoan ngoãn đi tới.

“Bà, chúc bà phúc như đông hải, thọ tỷ nam sơn.”

“Tiểu Mộ Mộ của bà chính là hiếu thuận hiếu chuyện như vậy, đến đây, ngồi xuống cùng Việt Hàn đi, đều ngồi bên cạnh bà.” Bà cụ Dư nói xong, liền để Niên Tiểu Mộ ngồi xuống vị trí trong bàn chính.

Lời vừa nói ra miệng, sắc mặt mọi người xung quanh đều trở nên kỳ quái.

Ánh mắt đồng loạt nhìn về phía Niên Tiểu Mộ.

Phóng đoán thân phận của cô.

Ban đầu Trình Tú Lộ còn định trông cậy vào cháu gái mình có thể khiến bà cụ Dư hài lòng, giúp bà ta về vang.

Trình Tú Lộ vừa nghe bà cụ Dư nói liền hoảng sợ, lập tức ngăn cản bà, “Mẹ, từ trước đến nay bàn chính chỉ có dòng dõi chính thống của nhà họ Dư mới có thể ngồi, Niên Tiểu Mộ chỉ là một hộ lý, căn bản không có tư cách này!”

Nghe vậy, Dư Huy Duy vẫn không nói gì, chờ bà cụ Dư giới thiệu thân phận mình cho mọi người, cũng lạnh mặt.

“Một hộ lý cũng muốn ngồi bàn chính, không có phép tắc!”

Dư Huy Duy là một người đàn ông trung niên, dáng vẻ có năm phần giống ông cụ Dư, nên cũng được cho là có phong độ.

Chỉ là trong mắt giấu quá nhiều tâm tư nên khiến ánh mắt ông ta nhìn qua có phần hung ác và nham hiểm.

Ông ta ngồi ngay ngắn trên ghế, dáng vẻ không coi ai ra gì, giống như ông ta mới là người nắm quyền trong nhà họ Dư.

“Vợ chồng hai người cũng biết rõ quy củ nhà họ Dư quá đấy, vậy chắc các người hẳn cũng biết, dòng họ chính thống của nhà họ Dư từ trước tới nay chỉ tính con trong giá thú, không tính con riêng.” Bà cụ Dư chậm rãi nói, ánh mắt sắc bén liếc về phía vợ chồng Dư Huy Duy đang ngồi trước bàn chính.

“Nếu thật sự muốn xét quy củ, có phải hai người cũng nên đứng lên không?”

Sắc mặt Dư Huy Duy trầm xuống, “Mẹ, mẹ có ý gì...”

“Con trai tôi đã chết, hiện tại tôi chỉ có cháu trai và cháu gái, nếu trong nhà này có ai dám làm cho bà già đây không thoải mái, tôi sẽ khiến cho cả nhà người đó không yên ổn!” Bà cụ Dư ngắt lời ông ta, giọng gay gắt xuống đất.

Ý cảnh cáo rõ ràng.

Nhà họ Dư gia đại nghiệp đại, có thể nuôi không một đứa con riêng, nhưng chỉ cần một ngày bà còn sống, vẫn sẽ là bà chủ của dòng họ này.

Lời của bà, chính là quy củ!

Dư Huy Duy không nghĩ tới bà cụ Dư sắp bước vào quan tài, còn có thể quyết đoán như vậy, nhất thời bị nghẹn không nói ra lời.

Nhưng xung quanh có nhiều người như vậy, bà già này định muốn gây khó dễ cho ông ta sao?

Dư Huy Duy còn định nói gì đó, Trình Tú Lộ bên cạnh vội vàng giữ lấy ông ta.

“Hôm nay là đại thọ bảy mươi tuổi của mẹ, ông so đo với một người già làm gì, chỉ cần mẹ vui vẻ, ai ngồi bàn chính cũng giống nhau thôi.”

Trình Tú Lộ nói xong, lại dịch vào bên người Dư Huy Duy, khẽ tai nói nhỏ, “Hôm nay là ngày quan trọng nhất, để họ Dư thừa nhận thân phận của ông, thời khắc mấu chốt, cũng không thể thiếu kiên nhẫn!”

Bà cụ còn vì nề tình vợ chồng với ông cụ mà cho bọn họ ba phần mặt mũi.

Nhưng Dư Việt Hàn cũng sẽ không để bọn họ vào mắt!

Về phần Niên Tiểu Mộ kia, trước để cô đắc ý một lúc, đợi lát nữa Mỹ Mỹ biểu diễn, cô sẽ biết, dựa vào thân phận cô, xuất hiện trong bữa tiệc cao cấp như vậy, đều là coi trọng cô!

“Biểu diễn sắp bắt đầu rồi, Tiểu Mộ Mộ mau ngồi xuống, cùng bà nội nghe đi.” Bà cụ Dư thấy hai người im miệng, mới vừa lòng nói.

Không đợi Niên Tiểu Mộ phản ứng lại, liền đẩy cô sang bên cạnh Dư Việt Hàn.

“Cháu cứ ngồi kia đi!”

Bạn đang đọc truyện *Quãng Đời Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 68: Đào hố, cùng nhau nhảy vào!

Niên Tiểu Mộ còn đang buồn bực vì sao bà cụ Dư lại khẳng khái bắt cô ngồi bàn chính, nghe thấy lời của bà, theo bản năng ngẩng đầu nhìn sang vị trí bà nói.

Trên bàn ăn, vị trí trung tâm là bà cụ Dư ngồi, bên tay phải của bà là Dư Việt Hàn, bên trái là Tiểu Lục Lục.

Theo lý thuyết, thân phận cô là hộ lý của Tiểu Lục Lục, cho dù có ngồi cũng sẽ ngồi bên cạnh Tiểu Lục Lục.

Nhưng bà cụ Dư lại để cô ngồi bên cạnh Dư Việt Hàn.

Niên Tiểu Mộ ngậm ngùi.

“Thưa bà, cháu còn...”

“Mau ngồi xuống, xem biểu diễn nào!” Bà cụ Dư trầm giọng ra lệnh, giọng nói có phần uy nghiêm.

Niên Tiểu Mộ, “...”

Người nhà họ Dư đều giỏi thay đổi sắc mặt thế sao?

Niên Tiểu Mộ lo sợ bất an kéo ghế, ngồi xuống.

Quay đầu nhìn sang bên cạnh, sườn mặt anh tuần, góc cạnh rõ ràng của Dư Việt Hàn lập tức đập vào mắt.

Hô hấp của cô cứng lại.

Định uống một ngụm nước để cho đỡ áp lực.

Tay vừa vươn ra ngoài, cầm cốc nước, người đàn ông bên cạnh cô cũng vươn tay ra bưng cốc nước...

Động tác hai người nhất trí, giống như đã bàn bạc trước.

Niên Tiểu Mộ buông tay, vội vàng chuyển sang cầm lấy ly sâm banh.

Khuôn mặt lộ rõ bối rối, ừng ực ừng ực uống, một hơi uống hết một ly sâm banh.

“Hức...”

Uống quá nhanh, liền nấc một cái.

Cô thề, cô chỉ quá khẩn trương vì sợ mất mặt.

Kết quả, lại làm ra chuyện mất mặt này...

Thấy Dư Việt Hàn quay đầu gửi ánh mắt “quan tâm” đến phía cô, khiến cô ước gì có thể nhét đầu luôn vào ly rượu!

Trên sân khấu.

Trình Lai Mỹ đã chuẩn bị xong, ngừng đầu liền thấy người ngồi bên cạnh Dư Việt Hàn là Niên Tiểu Mộ.

Cô ta ghen tị, siết chặt nắm đấm.

Dù vậy, cô ta vẫn cố gắng giữ nụ cười trên môi, yếu điệu bước lên sân khấu, ngồi xuống trước cây đàn piano.

Chuyện khác cô ta không dám nói, nhưng mà cô ta rất tự tin với trình độ đàn piano của mình, cô ta còn từng lấy được giải thưởng quốc tế lớn, đừng nói là nhà họ Dư, dù có là cả thành phố H, e rằng cũng không tìm được người nào giỏi hơn cô ta.

Cô ta chắc chắn sẽ khiến cho mọi người nhìn cô ta với cặp mắt khác xưa!

Trình Lai Mỹ nâng tay, tiếng đàn du dương bay bổng khắp phòng tiệc theo sự di chuyển của ngón tay cô ta.

Cô ta đang đàn một khúc nhạc rất nổi tiếng, độ khó rất cao.

Hon nữa đến cuối, tiết tấu rất nhanh, không cẩn thận sẽ đàn sai.

Vì để mọi người đều khen ngợi, Trình Lai Mỹ cố ý luyện thật lâu, vừa ra tay, đã thu lấy không ít khen ngợi...

“Không nhìn ra, cô gái trẻ tuổi như vậy lại có thể đàn piano đến trình độ này.”

“Đây là một khúc nhạc có độ khó rất cao, cô gái này lại đàn được, đúng là tài mạo song toàn.”

“Đúng vậy...”

Lời bàn luận trong phòng tiệc ít nhiều cũng rơi vào lỗ tai của Trình Tú Lộ.

Tức khắc, bà ta liền giống như được khích lệ, đặc ý ngừng đầu.

“Mẹ, mẹ xem, Mỹ Mỹ cẩn thận chuẩn bị vì đại thọ của mẹ không, tất cả mọi người đang khen con bé đó!”

“Quả thật không tồi.” Bà cụ Dư nhàn nhạt đáp lại một câu.

Nghe vậy, Trình Tú Lộ giống như nhận được kim bài miễn tử, nhìn về phía Dư Việt Hàn.

“Việt Hàn, chuyện trước đó khẳng định là hiểu nhầm, cháu xem, coi như Mỹ Mỹ cũng lấy ưu điểm bù khuyết điểm, chuyện đuổi con bé đi khỏi nhà họ Dư có phải nên...”

“Khúc nhạc này, hộ lý nhà họ Dư cũng đàn được, còn muốn khen thưởng?” Dư Việt Hàn buông ly, đôi mắt đen lạnh lùng hơi hơi nhấc lên.

Trình Tú Lộ ngơ ngẩn, “Có... có ý gì?”

Niên Tiểu Mộ nghe thấy mấy chữ “hộ lý nhà họ Dur” từ miệng anh, rùng mình một cái.

Một dự cảm xấu này lên trong lòng.

Không đợi đại não của cô tiêu hóa lời anh nói, Dur Việt Hàn chậm rãi mở miệng, “Nếu Niên Tiểu Mộ đàn hay hơn cô ta, có phải thím sẽ chịu phạt cùng cô ta không?”

Bạn đang đọc truyện *Quăng Đồi Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 69: Cô giỏi thì cô lên đi!

Nghe thấy tên mình từ miệng anh, Niên Tiểu Mộ thật sự tròn tròn mắt!

Cậu chủ, tôi chỉ là một hộ lý thôi, không cần quá để ý tôi đâu.

Nô tì không làm được nha!

“Việt Hàn, cháu đang nói đùa với thím sao? Ha ha, người có thân phận như Niên Tiểu Mộ mà cũng dám so với Mỹ Mỹ? Thím chỉ sợ, cô ta có khi còn chưa từng chạm qua đàn piano ấy chứ.” Trình Tú Lộ cười nhạo thành tiếng, bà ta nói bằng giọng khinh khỉnh như vừa được nghe một chuyện tiểu lâm vậy.

Biểu tình khoa trương, tràn ngập châm chọc.

Dur Việt Hàn vừa định mở miệng, Niên Tiểu Mộ vội vàng bóp chặt cánh tay anh.

Lúc này, cô đã không thêm quan tâm thân phận gì đó nữa.

Quay đầu nhìn về phía anh, cười so với khóc còn khó coi hơn, dùng âm lượng chỉ hai người nghe thấy, cắn răng nói, “Cậu chủ, đừng làm ầu, sẽ chết người đấy!”

Chết không phải Trình Tú Lộ cũng không phải Trình Lai Mỹ, mà là cô!

Làm mất mặt anh, sẽ bị anh bóp chết tươi!

Niên Tiểu Mộ tưởng tượng đến kết cục này liền rùng mình, nắm chặt cánh tay anh không buông.

Đang cố gắng suy nghĩ, phải làm thế nào để tránh được một kiếp, lại thấy khuôn mặt lạnh lẽo của Dur Việt Hàn bỗng nhiên ghé vào bên tai cô, sâu kín mở miệng, “Không phải cô nói tôi vô dụng, một Trình Lai Mỹ cũng không giải quyết được, hiện tại tôi cho cô cơ hội, cô giỏi thì cô làm đi.”

Không chỉ là Trình Lai Mỹ, chỉ cần cô có thể thắng, anh sẽ còn tặng thêm cho cô một Trình Tú Lộ.

Cô không chỉ trút giận được cho Tiểu Lục Lục, còn có thể trút giận cho mình.

Niên Tiểu Mộ, “...”!

Giờ cô mới nhìn rõ được bộ mặt thật của anh, anh là người không chỉ cao ngạo mà còn nham hiểm và thù dai!

Cô chỉ khích đều anh một câu thôi mà anh lại đưa cô lên đoạn đầu đài!

Niên Tiểu Mộ tròn mắt, còn chưa nói gì đã nghe thấy người đàn ông ngồi bên cạnh nhướn mày nhìn về phía Trình Tú Lộ.

“Nói như vậy, thím đồng ý rồi?”

“...” Trình Tú Lộ ngậy ra, trên mặt hiện lên một tia rồi rầm

Từ tận đáy lòng, bà ta không tin một hộ lý như Niên Tiểu Mộ có thể đánh đàn được, mà dù có đánh được cũng chẳng phải khúc nhạc hay nào. Chắc chắn Dur Việt Hàn chỉ đang phô trương thanh thế, tìm cái cớ để quang minh chính đại đuổi Mỹ Mỹ và bà ta ra ngoài.

Nhưng nhìn dáng vẻ tràn đầy tự tin của anh, trong lòng bà ta lại có chút chần chừ.

Nhờ đâu có ngộ nhờ, dù sao bà ta cũng không thể thật sự bị đuổi ra khỏi nhà họ Dư cùng Trình Lai Mỹ được...

“Cô, cháu đồng ý so tài.” Không biết Trình Lai Mỹ đàn xong từ bao giờ, dưới lời khen ngợi của mọi người, đi đến đằng sau Trình Tú Lộ.

Nghe thấy đoạn đối thoại của bọn họ, không nói hai lời liền đồng ý thay Trình Tú Lộ.

“Mỹ Mỹ, cháu...”

“Cô, chẳng lẽ cô đã quên, cháu từng lấy giải thưởng quốc tế lớn sao? Niên Tiểu Mộ chỉ là một hộ lý, cô ta lấy cái gì để so với cháu được?”

“...”

“Hơn nữa, cô ta ba lần bảy lượt khiến cô mất mặt, cô không muốn cho cô ta đẹp mặt sao?” Trình Lai Mỹ hạ thấp giọng, xúi giục Trình Tú Lộ.

Nghe vậy, một chút băn khoăn cuối cùng của Trình Tú Lộ cũng biến mất.

Cháu gái của bà ta biểu hiện tốt như vậy, mọi người đều khen ngợi như thế.

Bà ta cũng không tin, một hộ lý cũng có thể đàn piano hay hơn cả một người đánh đàn chuyên nghiệp.

Đội lát nữa hai người thắng, Mỹ Mỹ của bà ta không chỉ không bị đuổi đi, còn có thể nhục nhã Niên Tiểu Mộ một lần!

Để cho cô biết chim trĩ và phượng hoàng khác nhau thế nào!

“Được, cô nghe lời cháu, chúng ta so tài với cô ta!” Trình Tú Lộ ngẩng đầu, nhìn về phía Niên Tiểu Mộ ngồi trước bàn ăn, cười đến đắc ý.

Giống như đã nắm chắc thắng lợi.

Dư Việt Hàn bung ly rượu vang, lắc lắc, rượu vang đỏ sậm dưới ánh đèn, phát ra ánh sáng kỳ lạ.

Anh ung dung nhấp một ngụm, thu lại ánh mắt từ trên người Trình Tú Lộ, nhìn về phía Niên Tiểu Mộ đang cứng đờ cả người kia.

“Nếu thắng, tiền lương của cô sẽ tăng gấp đôi.”

Bạn đang đọc truyện *Quãng Đời Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 70: Rốt cuộc cô muốn làm cái gì

Gấp đôi tiền lương?

Mắt Niên Tiểu Mộ sáng lên!

Lập tức bấm ngón tay tính toán, tiền lương ở nhà họ Dư đã cao hơn bên ngoài rất nhiều, giờ còn là tăng gấp đôi...

Ánh mắt Niên Tiểu Mộ tức khắc lấp lánh như sao.

Giống như thấy mình thoát khỏi nợ nần, đi lên con đường sáng sủa rực rỡ của cuộc đời!

Nhưng giây tiếp theo, cả người lại rũ xuống.

Mặc dù cô biết đánh piano, nhưng lâu lắm rồi cô không động chạm đến.

Kho khúc phổ trong đầu trống rỗng, đừng nói bảo cô đánh hay hơn trình độ của Trình Lai Mỹ, hiện tại bảo cô đánh một khúc nhạc hoàn chỉnh, cô cũng không làm được.

Vậy thì làm thế nào để thắng đây?

Niên Tiểu Mộ cúi đầu, muốn nói với Dư Việt Hàn mình không làm được, nhưng anh chưa cho cô cơ hội, đã ra hiệu cho người giúp việc đưa cô lên sân khấu.

Niên Tiểu Mộ đứng lên, đáng vẻ thấy chết không sờn*, nặng nề nện bước, đi tới sân khấu.

Ngồi xuống trước cây đàn piano, nhìn phím đàn đen trắng trước mặt.

Hai tay nắm chặt lại, lòng bàn tay đầy mồ hôi.

“Một hộ lý thật sự lợi hại hơn nghệ sĩ đàn piano chuyên nghiệp sao?” Có người nhìn không được hài hước nói.

“Nói thật, có lẽ người đang ngồi kia cũng biết đánh piano, nhưng mà khúc nhạc vừa rồi cô Trình đánh có độ khó rất cao, tôi nghĩ điều ông vừa nói là không thể.”

“Tổng giám đốc Trần, ông ủng hộ cô Trình sao?”

“Tôi chỉ phân tích theo thực tế!”

Cả phòng tiệc bắt đầu truyền đến một vài lời nghị luận.

Niên Tiểu Mộ vốn đã rất chột dạ, lúc này cả người chảy đầy mồ hôi lạnh, đã sắp ngất...

Hít sâu một hơi, bắt buộc mình tập trung tinh thần.

Giây tiếp theo, thấy nhạc phổ Trình Lai Mỹ để lại trên đàn piano, đáy mắt hiện lên một tia sáng, có rồi!

Thời điểm tiếng đàn piano vang lên, nháy mắt mọi người đều sửng sốt.

“Cô ta điên rồi sao? Lại dám đánh khúc nhạc giống cháu?” Trình Lai Mỹ lấy lại tinh thần, là người đầu tiên mở miệng.

Trong mắt đều là không dám tin.

Khúc nhạc này có độ khó thế nào, trong lòng cô ta rất rõ ràng.

Đến ngay cả chính cô ta luyện tập suốt một tháng mới dám biểu diễn trước mặt mọi người.

Nhưng dù có là vậy, vừa rồi cô ta vẫn mắc một sai lầm nhỏ, may mà sửa chữa kịp thời. Cô ta chưa từng thấy một ai có trình độ thấp hơn cô ta có thể đàn được nhạc phổ này.

Niên Tiểu Mộ chỉ là một hộ lý, ngày thường chỉ biết đổi thuốc thay băng, làm sao có thể có thời gian đánh đàn piano!

Chưa luyện qua đã dám đánh khúc nhạc này, chuyện này quả thật không khác gì tự đi tìm đường chết!

Không chỉ Trình Lai Mỹ, đến ngay cả Dư Việt Hàn vẫn luôn ung dung bình thản, nghe thấy khúc nhạc cô đàn, cũng không nhìn được nhú mày.

Đôi mắt đen thâm thúy, chăm chú nhìn chằm chằm bóng dáng xinh đẹp trên sân khấu.

Đáy mắt xẹt qua một tia cảm xúc phức tạp.

Rốt cuộc cô muốn làm gì?

Một khúc vang lên, ánh mắt mọi người đều tập trung trên sân khấu.

Niên Tiểu Mộ ngồi trước đàn, ngón tay trắng nõn, giống như một tinh linh tự do nhảy múa trên phím đàn đen trắng.

Ngón tay khéo léo, khúc nhạc êm tai, cùng với vẻ ngoài xinh đẹp thoát tục...

Cô ngồi chỗ đó tựa như một bức tranh đẹp không sao tả xiết, khiến người ta cảm thấy vui tai vui mắt.

Đoạn khó của khúc nhạc còn ở phía sau.

Tiết tấu nhanh chóng, cần người đánh đàn phải hết sức chăm chú.

So sánh với Trình Lai Mỹ có nề nếp, miễn cưỡng đuổi kịp nhạc phổ, thì Niên Tiểu Mộ đánh càng thêm tự do phóng khoáng hơn.

Giống như vẽ ra trước mặt mọi người một bức tranh, trong bức tranh có một tinh linh đang khiêu vũ theo âm nhạc.

Duy mỹ, động lòng người...

Cả phòng tiệc im ắng.

Mấy lời bàn tán vừa rồi bất tri bất giác biến mất.

Tất cả mọi người ngừng thở, nhìn không chớp mắt Niên Tiểu Mộ trên sân khấu, nhìn theo chuyển động tay của cô, giống như trái tim đều bị khúc nhạc của cô bóp nghẹn.

Vô thức trầm mê theo tiếng nhạc của cô, cảm thụ niềm vui và nỗi buồn trong một thế giới khác...

Bạn đang đọc truyện *Quãng Đời Còn Lại Đầu Vì Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 71: Vô cùng ngoạn mục!

Phần cuối của bản nhạc, có một chút không giống với bản của Trình Lai Mỹ.

Bản nhạc Trình Lai Mỹ đã chơi, độ khó đã rất cao, đến lượt Niên Tiểu Mộ, tiết tấu còn nhanh hơn.

Ngón tay trắng nõn linh hoạt trên những phím đàn trắng đen, giống như cả thế giới đều nằm trên đầu ngón tay cô...

Dur Việt Hàn nhìn cảnh này, đôi mắt sẫm lại, bàn tay cầm ly rượu của anh lặng lẽ nắm thật chặt.

Bữa tiệc chợt như biến thành một buổi hòa nhạc cổ điển.

Còn cô chính là nhạc công được mọi người chăm chú dõi theo...

Những nốt nhạc cuối cùng vang lên, hội trường đột nhiên lặng ngắt như tờ.

Không khí như đọng lại.

Khoảng ba giây sau, mới truyền đến tiếng vỗ tay đầu tiên, ngay sau đó, là người thứ hai, người thứ ba...

Tràng vỗ tay như tiếng sấm, vang vọng toàn bộ sảnh tiệc.

“Không thể nào... Cô ta không thể nào làm được...” Mặt Trình Lai Mỹ trắng bệch. Cô ta ngã ngồi xuống ghế, ngăn người nhìn Niên Tiểu Mộ, người đang ưu nhã ngồi trên sân khấu.

Giáo viên dạy dương cầm ở nước ngoài của cô ta đã từng nói, bản nhạc này chia làm hai phần.

Phần đầu độ khó đã rất cao, mà phần sau lại yêu cầu tiết tấu và sự nhịp nhàng tới gấp hai lần phần đầu, cho nên không có bao nhiêu người có thể đàn được.

Bởi vậy, chậm rãi, mọi người chỉ biết bản nhạc này chỉ có phần đầu mà không biết còn có phần sau.

Cô ta đã xem qua nhạc phổ, tuy rằng không đàn được, nhưng biết nó như thế nào.

Nếu vừa rồi cô ta không nghe lầm, thì bản nhạc Niên Tiểu Mộ đàn có cả phần sau yêu cầu kỹ thuật cực kỳ phức tạp kia!

Một nghệ sĩ đàn dương cầm chuyên nghiệp như cô ta mà lại bị người khác bỏ xa như vậy...

Làm sao cô ta có thể chấp nhận được?

Trong hội trường, tiếng vỗ tay vang lên thật lâu không ngừng.

Trên sân khấu, Niên Tiểu Mộ ngồi trước đàn piano, vẫn không nhúc nhích.

Cô thu tay khỏi phím đàn, ánh mắt ngầy ra, như linh hồn xuất khiếu, ngay cả bên cạnh có người gọi tên cô, cô cũng không có phản ứng.

Mọi người cho rằng cô quá nhập tâm vào bản nhạc, nên nhất thời còn chưa hoàn hồn.

Chỉ có mình cô biết, cô là bị chính mình dọa sợ.

Cảm giác bị mất khống chế khi hai bàn tay cô đột nhiên đi theo giai điệu, quá mãnh liệt.

Khi đàn đến đoạn gần cuối, cô cơ hồ đã không nhìn vào nhạc phổ nữa, chỉ đàn theo bản năng.

Mà loại bản năng này, ngay cả cô cũng không thể giải thích.

Chờ đến khi cô lấy lại tinh thần, theo bản năng ngẩng đầu nhìn về phía Dư Việt Hàn.

Hai ánh mắt nhìn nhau, khiến cô ngẩn ra.

Trông mắt anh đen như mực, thâm thúy như hồ nước sâu thẳm, trong ánh mắt, ẩn chứa thứ ánh sáng cô nhìn không hiểu, không hề giống với những người khác.

Niên Tiểu Mộ không biết điều đó có nghĩa là gì.

Cô chỉ biết là cô đã thắng.

Không chỉ tránh được một kiếp mà còn giúp cô và Tiểu Lục Lục trút giận.

Quan trọng nhất là có được khoản tiền lương nhiều gấp đôi!

Tưởng tượng đến tiền lương của mình, cô ném luôn mấy nghi hoặc vẫn quanh quẩn trong đầu ra ngoài.

Niên Tiểu Mộ đứng lên, gật đầu chào mọi người dưới sân khấu, sau đó, đi về phía Dư Việt Hàn.

Cô đứng bên cạnh anh, ngẩng đầu nhìn về phía Trình Tú Lộ.

“Thưa bà, như vậy có phải là tôi đã thắng, đúng không?”

“...”

Kết cục như vậy, Trình Tú Lộ hoàn toàn không hề nghĩ tới.

Bà ta rất tin tưởng vào cô cháu gái của mình, rằng cô ta nhất định sẽ không thua Niên Tiểu Mộ.

Bà ta thậm chí còn tính toán, lỡ như Niên Tiểu Mộ đánh đàn hay, không phân cao thấp với Mỹ Mỹ, thì bà ta vẫn có cách để nói, khiến Trình Lai Mỹ chuyển bại thành thắng.

Cho dù không bảo vệ nổi Trình Lai Mỹ, ít nhất cũng có thể giữ mình không bị mất mặt theo.

Nhưng bà ta tính toán đến đâu cũng không tính đến việc Niên Tiểu Mộ lại thắng một cách hoàn mỹ như vậy, không có một chút khuyết điểm!

Bạn đang đọc truyện *Quăng Đòi Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 72: Khen thưởng? Khen thưởng!

“Bốp...” Trình Tú Lộ xoay người, tặng ngay một cú tát trời giáng lên mặt Trình Lai Mỹ.

Động tác quá nhanh khiến tất cả mọi người đều không kịp phản ứng.

“Uổng công cho cha cô tốn nhiều tiền như vậy đưa cô ra nước ngoài đi học, không ngờ lại là một đứa vô dụng, cả tôi mà cô cũng dám lừa!”

“Cô...” Trình Lai Mỹ che mặt mình, kinh ngạc nhìn bà ta.

“Đừng gọi tôi là cô, tôi không có đứa cháu như cô!” Trình Tú Lộ đẩy cánh tay cô ta ra, ngẩng đầu nhìn về phía Dư Việt Hàn.

“Việt Hàn, lúc trước thím bị che mắt, không ngờ Mỹ Mỹ lại bị chiều hư, nuông chiều từ bé, không học cái tốt chỉ học cái xấu. Chuyện của Tiểu Lục Lục vừa rồi, xem ra đúng là nó sai, cháu muốn trừng phạt nó như thế nào, thím cũng sẽ không có ý kiến.”

Nghe vậy, Dư Việt Hàn cong khóe miệng, cười như không cười.

Mới vậy mà đã vội vã muốn phôi sạch quan hệ.

Bà ta đúng là một người cô tốt, ngay cả cháu gái ruột của mình, cũng có thể nhanh như vậy mà trở mặt không biết người.

Dur Việt Hàn không nói gì, chỉ quay đầu nhìn về phía Trình Lai Mỹ đang khóc như hoa lê rơi trong mưa.

Niên Tiểu Mộ nhìn thấy ánh mắt này của anh, không nhận được mà nói thầm.

Người đàn ông này, không lẽ vừa nhìn thấy mỹ nữ chịu ủy khuất, liền đau lòng, cho nên định tha cho cô ta sao?

Đang do dự có nên nhắc nhở một câu hay không, liền thấy anh nheo mắt, lạnh lùng nói.

“Tôi nhớ chúng ta đánh cuộc là hai người cùng nhau bị phạt.”

“...” Sắc mặt Trình Tú Lộ tái nhợt!

Trong lòng vô cùng hối hận, sao lại nhất thời ngu ngốc như vậy, đi tin tưởng Trình Lai Mỹ, đáp ứng điều kiện vợ vãn này.

Bà ta là bà hai của nhà họ Dur cơ mà.

Bà ta còn chờ được bà cụ Dur chính miệng thừa nhận thân phận của bà ta trong bữa tiệc.

Nếu hiện giờ bị đuổi ra nhà họ Dur cùng với Trình Lai Mỹ thì chẳng phải sẽ bị người ta chê cười sao?

Nhưng chính miệng của bà ta đã đáp ứng đánh cuộc, Dur Việt Hàn không có khả năng sẽ cho bà ta đổi ý...

Trình Tú Lộ luống cuống không biết làm sao.

“Việt Hàn, vừa rồi thím cũng là bị Mỹ Mỹ lừa, cháu có thể nể mặt...” Trình Tú Lộ muốn nói nể mặt tình cảm nhiều năm nay, nhưng nghĩ lại, bọn họ làm gì có tình cảm với Dur Việt Hàn.

Không chỉ không có tình cảm, sự tồn tại của bọn họ giống như cái gai trong lòng bà cụ Dur.

Lúc nào cũng nhắc nhở bà, chồng bà đã phản bội bà.

Dur Việt Hàn không chủ động thu thập bọn họ đã là không tệ rồi!

Hiện giờ bà ta lại còn không biết một vừa hai phải, tự chui đầu vào lưới...

Trình Tú Lộ suy nghĩ thông suốt, ý định cầu cứu bà cụ Dur cũng biến mất.

Chỉ có thể bất lực nhìn về phía chồng mình.

“Vớ vẩn!” Dur Huy Duy không ngờ mọi chuyện lại biến thành như vậy, sắc mặt của ông ta cực kỳ khó coi.

Ông ta quát lớn một tiếng rồi mới nhìn về phía Dur Việt Hàn.

“Đã đánh cuộc thì phải chịu thua, đúng là hai người đều phải chịu phạt, nhưng thím của cháu dù sao cũng là vợ của chú, đuổi bà ấy ra nhà họ Dur thì có hơi quá...” Dur Huy Duy không nói hết lời, nhưng lời nói đã lộ ra ý muốn cầu xin.

“Hay là đuổi bà ấy ra khỏi hội trường, cho bà ấy về phòng, cảm tức mấy ngày, kiểm điểm bản thân!”

“Huy Duy...” Trình Tú Lộ vừa nghe chồng mình không những không nói đỡ cho bà ta mà còn đồng ý đuổi bà ta ra ngoài, sắc mặt lập tức trắng bệch.

Bà ta đường đường là bà hai của nhà họ Dur, nếu như bị người trong nhà họ Dur đuổi ra khỏi bữa tiệc, sau này, làm sao bà ta còn có chỗ đứng trong nhà họ Dur nữa?

“Bà còn dám nói chuyện, có phải muốn bị đuổi ra khỏi nhà họ Dur rồi mới vừa lòng hay không?” Dur Huy Duy nghiêng răng, trừng mắt nhìn bà ta.

Trình Tú Lộ nghe thấy mấy chữ bị đuổi khỏi nhà họ Dur, lập tức sợ tới mức không nói nên lời.

Chỉ có thể tro mắt nhìn về phía trước, “mời” Trình Lai Mỹ và bà ta ra ngoài...

“Có sai liền phạt, có công liền thưởng, xác thực là quy củ của nhà họ Dur.” Bà cụ Dur chậm rãi nói, cười tủm tỉm nhìn về phía Dur Việt Hàn.

“Vậy cháu định khen thưởng Tiểu Mộ Mộ của bà như thế nào?”

Bạn đang đọc truyện *Quăng Đòi Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 73: Đồng ý, tôi đồng ý!

Không chờ Dư Việt Hàn mở miệng, bà cụ Dư lại nói thêm một câu, “Không tính chuyện tăng gấp đôi tiền lương, phải thưởng thêm nữa!”

Còn được thưởng nữa sao?

Niên Tiểu Mộ đột nhiên ngẩng đầu!

Trong lòng vui vẻ, sự vui sướng trong ánh mắt không hề che giấu.

Vừa rồi Dư Việt Hàn vừa mở miệng liền nói tăng gấp đôi tiền lương.

Bà cụ Dư là bà nội của anh, một khi ra tay chắc chắn sẽ không ít.

Lỡ như cho cô gấp ba tiền lương...

Tuyệt quá tuyệt quá! Cô cảm thấy mình sắp bay lên trời luôn rồi!

“Thưởng thứ khác sao?” Dư Việt Hàn nhướn mày, chớp chớp mắt, hình như đang tự hỏi nên thưởng cái gì.

Không chờ anh nói, Tiểu Lục Lục từ nãy giờ vẫn luôn ngoan ngoãn ngồi trên ghế ăn bỗng nhiên ngẩng đầu, “Con biết con biết!”

Thân hình mềm mại bé nhỏ của cô bé trượt xuống ghế.

Chân ngắn chạy tới Niên Tiểu Mộ, nhào vào trong lòng cô, đòi ôm.

Sau đó, cái miệng nhỏ của cô bé chu lên, hôn lên má cô một cái!

Cô bé nở nụ cười, “Cha nói, hôn là khen thưởng đó!”

“...”

Niên Tiểu Mộ còn thất thần, cô bé liền quay về phía Dư Việt Hàn.

“Cha, không phải cha muốn thưởng chị xinh đẹp sao?”

Niên Tiểu Mộ, “...”!

Cảm giác choáng váng ập tới, cô hoàn toàn không kịp phòng bị.

Cô ôm chặt Tiểu Lục Lục, kinh ngạc nhìn về phía người đàn ông bên cạnh.

Dư Việt Hàn ngồi trên ghế, hơi tựa vào lưng ghế, gương mặt tuấn tú tựa như điêu khắc, nghiêng qua một bên.

Đôi môi mỏng, nhẹ nhàng nhấp một cái, đầy gợi cảm...

Không biết có phải bị lời nói của Tiểu Lục Lục ảnh hưởng hay không mà cô nhìn chăm chăm vào môi anh, không tự giác xuất thần.

Dư Việt Hàn cũng cảm thấy bất ngờ.

Ngoài ý muốn nghe Tiểu Lục Lục nói như vậy, anh cũng quên mất mình nên có động tác gì.

Cứ như vậy, anh nhìn chăm chăm chỗ bị Tiểu Lục Lục hôn trên gương mặt cô.

Hình như cô thẹn thùng, gương mặt đỏ ửng, càng lúc càng hồng, như sắp chảy máu...

Không khí ái muội, lặng lẽ lan tỏa ra xung quanh.

Giữa bầu không khí kỳ lạ, trợ lý bỗng nhiên đến gần, “Cậu chủ, đã đến giờ khiêu vũ mở màn, dựa theo yêu cầu của anh, bạn nhảy chính là vũ công chuyên nghiệp...”

“Không cần.” Dư Việt Hàn bỗng dưng nói, cắt ngang lời trợ lý.

Trong đầu, hiện lên hình ảnh Niên Tiểu Mộ đánh đàn trên sân khấu.

Dùng từ kinh điển, đã không đủ để hình dung được những gì mà anh cảm nhận về cô.

Hiện giờ anh rất hiếu kì, rốt cuộc thì cô còn có bao nhiêu bí mật nữa.

Dur Việt Hàn vươn tay vuốt phẳng tây trang trên người mình một chút, thông dong đứng lên, chìa tay ra trước mặt Niên Tiểu Mộ.

“Cô nhảy với tôi.”

“...”

Niên Tiểu Mộ nhìn cánh tay đột nhiên đưa đến trước mặt mình, hoảng hốt đến nỗi suýt chút nữa ôm chặt Tiểu Lục Lục đến mức khiến cô bé bẹp dí trong lòng mình!

Khen thưởng đâu?

Vì sao đột nhiên biến thành trừng phạt?

Đừng nói cái gọi là khen thưởng của anh chính là khiêu vũ cùng cô, vậy không bằng hôn cô một cái đi...

Phì phì! Sao lại nghĩ như Tiểu Lục Lục chứ?

Còn không bằng không có gì hết!

Chờ cô lấy lại tinh thần, lập tức đứng thẳng người, thái độ vô cùng nghiêm túc, “Cậu chủ, tôi thật sự không...”

“Nhảy một điệu, thêm một tháng tiền thưởng.”

“...” Không thể khom lưng uốn gối trước đồng tiền, tuy rằng cô rất muốn.

“Hai tháng tiền thưởng.” Dur Việt Hàn như nhận ra sự do dự trên mặt cô, khóe miệng cong lên, lại chậm rãi nói.

“...” Cô thiếu tiền, rất thiếu, nhưng nếu chỉ vậy mà đáp ứng rồi, có mất hình tượng hay không?

“Ba tháng tiền thưởng, nếu cô không muốn...”

“Đồng ý! Tôi đồng ý!” Niên Tiểu Mộ đột nhiên đứng lên, không hề nghĩ ngợi nói ngay.

Bạn đang đọc truyện *Quăng Đòi Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 74: Một Dur Việt Hàn khác với thường ngày

Ba tháng tiền thưởng, đừng nói khiêu vũ, bảo cô nhảy hip hop cũng không có vấn đề gì!

Còn về hình tượng, đừng nhắc đến những thứ cô chưa từng có.

Niên Tiểu Mộ thầm nói xong, lập tức nhìn Dur Việt Hàn bằng ánh mắt nịnh nọt.

“Cậu chủ nói cái gì chính là cái đó!”

Đây chính là ông chủ lớn, trước khi lấy được tiền thưởng, phải hầu hạ cho tốt.

Hiện giờ Niên Tiểu Mộ nhìn anh giống như nhìn một con heo vàng, có thể đổi ra tiền...

Dur Việt Hàn nheo mắt, nhìn gương mặt nhỏ mới đó mà đã trở nên nịnh bợ của cô, hai mắt lấp lánh như sao, hấp dẫn người khác nhìn vào.

Anh đã quen nhìn những người nịnh nọt, thứ anh chán ghét nhất trên đời cũng là những người như thế.

Nhưng nhìn gương mặt nhỏ nịnh nọt của cô, anh lại thấy đáng yêu.

Giống hệt lúc Tiểu Lục Lục ăn vụng bị bắt được, ôm đùi anh giả ngốc...

Dur Việt Hàn thu hồi tầm mắt, khoe miệng cong lên, “Nhưng tôi nhớ, vừa rồi người nào đó nói với tôi là không biết khiêu vũ.”

“Đúng là không biết, nhưng tôi có thể học!” Niên Tiểu Mộ ngẩng cao đầu, đứng thẳng người, giống hệt học sinh biết nghe lời.

Ánh mắt trông mong nhìn anh.

“Câu chủ, đây là đoạn khiêu vũ mở màn của bữa tiệc, đột nhiên thay đổi người, lỡ như lát nữa xảy ra tình huống gì...” Trơ lý sốt ruột nói, mới nói đến một nửa, Dur Việt Hàn liền quay đầu liếc anh ta một cái, làm anh ta ngượng ngùng ngậm miệng.

Mặc dù anh ta còn chưa nói xong nhưng Niên Tiểu Mộ cũng hiểu.

Cô bấu môi, xoắn tay lại với nhau, thấp giọng hỏi, “Không thể học bây giờ được sao?”

Tiền thường đã đến miệng lại bay đi, đau lòng quá!

“Có thể.” Giọng nói của người đàn ông trầm thấp, rất gọi cảm.

Dứt lời, không chờ cô phản ứng, liền nắm lấy tay cô, dẫn cô ra giữa sảnh lớn.

Tay cô rất nhỏ, ngón tay mảnh khảnh, mềm mại không xương.

Khoảnh khắc Dur Việt Hàn nắm tay cô, ánh mắt hơi sẫm lại.

Nhưng rất nhanh sau đó, lại bình tĩnh như thường. Anh thân nhiên dẫn cô đi dưới sự chú ý của mọi người, lên sân khấu.

Anh vươn tay ôm lấy vòng eo chỉ bằng một nắm tay của cô, kéo cô vào trong lòng mình.

“Một tay ôm eo tôi.”

“...” Niên Tiểu Mộ còn đang khiếp sợ bởi chuyện anh đáp ứng dạy mình khiêu vũ, bỗng nhiên bị cuốn vào một lồng ngực ấm áp, khiến cô ngẩn người.

Hơi thở bá đạo mạnh mẽ của đàn ông xông vào mũi cô.

Sự cao quý chỉ thuộc riêng về một mình anh khiến người giật mình.

Đặc biệt tay anh còn đang ôm eo cô, lòng bàn tay truyền đến sự ấm áp khiến làn da cô như bị thiêu cháy, theo bản năng muốn tránh đi.

“Hửm?” Dur Việt Hàn giữ chặt thân hình mảnh khảnh của cô trong ngực mình, dường như nhận thấy cô không thích hợp, anh hơi nhướn mày.

“... Tôi khần trương.” Niên Tiểu Mộ đối mặt với ánh mắt nghi ngờ của anh, chột dạ thì thào.

Ánh mắt Dur Việt Hàn hơi lóe lên, cánh tay ôm cô buộc chặt, “Nghĩ đến ba tháng tiền thưởng, cô sẽ không khần trương nữa.”

Niên Tiểu Mộ, “...”

Âm nhạc vang lên, cô bắt đầu căng thẳng.

Sợ cô quá lo lắng, anh vòng một tay ôm trọn lấy eo cô, kéo cô càng sát vào trong lòng mình, giọng nói từ tính vang bên tai cô, “Đừng nghĩ gì cả, hãy bước theo tôi.”

Niên Tiểu Mộ nghe tiếng ngẩng đầu, liền chạm phải ánh mắt thâm thúy của anh.

Trong ánh mắt anh như có biển sao trời mênh mông, rộng lớn bát ngát.

Ánh mắt vô cùng bình tĩnh, có thể trấn an cô.

Anh chỉ nhàn nhạt nhìn cô, cô đã cảm thấy thật an tâm, ngoan ngoãn gật đầu.

Đi theo bước chân anh, chậm rãi di chuyển...

Bên dưới đèn chùm lộng lẫy bằng pha lê, hai người khiêu vũ với nhau, đẹp như tranh vẽ.

Ăn ý phối hợp, như đã tập luyện vô số lần.

Chương 75: Cậu chủ, phong độ của anh đâu!

Lúc đầu Niên Tiểu Mộ còn vô cùng khân trang, nhưng chỉ mất không đến ba giây hoang mang thì cô đã tiến vào trạng thái.

Cô bước theo anh, đuổi kịp tiếng nhạc.

Nhất cử nhất động, đều lộ ra phong thái ưu nhã.

Kinh diễm khiến người khác không thể dời mắt.

Cánh tay Dư Việt Hàn ôm eo cô lặng lẽ buộc chặt, rũ mắt nhìn chăm chăm gương mặt nhỏ chỉ bằng bàn tay của cô.

Cô có vẻ rất hưng phấn, theo tiết tấu âm nhạc, khóe miệng bắt đầu lộ ra nụ cười.

Một nụ cười vô cùng đơn thuần, có hơi ngây ngốc, thật giống một đứa bé.

Chẳng qua cách khiêu vũ của cô lại không giống lần đầu tiên khiêu vũ. . .

Có lẽ ngay cả cô còn không ý thức được, anh chỉ dạy cô những bước nhảy cơ bản, nhưng động tác hiện giờ cô đang nhảy đã vượt qua nội dung anh hướng dẫn.

Đặc biệt là động tác xoay tròn vừa rồi, anh thậm chí còn không kịp nhắc nhở cô, cô đã hoàn thành xuất sắc.

Anh rõ ràng còn nắm tay cô, lại có cảm giác như cô đã thoát khỏi sự khống chế của mình. . .

Rốt cuộc là cô đang cố ý che giấu điều gì, hay là thật sự tài năng hơn người?

Ánh mắt Dư Việt Hàn lóe lên, không nghĩ đến những chuyện kia nữa, anh nắm chặt tay cô, tập trung nhảy cùng cô.

Vũ điệu mờ mẩn, chính là điệu waltz.

Đó là một sự kết hợp giữa điệu waltz chậm và waltz nhanh, lúc đầu thong thả, đến đoạn giữa dần dần nhanh hơn, tiết tấu và sự phối hợp của hai người đều vô cùng ăn ý.

Lúc đầu Niên Tiểu Mộ còn có chút trúc trắc, đến lúc sau đã hoàn toàn lột xác thành một người khác.

Dưới sự dẫn dắt của Dư Việt Hàn, cô giống như một vũ công chuyên nghiệp, không ngừng xoay tròn giữa sân khấu. . .

Làn váy trắng muốt tung bay giữa không trung.

Dáng nhảy mê người, dẫn tới tiếng vỗ tay vang dội của tất cả mọi người.

Đến khi hai người dừng lại, không khí ở sảnh tiệc đã sắp bùng nổ.

Tất cả mọi người đều đặt ly rượu xuống, đứng lên, nhiệt tình vỗ tay.

“Quá xuất sắc!”

“Như hai mà một vậy, quá đẹp!”

“Tôi cũng muốn được khiêu vũ với anh Hàn. . .”

“...”

Giữa sân khấu, thân hình mảnh khảnh của Niên Tiểu Mộ còn dựa vào lòng anh, vài sợi tóc bết lại vì dính mồ hôi.

Anh vẫn còn nắm chặt tay cô, cánh tay vòng trên eo cô cũng không dời đi.

Tiếng hít thở của hai người hơi gấp gáp.

Trái tim đập thình thịch, có vẻ mãnh liệt hơn thường ngày.

“Cậu chủ, biểu hiện của tôi không tệ chứ?” Niên Tiểu Mộ nghe mọi người khen ngợi, cô hoàn hồn, vui sướng ngẩng đầu hỏi.

Thấy sắc mặt anh không thích hợp, theo bản năng cô định lùi ra sau, nhưng cánh tay anh ôm cô lại không chịu buông.

Giữ chặt người cô trong lòng mình.

Anh hơi rũ mắt, ánh mắt lạnh lẽo, nhìn cô chằm chằm, không hề chớp mắt.

Ánh mắt sắc bén khiến người cô đều nổi da gà.

Cô nhảy tề lăm sao?

Không đúng, rõ ràng mọi người đều đang khen ngợi hai người họ, làm sao tệ được?

Nhưng sao anh lại có vẻ không vừa lòng? Chẳng lẽ là chuẩn bị đối ý, không thương cho cô nữa?

Nếu thế thì việc cô bỏ công sức ra nhảy này giờ công cốc sao? Lỡ vốn ư?

“Cậu chủ, tuy rằng... Có thể... Có lẽ... Biểu hiện của tôi không tốt lắm, nhưng ít nhất tôi cũng đã hoàn thành nhiệm vụ, làm người thì phải giữ lời hứa đúng không...” Niên Tiểu Mộ vắt hết óc nghĩ cách dùng từ, uyển chuyển nhắc nhở anh chuyện tiền thưởng.

Còn chưa kịp nói xong, cánh tay anh ôm cô bỗng nhiên buông lỏng.

Chợt, ngay lúc cô còn chưa kịp phản ứng, anh đã xoay người đi.

“Cậu chủ...”

Ném bạn nhảy lại trên sân khấu, còn mình thì bỏ đi, phong độ của anh đâu!

Thật đáng ghét!

Niên Tiểu Mộ xách váy, vội vàng đuổi theo.

Bạn đang đọc truyện *Quãng Đời Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 76: Không cách nào bình tĩnh!

Quay lại bàn ăn, bà cụ Dư vui sướng giữ chặt tay cô, “Nhảy đẹp quá, lần đầu tiên bà thấy có người khiêu vũ phối hợp cùng Việt Hàn tốt như vậy, hai cháu chắc chắn có duyên mà!”

“...” Niên Tiểu Mộ bị bà khen đến sững sốt, quay đầu nhìn về phía Dư Việt Hàn.

Nghe thấy có người khen bọn họ, anh không chỉ không cười, sắc mặt ngược lại càng thêm âm trầm.

Lại có chuyện gì nữa đây?

Anh khiến cô chẳng hiểu ra sao cả.

“Cái kia, cậu chủ, tôi...”

Niên Tiểu Mộ còn chưa kịp nói ra hai chữ “tiền thưởng”, liền thấy anh cầm ly rượu vang đỏ trước mặt lên, một ngụm uống cạn, sau đó đặt mạnh cái ly lên bàn, nhướng mày nhìn cô.

Ánh mắt phức tạp, như muốn nhìn xuyên thấu cô.

Niên Tiểu Mộ bị anh nhìn nên hơi hoảng sợ, định hỏi cái gì cũng quên mất.

Chờ đến khi cô lấy lại tinh thần, ánh mắt của anh đã rời đi.

Bữa tiệc tiếp tục, nhưng sắc mặt Dư Việt Hàn vẫn không hòa hoãn.

Giương mặt lúc nào cũng căng chặt, như có ai thiếu nợ anh mấy tỷ không trả...

Rất nhiều lần Niên Tiểu Mộ muốn tìm cơ hội nói chuyện với anh nhưng đều bị anh làm lơ.

Chỉ có thể nhìn anh bằng cặp mắt mong chờ.

Mãi cho đến khi bữa tiệc kết thúc, cô vẫn không tìm được cơ hội nói với anh một câu.

Đành phải ôm Tiểu Lục Lục đã mệt rũ rồi về biệt thự chính trước.

Giúp cô bé tắm rửa xong, thay thuốc, mới đưa cô bé lên giường công chúa.

“Bạn heo nhỏ rất ngoan, vẫn luôn đi theo bạn tốt của mình, dọc theo ven sông...” Niên Tiểu Mộ cầm một quyển truyện cổ tích ngồi ở mép giường, kể chuyện, Tiểu Lục Lục còn chưa ngủ, nhưng cô đã nhin không được mà ngáp một cái.

Hôm nay cô có uống mấy ly rượu trong bữa tiệc, lại vừa đàn vừa nhảy, giờ cô thực sự rất mệt, hai mí mắt sắp dính lại với nhau rồi.

Cô cố gắng làm mình tỉnh táo lại, thầm nghĩ, đỡ Tiểu Lục Lục ngủ xong rồi về phòng mình.

...

Dur Việt Hàn đưa bà cụ Dur về biệt thự nhỏ, rồi về biệt thự chính.

“Cậu chủ.”

Anh vừa đi vào cửa, quần gia lập tức cung kính đón tiếp, nhận lấy áo khoác trên tay anh.

Dur Việt Hàn nâng mắt, nhìn quanh phòng khách một vòng, không thấy người mình muốn thấy, ánh mắt tối sầm xuống.

“Tiểu Lục Lục đâu?”

“Cô chủ nhỏ buồn ngủ, Niên Tiểu Mộ đang ở trong phòng dỗ cô bé ngủ.” Quần gia vội vàng trả lời.

Nghe thấy cái tên kia, anh nhú mày, vươn tay kéo cà vạt, liền đi về phía phòng ngủ của con gái.

Mới vừa đi tới cửa, liền thấy cửa phòng khép hờ, thật an tĩnh, nhưng ánh đèn còn sáng.

Anh đẩy cửa ra, đi vào trong.

Trong phòng, thân hình bé nhỏ của Tiểu Lục Lục, giống con hồ ly nhỏ nằm rúc trong chăn, ngủ rất say.

Niên Tiểu Mộ ghé vào mép giường của cô bé, không nhúc nhích.

Dur Việt Hàn lại gần, mới phát hiện tay cô còn cầm quyển truyện cổ tích.

Hắn là kẻ chuyện nhiều nên mệt, mới ghé vào mép giường ngủ thiếp đi.

Ánh đèn chiếu lên mặt cô, tản ra ánh sáng nhu hòa, làn da không tì vết, tựa như trẻ em mới sinh.

Cái miệng nhỏ hơi chu lên, lúc ngủ mơ còn lầm bầm điều gì...

Dur Việt Hàn nhìn chằm chằm gương mặt điềm tĩnh khi ngủ của cô, trong đầu hiện lên hình ảnh vừa rồi của cô ở bữa tiệc, hào quang rực rỡ.

Từ màn chơi đàn dương cầm kinh điển, đến đáng nhảy tuyệt đẹp động lòng người...

Cô giống như một cái hộp pandora, lúc nào cũng có thể khiến người khác bất ngờ.

Cũng tràn ngập thần bí.

“Ừm...”

Cô vẫn còn đang mặc bộ lễ phục trên người, có lẽ do là loại ngắn tay nên cô bị lạnh, hơi co người lại.

Dur Việt Hàn nhú mày, nghĩ đến sự ảnh hưởng của cô đối với mình, anh chần chờ một lúc, mới lại gần định bế cô lên.

Bàn tay anh vừa chạm vào cô, thân hình nhỏ xinh của cô liền tự động rúc vào lòng anh!

Bạn đang đọc truyện *Quăng Đờì Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 77: Khối băng đáng ghét, không ai yêu

Có vẻ cô rất thích nằm trong lòng người khác, đặc biệt là lúc ngủ.

Chỉ cần có người tới gần cô, cô sẽ giống như đứa bé, thiếu cảm giác an toàn muốn được ôm.

Không đợi anh đẩy cô ra, cô đã chui vào lòng anh tìm được vị trí thoải mái nhất, chôn đầu vào trong đó.

Bộ dạng ngủ say vô cùng đơn thuần vô hại.

Dur Việt Hàn vươn tay, lại dừng lại giữa không trung.

Anh nhìn nhìn chăm chăm cô thật lâu, cuối cùng cũng không đẩy cô ra, để mặc cô ôm mình, thật lâu sau, vẫn duy trì một tư thế, không động đậy.

Trong đầu, từng hình ảnh của cô từ lúc cô tiến vào biệt thự nhà họ Dur hiện lên.

Nói cô không có vấn đề gì, thì bối cảnh tư liệu của cô trống rỗng.

Ngay cả biểu hiện của cô, cũng khiến người khác không thể nắm bắt được.

Nhưng nếu nói cô nằm vùng, thì sự quan tâm của cô đối với Tiểu Lục Lục lại không phải là giả.

Còn có đáng về hiện tại của cô...

Dur Việt Hàn rũ mắt nhìn chăm chăm đáng về cô ôm mình ngủ, nhũn chặt mày.

Nếu cô thật sự nằm vùng, anh sẽ giúp chủ nhân của cô đánh chết cô!

Dur Việt Hàn vươn tay bóp trán, không để mình lại suy nghĩ những chuyện rối rắm không có ý nghĩa, anh bế cô lên, xoay người ra khỏi phòng.

“Cậu chủ...” Quân gia vẫn luôn canh giữ ở bên ngoài, thấy anh đi ra, vừa định tiến lên, liền thấy Niên Tiểu Mộ trong lòng anh.

Sắc mặt kinh hãi!

“Niên Tiểu Mộ, cô dám để cho cậu chủ bế cô...” Quân gia còn chưa rống xong, đã bị một ánh mắt lạnh lẽo trừng đến phải ngậm miệng.

Ông ta khẽ nhếch miệng, nhìn Dur Việt Hàn bế Niên Tiểu Mộ, đi vào phòng ngủ của cô.

Ông ta vươn tay véo gương mặt già của mình.

Ông ta hầu hạ cậu chủ đã nhiều năm, từ khi nào cậu chủ lại đối xử với phụ nữ dịu dàng như vậy mà ông ta lại không biết?

Phòng của Niên Tiểu Mộ ở ngay cạnh phòng của Tiểu Lục Lục.

Dur Việt Hàn nhẹ nhàng đặt cô lên giường, cô còn không cao hứng bấu môi, giống như không hài lòng rời khỏi lồng ngực ấm áp của anh.

Cô vươn tay nắm lấy vạt áo anh, không chịu buông tay.

Anh nheo mắt, nhẹ nhàng kéo tay cô ra, giây tiếp theo, liền thấy cô xoay người một cái, lăn đến mép giường, vươn tay ôm lấy đùi anh...

Thân thể anh cứng đờ!

Vừa định đẩy cô ra, liền phát hiện cô thoải mái cọ đầu mình lên đùi anh, giống như con mèo con chờ chủ nhân vuốt ve.

“...”

Tư thế ngủ của cô, còn có thể tệ hơn chút nữa không?

Cô có biết động tác này đối với đàn ông mà nói có nghĩa gì hay không?

Dur Việt Hàn nhìn người phụ nữ ngủ ngon lành, hoàn toàn không biết mình đang làm chuyện tốt gì, anh khẽ cắn môi, mới xoay người lại kéo tay cô ra.

Kéo mấy cái, vẫn không kéo ra, anh nhin không được gầm nhẹ.

“Niên Tiểu Mộ, buông tay!”

Nghe anh nói, cô buông tay ra, cả người lặn mấy vòng, lập tức lặn đến mép giường bên kia, cuộn tròn thành một khối.

Anh ngán người, ánh mắt đầy kinh ngạc.

Giấy tiếp theo, lại nghe thấy cô vô thức lẩm bẩm.

“Khôi băng đáng ghét... Không ai yêu...”

Dư Việt Hàn, “...”!

Có phải cô giả vờ ngủ để nói đùa anh không?

Lòng ngực Dư Việt Hàn lên lên xuống xuống, anh hít sâu rất nhiều lần, mới khiến cảm xúc của mình bình tĩnh lại.

Nếu không chắc anh đã bóp chết cô trong lúc ngủ mơ rồi.

Anh trừng mắt nhìn cô, cuối cùng vẫn không nhin được giúp cô đắp chăn đàng hoàng, mới xoay người chuẩn bị rời đi.

Mới vừa định bước đi, anh thoáng thấy có thứ gì trên bàn, bước chân bỗng dừng dừng lại.

Anh quay đầu nhìn về phía quyển sổ nhật ký vẫn còn đang mở.

Ma xui quỷ khiến anh đến gần, vuron tay cầm lên.

Chữ viết thanh tú của con gái đập vào mắt anh...

Bạn đang đọc truyện *Quãng Đời Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 78: Cùng họ với anh

Nhật ký của cô rất chỉnh tề, ghi chép lại công việc thường ngày, liệt kê rất chi tiết về thực đơn ăn uống của Tiểu Lục Lục, các loại thuốc cần dùng và tình hình khôi phục vết thương của cô bé.

Không chỉ có vậy, cô còn tra rất nhiều thông tin về những điểm cần lưu ý cho trẻ em hậu giải phẫu, ghi chép cẩn thận trong nhật ký.

Nhìn quyển sổ ghi chép chi chít những việc cần chú ý, đôi đồng tử của Dư Việt Hàn bỗng nhiên co lại, trái tim như có thứ gì chạm phải.

Trên gương mặt anh tuần hiện lên cảm xúc phức tạp, anh nhìn về phía người đang ngủ trên giường.

Thân hình gầy ốm của Niên Tiểu Mộ nằm rúc trong chăn, cô dùng chăn cuộn tròn mình lại.

Say giấc nồng.

Tư thế ngủ xấu hệt như Tiểu Lục Lục!

Anh thu hồi tầm mắt, tiếp tục lật xem nhật ký.

Anh phát hiện quyển nhật ký này bắt đầu được viết từ khi cô tiến vào biệt thự nhà họ Dư.

Ngoài ghi chép về Tiểu Lục Lục, cô còn viết không ít những chuyện hết nói nổi.

“Không ngờ lại đụng phải cái tên không biết xin lỗi kia, thật là oan gia ngõ hẹp!” Dư Việt Hàn nhìn đến những lời này, gân xanh trên trán giật giật.

Thì ra ngày đầu tiên cô vào biệt thự nhà họ Dư, đã có ý kiến lớn như vậy với anh sao?

Nghĩ đến cảnh tượng lần đầu tiên hai người gặp mặt, tay anh không tự giác nâng lên, mon tron môi mình.

Đó là lần đầu tiên anh bị một người phụ nữ đụng chạm.

Cô lại chỉ nhớ rõ chuyện anh không xin lỗi cô...

“Đẹp trai thì có ích lợi gì, mặt lạnh như băng, người thấy hù chết người, xe gặp xe nổ lốp!!!” Phía sau những lời này, còn có ba dấu chấm than, chắc cô đã ấn bút rất mạnh vì gần như chọc thủng trang giấy.

Dù để nhận ra khi viết những lời này, người viết đã tức giận đến thế nào.

Là vì anh không đồng ý tuyển cô sao?

Để xem tiếp theo là gì.

“Tình tình thất thường như vậy, làm sao mà sinh ra Tiểu Lục Lục đáng yêu như thế chứ? Đột biến gen à?”

Phía sau còn vẽ thêm hai nắm tay.

Đây là khen anh hay là mắng anh vậy?

“Đuổi thì đuổi, bà đây mà còn quay lại, sẽ cùng họ với anh!”

Những lời này còn được dùng bút đỏ gạch chân, bên cạnh còn có ghi chú: 【 Phi phi phi! Thiên linh linh địa linh linh, không nên trở thành sự thật! 】

Dư Việt Hàn, “...”

Đọc nhật ký, thấy lời nói ấu trĩ của người nào đó, làm huyết thái dương của anh gật gật.

Xem ra trong khoảng thời gian cô chăm sóc cho Tiểu Lục Lục, ngày nào trôi qua cũng “muôn màu muôn vẻ”, trong lòng cũng có không ít ý kiến về anh.

“Dư Việt Hàn, tiền thưởng của tôi...” Người trên giường như cảm nhận được điều gì, xoay người một cái, lầu bầu.

“Anh mà dám chơi xấu... Tôi nguyện rửa anh bất lực...”

Dư Việt Hàn, “...”!!

Gương mặt anh ngay lập tức tối sầm.

Khóe miệng Dư Việt Hàn run rẩy, anh khép sổ nhật ký của cô lại, đặt lên bàn.

Sau đó xoay người ra khỏi phòng.

Sợ mình còn tiếp tục ở lại, anh sẽ không khống chế bản được mà đi lên bóp chết cô!

...

Niên Tiểu Mộ ngủ một giấc vô cùng thoải mái!

Cô vươn vai, mới vừa động dậy, liền phát hiện mình vẫn còn mặc lễ phục, cô ngẩn người.

Cô ngẩng đầu nhìn xung quanh, xác định nơi này là phòng ngủ của mình.

Nhưng cô nhớ ngày hôm qua, sau khi bữa tiệc kết thúc, cô bế Tiểu Lục Lục về phòng, sau đó đỡ cô bé ngủ...

Sau đó thì sao?

Lúc sau cô về phòng mình như thế nào? Sao cô không có chút ấn tượng nào hết?

Niên Tiểu Mộ gãi đầu, vẫn không thể nhớ nổi thứ gì.

Cô xoay người xuống giường, rửa mặt xong, chuẩn bị đi tìm Tiểu Lục Lục.

Mới vừa ra khỏi phòng, liền thấy quán gia đứng bên ngoài như thần giữ cửa, trừng mắt nhìn cô.

“Niên Tiểu Mộ, cô thật sự không ra gì!”

Chương 79: Cổ lạnh căm căm

Cô là ai? Cô ở đâu? Cô làm gì?

Niên Tiểu Mộ mờ mịt nhìn quản gia, cái miệng nhỏ khê nhếch, “Quản gia, ông đang nói tôi sao?”

“Đương nhiên là cô rồi! Cô nói xem, sao cô có thể để cậu chủ... Để cậu chủ...” Quản gia như bị tức đến choáng váng, có một câu cũng nói không trôi chảy, một hồi sau, mới vươn tay vỗ trán mình, như bị chọc giận đến sắp ngất đi.

Niên Tiểu Mộ vội vàng tiến lên đỡ ông ta.

“Quản gia, ông có sao không?”

Cô đã làm gì với Dư Việt Hàn mà khiến quản gia tức đến như vậy?

Theo lý thuyết, cô thậm chí nói xấu anh trong đầu, quản gia không có khả năng biết mới phải.

“Quản gia, rốt cuộc tôi đã làm gì? Tốt xấu gì ông cũng phải để tôi chết được minh bạch chứ?” Niên Tiểu Mộ nói, ánh mắt muốn bao nhiêu vô tội có bấy nhiêu vô tội.

“Cô còn không biết xấu hổ hỏi tôi? Đêm qua cô về phòng mình như thế nào, trong lòng cô không rõ sao?” Quản gia nâng cánh tay, ngón tay tức giận đến phát run.

“Tôi nói cho cô biết, cô hãy cảm thấy may mắn vì mình mạng lớn đi, cho tới bây giờ tôi còn chưa từng nhìn thấy cậu chủ chủ động bế bất kỳ người phụ nữ nào!”

Không nửa đường vứt cô vào sọt rác đã là kỳ tích rồi!

Niên Tiểu Mộ, “...”

Đêm qua, là Dư Việt Hàn bế cô về phòng?

“Nhà họ Dư mời cô tới là để cô chăm sóc cho cô chủ nhỏ, thân phận cậu chủ tôn quý, làm sao cô có thể để cậu ấy chăm sóc cho cô...” Quản gia là người cổ hủ, không ngừng lái nhại.

Niên Tiểu Mộ lại chẳng nghe lọt từ nào.

Trong đầu đều là câu nói vừa rồi của ông ta: Cho tới bây giờ tôi còn chưa từng nhìn thấy cậu chủ chủ động ôm bất kỳ người phụ nữ nào.

Cô vẫn luôn không nghĩ ra, đêm qua mình trở lại phòng như thế nào.

Sao lại là anh chứ?

Toàn bộ biệt thự nhà họ Dư, người ghét cô nhất, không phải anh sao?

Anh hẳn là nên tát một cái cho cô tỉnh ngủ, sau đó mắng cô không chăm sóc cẩn thận cho Tiểu Lục Lục, chứ sao lại ôm cô...

Niên Tiểu Mộ choáng váng, bước đi một cách máy móc về phía phòng ăn.

Bên tai đều là lời nhắc nhở của quản gia, “Cậu chủ đang ăn sáng với cô chủ, tôi nói cho cô biết, đừng làm cản trước mặt cậu chủ!”

Cô vừa ngẩng đầu, liền thấy Dư Việt Hàn ngồi ở trước bàn ăn.

Gương mặt lạnh lùng hơi cúi xuống, đang ưu nhã dùng bữa sáng.

Cả người cô cứng đờ.

Tưởng tượng đến ngày hôm qua cô làm anh bức bối cả buổi tối, mà anh còn bế cô về phòng, trong lòng cô có chút chột dạ.

Phát hiện ánh mắt của anh đang nhìn về phía cô, cô lập tức ngẩng đầu, ưỡn ngực, hóp bụng, “Cậu chủ, chào buổi sáng.”

Dur Việt Hàn nhàn nhạt liếc cô, sau đó tỏ ra như không thấy cô, tiếp tục cúi đầu ăn bữa sáng.

Niên Tiểu Mộ, “...”

Cô có nên nói một tiếng cảm ơn hay không?

Hay là dứt khoát giả bộ như không biết gì hết?

“Chị xinh đẹp, đây là bữa sáng của chị, giống hệt của cha luôn!” Tiểu Lục Lục chỉ vào một phần ăn khác trên bàn, vui vẻ nói với cô.

Vừa dứt lời, Dur Việt Hàn liền dứt một cái bánh mì vào miệng cô bé.

Cái miệng nhỏ bị nhét đầy, cô bé chỉ có thể sốt ruột vẩy tay với Niên Tiểu Mộ.

Niên Tiểu Mộ hạ quyết tâm, đi lên phía trước, “Cậu chủ, đêm qua...”

“Két...” Dao cắt chân giò hun khói của Dur Việt Hàn bị lệch qua một bên, tạo nên âm thanh chói tai trên cái đĩa.

“...” Niên Tiểu Mộ đang nói, chợt dừng lại.

Cô mở to hai mắt nhìn anh, lại nhìn cái đĩa suýt nữa bị anh cắt thành hai nửa, cô nuốt nước miếng.

Bỗng nhiên cảm thấy cổ lạnh căm căm.

Không hiểu sao cô lại có cảm giác, thứ suýt nữa bị cắt thành hai nửa không phải cái đĩa mà là cổ cô!

Giây tiếp theo, liền thấy Dur Việt Hàn ném dao ăn qua một bên, anh nhướn mày liếc nhìn cô, “Có việc gì?”

Bạn đang đọc truyện *Quăng Đờì Còn Lại Điều Vì Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 80: Không có mắt nhìn người

Thấy đáng vẻ ngoan ngoãn của cô, trước mắt anh chợt hiện lên nội dung trong quyển nhật ký của cô.

Ngay cả trong lúc cô ngủ mơ, còn không quên nguyên rủa anh bất lực...

Nếu không phải nể mặt cô vì chăm sóc cho Tiểu Lục Lục mà tốn không ít công sức, anh chắc chắn sẽ bóp chết cô!

Sẽ không để cô còn xuất hiện ở trước mặt anh như bây giờ, thậm chí còn bởi vì cô...

Dur Việt Hàn nghĩ đến cái gì, bỗng nhiên nhui mày.

Sống lưng Niên Tiểu Mộ chợt lạnh, đối mặt với ánh mắt không vui của anh, cô không biết mình đã làm gì đắc tội anh.

Chẳng lẽ, đêm qua còn xảy ra chuyện gì khác?

Không lẽ cô uống chút rượu, không kiềm chế được, bị sắc đẹp của anh mê hoặc mà làm gì anh?

“Cậu chủ, Phương Chân Y tới, muốn gặp cậu.” Quản gia từ bên ngoài đi vào, cung kính thông báo.

Ánh mắt nhìn liếc qua Niên Tiểu Mộ, trong đó có tia nhìn khác thường.

Niên Tiểu Mộ sờ mũi mình, không biết lại có chuyện gì nữa.

“Hửm?” Ánh mắt Dur Việt Hàn trầm xuống, lạnh lùng nói.

Quản gia lập tức hiểu ý, vội vàng cúi người, “Tôi sẽ đi nói với cô ta là cậu chủ không rảnh, bảo cô ta lập tức rời đi.”

Quản gia nhanh chóng biến mất, Dur Việt Hàn lại khôi phục vẻ mặt không chút cảm xúc, tiếp tục ăn sáng.

Niên Tiểu Mộ lấy lại tinh thần, vội vàng kéo ghế ra, ngồi xuống bên cạnh Tiểu Lục Lục.

Cúi đầu nhìn phần ăn trước mặt mình, lại nhìn không được ngẩng đầu liếc anh một cái.

Quả nhiên là giống nhau, điểm khác biệt duy nhất là chân giò hun khói trong đĩa của anh đã bị cắt thành nhiều mảnh...

Cô giật nảy mình!

Cô quyết định không để ý đến anh nữa, cúi đầu nghiêm túc ăn.

Đến khi cô ăn xong thì Dư Việt Hàn đã rời nhà ăn từ lâu rồi.

Niên Tiểu Mộ thở dài nhẹ nhõm, bế Tiểu Lục Lục ra ngoài.

Mới vừa đi tới cửa, liền thấy Phương Chân Y đứng ở ngoài, nín chặt lấy cánh tay quản gia.

“Quản gia, ông giúp tôi một lần, cho tôi gặp anh Hàn đi, bằng không, ông giúp tôi năn nỉ anh Hàn với, tôi thật sự rất cần công việc này, bảo anh ấy đừng đuổi tôi...”

Cô dừng bước, có chút ngoài ý muốn ngẩng đầu.

Dư Việt Hàn muốn đuổi Phương Chân Y?

Không chờ Niên Tiểu Mộ suy nghĩ cẩn thận mọi chuyện như thế nào, Phương Chân Y nhìn thấy cô, cô ta lướt qua quản gia, kích động đi về phía cô.

“Niên Tiểu Mộ, có phải là cô hay không?”

“...”

“Có phải cô đã nói gì đó với anh Hàn, nên anh Hàn mới đuổi tôi đi hay không? Cô muốn một mình độc chiếm anh Hàn...”

Phương Chân Y xông lên phía trước, còn chưa kịp đụng tới Niên Tiểu Mộ, đã bị quản gia ngăn cản.

Ông ta trầm mặt, cảnh cáo.

“Ý của cậu chủ không ai có thể vi phạm, hôm nay là ngày cuối cùng cô còn được đặt chân trên biệt thự nhà họ Dư, nếu cô còn vô cớ gây rối, tôi sẽ lập tức mời cô rời đi!”

“...”

Vừa nghe thấy mình sẽ bị đuổi đi ngay, Phương Chân Y lập tức an tĩnh.

Cô ta không cam lòng trừng mắt nhìn Niên Tiểu Mộ, tức giận bất bình xoay người rời đi.

Niên Tiểu Mộ che chở Tiểu Lục Lục trong lòng mình, thấy quản gia nhìn cô, cuối cùng cũng hiểu vì sao vừa rồi quản gia lại nhìn cô một cách kỳ lạ như vậy.

Không lẽ ngay cả quản gia cũng cho rằng, Phương Chân Y bị đuổi đi là ý của cô?

Cô oan uổng nhé!

Cái tên Dư Việt Hàn không giống người kia, ai mà biết trong lòng anh nghĩ cái gì.

Dù sao anh làm vậy rất hợp ý cô, vì cô và Phương Chân Y đã vẫn luôn không hợp nhau. Cô cần ghi nhớ phần công lao này của anh.

“Kỳ lạ, khối băng này vẫn luôn không có mắt nhìn người, sao bây giờ đột nhiên lại có không biết?”

Niên Tiểu Mộ thăm thì, phía sau bỗng nhiên có khí lạnh ập tới.

Cô quay đầu lại theo bản năng, thấy Dư Việt Hàn đang đứng phía sau cô, nụ cười trên mặt cứng lại!

Bạn đang đọc truyện *Quăng Đòi Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 81: Đã xấu bụng còn thù dai

Anh... không phải anh đi rồi sao?

Sao đột nhiên xuất hiện sau lưng cô được...

Có nghĩa là, vừa rồi cô mắng ánh không có mắt nhìn người, anh đều nghe thấy?

Chỉ trong ngắn ngủi một giây mà trong đầu Niên Tiểu Mộ đã hiện lên cả trăm phương án chạy trốn chết.

Nhưng đến lúc muốn thực thi thì hai chân lại nặng như chì, có làm sao cũng không nhấc chân lên được, chỉ có thể mở to hai mắt nhìn anh từng bước từng bước một tiến về phía cô.

Đôi mắt đen và lạnh lẽo như mắt chim ưng nhìn lướt qua người cô.

Chủ động xin lỗi trước?

Hay là đánh chết cũng không chịu thừa nhận?

Ngay khi Niên Tiểu Mộ định mở miệng, Dư Việt Hàn lại thân nhiên dời mắt, đi lướt qua cô.

Phù...

Thì ra chỉ là sợ bóng sợ gió thôi.

Không đợi cô thăm cảm thấy may mắn trong lòng xong thì lại thấy anh đi đến cửa biệt thự rồi dừng bước.

Anh không quay đầu, dặn dò quản gia, “Hộ lý Niên đang rảnh rồi quá, ông đi hỏi thử xem có ai trong biệt thự thấy không thoải mái ở đâu, bảo họ tập trung lại cho cô ấy khám xem thế nào.”

Niên Tiểu Mộ, “...”

Biết ngay mà, sao người đàn ông đã xấu bụng lại thù dai kia có thể bỏ qua cho cô chứ!

Lấy việc công trả thù riêng mà mặt không đỏ hơi thở không gấp.

Niên Tiểu Mộ vừa định kháng nghị, Dư Việt Hàn đã ra khỏi biệt thự, lên xe.

Cửa xe đóng lại, xe chậm rãi rời khỏi.

Xe chạy ra khỏi biệt thự nhà họ Dư.

Mãi đến khi không nhìn thấy bóng dáng mảnh khảnh ở cửa biệt thự kia nữa, Dư Việt Hàn mới hơi ngẩng đầu, đôi mắt vốn tràn đầy lửa giận lại đông đầy ý cười.

Ngay cả khóe môi của anh cũng hơi cong lên.

Trong đầu không ngừng hiện lên dáng vẻ tức giận của cô.

Rõ ràng là không phục lại chột dạ không dám cùng anh lý luận.

Trợ lý ở phía trước lái xe, thấy anh cười, sợ tới mức nắm chặt tay lái, “Cậu chủ, hôm nay tâm tình anh tốt lắm sao?”

Nghe vậy, khóe miệng vừa mới nhếch lên của Dư Việt Hàn liền cứng đờ.

Ngay sau đó, anh híp mắt lại, lạnh lùng liếc trợ lý một cái.

Trợ lý vô cùng hối hận, thật sự rất muốn tự và cho mình một cái.

Ăn no bụng mỡ mà tìm việc à? Lắm miệng cái gì chứ?

“Cậu chủ, chẳng phải anh từng nói để Phương Chân Y ở lại vì cô ta có tác dụng, nhưng sao giờ lại đuổi cô ta đi ạ?” Trợ lý nghi hoặc, hỏi.

“...” Trong đôi mắt đen nhánh thâm thúy của Dư Việt Hàn xẹt qua một tia sáng lạnh.

Trong đầu, hiện ra vài thứ được ghi trên nhật ký của Niên Tiểu Mộ.

Mặc kệ cô có thân phận gì, nhưng cô thật sự hết lòng chăm sóc Tiểu Lục Lục.

Anh vốn cho là sau khi biết anh đuổi Phương Chân Y đi, cô sẽ vui vẻ, không ngờ lại nghe thấy người nào đó châm chọc anh.

Dư Việt Hàn nhú mày, che giấu cảm xúc nơi đáy mắt, cầm lấy một phần văn kiện, bắt đầu phê duyệt.

...

Biệt thự nhà họ Dư.

Là một quản gia giỏi là phải làm tốt mọi nhiệm vụ mà chủ giao. Quản gia thật sự đi hỏi tất cả mọi người về tình trạng sức khỏe của họ. Sau đó, ông ta tập trung tất cả những người bị bệnh, nhất là những người bị vết thương hở cần xử lý và băng bó đến cho Niên Tiểu Mộ kiểm tra.

Niên Tiểu Mộ bận rộn từ sáng đến tối, vất vả hơn cả khi đi làm từ thiện.

Trời chưa tối mà cô đã nằm bẹp trên ghế sofa, ngay cả động cũng không muốn động.

“Quản gia, còn tới thêm người nào nữa thì ông trực tiếp đưa tôi đi bệnh viện đi...”

Niên Tiểu Mộ có sức mà không có lực nói.

Trong lòng yên lặng cầm kim đâm chọc vào hình nhân Dư Việt Hàn.

Tên khốn kiếp!

Cô chỉ nói đùa anh một câu thôi mà anh lại hành hạ cô cả một ngày!

Cũng may Tiểu Lục Lục rất ngoan, thấy cô vất vả, không chỉ không cáu kỉnh mà còn rót nước cho cô uống, nếu không cô chết khô rồi.

“Cậu chủ!” Ngoài cửa vang lên tiếng chào cung kính.

Thần kinh Niên Tiểu Mộ run lên, lăn mình một cái khỏi sofa, không nói hai lời chạy về phòng mình.

“Rầm” một tiếng đóng cửa lại.

Người cô dán sát lấy ván cửa, cẩn thận lắng nghe động tĩnh bên ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Quăng Đồi Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 82: Chắc chắn có chỗ không thích hợp!

Cô sẽ không mắc một sai lầm tới hai lần!

Sau này chỉ cần vừa nghe thấy tên anh, cô sẽ chạy thật xa, như vậy sẽ không chọc tới anh và tự chuốc họa vào người nữa.

Niên Tiểu Mộ hạ quyết tâm, sau đó vẫn bám lấy cửa, mãi đến khi nghe thấy tiếng bước chân lên tầng, cô mới thở hắt ra.

Mở cửa phòng, đi ra ngoài.

Niên Tiểu Mộ định đi rót cho mình ly nước liền thấy Phương Chân Y bung một cái khay ra khỏi phòng bếp.

Thấy cô, Phương Chân Y lập tức thay đổi sắc mặt, ánh mắt không còn phẫn hận như trước mà lại lộ ra một chút hoảng sợ.

“Sao cô lại ở đây?” Niên Tiểu Mộ nhú mày, ánh mắt đảo qua chai rượu vang đỏ trong khay của cô ta, nghi ngờ hỏi.

Chẳng phải Phương Chân Y đã bị đuổi rồi sao? Đáng lẽ lúc này cô ta phải thu dọn đồ đạc của mình để rời khỏi biệt thự nhà họ Dư chứ?

Vậy mà vẫn còn tâm trạng để uống vang đỏ ư?

“Tất nhiên là cô muốn tôi lập tức rời khỏi đây rồi. Sao nào? Quản gia bảo tôi mang rượu cho anh Hàn, tiện thể tạm biệt anh ấy, cô ghen tỵ à?” Mất

Phuong Chân Y hít lại, về mặt ngao mạn, tiến lên hai bước, chặn lại đường đi của Niên Tiểu Mộ.

“Cô cẩn thận một chút, nếu chẳng may làm đổ rượu người ta tặng anh Hàn, có bán cô cũng không đủ tiền đền đâu!”

“...”

Bây giờ đối với Niên Tiểu Mộ, ba chữ “Dur Việt Hàn” đã trở thành bóng ma tâm lý của cô, vừa nghe thấy là rượu của anh thì lập tức tránh sang một bên.

Chờ cô lấy lại tinh thần, ngẩng đầu nhìn bóng lưng Phuong Chân Y lên tầng, cô mới vỗ trán một cái.

Mới bị Dur Việt Hàn hành hạ một ngày mà đã sợ rồi, đúng là không có tiền đồ gì cả!

Niên Tiểu Mộ bừa môi, vào bếp rót nước uống.

Ánh mắt xẹt qua quầy rượu, không hiểu sao trong đầu lại hiện lên vẻ mặt của Phuong Chân Y khi thấy cô.

Người phụ nữ này, mỗi lần thấy cô đều như thấy kẻ thù giết cha, vậy mà vừa rồi lại “ôn hòa” như thế, chỉ mịa mai cô hai câu liền rời đi.

Nếu cô nhớ không lầm, sáng nay, khi nghe thấy mình bị đuổi, Phuong Chân Y còn ước gì được lột da cô.

Không thích hợp.

Chắc chắn có chỗ nào đó không thích hợp!

Niên Tiểu Mộ cắn môi, vừa cầm cốc nước vừa ra khỏi phòng bếp.

Trước mắt hiện lên hình ảnh Phuong Chân Y uy hiếp cô phải rời khỏi biệt thự nhà họ Dur lúc trước...

Cô ta rõ ràng không phải vì chăm sóc Tiểu Lục Lục mà đến phỏng vấn làm hộ lý ở nhà họ Dur.

Mục tiêu của cô ta là... Dur Việt Hàn!

Một suy nghĩ lớn mật chọt lóc lên trong đầu cô.

Niên Tiểu Mộ đặt ly nước lên mặt bàn, xoay người chạy lên tầng.

Cô chạy một mạch tới trước cửa phòng Dur Việt Hàn, vừa định gõ tay gõ cửa, liền phát hiện cửa phòng để mở...

Thân hình cao lớn của Dur Việt Hàn lười biếng ngồi trên ghế sofa, hai chân thon dài vắt chéo.

Khuôn mặt tuấn tú, góc cạnh rõ ràng hơi nghiêng về một bên, đôi mắt đen và sâu thẳm, khí chất cao quý bao phủ toàn thân anh.

Anh cầm một ly rượu vang đỏ, không chút để ý lắc lắc, không biết đã uống chưa.

Trong khoảnh khắc này, trái tim của Niên Tiểu Mộ như muốn nhảy ra khỏi lồng ngực, vừa định mở miệng bảo anh đừng uống lại thấy Phuong Chân Y đang đứng sau lưng đám bốp cho anh...

“Anh Hàn, lực độ này được chưa ạ? Anh có thích không?” Giọng nói nũng nịu của Phuong Chân Y vang lên, thực sự khiến người ta buồn nôn.

Dur Việt Hàn không đẩy cô ta ra, chỉ nhàn nhạt lên tiếng, “Ừm”

Dù cho chỉ có một chữ, nhưng đối với người mà từ trước tới nay vốn lạnh lùng như anh cũng coi như là hiếm có rồi.

Điều này như khuyến khích Phuong Chân Y, bàn tay của cô ta chậm rãi rời khỏi vai anh, trượt dần xuống ngực anh...

Niên Tiểu Mộ thấy cảnh này, tròng mắt lập tức co lại.

Ngực như bị thứ gì đó đè nặng, cứ thấy nghèn nghẹn.

Mắt công cô lo lắng chạy tới, sợ anh bị Phuong Chân Y tính kế.

Hiện tại xem ra, là cô đã xen vào chuyện của người khác rồi.

Niên Tiểu Mộ khẽ cắn môi, vừa định xoay người rời đi liền nghe thấy Phuong Chân Y đột nhiên hét lên một tiếng!

Bạn đang đọc truyện *Quãng Đời Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 83: “Nữ vương” của anh login

Niên Tiểu Mộ theo bản năng ngẩng đầu, liền thấy tay Phuong Chân Y còn chưa đựng đến ngực anh thì cổ tay đã bị anh bắt lấy.

“Anh Hàn, anh khiến người ta đau đấy.” Cặp mắt Phuong Chân Y đóng đưa quyền rũ, nũng nịu oán giận nói.

Thấy anh không vui, cô ta vội vàng rút tay lại, tiếp tục đấm bóp vai anh.

Ánh mắt lại nhìn chăm chăm vào ly rượu vang trên tay anh, thấy anh đưa ly rượu đến bên môi, lập tức lộ ra vẻ chờ mong tha thiết.

Giống như rất sốt ruột, muốn anh uống ngay lập tức.

Niên Tiểu Mộ nhủ mảy.

Cô quen biết Phuong Chân Y không phải một hay hai ngày, về mặt này của cô ta chứng tỏ là có vấn đề.

Ngay tại lúc cô còn đang do dự có nên tiến lên ngăn cản anh không thì Dư Việt Hàn đã hơi ngẩng đầu lên như sắp uống.

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, ngay bây giờ Niên Tiểu Mộ đã quên mất việc chính mình đã nói phải cách xa anh, lao vào trong phòng.

“Rượu này khả năng có vấn đề, không thể uống được!”

“...” Bàn tay bưng ly rượu của Dư Việt Hàn hơi ngừng lại.

Nhìn Niên Tiểu Mộ chạy vào phòng, khoe miệng như có như không nhếch lên, tạo thành một vòng cung.

Anh chậm rãi để ly rượu ra xa môi mình, nhưng mảy nhìn cô, “Hử?”

Biểu tình bình tĩnh, không hề kinh ngạc trước sự xuất hiện của cô.

Phuong Chân Y thì khác, cô ta vốn đã chột dạ, nghe thấy lời cô nói, sắc mặt liền thay đổi.

“Niên Tiểu Mộ, cô nói xằng nói bậy cái gì thế? Tôi biết, trước giờ cô vẫn không ưa tôi, nhưng nói chuyện phải có chứng cứ, cô cố tình gây sự từ chuyện không đâu như vậy, không sợ gặp báo ứng sao?” Phuong Chân Y nói xong, còn cố gắng nặn ra hai giọt nước mắt, giả vờ bị oan ức.

Niên Tiểu Mộ, “...” Đồ bạch liên hoa*!

* Hoa sen trắng, nghĩa bóng dùng để chỉ những cô gái luôn tỏ ra trong sáng, ngây thơ, vô tội.

Cô ta làm hộ lý thì tiếc thật, kỹ thuật diễn tốt như vậy, sao không đi làm diễn viên đi.

Loại diễn viên mà thế giới nọ cô ta một giải Oscar ấy!

Thấy Dư Việt Hàn vẫn không lên tiếng, trái tim của Niên Tiểu Mộ bắt đầu chìm xuống.

Anh không tin cô?

Phuong Chân Y thấy vậy liền cười đắc ý, “Cô không có chứng cứ, đúng không? Xem ra, cô ghen tỵ tôi nên mới cố ý bôi nhọ tôi trước mặt anh Hàn!”

“...”

“Anh Hàn, anh xem cô ta kia...” Phuong Chân Y đang định giả vờ đáng thương tiếp thì Niên Tiểu Mộ đã tiến lên một bước, cầm lấy ly rượu trong tay Dư Việt Hàn, đưa tới trước mặt Phuong Chân Y.

“Muốn chứng cứ sao? Rất đơn giản, chẳng phải cô không thừa nhận rượu này có vấn đề à, nếu thế thì cô uống đi.”

Phuong Chân Y, “...”

Nhìn ly rượu trước mặt, mặt cô ta trắng bệch, ngay cả gờ tay nhận lấy cũng không dám.

“Như thế nào? Không phải cô nói tôi đổ oan cho cô sao? Một ly rượu thôi, cô sợ cái gì?” Niên Tiểu Mộ tới gần cô ta, ngẩng đầu, khí thế mạnh mẽ như một nữ vương!

“...”

“Vừa rồi chẳng phải nói chắc như đinh sao? Sao bây giờ lại sợ rồi? Hay là vì cô biết trong rượu có gì đó nên mới không dám uống?” Niên Tiểu Mộ liên tiếp chất vấn khiến cho Phương Chân Y không thể nói được lời nào, chỉ biết đứng ngây ra ở đó.

Người cô ta dán sát vách tường, vừa ngẩng đầu liền thấy đôi mắt thâm thúy của Dư Việt Hàn, trong lòng hoảng hốt, liền trực tiếp quỳ xuống.

Sau đó bò về phía anh.

“Anh Hàn, tôi thật sự không biết cô ta đang nói gì, chắc chắn là cô ta... Chắc chắn là cô ta muốn hãm hại tôi, nếu không thì sao cô ta có thể biết rõ ràng như vậy...” Phương Chân Y khóc như hoa lê rơi trong mưa, giờ tay bắt lấy ống quần Dư Việt Hàn, giả bộ vô tội đáng yêu.

Vừa ăn cướp vừa la làng!

Niên Tiểu Mộ tức giận đến mức hai mắt sẫm lại, vừa định mở miệng, liền nghe thấy giọng nói lãnh đạm của Dư Việt Hàn, “Uống đi.”

“...” Phương Chân Y sững sốt.

Một giây sau, lại thấy Dư Việt Hàn chuyển chai rượu đỏ đến trước mặt cô ta.

Bạn đang đọc truyện *Quãng Đời Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 84: Dư xấu bụng, vô cùng xấu bụng!

Phương Chân Y nghĩ thế nào cũng không hiểu nổi.

Rõ ràng vừa rồi Dư Việt Hàn không tin Niên Tiểu Mộ, sao thái độ lại bỗng nhiên thay đổi.

Cô ta sững sờ tại chỗ, vẫn không thể tin được.

Niên Tiểu Mộ thấy thế, cầm ly rượu tiến lên phía trước, giơ tới trước mặt Phương Chân Y, “Tôi tốt bụng cho cô uống ly này thôi, chứ nếu uống hết chai kia, tôi sợ cô không chịu nổi.”

“...”

Phương Chân Y nhìn hai người kẻ xướng người hoạ trước mắt, cảm thấy bản thân tựa như một tên hề đang pha trò.

Trong rượu có cái gì, cô ta rõ ràng hơn ai hết.

Hai tay cô ta siết thành nắm đấm, cắn răng, nhìn trừng trừng Niên Tiểu Mộ.

Nếu không phải vì Niên Tiểu Mộ thì anh Hàn cũng sẽ không đuổi cô ta đi và cô ta cũng không cần phải bí quá hóa liều.

Trên thương trường, Dư Việt Hàn nổi tiếng lãnh khốc vô tình.

Đắc tội anh chẳng khác nào tự tìm đường chết.

Phương Chân Y nhìn ánh mắt lạnh lẽo của anh liền biết cô ta không còn sự lựa chọn nào khác. Cô ta run rẩy cầm ly rượu lên, uống một hơi cạn sạch.

Mới một phút đồng hồ trôi qua mà sắc mặt của cô ta đã thay đổi.

Từ trắng bệch chuyển sang ửng hồng, ánh mắt cũng mơ mơ hồ hồ.

“Nóng quá...”

Phương Chân Y kéo cổ áo ra, đi về phía Dư Việt Hàn.

“Anh Hàn, tôi thật sự rất thích anh, anh giúp tôi...”

Mặt cô ta đã chuyển sang màu đỏ sẫm.

Tay còn chưa động đến người Dư Việt Hàn thì trợ lý đã từ bên ngoài đi vào, lôi cô ta ra khỏi phòng...

Niên Tiểu Mộ nhìn theo hướng Phương Chân Y biến mất, miệng nhỏ vẫn còn hơi há ra vì kinh ngạc.

Cô chỉ đoán được Phương Chân Y sẽ bỏ thuốc gì đó, nhưng không ngờ cô ta lại dùng loại thuốc có tác dụng mạnh như vậy.

Quãng đường từ biệt thự nhà họ Dư đến bệnh viện không ngắn chút nào, cô ta ăn đủ rồi!

Chờ Niên Tiểu Mộ lấy lại tinh thần thì phát hiện Dư Việt Hàn đang lười biếng ngồi tựa vào ghế sofa, một tay chống đầu, thích thú nhìn cô chằm chằm.

Cô không hiểu ánh mắt này của anh có ý gì.

Đột nhiên chuông cảnh giác vang lên, lúc này cô mới nhớ tới, vì quá sốt ruột nên cô lao vào phòng mà không gõ cửa.

Khối bằng này tính tình thất thường như vậy, có khi nào sẽ không cảm kích cô mà cho rằng cô phá hủy chuyện tốt của anh không?

Dù sao thì vừa rồi anh có vẻ rất hưởng thụ khi Phương Chân Y đắm bóp cho anh...

Niên Tiểu Mộ nghĩ đi nghĩ lại chỉ thấy bức tức vô cùng, “Cậu chủ, nếu không còn việc gì nữa thì tôi xin phép ra ngoài.”

“Có việc.” Đôi mắt đen của Dư Việt Hàn chột lóe, bỗng dưng mở miệng.

Ánh mắt nhìn cô đan xen vô vàn cảm xúc.

Anh vừa cầm ly rượu vang lên, ngửi một cái là biết rượu này được bỏ thêm gì đó.

Không vạch trần Phương Chân Y là vì muốn nhìn xem rốt cuộc cô ta muốn làm gì.

Có lẽ, còn có thể mượn cơ hội này điều tra ra người đứng đằng sau cô ta...

Nhưng anh thực sự không ngờ đến việc Niên Tiểu Mộ sẽ nhảy ra.

Trong nháy mắt khi thấy cô xoay người, anh gần như theo bản năng đẩy tay Phương Chân Y ra.

Anh không biết là vì sợ cô hiểu lầm hay gì khác.

Tìm anh bức bối mà không rõ vì sao.

Anh nhìn cô mím môi, nhìn cô phồng má, một cái nhăn mày, mỗi một nụ cười đều như đang mê hoặc anh...

“Cậu chủ, sao mặt anh đỏ thế? Có phải anh cảm thấy không khỏe không?” Niên Tiểu Mộ nghe thấy lời anh nói, tiến lên phía trước, ngón tay trắng nõn chỉ vào gương mặt đẹp trai của anh.

Sao cô cứ cảm thấy phản ứng này của anh lại có phần giống phản ứng của Phương Chân Y vừa rồi thế nhỉ.

Nhưng rõ ràng anh không uống rượu.

Niên Tiểu Mộ xoay người nhìn lướt qua phòng ngủ lớn, bất chợt cô ngửi thấy một mùi hương như có như không, cả người đều sững sờ.

“Chẳng lẽ là hương nhang?”

Thần kinh Niên Tiểu Mộ căng thẳng, vừa muốn đi tìm, một cánh tay săn chắc bỗng nhiên ôm lấy eo cô, ôm cô, xoay người ngã xuống sofa.

Một giây sau, môi đã bị người ta chặn lại!

“Ừm...”

Bạn đang đọc truyện *Quãng Đời Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 85: Nên tìm ai phụ trách

Nụ hôn quá bất ngờ khiến Niên Tiểu Mộ ngây ra như phỗng.

Hơi thở mát lạnh của anh lộ ra ham muốn chiếm hữu mạnh mẽ.

Đôi mắt đen sâu thẳm thẳm như muốn hút cả linh hồn người ta vào trong đó!

Nụ hôn này khác xa với hai lần trước, bây giờ, anh là nắm trong tay quyền chủ động.

Hơi thở ngọt ngào của cô khiến sợi dây lí trí của anh đứt phụt một cái...

“Việt... Việt Hàn...” Niên Tiểu Mộ chỉ đỡ dần vài giây liền lấy lại tinh thần, vội vàng nghiêng đầu tránh môi anh, quát to.

Đồ khốn này!

Cô có lòng cứu anh, anh lại nhân cơ hội chiếm tiện nghi của cô.

Niên Tiểu Mộ chửi thề xong liền phát hiện biểu hiện và nét mặt của anh có chút khác thường.

Hơn nữa cặp mắt kia...

Như muốn ăn tươi nuốt sống cô vậy!

Cô thờ hồn hên, chỉ cảm thấy cơ thể cũng bắt đầu nóng lên.

Rất nhanh sau đó, cô phát hiện ra sao lại thế này.

“Dư Việt Hàn, anh tỉnh lại, tỉnh lại cho tôi, hương nhang trong phòng này có vấn đề!”

Cô mới vào phòng không bao lâu mà đã bắt đầu có cảm giác, Dư Việt Hàn lại ở trong phòng lâu như vậy, chẳng lẽ, chẳng lẽ anh...

Xong rồi, Phuong Chân Y đi rồi.

Anh sẽ không bắt cô dập lửa chứ?

Niên Tiểu Mộ nghĩ đến khả năng này, hai mắt lập tức mở to, dùng hết sức bình sinh đẩy anh ra.

Nhưng sức lực của cô trong mắt anh chẳng khác nào gãi ngứa.

Căn bản không có tác dụng.

Cô hạ quyết tâm, há mồm cắn anh!

“A...”

Đau đớn từ môi truyền đến, Dư Việt Hàn nhúm mày, ánh mắt khôi phục lại một chút tỉnh táo.

Anh cúi đầu, nhìn người trong lòng, sau đó rất nhanh liền xoay người ngồi dậy.

Anh giơ tay bóp trán, hít sâu một hơi.

Nhưng vừa hít vào thì ánh mắt lập tức thay đổi.

Hương nhang thật sự có vấn đề!

Niên Tiểu Mộ nhìn ánh mắt anh thay đổi, vội vàng xoay người chạy đến cửa sổ, dùng tốc độ nhanh nhất mở hết tất cả các cửa sổ ra.

Gió lạnh ùa vào giúp người đàn ông ngồi trên sofa bình ổn lại hơi thở.

Cô quay người đi về phía giường, dập hương nhang đi.

Xong xuôi, cô mới phát hiện bản thân đang đứng ở góc trong cùng của căn phòng.

Muốn ra ngoài gọi người thì chắc chắn phải đi qua anh.

Nhưng đáng về vừa rồi của anh...

Đôi con ngươi của Niên Tiểu Mộ xoay chuyển, nhìn chằm chằm vào anh.

“Dư Việt Hàn, anh phải nhận đây, nếu thật sự không được thì phòng tắm ở ngay đây, có điều anh đừng mong là tôi sẽ đỡ anh, tôi cũng chả còn tí sức lực nào cả.”

Cho dù có sức lực thì cô cũng sẽ không lại gần anh lúc này.

Nếu chẳng may bị ăn sạch sành sanh, cô biết tìm ai phụ trách chứ.

“...”

Dư Việt Hàn nghe vậy, ngẩng đầu, liếc cô một cái.

Đôi mắt vẫn sâu thăm thẳm đến dọa người, ngón tay siết lại thành nắm đấm, mu bàn tay nổi đầy gân xanh.

Anh đang phải dựa vào sự tự chủ vô cùng lớn của bản thân để không chế bản năng của thân thể.

Bỗng dưng anh giờ tay cầm lấy ly rượu trên bàn, ném mạnh xuống đất.

Tiếng thủy tinh vỡ khiến Niên Tiểu Mộ hoảng sợ.

Chợt, cô có chút kinh ngạc ngẩng đầu, đừng nói là anh định dùng thủy tinh cắt tay để giữ tỉnh táo nhé?

Trong lòng tự dưng có chút cảm động, sao lại thế nhỉ?

Suy nghĩ này vừa mới hiện lên trong đầu, một giây sau, chỉ thấy quán gia vọt vào phòng.

“Cậu chủ, cậu không sao chứ? Đây là...”

Quán gia nhà họ Dư thật không hổ là quán gia kim bài*, nhìn thoáng qua tình huống trong phòng, lập tức hiểu ra vấn đề, xoay người gọi điện thoại cho bác sĩ gia đình, rồi lấy một túi chườm đá cho Dư Việt Hàn...

*Quán gia kim bài: kim bài= huy chương vàng; ý chỉ quán gia xuất sắc nhất

Niên Tiểu Mộ vẫn sững sờ tại chỗ, miệng hơi há ra.

Vừa rồi anh làm vậy chỉ để tạo tiếng động dẫn quán gia tới?

Cái gì mà cắt tay giữ tỉnh táo, cái gì mà cảm động...

Cô ngẩng đầu, nhìn thấy đôi mắt đen đầy chế nhạo của anh, đột nhiên phát hiện ra chính mình... Lại bị anh chơi một vỏ rồi!

Bạn đang đọc truyện *Quăng Đồi Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 86: Nhịp tim có chút rối loạn

Bác sĩ gia đình đến rất nhanh.

Sau một loạt kiểm tra cùng uống thuốc, tình huống của Dư Việt Hàn mới ổn định lại.

“Anh Hàn, sau khi được hiệu hết thì anh sẽ có cảm giác mệt mỏi và vô lực, anh nên nằm trên giường nghỉ ngơi một ngày. Về cơ bản là sẽ không có chuyện gì nữa.” Bác sĩ đứng dậy, tháo ống nghe ra, cung kính nói.

Nghe vậy, ánh mắt Dư Việt Hàn khẽ nâng lên, nhìn thoáng qua Niên Tiểu Mộ ở trong góc phòng.

“Xem cho cô ấy đi.”

Giọng nói của anh rất nhẹ, giống như gió thoảng qua tai.

Bác sĩ gia đình lại ngây ra vài giây, nghi ngờ có phải mình nghe nhầm hay tai có vấn đề không.

Từ trước tới nay cậu chủ chưa bao giờ quan tâm tới bất cứ người phụ nữ nào...

Hiện tại lại bảo anh ta khám bệnh cho một phụ nữ, xem ra anh rất lo lắng cho người phụ nữ này.

Ánh mắt vị bác sĩ lộ rõ kinh ngạc.

“Tôi không sao, tôi vào phòng muộn.” Niên Tiểu Mộ vừa nhìn thấy bác sĩ đi về phía mình, liền vội mở miệng giải thích.

Nhưng thoáng thấy Dư Việt Hàn nhíu mày cô đành từ bỏ giấy giả, để mặc bác sĩ kiểm tra.

“Cô Niên không sao, chỉ cần uống nhiều nước và nghỉ ngơi một chút là được.”, Bác sĩ gia đình cực kỳ khách khí nói, “Lần này cũng may là phát hiện sớm, đúng lúc mở cửa sổ để thông gió.”

Bác sĩ nói xong liền xoay người thu dọn hòm thuốc.

Thấy Dư Việt Hàn không có dọn dò nào khác, liền xách hòm thuốc rời đi.

Quản gia tiễn bác sĩ ra ngoài.

“Cậu chủ, tôi không quấy rầy anh nghỉ ngơi nữa...” Niên Tiểu Mộ vừa định nói cô cũng ra ngoài, nhưng chưa kịp nói xong liền nghe thấy giọng nói từ tính của anh.

“Cô tính bỏ lại tôi một mình?”

Niên Tiểu Mộ, “...”

Cái gì mà bỏ lại anh một mình chứ?

Nói cứ như thể cô là kẻ bội tình bạc nghĩa không bằng, rõ ràng bọn họ còn chưa xảy ra chuyện gì.

Cho dù có xảy ra chuyện gì thì cũng là cô chịu thiệt!

Niên Tiểu Mộ oán thầm trong lòng xong, ngẩng đầu nhìn sắc mặt trắng bệch của anh, anh suy yếu tựa vào đầu giường, không hiểu sao lại có chút chột dạ.

Nhất là khi nhìn thấy vết thương trên khoe miệng anh...

Trong đầu liền hiện lên lúc bác sĩ hỏi, “Cậu chủ, môi của cậu làm sao vậy?”

“Mèo nuôi trong nhà không ngoan, không cẩn thận bị cắn ấy mà.” Giọng anh rất trầm lại còn khàn khàn, vô cùng quyến rũ.

Lúc anh nói những lời này đôi mắt sâu thẳm còn nhìn cô chằm chằm, không hề chớp mắt.

Lúc ấy mặt cô đỏ bừng vì không dám thở mạnh, sợ bị người phát hiện cô chính là con mèo không ngoan kia!

Lúc nghe thấy bác sĩ hỏi anh có cần tiêm một mũi phòng uốn ván không, cô suýt nữa không nhận được mà vùi đầu vào ghế sofa, giả bộ không nghe thấy gì hết.

Vậy mà anh còn nghiêm trang trả lời một cậu, “Không cần, con mèo này không giống những con mèo khác.”

Lúc ấy, cô căn bản chẳng dám ngẩng đầu nhìn mặt bác sĩ xem anh ta phản ứng thế nào.

Lần đầu tiên trong đời, cô thật sự ước gì mình có một lọ thuốc câm trong tay để Dư Việt Hàn câm luôn cho rồi.

Niên Tiểu Mộ lắc đầu, không muốn để bản thân miên man suy nghĩ nữa, ngẩng đầu, “Bác sĩ bảo anh phải nghỉ ngơi, tôi ở chỗ này sẽ gây ảnh hưởng đến anh.”

“Rót cho tôi ly nước.” Anh lười biếng nâng mắt, nói một câu.

“...” Vậy ra, anh coi câu nói vừa rồi của cô là không khí hả?

Niên Tiểu Mộ khẽ cắn môi, không đi được, chỉ có thể đi rót nước cho anh.

Thấy trên trán anh lấm tấm mồ hôi, theo bản năng lấy khăn lau mồ hôi cho anh, “Anh nóng à? Tôi giúp anh bật điều hòa nhé?”

Cô cách anh rất gần.

Trên người truyền đến hương thơm nhàn nhạt, không ngừng xâm chiếm không khí quanh anh.

Lúc khom lưng lau mồ hôi cho anh, đôi môi anh đào liền bày ra trước mắt...

Dur Việt Hàn nhủ mảy, chỉ cảm thấy tác dụng của thuốc vừa biến mất lại nổi lên.

Nhịp tim có chút rối loạn.

Bạn đang đọc truyện *Quãng Đờì Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 87: Cô đang ra lệnh cho tôi?

“Niên Tiểu Mộ, cách xa tôi một chút.” Giọng nói của anh có chút khàn khàn, rất gọi cảm.

Nghe anh nói thế, Niên Tiểu Mộ ngây ra.

Kính ngạc nhìn anh.

Tính tình người này quả thực không phải chỉ ở mức vui buồn thất thường thông thường!

Niên Tiểu Mộ vút khăn tay vào trong thùng rác, không chỉ không rời đi mà còn cầm điều khiển từ xa mở điều hòa, sau đó vươn tay về phía anh.

“Nâng đầu lên một chút, hạ thấp gối đầu xuống, như vậy ngủ mới thoải mái.”

Cô là hộ lý, bỏ qua thành kiến với Dur Việt Hàn, chăm sóc người bệnh là sở trường của cô.

Thấy anh thất thần, tay cô liền dùng sức, rút chiếc gối ở dưới đầu anh ra.

Bị anh trừng mắt nhìn cũng không sao cả, cô nhún vai.

Cô chính là người như vậy, người khác khách khí với cô, cô cũng sẽ khách khí với họ.

Còn nếu có người cố tình gây sự, cô chỉ có thể càng hung dữ hơn người nọ mà thôi!

“Không phải muốn uống nước à, uống hết nước trong ly đi.” Cô cầm ly nước, đưa tới bên môi anh.

Tình huống hiện tại của anh, uống nhiều nước mới giúp cho thuốc trong người mau bị bài tiết ra ngoài.

“Cô đang ra lệnh cho tôi?” Dur Việt Hàn nhủ mảy, thanh âm trầm xuống.

Anh lớn từng này, lần đầu tiên có người dám ra lệnh cho anh, hơn nữa còn là phụ nữ.

“Bớt kiêu căng đi, sinh bệnh thì phải biết nghe lời, ít nói mới ít chịu khổ.” Niên Tiểu Mộ đưa ly nước tới gần miệng anh, ra vẻ tôi biết hiện tại anh không có sức lực, từng tôi cũng vô dụng.

Dur Việt Hàn, “...”

Được, được lắm, cô tốt nhất nên cầu nguyện, đừng để anh khôi phục quá nhanh!

Đôi mắt đen nhũn lại, chột, nhàn nhạt mở miệng, “Môi tôi bị người ta cắn rách, không tiện uống nước.”

“...”

Có tin là cô sẽ hất cả ly nước này vào mặt anh không?

Niên Tiểu Mộ bị ghen, không nói nên lời.

Trong đầu hiện lên nụ hôn khiến người ta xấu hổ kia, suýt nữa là bọn họ đã...

Đồ lưu manh, anh còn dám nói ra!

Hai má hồng nóng bừng, cô đặt ly nước xuống, trợn mắt nhìn anh, sau đó mới đi tìm ống hút.

Cũng không biết Phương Chân Y tìm được thuốc này ở đâu, tác dụng rất mạnh.

Một hồi lặn qua lộn lại thì tác dụng của thuốc kia mới biến mất, người vẫn luôn mạnh mẽ như Dư Việt Hàn cũng mệt mỏi mà cảm thấy buồn ngủ.

Chậm rãi nhắm hai mắt lại.

“Dư Việt Hàn?”

“Dư Việt Hàn?”

Niên Tiểu Mộ đứng ở bên cạnh giường thử gọi anh hai tiếng.

Thấy anh không có phản ứng, giờ tay quơ quơ trước mắt anh.

Cuối cùng cũng ngủ rồi.

Trái tim lơ lửng của cô rốt cuộc cũng có thể đặt xuống. Cô vui vẻ đứng dậy, xoay người định rời khỏi phòng.

Mới vừa đi tới cửa, lại nghĩ tới cái gì, quay đầu nhìn thoáng qua.

Lúc anh ngủ, khí thế lạnh lùng tôn quý bớt đi không ít, gương mặt đẹp trai, bởi vì suy yếu mà có chút tái nhợt, lại trông dịu dàng hơn rất nhiều.

Nhìn anh như vậy, thật ra cũng không đến nỗi khiến người ta chán ghét.

Cô chẹp chẹp mấy tiếng rồi quay trở lại đắp chăn cho anh.

Kéo rèm xuống, xoay người rời đi.

Mới vừa đi xuống tầng, liền nghe thấy tiếng khóc trong phòng trẻ em.

Cô giật mình, lúc này mới nhớ tới, cô chăm sóc Dư Việt Hàn cả đêm, lại quên mất Tiểu Lục Lục!

Lấy lại tinh thần, vội vàng cất bước đi tới, cẩn thận mở cửa phòng.

Hình như Tiểu Lục Lục vừa mới ngủ dậy, có vẻ như cô bé vẫn còn buồn ngủ, cô bé ngồi trên giường, dùng tay dụi mắt.

Thấy cô đến, cất giọng ngọt ngào làm nũng, “Chị xinh đẹp, bé bé...”

Trái tim Niên Tiểu Mộ mềm nhũn, vội vàng đẩy cửa đi vào, bế cô bé lên, “Trời vừa sáng, còn sớm lắm, em ngủ thêm một lát nhé?”

Tiểu Lục Lục cực kỳ nghe lời nhắm hai mắt lại.

Bàn tay trắng nõn nắm chặt vạt áo của cô, như sợ cô sẽ đi mất.

Bạn đang đọc truyện *Quãng Đời Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 88: Một nhà ba người ra ngoài

Niên Tiểu Mộ cảm nhận được sự bất an của cô bé nên khẽ vỗ lưng, hát một khúc hát ru cho cô bé dễ ngủ.

Chẳng mấy chốc, cô bé đã thiếp đi trong lòng cô.

Nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn xinh đẹp, lúc ngủ cũng trắng trắng tròn tròn.

Lông mi dài giống như hai cây quạt nhỏ, che phủ đôi mắt.

Cô bé đáng yêu như thế, lúc ôm vào ngực, tựa như cục bột nhỏ, mềm mềm.

Có lẽ là vì từ nhỏ đã không có mẹ, Tiểu Lục Lục nhìn thì có vẻ hoạt bát cởi mở nhưng thực chất lại thiếu cảm giác an toàn hơn bất cứ đứa trẻ nào khác.

Nhất là lúc đi ngủ càng thể hiện rõ ràng.

Nhìn dáng vẻ nhu thuận của cô bé, Niên Tiểu Mộ không hiểu sao có chút đau lòng, cũng không biết sao mẹ cô bé có thể bỏ lại một bảo bối đáng yêu như vậy.

Niên Tiểu Mộ cúi đầu, hôn lên gương mặt nhỏ nhắn của cô bé, rồi đặt cô bé lên giường, đắp chăn cho cô bé.

Chờ cô bé ngủ say, mới cất bước rời khỏi.

Trở lại phòng mình, xương cốt toàn thân cô đều rã rời.

Cô ngã vật lên giường, cuộn chặt, chuẩn bị ngủ thẳng căng bất kể trời đất.

Nhưng vừa nhắm mắt lại, trước mắt lại hiện lên khuôn mặt đẹp trai đến yêu nghiệt của Dư Việt Hàn, và cả nụ hôn khiến người ta hít thở không thông kia nữa...

Rất nhanh, cô lại ngồi bật dậy, nâng cánh tay, ngửi ngửi mùi trên người mình.

Là ảo giác của cô sao? Vì sao cô lại cảm thấy trên người mình toàn là mùi của tên khối băng kia chứ?

Nhất định là cô trúng tà rồi!

Niên Tiểu Mộ đá văng chăn ra, từ trên giường bò xuống, cầm một bộ quần áo sạch, vào phòng tắm.

Mở vòi hoa sen, để mặc nước lạnh xối thẳng vào mặt, cuối cùng cũng khiến cho cô tỉnh táo đôi chút.

Cô điều chỉnh vòi tắm, nước ấm lên rất nhanh.

Hơi nóng bốc lên, tràn ngập cả không gian.

Khiến cho bóng dáng cô mờ ảo, lúc ẩn lúc hiện.

Sau đó không lâu, Niên Tiểu Mộ tắt vòi hoa sen, lúc giờ tay lấy khăn tắm, thoáng nhìn qua chính mình trong gương, tay hơi khựng lại.

Đôi mắt sụp xuống, nhìn vết sẹo trên bụng.

Một vết sẹo nằm ngang trên bụng, lớn cỡ một ngón tay, nhìn như vết bỏng.

Tay cô vô thức vuốt ve vết sẹo, nhưng chỉ mấy giây sau, cô lại chẳng để ý đến nó nữa, kéo khăn tắm xuống quấn lấy người.

...

“Cốc cốc...”

Bên tai không ngừng vang lên tiếng gõ cửa, giống như đang gọi hồn vậy.

Đêm qua mãi gần sáng cô mới được ngủ, giờ trong đầu chỉ có mấy chữ: Ngủ cho tới khi thiên hoang địa lão!

Nghe thấy tiếng gõ cửa, cô không chút nghĩ ngợi liền kéo gối, bịt tai, coi như không nghe thấy gì.

Tiếng đập cửa vẫn còn tiếp tục vang lên, rất nhanh liền truyền đến giọng nói của quản gia.

“Niên Tiểu Mộ, cậu chủ cùng Tiểu Lục Lục đều dậy rồi, cô còn ngủ được sao?”

“...”

Ai dậy thì liên quan gì đến cô, ngay cả ông trời có dậy cũng không ngăn được cô đi ngủ.

“Cậu chủ nói, cho cô mười phút, nếu mười phút sau mà cô còn chưa chuẩn bị xong thì cô cứ mặc áo ngủ mà ra ngoài!” Giọng nói nóng nảy của quản gia vang lên.

“...” Không nghe thấy, không nghe thấy tiếng rủa tưng kinh.

Niên Tiểu Mộ cuộn chặt lại, vừa định tiếp tục ngủ, một giây sau, lời quản gia nói lại tự động lặp lại trong đầu.

Thân thể cô cứng đờ, chột ném gối ôm sang bên, xoay người ngồi dậy.

Giờ tay cào cào mái tóc, vẻ mặt như gặp quỷ.

Bò dậy từ trên giường, chạy đến mở cửa phòng.

“Quản gia, ông vừa mới nói cái gì?”

Nhất định là cô còn chưa tỉnh ngủ, Dư Việt Hàn ra ngoài thì gọi cô làm gì.

Quản gia ghét bỏ lườm cái ồ gà trên đầu cô, phụng phịu mở miệng, “Vết thương của cô chủ nhỏ đã tốt hơn nhiều, muốn cùng cậu chủ đến công ty, tất nhiên là cô phải đi theo cô chủ nhỏ rồi.”

Bạn đang đọc truyện *Quãng Đời Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 89: Thích ăn đòn!

Niên Tiểu Mộ, “...”

Trước khi cô tới biệt thự nhà họ Dư phòng vấn, có nghe nói qua Dư Việt Hàn mắc bệnh cuồng con gái.

Cho dù là đi công ty cũng dẫn theo con gái mình đi cùng.

Cô vẫn cho rằng đây chỉ là lời đồn, không ngờ lại là thật.

“Niên Tiểu Mộ, cô còn đứng đây ngăn người à? Cô chỉ còn tám phút thôi đấy.” Quản gia giờ đồng hồ ra, nhìn chăm chăm kim phút nhắc nhở cô.

Niên Tiểu Mộ lấy lại tinh thần, vừa đóng cửa liền lấy tốc độ chóng mặt sửa soạn chính mình.

Đúng giờ liền vọt vào phòng khách.

Ngẩng đầu, liền thấy trợ lý đang báo cáo công việc.

“Cậu chủ, tôi đã dựa theo thủ tục tiến hành khởi tố Phương Chân Y, đây là báo cáo phân tích thành phần thuốc.” Trợ lý đưa văn kiện tới trước mặt Dư Việt Hàn.

“Loại thuốc bị bỏ vào trong rượu và hương nhang là cùng một loại, chỉ có điều, liều lượng thuốc trong hương nhang ít hơn nhiều nên thời gian phát tác chậm hơn. Chúng tôi cũng điều tra ra được ai là người cung cấp thuốc.”

Nghe vậy, Niên Tiểu Mộ theo bản năng nhìn Dư Việt Hàn.

Anh ngồi trên ghế sofa, ánh sáng hắt lên sườn mặt anh, khiến cho gương mặt góc cạnh như được phủ một tầng hào quang, rất mê người.

Khí thế kiêu ngạo tỏa ra từ người anh.

Ngón tay thon dài lật tài liệu, nhìn lướt qua, khoe miệng gọi lên ý cười trào phúng, “Quả nhiên là bà ta.”

Ai?

Niên Tiểu Mộ nghe anh nói mà không hiểu gì cả.

Một giây sau, chỉ thấy Dư Việt Hàn đứng dậy từ trên ghế sofa, quay đầu nhìn về phía cô.

Bốn mắt nhìn nhau, Niên Tiểu Mộ ngừng thở.

Cô đi lên phía trước, “Không phải tôi có ý nghe lén, tôi thấy hai người đang nói chuyện, cho nên...”

Cô xấu hổ sờ sờ cái mũi nhỏ, quay đầu nhìn quanh phòng, “Tiểu Lục Lục đâu?”

Chẳng phải nói muốn cùng nhau ra ngoài sao?

“Chờ cô lâu quá lại ngủ rồi.” Dư Việt Hàn cup mắt, lạnh nhạt mở miệng.

Niên Tiểu Mộ, “...”

“Trước đi với tôi đến một nơi đã.” Dư Việt Hàn dứt tay vào túi quần, cất bước đi ra ngoài.

Ra khỏi biệt thự chính, nhưng không phải rời khỏi nhà họ Dư mà là đi đến biệt thự nhỏ bên cạnh.

Nhìn phương hướng, hình như là nơi ở của Dư Huy Duy và Trình Tú Lộ.

Không đợi Niên Tiểu Mộ suy nghĩ cẩn thận rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì thì bọn họ đã đến cửa biệt thự nhỏ.

Dư Việt Hàn đột nhiên dừng chân, Niên Tiểu Mộ không kịp phản ứng liền đụng đầu vào lưng anh.

“Đau quá!” Niên Tiểu Mộ che lấy mũi mình, theo bản năng đâm lên lưng anh một cái.

Đến khi nhìn thấy đôi mắt lạnh lẽo của anh, cô mới nhận ra, là cô va phải anh vậy mà lại còn đâm anh nữa chứ...

“Niên Tiểu Mộ, cô muốn chết lắm à?” Giọng nói của người đàn ông trầm thấp, giống như truyền tới từ địa ngục.

Niên Tiểu Mộ chỉ cảm thấy một luồng khí lạnh chạy dọc từ lòng bàn chân lên đỉnh đầu.

Cô thốt lên, “Cậu chủ, vừa rồi trên lưng anh có con muỗi.”

“...”

Khóe miệng Dư Việt Hàn giật giật, nheo mắt nhìn cô.

Giống như là đang nghiên cứu, sao cô lại có dũng khí nói ra một lời nói dối vụng về như thế.

Nhưng khi nhìn vào ánh mắt linh động của cô, lại nhìn đôi môi anh đào vì khấn trương mà mím lại...

Anh lại có suy nghĩ không muốn vạch trần cô.

“Cậu, cậu chủ...” Người trong biệt thự nhỏ thấy Dư Việt Hàn đứng ở cửa, khấn trương đến mức ngay cả nói chuyện cũng lắp bắp.

Vội vàng xoay người đi thông báo cho Trình Tú Lộ.

Dư Việt Hàn rời ánh mắt khỏi người cô, cất bước đi vào biệt thự nhỏ.

Bọn họ vừa đến phòng khách, liền thấy Trình Tú Lộ ăn vận xinh đẹp, vội vã từ trong phòng đi ra.

“Việt Hàn, cháu đến thăm thăm sao không báo trước một tiếng, để thím cho người chuẩn bị...”

Trình Tú Lộ còn chưa nói hết, Dư Việt Hàn đã giơ tay ném một phần văn kiện đến trước mặt bà ta!

Bạn đang đọc truyện *Quãng Đời Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 90: Cách suy nghĩ cũng giống nhau

“Đúng là thím cần phải chuẩn bị thật, chuẩn bị phải giải thích với tôi như thế nào.” Dư Việt Hàn xoay người ngồi xuống ghế sofa, vẻ mặt lạnh nhạt, không giận tự uy.

Trình Tú Lộ cúi đầu nhìn văn kiện rơi trên mặt đất, nụ cười trên mặt cứng lại.

Đáy mắt hiện lên vẻ hoảng sợ.

Rất nhanh, lại buộc bản thân tỉnh táo lại.

Bà ta luôn làm việc vô cùng cẩn thận, chuyện kia không thể lộ ra được. Hơn nữa, mỗi lần bà ta gặp mặt Phương Chân Y đều không bị ai phát hiện, vì vậy, nếu có lộ ra, sẽ chẳng thể nghi ngờ bà ta được.

Nhất định là bởi vì chuyện khác.

Trình Tú Lộ một lần nữa nở nụ cười, coi như không có chuyện gì mà nhặt văn kiện lên, “Việt Hàn, chuyện gì lại khiến cho cháu tự mình đến đây...”

Dur Việt Hàn chỉ nhìn bà ta, không nói lời nào.

Không khí trở nên ngưng trọng.

Trình Tú Lộ ý thức được có chút không thích hợp, vội vàng mở vãn kiện trong tay ra nhìn thoáng qua, chỉ liếc mắt một cái, bà ta liền không cười nổi nữa.

Bà ta vội vàng ném mạnh tập vãn kiện kia đi.

“Việt Hàn, đây rõ ràng là vu khống, thím không quen không biết Phuong Chân Y, làm sao có thể cho cô ta thuốc gì đó được!”

Ánh mắt Trình Tú Lộ hoảng hốt, một giây sau, thoáng nhìn qua Niên Tiểu Mộ đứng sau Dur Việt Hàn, mắt nhú lại.

“Có phải là cô không? Niên Tiểu Mộ, cô còn oán hận lần trước tôi dạy bảo cô, cho nên cố ý nói huyền thuyên bên tai Việt Hàn, cố ý đổ tội lên đầu tôi, đúng không?”

“...”

Niên Tiểu Mộ đang suy nghĩ, sao đột nhiên Dur Việt Hàn lại muốn tới biệt thự nhỏ.

Cô vừa mới hiểu ra một chút thì nghe thấy lời này của Trình Tú Lộ, suýt nữa không nhận được mà tặng cho bà ta một ngụm nước bọt!

Định đồ chuyện này lên đầu cô cơ đấy.

Đúng là rần chuột một ổ nên cách suy nghĩ cũng giống hệt nhau.

Niên Tiểu Mộ nhìn thoáng qua Trình Tú Lộ, người đang ra vẻ giận dùm dùm, khom lưng, nhặt tập tài liệu vừa bị bà ta ném xuống đất lên, nhìn lướt qua, khóe miệng gợi lên ý cười trào phúng.

“Mặt trên chỉ nhắc tới Phuong Chân Y, còn có thành phần thuốc và tác dụng, không ai nói đã xảy ra chuyện gì, bà chủ vội vàng phủi sạch quan hệ như vậy, không thấy nhanh tay nhanh chân quá sao?”

Sau chuyện xảy ra đêm qua, Phuong Chân Y vẫn ở trong bệnh viện.

Trong nhà họ Dur, trừ trợ lý bên người Dur Việt Hàn và quản gia thì gần như không ai biết.

Lại càng không ai thông báo chuyện này cho bên biệt thự nhỏ, sao Trình Tú Lộ lại biết chuyện?

Ngoại trừ, bà ta chính là người đưa thuốc cho Phuong Chân Y và đang chờ tin từ cô ta.

Cho nên mới biết nhanh như vậy, biết rõ như vậy. Vì vậy, khi thấy Dur Việt Hàn đến, bà ta liền nghĩ ngay đến việc anh đến để khởi binh vãn tội!

“Tôi...” Trình Tú Lộ biến sắc.

Không nghĩ tới bản thân quá sốt ruột, ngược lại lộ ra chân tướng, lại còn bị Niên Tiểu Mộ tóm được.

Áp úng không giải thích được một câu hợp lý.

“Việt Hàn, từ sau tiệc mừng thọ của bà nội cháu, thím chưa từng bước chân ra cửa biệt thự nữa bước, chuyện này mọi người trong biệt thự đều có thể làm chứng, cháu nhất định phải tin thím...”

“Bà đương nhiên không cần ra khỏi cửa rồi, chỉ cần có tiền, còn sợ không mời được người đến làm việc sao.” Niên Tiểu Mộ khoanh tay trước ngực, hừ lạnh một tiếng.

Giờ thì cô đã hiểu, tại sao bà thím này từ lần đầu thấy cô đã nhìn cô không vừa mắt.

Thì ra là vì cô cản đường Phuong Chân Y.

Nói như vậy, Phuong Chân Y chính là kẻ nằm vùng mà Trình Tú Lộ cài vào bên người Dur Việt Hàn...

Suy nghĩ này vừa lóe lên trong đầu, cô lập tức ngẩng đầu nhìn người đàn ông ngồi trên ghế sofa.

Anh đột nhiên muốn đuổi Phuong Chân Y, là vì nguyên nhân này sao?

Vậy còn cô?

Anh đồng ý để cô ở lại chăm sóc Tiểu Lục Lục, có phải chứng tỏ rằng anh tin tưởng cô?

Như nhận ra được điều gì, Dur Việt Hàn bỗng ngẩng đầu, nhìn về phía cô.

Bạn đang đọc truyện *Quãng Đồi Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 91: Cuồng con gái

Mắt đen sâu thẳm tựa như một hồ sâu khiến người ta nhìn không rõ tâm tư của anh, lại không nhìn được mà đắm chìm trong đó...

“Tôi và Việt Hàn đang nói chuyện, người hộ lý như cô thì lấy tư cách gì mà xen mồm hả?” Trình Tú Lộ nghe cô nói nói như vậy, tức đến nghiêng răng nghiêng lợi, mở miệng quát lớn.

Nghe vậy, ánh mắt Dur Việt Hàn trầm xuống.

Khí thế của anh cũng thay đổi.

Trình Tú Lộ bị anh nhìn bằng ánh mắt như vậy thì sợ hãi vô cùng, bà ta định nói thêm điều gì liền thấy Dur Việt Hàn lấy điện thoại từ trong túi ra, ấn số điện thoại rồi ném nó lên bàn trà.

Ngay sau đó, giọng trợ lý vang lên từ trong điện thoại.

“Cậu chủ, đã điều tra được sao kê của ngân hàng. Trong tháng này, có một tài khoản chuyển một số tiền lớn cho tài khoản của Phương Chân Y. Tôi đã lấy được giấy tờ kiểm chứng.”

Trợ lý còn chưa nói xong, mặt Trình Tú Lộ đã biến thành màu xám trắng.

Dur Việt Hàn chậm rãi đứng lên.

Ngón tay thon dài thông thả ung dung sửa lại áo vest của mình, từ từ đi về phía bà ta.

Khí thế mạnh mẽ, mỗi một bước đi như đang giẫm lên tim bà.

“Phương Chân Y đã bị khởi tố. Nếu bà không chịu nhận tội thì tôi còn có rất nhiều chứng cứ khác cho bà xem. Chỉ có điều, nếu bà phải để tôi làm như vậy thì sẽ có khả năng rất cao là bà sẽ được hưởng đãi ngộ như Phương Chân Y đấy, cùng nhau chịu thảm vận.”

“Bịch!”

Anh còn chưa nói xong, Trình Tú Lộ đã sợ tới mức đầu gối mềm nhũn, ngồi bệt xuống đất.

Hai mắt tròn tròn, mở miệng, lại không nói ra được câu nào.

“Nếu thím bị bệnh, thì cũng không cần làm lụng quá vất vả, ở nhà dưỡng bệnh cho tốt.” Dur Việt Hàn không nhìn bà ta nữa, cài lại cúc áo vest, quay đầu nhìn về phía người giúp việc đứng bên cạnh, “Nói cho mọi người, bà hai muốn tu thân dưỡng tính, trong vòng nửa năm, không được để bà ta bước ra khỏi biệt thự một bước!”

Anh nói xong liền đi qua Trình Tú Lộ, người có khuôn mặt xám như tro tàn, đi về phía Niên Tiểu Mộ.

Lúc cô còn chưa kịp phản ứng, anh nắm tay cô, cất bước rời đi.

Niên Tiểu Mộ bị anh kéo đi, lẳng lặng mà nhìn bàn tay to lớn đang nắm tay mình, trong đầu trống rỗng...

Không chờ cô lấy lại tinh thần, anh đã buông tay ra.

Cô ngẩng đầu, nhận ra họ đã rời khỏi biệt thự nhỏ.

Về mặt của anh lại lạnh nhạt như thường, một tay đút trong túi quần, liếc cô một cái, tiếp tục đi về phía trước.

“...” Niên Tiểu Mộ bĩu môi.

Anh cố ý đưa cô đến đây là bởi vì muốn cô nhìn thấy kết cục của Trình Tú Lộ sao?

Bị giam trong nhà nửa năm, đúng là so với việc giết bà ta thì càng khó chịu hơn.

Trong đầu Niên Tiểu Mộ lại hiện lên nghi ngờ vừa rồi.

Nếu Dư Việt Hàn đã sớm biết Trình Tú Lộ sắp xếp người theo dõi anh từ lâu, thì vì sao anh lại tin tưởng cô?

Anh cho cô chăm sóc Tiểu Lục Lục, thật sự là vì anh tin cô sao?

Niên Tiểu Mộ đang xuất thần liền cảm giác một ánh mắt sắc bén đang nhìn cô chăm chăm.

Cô ngẩng đầu, mới phát hiện cô cách anh khá xa.

Anh đứng từ xa, cặp mắt đen liếc xuống chân cô, ý vị sâu xa nói, “Chân ngắn à?”

Niên Tiểu Mộ, “...”

Khi bọn họ trở lại biệt thự, Tiểu Lục Lục đã tỉnh.

Thân hình nhỏ nhỏ ngồi tựa trên sofa, ôm lấy con heo con nhồi bông mà cô bé thích nhất, ừ ừ rừ rừ nhìn ra cửa.

Vừa nhìn thấy hai người, hai mắt bừng sáng!

Vèo một cái, từ trên sofa trượt xuống dưới, chạy về phía hai người họ.

Dư Việt Hàn vừa nhìn thấy tiểu công chúa của mình, hơi lạnh trên người lập tức biến mất, cung chiêu đang tay ra.

Giây tiếp theo, lại thấy Tiểu Lục Lục lướt qua anh, nhào vào trong lòng ngực Niên Tiểu Mộ.

“Chị xinh đẹp...”

Bạn đang đọc truyện *Quãng Đời Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 92: Sao thế chân ngắn?

Dư Việt Hàn, “...”

Động tác đang tay cứng lại, khuôn mặt tuần tú lập tức bị nhuộm đen.

Kính ngạc quay đầu, nhìn phía sau, Tiểu Lục Lục cực kì vui vẻ cọ cọ ngực Niên Tiểu Mộ, hai cặp mày nhíu lại sắp nối liền thành một đường thẳng đến nơi.

“Khụ khụ!” Anh ho nhẹ hai tiếng.

Đầu nhỏ của Tiểu Lục Lục ngẩng lên, lúc này như mới chú ý tới sự tồn tại của anh, trượt xuống người Niên Tiểu Mộ, cặp chân ngắn lon ton chạy đến trước mặt anh.

“Cha, bé...”

Dư Việt Hàn bế tiểu công chúa của mình lên, véo yêu khuôn mặt bầu bĩnh của cô bé.

Khuôn mặt bị nhuộm đen cũng chậm rãi chuyển sang màu trắng.

Chắc chắn là vừa rồi công chúa nhỏ không nhìn thấy anh nên mới nhào vào lòng Niên Tiểu Mộ.

Tiểu Lục Lục còn nhỏ, nhìn làm người cũng rất bình thường.

“Cậu chủ, đã chuẩn bị xong xe rồi ạ, bây giờ tới công ty chứ ạ?” Quản gia bước nhanh tới, cung kính hỏi.

Nghe vậy, Dư Việt Hàn nhướng mày liếc mắt nhìn Niên Tiểu Mộ một cái, “Cả cô đi cùng nữa.”

Sau đó, ôm Tiểu Lục Lục rời khỏi phòng khách.

Xe rất lớn và vô cùng xa hoa.

Trong xe còn có bàn công tác nhỏ và đệm mềm để nghỉ ngơi.

Dư Việt Hàn vừa lên xe liền bắt đầu xử lý công việc.

Tiểu Lục Lục ngồi ở trong lòng anh, ngoan ngoãn ghé vào ngực anh, chơi với chú heo nhỏ của mình.

“Thiếu gia, hội nghị hội đồng quản trị ngày hôm nay sẽ bàn về dự án khai phá mới, và báo cáo mới nhất về tình hình phát triển của các chi nhánh và công ty con ở châu Âu...” Trợ lý cầm một xấp tài liệu, bắt đầu báo cáo.

Đây là hành trình một ngày của Dư Việt Hàn, lịch trình vô cùng dày đặc.

Nghe xong báo cáo, lại nhận thêm một số cuộc gọi đến từ các đối tác.

Chẳng mấy chốc, Tiểu Lục Lục bắt đầu mệt mỏi, tựa vào lòng anh mà ngủ thiếp đi.

Hình như cô bé không thích bị tiếng điện thoại làm âm ỉ, đầu nhỏ cứ cọ ngực anh.

Dư Việt Hàn cúi xuống nhìn cô bé một cái, vội vàng nói xin lỗi với người vừa gọi đến rồi không chút do dự cúp máy.

Đưa điện thoại di động cho trợ lý.

Niên Tiểu Mộ ngồi sát cửa, thấy cảnh này, không khỏi kinh ngạc.

Xem ra lời đồn không đúng sự thật.

Anh đâu phải là cuồng con gái, phải nói là cưng chiều con gái đến trình độ tẩu hỏa nhập ma luôn ấy chứ.

Lúc đầu cô còn tưởng rằng Dư Việt Hàn bảo cô đi cùng là định sai cô việc này việc kia, nhưng giờ xem ra, cô lại thành “đồ thừa” rồi.

“Két.” Xe dừng lại.

Niên Tiểu Mộ quay đầu nhìn ra ngoài cửa sổ, một tòa cao ốc chọc trời xuất hiện trước mắt, logo tập đoàn vô cùng bắt mắt. Nhìn tòa nhà chọc trời này mọi người có thể hiểu được phần nào để chế Dư thị lớn mạnh và bề thế như thế nào.

Cửa xe mở ra.

Dư Việt Hàn ôm Tiểu Lục Lục xuống xe trước tiên.

Một cánh tay liền dễ dàng bế lấy Tiểu Lục Lục, cánh tay vững chắc khiến cô bé vẫn ngủ ngon lành trong lòng anh.

Niên Tiểu Mộ ngồi ở tận cùng bên trong nên cô là người xuống xe cuối cùng.

Mới vừa đứng vững, còn chưa kịp ngẩng đầu, liền nghe thấy tiếng đồng thanh chào hỏi.

“Anh Hàn...”

Cô đột nhiên ngẩng đầu, nhìn anh ôm Tiểu Lục Lục đi vào cổng tập đoàn.

Thân hình cao lớn, khí chất cao quý như được tắm dưới ánh mặt trời.

Bộ vest màu đen càng tôn lên vẻ ngạo nghễ và thần bí của anh, anh như vị chúa tể của vạn vật.

Anh thân nhiên đi về phía trước, mọi người cất bước theo sau...

Bỗng dưng, anh đột nhiên dừng lại.

Không chỉ người đi theo anh mà ngay cả Niên Tiểu Mộ cũng ngừng thở theo bước chân của anh.

“Anh Hàn, có chuyện gì sao ạ?” Một vị giám đốc bộ phận nào đó đi bên cạnh Dư Việt Hàn, cung kính hỏi.

Ánh mắt của Dư Việt Hàn xẹt qua người đó, nhìn về phía Niên Tiểu Mộ, người vẫn còn sững sờ ở trước cửa xe.

“Sao thế chân ngán?”

Niên Tiểu Mộ, “...”!

Sĩ khả sát bất khả nhục! (*)

*: Quân tử thà chết chứ không chịu nhục/ kẻ sĩ có thể chết chứ không chịu điều làm gì ô danh.

Ngày hôm nay, đây đã là lần thứ hai anh gọi cô là chân ngắn rồi.

Niên Tiểu Mộ vừa định xông lên liều mạng với anh thì phát hiện ánh mắt của mọi người đều theo câu nói kia của Dư Việt Hàn mà đồng loạt nhìn về phía cô.

Bạn đang đọc truyện *Quãng Đời Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 93: Đẹp trai quá là phạm quy đấy!

Họ không nhìn mặt cô mà nhìn chân cô.

Niên Tiểu Mộ cứng đờ cả người, chột, thẳng lưng ưỡn ngực.

Ai bảo cô chân ngắn hả? Chân cô vừa dài vừa nhỏ, vô cùng cân xứng với cơ thể nhẹ, có thể nói là người gặp người thích, hoa gặp hoa nở, chỉ có mình Dư Việt Hàn mới bảo cô chân ngắn thôi!

Cô ngẩng đầu ưỡn ngực, đường cong hoàn hảo, chỗ cần nhô ra thì nhô ra, chỗ cần thụt vào thì thụt vào, kết hợp với khuôn mặt tuyệt mỹ, cho dù cô không trang điểm kỹ càng thì vẫn đủ hấp dẫn ánh mắt của mọi người.

Rất nhanh, tất cả ánh mắt của mọi người đều thay đổi.

Trong mắt của họ là sự tán thưởng và bị choáng ngợp...

Niên Tiểu Mộ ngẩng đầu, khoanh tay trước ngực, khiêu khích nhìn về phía Dư Việt Hàn.

Mắt của quần chúng nhân dân sáng như tuyết nhé, cô không phải chân ngắn như anh nói đâu.

Dư Việt Hàn đứng trước cửa, khuôn mặt tuấn mỹ không để lộ chút cảm xúc nào.

Đôi mắt đen và sâu nhìn người phụ nữ đứng trước cửa xe, đang cố gắng trưng bày ra dáng vẻ đẹp nhất của mình chỉ vì một câu nói của anh. Dư Việt Hàn nhìn cô mà khóe môi cong lên một chút, ý cười rất khó bị người khác phát hiện.

Giây tiếp theo, nhìn ánh mắt của mấy người đàn ông đều tràn ngập tán thưởng và mê say, ánh mắt của Dư Việt Hàn nhanh chóng lạnh đi.

Anh lạnh lùng mở miệng, “Còn không tới đây?”

“...”

Dù sao cô cũng chứng minh được điều anh nói là sai nên cô không so đo với anh nữa, vội vàng bước nhanh về phía anh.

“Được rồi, có thể đi vào...”

Niên Tiểu Mộ mới vừa mở miệng, Dư Việt Hàn không chỉ không đi, ngược lại hơi cúi đầu, rũ mắt xuống nhìn cô.

Niên Tiểu Mộ nếu đứng trong một đám phụ nữ thì vẫn được tính là cao gầy, nhưng đứng ở bên anh lại chỉ tới ngực anh, cô phải ngẩng đầu mới nhìn thấy mặt anh.

Ước gì hôm nay cô đi giày cao gót!

Chỉ cần so khí thế là cô thua rồi.

Trong khi Niên Tiểu Mộ sững sờ thì giọng nói mát lạnh của anh đã vang lên ở bên tai, “Nếu không muốn bị gọi là chân ngắn thì theo sát tôi.”

Giọng nói của anh nghe rất êm tai, mà khoảng cách của hai người rất gần, cô thậm chí còn ngửi được mùi bạc hà thoang thoảng trên người anh.

Khuôn mặt tuần tú hại nước hại dân này khi nhìn gần thì lực sát thương càng lớn hơn.

Đến khi Niên Tiểu Mộ lấy lại tinh thần thì anh đã đứng thẳng lại, cười như không cười.

Cô muốn nói gì nhưng đã bỏ lỡ tiên cơ rồi.

A a a... đẹp trai quá là phạm quy đấy!

Mọi người ở xung quanh không nghe thấy hai người nói gì, cái mà họ thấy chỉ là vị sếp tổng nổi tiếng không gần nữ sắc nay lại đột nhiên chủ động nói chuyện với một người phụ nữ, thực sự khiến họ khiếp sợ đến suýt rớt mất cảm.

Dư Việt Hàn đem phản ứng của mọi người đều thu vào trong mắt, khí thế lạnh như băng cũng hòa tan không ít.

Anh hài lòng híp mắt lại, xoay người đi vào trong.

Niên Tiểu Mộ vì bảo vệ tôn nghiêm của mình, nhắm mắt đi theo phía sau anh, dù có bị đánh chết cô cũng sẽ không ở xa anh hơn một mét.

Thực sự ước gì có thể giẫm luôn gót chân anh để cho anh biết chân cô dài như thế nào!

Cô không hề hay biết, những người đi ở phía sau họ nhìn cô bằng ánh mắt như thế nào, cô là người phụ nữ đầu tiên tiếp xúc với sếp họ mà vẫn còn sống, thực sự là lung lay trong gió...

Văn phòng của tổng giám đốc.

Dư Việt Hàn đưa Tiểu Lục Lục tới phòng nghỉ của mình rồi nhanh chóng đi họp.

Trong phòng, chỉ còn lại Niên Tiểu Mộ.

Cô không nhịn được ngẩng đầu đánh giá phòng nghỉ của anh một chút.

Màu chủ đạo là màu trắng, nhìn thật gọn gàng và sạch sẽ.

Chỉ có điều, ở đầu giường có không ít món đồ chơi đáng yêu, hơn nữa còn là màu hồng phấn.

Xem ra, anh thật sự thường xuyên đưa Tiểu Lục Lục đến phòng làm việc của mình.

Bụng Niên Tiểu Mộ kêu một tiếng, lúc này mới nhớ tới, bây giờ là giữa trưa rồi mà cô còn chưa ăn cơm.

Xem bộ dáng Tiểu Lục Lục, chắc cô bé cũng sắp đói rồi.

Phải chuẩn bị đồ ăn cho cô bé.

Niên Tiểu Mộ lấy điện thoại ở trong túi ra, đang nghĩ tới việc có nên gọi cơm hộp hay không, thì nhìn thấy trợ lý của Dư Việt Hàn xách hai túi đồ từ ngoài cửa đi đến.

Niên Tiểu Mộ ngẩn ra, “Đây là...”

“Cậu chủ bảo tôi chuẩn bị ít nguyên liệu nấu ăn cho cô, anh ấy bảo, bữa cơm trưa nay của anh ấy và cô chủ nhỏ liền nhờ cả vào cô.”

Bạn đang đọc truyện *Quăng Đồi Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 94: Tuyệt đối không chịu thua

Niên Tiểu Mộ, “...”

Trợ lý nói xong liền xách nguyên liệu nấu ăn vào phòng bếp.

Phòng bếp nhỏ rất sạch sẽ và có đầy đủ mọi thứ.

Thực sự muốn cô nấu cơm...

“Nếu cô còn có yêu cầu gì thì có thể nói cho tôi.” Trợ lý bỏ đồ xuống, quay người, khách sáo nói.

“...” Khóe miệng Niên Tiểu Mộ giật giật.

Cô yêu cầu một người đầu bếp, có được không?

“Chuyện này, cậu chủ nhà anh có hiểu lắm gì hay không chứ tôi không...”

“Cô Niên, cậu chủ nói, bữa cơm này liên quan mật thiết đến việc tăng lương gấp ba vào cuối tháng của cô.” Niên Tiểu Mộ vừa định nói mình không biết nấu nướng thì trợ lý liền dùng lời cắt ngang lời cô.

Nghe vậy, lời nói đến bên miệng của Niên Tiểu Mộ lập tức bị nuốt vào trong.

Cô cười còn khó nhìn hơn cả khóc, cắn răng nói, “Được, tôi làm, lập tức làm ngay!”

Lúc này, trợ lý mới yên tâm rời khỏi phòng bếp.

Sau khi trợ lý đi khỏi, Niên Tiểu Mộ lập tức xì xuống.

Cô nhìn đồng nguyên liệu nấu ăn trước mắt, đắm chìm trong nỗi buồn phiền khổng lồ.

Cô có thể nói rằng thứ kĩ năng duy nhất mà cô không có được là nấu ăn không?

Nhưng việc này liên quan đến chuyện lương thưởng của cô cuối tháng, đừng nói là bảo cô nấu, bảo cô hô biến ra một bàn đồ ăn cho Dư Việt Hàn cô cũng sẽ làm ấy chứ.

Làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ?

Có rồi, cô gọi cơm hộp rồi đồ đồ ăn ra đĩa của mình.

Sao cô lại nhanh trí như thế nhỉ?

Niên Tiểu Mộ ra khỏi phòng bếp, vừa muốn cầm điện thoại lên liếc mắt thấy trợ lý đang đứng ở cửa, anh ta trông không khác gì một ông thần giữ cửa vậy.

Niên Tiểu Mộ cứng người lại.

Không chờ cô mở miệng hỏi, trợ lý đã có lòng tốt nhắc nhở.

“Cậu chủ bảo tôi ở đây giám sát cô, đến khi cô nấu xong thì thôi.”

“...” Kế hoạch cơm hộp tan biến!

Tìm Niên Tiểu Mộ nhồi lên, ném mạnh điện thoại vào trong túi xách, âm thầm lấy kim đâm hình nhân Dư Việt Hàn trong đầu.

Cô là hộ lý chứ có phải người giúp việc đâu mà phải nấu cơm cho anh chứ?

Nhưng mà nghĩ đến khoản tiền thưởng lớn sắp tới tay...

Không được, người coi tiền như mạng sống giống cô không thể nào thua trước việc này được!

Niên Tiểu Mộ hít sâu một hơi, một lần nữa lại đi vào phòng bếp.

Rất nhanh, trong phòng bếp phát ra âm thanh bùm bùm...

...

Trong phòng hội nghị.

Lần đầu tiên trong cuộc đời, Dư Việt Hàn đang họp được nửa chừng thì bắt đầu thất thần.

Anh đã cúi đầu xem đồng hồ không biết bao nhiêu lần.

Anh liên tục cúi đầu xem đồng hồ của mình.

Đã gần đến thời gian ăn trưa rồi, cô nấu xong chưa?

Rõ ràng là đã ăn hết sơn hào hải vị mà giờ anh lại có cảm giác mong chờ với việc ăn cơm.

Hoặc là có thể nói, anh rất chờ mong xem cô có thể cho anh “kinh hỷ” gì nữa không.

Trước mắt lại hiện lên hình ảnh cô chỉ vào chiếc kẹp tóc có đính kim cương, nói chắc như đinh đóng cột là viên kim cương được đính trên kẹp tóc là giả.

Còn có, trong bữa tiệc lần trước, cô ngồi ở trước đàn dương cầm, bàn tay trắng nõn lướt trên phím đàn, một khúc nhạc đủ khiếp sợ mọi người, một điệu nhảy khiến mọi người thần thờ...

“... Anh Hàn? Anh Hàn?” Vị giám đốc đang báo cáo gọi Dur Việt Hàn mấy câu mà anh không hề phản ứng.

Anh ta trọn tròn mắt!

Chẳng lẽ trời sắp đổ mưa máu sao?

Boss chưa bao giờ thất thần trong khi đang họp cả.

“...” Dur Việt Hàn nhận ra bản thân đang thất thần ngay sau đó, anh cau mày lại.

Anh nhìn lướt qua nhóm cấp dưới rồi đứng dậy.

“Hội nghị hôm nay tạm dừng ở đây, tan họp!”

Trong khi mọi người còn đang ngây ra thì Dur Việt Hàn đã rời khỏi phòng họp.

Thân hình khôi ngô đi thẳng ra ngoài mà không hề dừng lại, anh đi về hướng văn phòng của mình.

“Anh Hàn, đây là bản tóm tắt nội dung hội nghị, và một số văn kiện cần anh ký ngay ạ...” Thư ký hội nghị ôm một xấp văn kiện vội vàng đuổi theo.

Dur Việt Hàn dừng bước, cầm lấy văn kiện, nhìn lướt qua rồi ký tên.

Anh trả lại văn kiện cho thư ký rồi giờ tay đẩy cửa phòng.

Bạn đang đọc truyện *Quãng Đời Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 95: Giỏi thật!

Văn phòng rộng lớn vẫn yên tĩnh như ngày thường.

Anh hơi nhíu mày lại, có mùi khét quanh quẩn quanh phòng.

Dur Việt Hàn cởi áo vest, tùy ý ném lên sofa, đi thẳng vào phòng nghỉ.

Không chờ anh đi đến phòng nghỉ, liền thấy trợ lý mang về mặt rồi rầm đứng ở cửa, thấy anh, trợ lý há miệng như muốn nói cái gì đó nhưng lại không nói nên lời, sắc mặt trắng hơn thường ngày.

“Sao thế?” Dur Việt Hàn nhíu mày, môi mòng hé mở.

Trợ lý vừa muốn trả lời, Niên Tiểu Mộ đã cầm muống từ trong phòng bếp chạy ra.

Thấy Dur Việt Hàn, khúc môi lập tức cong lên.

“Anh họp xong rồi à? Anh đi rửa tay đi rồi ăn cơm!”

“...” Dur Việt Hàn nhìn chằm chằm khuôn mặt ửng hồng của cô mà hai mắt híp lại.

“Cậu chủ à, cậu...” Trợ lý muốn nói cái gì nhưng anh đã nhanh chóng bước vào phòng nghỉ.

Đi về phía bàn ăn.

Trên bàn, là chiến lợi phẩm mà Niên Tiểu Mộ đạt được sau hai giờ chiến đấu hăng hái.

“Tránh đường, tránh đường, canh nóng đây!” Dur Việt Hàn vừa bước vào, còn chưa kịp món nào với món nào thì thấy cô bung một bát canh nóng từ

phòng bếp đi ra.

Cô lướt qua người anh, đặt bát canh đó lên bàn.

Cô thở dài nhẹ nhõm, tháo tạp dề trên người xuống, hưng phấn phát phát.

“Đại công cáo thành!”

Dur Việt Hàn, “...”

Lúc trước, cô làm biết bao nhiêu chuyện khiến người khác khó tin mà không thấy cô biểu lộ vui sướng như bây giờ.

Chỉ nấu một bữa cơm thì kích động như thế có hơi quá không?

Thấy bộ dáng này của cô, nỗi mong chờ của anh lại lớn hơn mấy phần, anh tiến về phía bàn ăn để kiểm tra thành quả của cô.

Nhưng mới liếc mắt một cái, sắc mặt anh trở nên kì quái.

“Đây là cái gì?” Dur Việt Hàn chỉ vào một cái đĩa đen sì sì trên bàn ăn rồi hỏi.

Niên Tiểu Mộ hít thở, liếc mắt một cái rồi nói, “Đây là cá chiên, tôi cũng đã ướp gia vị khử mùi tanh của nó nhưng bởi vì để lửa hơi lớn nên bị cháy một ít.”

“...” Cháy đến chẳng còn nhìn thấy hình dạng ban đầu của con cá mà còn bảo một ít ư?

Mày Dur Việt Hàn nhăn lại, anh chọt chỉ vào một cái đĩa màu đỏ rực.

“Đây lại là món gì?”

“Sườn sốt chua ngọt, lần đầu tiên tôi làm món này, tôi có tra công thức, chỉ tiếc là hình như tôi cho hơi nhiều sốt cà chua một chút...” Lời nói của Niên Tiểu Mộ đã bị người nào đó tự động che chắn.

Cô không phải cho hơi nhiều một chút mà rõ ràng là đồ nguyên chai sốt cà chua vào ấy chứ.

Dur Việt Hàn đã từ bỏ dò hỏi, đảo mắt nhìn các món trên bàn.

Ngay cả đĩa rau, đĩa thức ăn duy nhất còn nhìn ra được là cái gì, cũng vì nấu quá lâu mà từ màu xanh biến thành màu vàng úa.

“Cô tính để tôi ăn mấy thứ này?” Mắt Dur Việt Hàn sẫm lại, mặt trầm xuống.

Anh ta chờ mong một bữa tiệc có sắc hương vị đều đủ, có thể ăn uống no say, vậy mà nhận được là cháy đen, quá lửa, thừa gia vị.

Niên Tiểu Mộ nghe anh nói liền vội vàng nói, “Anh đừng thế, có khi mấy món này trông không đẹp mắt nhưng hương vị không tồi thì sao?”

“Cô ăn thử chưa?” Dur Việt Hàn nhướng mày hỏi.

“...” Chưa.

“Cho nên cô muốn tôi làm con chuột bạch thí nghiệm cho cô à?” Giọng nói của Dur Việt Hàn lạnh căm căm, cặp mắt đen như mực nhìn cô chằm chằm, cứ như là cô mà gạt đầu thì anh vịn gậy cổ cô ngay.

Trong khi hai người đang giằng co, thân hình nhỏ nhỏ vừa tỉnh ngủ, loạng choạng đi về phía hai người.

Thấy trên bàn có đồ ăn, kiễng chân, tay nhỏ lấy một miếng trứng cho vào miệng.

Bạn đang đọc truyện *Quãng Đời Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 96: Thiên tài cũng có điểm yếu

“Tiểu Lục Lục...” Niên Tiểu Mộ vừa định nhắc nhở cô bé còn chưa rửa tay, giây tiếp theo đã thấy khuôn mặt tròn tròn tinh xảo của cô bé nhăn lại.

Cái miệng nhỏ lộ vẻ muốn nuốt cũng không được mà muốn nhả ra cũng không xong.

Niên Tiểu Mộ giật nảy cả mình, cô vội vàng cầm đũa, ăn thử một miếng món trứng xào của mình.

Mới vừa cho vào miệng, cả khuôn mặt đều nhăn lại.

Cô vội vàng đưa tay ôm Tiểu Lục Lục vào trong lòng, “Mau nhè ra, đừng ăn nó.”

Tiểu Lục Lục rất ngoan, há miệng, nhả miếng trứng gà ra.

Khuôn mặt nhỏ vì chịu đựng này giờ mà đỏ bừng lên, tui thân cọ cọ ngực cô.

Niên Tiểu Mộ ôm lấy cô bé, nhanh chóng rót một cốc nước.

“Đây là lần thứ mấy cô nấu ăn?” Dư Việt Hàn cầm đũa, gắp gắp mấy cái lên đĩa trứng xào rồi gắp ra một mảnh vỏ trứng, biểu tình trên mặt anh lúc này thật sự là không thể dùng từ ngữ để hình dung được.

Niên Tiểu Mộ quay đầu nhìn thoáng qua Tiểu Lục Lục, cô bé ôm ly nước trong tay, trốn vào một góc cách bàn ăn xa nhất có thể. Cô giờ một ngón tay lên.

“Lần đầu tiên.”

“...”

“Tôi thực sự không biết nấu ăn, là anh cứ bắt tôi làm đây chứ.”

Cô là vì tiền thương nên mới thử làm một thứ mình chưa làm bao giờ.

Kết quả đã chứng minh thiên tài cũng có điểm yếu.

Giống như nấu nướng.

Dư Việt Hàn nhìn về mặt chột dạ của cô, nghe thấy cô nói đây là lần đầu tiên nấu cơm thì khuôn mặt âm trầm mới dịu đi một chút.

Anh lại quay lại nhìn bàn ăn một lần nữa.

Lần đầu tiên cô...

Ánh mắt anh lóe lên một tia khác thường, anh cầm đũa, gắp một miếng rau nhìn ra hình ra dáng nhất bỏ vào miệng.

Chỉ cắn một miếng mà anh đã nhú mày lại.

Niên Tiểu Mộ vừa hồi hộp vừa sốt ruột hỏi, “Thế nào?”

“...” Chẳng ra gì cả, không có vị gì cả, cô nói thử xem?

Dư Việt Hàn đưa đũa sang món ăn bên cạnh, thử một miếng sườn sốt chua ngọt.

Quá ngọt, ngọt đến mức khủng khiếp, đã thế lại còn có mùi sườn bị khét nữa chứ.

Anh sắp không giữ được vẻ mặt bình tĩnh nữa rồi.

Đến khi nếm thử tất cả các món ăn trên bàn, khuôn mặt bình tĩnh thản nhiên, nét chờ mong trong đôi mắt hoàn toàn biến mất.

Dư Việt Hàn đặt đũa xuống, ním môi lại.

Khê, khét, mặn, cay, không mùi vị... là tất cả những gì mà anh có thể cảm nhận.

Đó là anh còn chưa tính đến việc cô chiên cá mà chưa xử lý nội tạng, cô nấu kiểu gì vậy?

Khóe miệng Dư Việt Hàn giật giật.

“Cha ơi, cha có muốn uống nước không ạ?” Tiểu Lục Lục ôm ly nước của mình, vẻ mặt đồng tình chạy về phía anh.

Cô bé đặt ly nước ở trên bàn lại vội vàng chạy đi.

Không dám xem mấy món ăn trên bàn dù chỉ là một cái liếc mắt...

Dur Việt Hàn cầm ly nước lên uống một ngụm.

Cố gắng lắm anh mới đè nén cảm xúc muốn bóp chết Niên Tiểu Mộ xuống đáy lòng.

Bỗng nhớ đồ các món ăn trên bàn đều có mùi khét, nhớ tới điều gì đó, anh đặt ly nước xuống, đi vào phòng bếp.

Mới vừa đi tới cửa phòng bếp đã ngửi thấy mùi khét lẹt.

Anh ngẩng đầu lên đã thấy phòng bếp của mình thay đổi hoàn toàn, không biết có phải mình đã bị ảo giác không nữa.

Anh lùi ra sau, đứng ở ngoài cửa vài giây, lại đi vào lần nữa.

Đáy nồi đen xì, còn mấy mảnh cháy đen, không rõ là cái gì.

“Khụ khụ!” Đưa lên mũi ngửi một chút, anh bị sặc ho mấy tiếng.

Giỏi lắm, cái nồi này hỏng rồi.

Không chỉ cái nồi này, mà cả phòng bếp của anh như vừa trải qua một vụ tai nạn khủng khiếp, ánh mắt đảo qua tới đâu, đều thấy hồng hồng và hồng, giờ chỉ có thứ anh không thể tưởng tượng ra chứ không có thứ cô không làm hỏng được.

Rốt cuộc thì cô đã làm gì chứ?

Niên Tiểu Mộ theo anh vào bếp, vừa nhìn thấy mặt anh đen như đáy nồi thế kia, thần kinh căng thẳng, “Hay là chúng ta đi ra ngoài ăn?”

Việc quan trọng nhất bây giờ là khiến anh rời khỏi đây.

Có thể thì cô mới giữ được mạng của cô được.

Dur Việt Hàn chậm rãi xoay người, đôi mắt đen bình tĩnh nhìn cô.

Thật lâu sau, mới sâu kín mở miệng, “Được, cô mời.”

“...”

“Còn cả phí sửa chữa phòng bếp sẽ trích ra từ tiền lương và thưởng của cô.”

Bạn đang đọc truyện *Quãng Đời Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 97: Có chuyện để buồn

Niên Tiểu Mộ: “...”

Bây giờ cô không muốn ăn cơm, cô muốn ôm lấy anh đồng quy vu tận!

“Có ý kiến?” Dur Việt Hàn liếc khuôn mặt nhỏ lộ rõ không cam lòng của cô, nhướn mày hỏi.

“Tôi nói tôi không biết nấu ăn, là anh cứ bắt tôi phải nấu, cho nên hậu quả anh phải tự chịu!” Niên Tiểu Mộ lấy hết can đảm, biện luận theo lý lẽ.

Chuyện tiền bạc không thể nhân nhượng được.

Hai người phải nói chuyện bằng lý lẽ, cái gì cũng phải đúng lý hợp tình mới được chứ!

“Tôi nhớ lần trước tôi bảo cô đánh đàn dương cầm cô nói cô không biết đánh.” Dur Việt Hàn đi đến trước mặt cô, cúi xuống nhìn cô, “Lúc tôi bảo cô khiêu vũ cùng tôi, cô cũng bảo không biết khiêu vũ.”

Niên Tiểu Mộ mờ mịt chớp mắt, “Chuyện này cùng nấu ăn có quan hệ gì sao?”

“Nó chứng tỏ rằng những lời cô nói ra thì không thể tin được.” Dur Việt Hàn chậm rãi đưa ra kết luận.

“...” Anh nói rất có đạo lý, cô không biết phải phản bác như thế nào.

Vì vậy anh không tin cô nên mới bắt cô phải nấu ăn.

Cô phá hỏng phòng bếp của anh thì cô phải đền, là hợp tình hợp lý?

Sao cô có cảm giác như không đứng chỗ nào nhỉ...”

Không chờ Niên Tiểu Mộ suy nghĩ cẩn thận, thân hình cao lớn của anh đã lướt qua cô, ra khỏi phòng bếp, ra ngoài, vẫy tay với Tiểu Lục Lục.

“Chị xinh đẹp muốn mời con ăn cơm, con có đi không?”

“Có ạ!” Tiểu Lục Lục vừa nghe thấy không cần phải ăn món ăn ở trên bàn, khuôn mặt nhỏ sáng bừng lên, lon ta lon ton chạy ra khỏi góc phòng, nhào vào lòng anh.

Rất nhanh, hai cha con thành một mặt trận thống nhất, nắm tay nhau rời khỏi phòng nghỉ.

Niên Tiểu Mộ đứng sững sờ tại chỗ, nghĩ mãi cũng không ra, cô đồng ý mời anh ăn lúc nào chứ?

Chẳng phải hai người đang tranh luận sao?

“Dư Việt Hàn, anh nói không đúng, tôi là hộ lý của Tiểu Lục Lục chứ không phải người giúp việc, việc nấu cơm vốn dĩ đã không phải là việc của tôi rồi...” Niên Tiểu Mộ lấy lại tinh thần, vội vàng đuổi theo.

Mới vừa đi ra phòng nghỉ, đã nhìn thấy trợ lý đẩy cửa từ bên ngoài đi vào.

“Thiếu gia, giám đốc Văn đã trở lại, đang đợi anh ở bên ngoài.” Trợ lý nói xong, thì nhìn thấy bóng dáng xinh đẹp từ ngoài cửa bước vào.

Người đến là một phụ nữ xinh đẹp, trang điểm nhẹ nhàng và hết sức tự nhiên, khiến người nhìn vào lại cứ ngỡ như là không trang điểm.

Cô ta mặc một bộ váy công sở màu đen trắng, phác họa rõ nét đường cong cơ thể, đồng thời, để lộ ra phong thái tự tin của một phụ nữ có sự nghiệp thành công.

Chỉ có điều, hình như cô ta đang lo lắng điều gì đó, vì điều đó thể hiện trên nét mặt của cô ta.

Cô ta thấy Dư Việt Hàn liền lướt qua người trợ lý, đi đến trước mặt anh, “Việt Hàn, tôi nghe nói anh không khỏe, đang định tới nhà họ Dư xem anh thế nào.”

Việt Hàn...

Lại có người dám gọi thẳng tên của khối băng à? Còn là gọi thân mật nữa chứ.

Có chuyện để buồn rồi!

Niên Tiểu Mộ đang nghĩ xem hai người có quan hệ gì thì thấy Dư Việt Hàn né người, tránh đi bàn tay muốn chạm vào người anh của cô ta. Anh không vui, nhúu mày, nhưng vẫn nhẫn nại đáp lại, “Tôi không sao.”

Thái độ lạnh nhạt giống như đối xử với một người xa lạ.

“Sắc mặt anh nhìn không tốt lắm...”

“Giám đốc Văn, tôi cho rằng cô vội vã tới tìm tôi như vậy là vì công việc?” Dư Việt Hàn lạnh lùng đánh gãy lời cô ta nói, ánh mắt trầm xuống dưới.

Đáy mắt đã lộ vẻ không kiên nhẫn.

Nghe vậy, Văn Nhã Đại giật mình, nhận thấy được anh không vui, rất nhanh thu lại sự lo lắng trên mặt, “Tôi vừa bàn bạc với tổng giám đốc Trần của công ty khoa học kỹ thuật Thịnh Đạt, họ đồng ý với kế hoạch pr của chúng ta, nhưng có một số chi tiết cần hỏi ý kiến của anh. Nếu không có vấn đề gì khác thì có thể ký hợp đồng luôn.

Công ty khoa học kỹ thuật Thịnh Đạt là một trong những đối tác làm ăn quan trọng của Dư thị, Văn Nhã Đại là người phụ trách việc ký kết hợp đồng và công tác pr lần này.

Bạn đang đọc truyện *Quăng Đòi Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 98: Đường nét hàng lông mày giống nhau

Nhà họ Văn cũng là một dòng dõi có địa vị không tồi. Cô ta là một phụ nữ tài giỏi, từng tốt nghiệp đại học với bằng xuất sắc.

Cô ta thực sự có năng lực khá cao trong lĩnh vực PR và truyền truyền.

Hình tượng cá nhân thì càng không có gì để bắt bẻ.

Cô ta chỉ đứng đó thôi cũng đủ thu hút ánh mắt người khác vì có khí chất không tầm thường, hơn nữa cô ta còn là người khéo đưa đẩy, biết tiến thoái.

Những dự án mà do cô ta phụ trách rất ít khi xuất hiện sơ suất, ở tập đoàn Dư thị, cô ta được công nhận là nữ cường nhân.

Chính vì vậy nên Dư Việt Hàn mới khách khí với cô ta hơn người khác một chút.

Văn Nhã Đại hơi nheo mắt lại, không hề bỏ lỡ ánh nhìn tán thưởng trong đôi mắt anh, đưa kế hoạch hợp tác cho anh, “Tất cả nội dung đều có ở bên trong, tôi cần mười lăm phút để báo cáo lại cho anh.”

“...” Dư Việt Hàn không đồng ý ngay lập tức, mà là quay đầu, nhìn về phía Niên Tiểu Mộ ở sau anh.

Lúc này, Văn Nhã Đại mới chú ý tới trong phòng làm việc của anh còn có một người phụ nữ khác.

Hơn nữa còn là một người phụ nữ cực kì xinh đẹp.

Lông mày không cần phải vẽ mà vẫn rất đen và đẹp, ngũ quan tinh xảo, đôi mắt lấp lánh như biết nói.

Người phụ nữ này không đẹp theo kiểu diễm lệ mà mang vẻ đẹp trong sáng xuất trần.

Đẹp đến mức khiến người ta một khi liếc mắt nhìn là không rời mắt được...

Văn Nhã Đại nheo hai mắt lại, “Vị này chính là?”

“Cô đưa Tiểu Lục Lục đi ăn trước đi, gọi đồ ăn rồi chờ tôi đến.” Dư Việt Hàn không trả lời vấn đề của cô ta mà nói với Niên Tiểu Mộ.

Đồng thời, bảo trợ lý đưa cô cùng Tiểu Lục Lục đi.

Hành động này của anh khiến Văn Nhã Đại ngây ra.

Ở trong ấn tượng của cô ta, Dư Việt Hàn chỉ quan tâm tới con gái của mình, anh chưa từng tỏ ra quan tâm tới bất cứ người phụ nữ nào khác.

Có mười lăm phút mà anh cũng không nhớ đến người phụ nữ đó chờ, còn bảo người đưa họ đi trước.

Văn Nhã Đại nhìn bóng lưng của Niên Tiểu Mộ, cô ta nhủ mày lại nhưng rất nhanh sau đó lại khôi phục như thường.

Cô ta nhìn về phía Dư Việt Hàn, “Đây là dự án hợp tác mới, tôi đề phương án chi tiết trong văn phòng của tôi, để tôi đi lấy.”

“Được.” Dư Việt Hàn nhận lấy tập tài liệu, quay trở lại bàn làm việc, đẩy ghế ra rồi ngồi xuống.

Bắt đầu đọc nhanh như gió.

Văn Nhã Đại xoay người đi ra văn phòng tổng giám đốc.

Mới vừa đi đến cửa thì thấy Niên Tiểu Mộ bế Tiểu Lục Lục, chuẩn bị đi vào thang máy.

Tiểu Lục Lục tựa vào ngực cô, một bàn tay còn ôm cổ cô, trông rất thân mật.

Cô ta chưa bao giờ thấy Tiểu Lục Lục thân thiết với ai như vậy.

Cửa thang máy vừa mở ra, chỉ trong nháy mắt, hai người họ biến mất.

Văn Nhã Đại nhìn cửa thang máy, đẩy mắt xẹt qua tia kinh ngạc.

Mới vừa đi đến cửa bộ phận PR thì nghe thấy không ít lời bàn tán xôn xao.

“Các cô nói xem, người phụ nữ kia là ai? Sao anh Hàn lại đưa cô ta tới công ty nhỉ?”

“Tôi nghe nói, anh Hàn còn đứng ở cửa công ty chờ cô ta, hai người thân mật lắm, còn ghé tai nhau thủ thỉ thủ thỉ.”

“Thật hay giả vậy?”

“Đương nhiên là thật rồi. Lúc ấy, có bao nhiêu người nhìn thấy nhé. Nhưng mà các cô không phát hiện ra à, tuy rằng cô ta và cô chủ nhỏ không giống nhau, nhưng thần thái và đường nét lông mày rất giống.”

“Ý cô muốn nói là, người phụ nữ đó là người đã sinh cô chủ nhỏ ư?”

“Khụ khụ!” Có người thấy Văn Nhã Đại đứng ở cách đó không xa, cô ý khụ hai tiếng.

Trong nháy mắt mọi âm thanh đều biến mất.

“Sao không làm việc đi mà đứng ở đây nói chuyện phiếm, là do rảnh rỗi quá đúng không?” Văn Nhã Đại đi lên trước, trầm giọng nói.

Mấy người vừa rồi còn tụ tập cùng nhau liền nhanh chóng tản ra.

Văn Nhã Đại vừa muốn vào phòng, trong đầu lại hiện ra hình ảnh Tiểu Lục Lục tựa vào lòng Niên Tiểu Mộ...

Bạn đang đọc truyện *Quãng Đời Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 99: Người trả tiền chính là lão đại

Khuôn mặt hai người không giống nhau lắm, nên khi thấy hai người họ, cô ta không nghĩ theo cách mà mấy nhân viên vừa bàn tán.

Nhưng giờ nghe họ nói thì...

Nghĩ kỹ lại, từ trước đến nay, Dư Việt Hàn đều đưa Tiểu Lục Lục đến công ty mỗi ngày, nhưng Tiểu Lục Lục chưa từng thân thiết với bất kỳ ai khác ngoài anh...

Ngay cả cô ta, từng mượn mối quen biết giữa hai nhà để tiếp cận và làm thân với Tiểu Lục Lục, nhưng cô bé chỉ lễ phép với cô ta chứ không thân thiết.

Cô ta chưa từng thấy Tiểu Lục Lục ý lại ai ngoại trừ Dư Việt Hàn.

Chẳng lẽ người phụ nữ kia thật sự là người sinh Tiểu Lục Lục sao?

Người mà cô ta cho rằng sẽ không bao giờ xuất hiện...?

Ánh mắt của Văn Nhã Đại chợt lóe lên một tia khác thường, nhưng không biểu hiện trên mặt, cô ta vào phòng làm việc của mình.

Cô ta lấy điện thoại ra, gửi một tin nhắn.

Sau đó mới cầm báo cáo đi đến phòng của tổng giám đốc.

Dư Việt Hàn đã xem qua bản kế hoạch, anh đánh dấu những chỗ cần chú ý, thấy cô ta đi vào thì thân nhiên nói, “Sửa lại theo những chỗ tôi đánh dấu.”

Anh nói xong liền giờ tay xem đồng hồ.

Lúc này, Niên Tiểu Mộ và Tiểu Lục Lục tới nhà hàng rồi.

“Việt Hàn...” Văn Nhã Đại mới mở miệng gọi một tiếng, Dư Việt Hàn đã liếc cô ta, ánh mắt lộ rõ cảnh cáo.

Cô ta vội vàng sửa miệng, “Anh Hàn, anh xem qua phương án chi tiết, nếu không có vấn đề gì tôi sẽ bàn giao công việc cho các bộ phận.”

Dư Việt Hàn cầm lấy báo cáo, lại ngồi xuống ghế, Văn Nhã Đại thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Xem ra, anh cũng không để ý người phụ nữ kia quá nhiều...

Cô ta hơi ngắc đầu, tầm mắt vẫn luôn không rời khuôn mặt tuấn tú của anh.

Đáy mắt lộ ra ánh nhìn yêu thương, chỉ là không để ai biết được.

Hai người biết nhau từ bé, cô ta nỗ lực học tập, dựa vào năng lực xuất sắc để vào tập đoàn Dư thị, muốn trở thành phụ tá đắc lực của anh.

Cô ta muốn chứng minh cho anh thấy, so với mấy cô nàng chỉ biết ồng ẹo thì cô ta mới là người thích hợp ở bên cạnh anh nhất.

“Tạm thời dựa chấp hành theo phương án này, còn có vấn đề gì khác không?” Dư Việt Hàn khép văn kiện lại, nhướn mày nhìn về người đứng trước mặt.

“... Không ạ.” Văn Nhã Đại lấy văn kiện từ anh, cung kính trả lời.

Mới vừa đi tới cửa lại dừng bước.

Đang lúc cô ta không nhận được muốn hỏi anh người phụ nữ kia là ai thì có chuông tin nhắn điện thoại vang lên.

Cô ta nhìn lướt qua màn hình, nhìn thấy tin nhắn nội dung thì hai mắt lập tức sáng bừng lên!

“Còn có việc gì sao?” Dư Việt Hàn nhìn cô ta chập chạp không rời đi, liền nhíu mày hỏi.

“Không có ạ.” Văn Nhã Đại siết chặt di động trong tay, khoe miệng cong lên, hơi hơi gật đầu về phía anh coi như xin phép rồi rời khỏi văn phòng.

Cô ta đứng ở ngoài cửa văn phòng, mở tin nhắn ra đọc, nhíu mày.

Xem ra là cô ta đã nghĩ nhiều.

Chỉ là một hộ lý, căn bản không cần để ý.

Dư Việt Hàn không đưa phản ứng của cô ta để ở trong lòng, xử lý xong công việc thì lập tức đi tới nhà hàng.

Nhưng chờ đến lúc anh đi đến nhà hàng lại không thấy người mà anh muốn thấy.

Anh chau mày, lấy điện thoại gọi điện cho trợ lý.

“Người đâu?”

Anh cố tình để trợ lý đưa cô đi là vì sợ cô không biết đường.

Sao giờ lại không thấy người đâu?

“Cậu chủ, hiện giờ chúng tôi đang ở nhà ăn của nhân viên, Niên Tiểu Mộ không chịu nghe lời tôi nói, nói là người trả tiền là lão đại, tôi phải nghe cô ta...” Giọng nói như sắp phát điên của trợ lý truyền đến.

Dư Việt Hàn, “...”

Bạn đang đọc truyện *Quãng Đời Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 100: Tôi cần một lời giải thích

Nhà ăn của nhân viên.

Dư Việt Hàn vừa xuất hiện ở chỗ này liền dẫn đến một loạt tiếng thét chói tai.

Toàn bộ nhân viên có mặt trong nhà ăn đều quay người nhìn lại ở đây.

Giây tiếp theo, tất cả mọi người đồng loạt xoay người.

“Anh Hàn...”

Dư Việt Hàn hơi gật đầu coi như đáp lại mọi người xung quanh.

Ánh mắt lướt qua nhà ăn, rất nhanh dừng tại hình bóng quen thuộc nào đó.

Mặt âm trầm tiến lên phía trước.

“Cậu chủ.” Trợ lý thấy Dư Việt Hàn liền vội vàng đón tiếp, cung kính chào.

Phải biết rằng, ngoại trừ thị sát thì Dư Việt Hàn chưa bao giờ tới nhà ăn của nhân viên.

Nhưng bây giờ, lại vì Niên Tiểu Mộ mà tới đây...

Trợ lý vừa lo lắng lại khẩn trương, sợ anh sẽ đuổi việc anh ta vì không hoàn thành được nhiệm vụ.

Ánh mắt Dư Việt Hàn lướt qua người trợ lý, lập tức nhìn về phía Niên Tiểu Mộ đang ngồi ở trên ghế.

Hình như cô đang rất đói, gần như là cần quét một cách điên cuồng đồ ăn trước mặt, khóe miệng còn dính com mà cô không phát hiện.

Tự nhiên không làm ra vẻ, khiến người bắt giác cảm thấy thoải mái vô cùng.

Dư Việt Hàn nhìn chăm chăm vào khóe miệng dính com của cô, ngón tay không tự giác giật giật, rất muốn lấy xuống cho cô.

Chợt, phát hiện chính mình đang bị lộ, ho nhẹ một tiếng.

“Cậu chủ, sao anh còn đứng ở đây? Nhà ăn nhân viên ở đây thật tốt bụng, nấu ăn rất ngon và còn giàu dinh dưỡng, quả thực muốn cho 32 cái khen quá!” Niên Tiểu Mộ ngẩng đầu nhìn anh một cái, rồi lại nhanh chóng cúi xuống ăn tiếp đồ ăn của mình.

Quai hàm đều phồng lên, ăn ngon lành.

Ngay cả Tiểu Lục Lục ngồi ở bên cạnh cô, khuôn mặt nhỏ đáng yêu cũng y hệt như vậy, cầm lấy miếng của mình, nhanh chóng cho com vào miệng.

“...”

Ánh mắt Dư Việt Hàn nhìn qua thức ăn trên bàn.

So với những thứ Niên Tiểu Mộ làm, xác thật tốt hơn nhiều.

Nếu anh nhớ không nhầm, từ trước đến nay tập đoàn Dư thị rất coi trọng phương diện hậu cần với nhân viên.

Đầu bếp nấu ăn cho nhà ăn nhân viên là đầu bếp chuyên nghiệp, nguyên liệu sạch và tươi mới, món ăn khá ngon, giá cả lại rẻ hơn khi ăn ngoài.

Anh chính là người đã phê duyệt với chính sách này.

Chỉ là anh không nghĩ tới, có một ngày, anh sẽ tới nhà ăn dành cho nhân viên với lý do là vì “Tiết kiệm tiền”!

Bốn phần ăn, cho dù là phần ăn lớn thì cũng không hết một trăm tệ.

Nói cách khác, ở trong mắt cô, giá trị của anh chỉ là hai mươi lăm tệ!

Nhưng khổ nỗi, đây là nhà ăn của tập đoàn anh, anh không thể tỏ thái độ ghét bỏ được.

Dư Việt Hàn đen mặt, kéo ghế ra rồi ngồi xuống.

Thấy rõ phần ăn Niên Tiểu Mộ lấy cho anh, ánh nhú mày lại.

Muróp đắng xào trứng, rau xào, com.

Còn có cả canh nữa.

Hết, không còn gì khác.

Thịt đâu?

Dư Việt Hàn quay đầu nhìn về phía thức ăn của cô, thịt kho tàu thơm ngào ngạt, độ ngọt vừa phải, miếng thịt vàng óng ánh, vừa nhìn đã khiến người muốn động đũa ngay lập tức.

Cái đĩa của Tiểu Lục Lục cũng có một đôi cánh gà nướng.

Ngay cả trợ lý bên người anh, cô cũng lấy chân gà cho, riêng anh lại không có!

Tất cả đều có!

Được, riêng anh còn chẳng đến hai mươi lăm tệ.

Dur Việt Hàn mặt đen lại như đáy nồi, chỉ vào thịt kho tàu trước mắt cô, nghiêng răng nghiêng lợi, “Niên Tiểu Mộ, tôi cần một lời giải thích.”

Từ trước đến nay anh chưa bao giờ bộc lộ cảm xúc không tốt trước mặt người khác, bây giờ trước mặt cô lại liên tiếp mất khống chế.

Anh thật sự hoài nghi sẽ có một ngày anh sẽ bị cô làm tức chết!

“Há?” Niên Tiểu Mộ đói là, đang mãi ăn, nghe thấy anh nói liền mờ mịt ngẩn đầu.

Một lát sau cô mới phản ứng lại, lộ ra vẻ mặt đáng thương, thậm chí còn suýt rớt hai giọt nước mắt, “Trong túi tôi chỉ còn 100 tệ, đến lúc gọi com cho anh thì hết tiền.”

“...”

“Gần đây anh hay tức giận, mướp đáng có tác dụng thanh nhiệt giải độc, rất tốt cho anh.”

Bạn đang đọc truyện *Quăng Đồi Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 101: Vì cô phá vỡ thói quen

Lời vừa nói ra bầu không khí xung quanh bỗng nhiên trầm hẳn xuống.

Không khí giống như bị đóng băng lại khiến người rừng mình vì lạnh.

Niên Tiểu Mộ rừng mình một cái, vội vàng gấp một miếng thịt kho tàu bỏ vào khay com của anh, “Nè, cho anh một miếng đó.”

Trợ lý nhìn thấy cảnh này, suýt nữa là ngất xỉu. Cậu chủ của anh ta vốn có bệnh sạch sẽ, trước giờ không ăn đồ ăn ở trong bát của người khác, Niên Tiểu Mộ là ăn gan hùm mật gấu hay sao mà dám gấp đồ ăn của cô bỏ vào bát anh chứ?

Trái tim của người trợ lý đập thình thịch như sắp lao ra khỏi lồng ngực, căng thẳng đến mức đứng ngồi không yên.

Đã vậy Niên Tiểu Mộ còn không chịu ngừng miệng, thấy Dur Việt Hàn không nói gì, cô còn dùng hai tay che thịt kho tàu của mình, “Tôi cũng chỉ còn lại có mấy miếng thôi.”

“...”

Dur Việt Hàn nhìn chằm chằm vào thịt kho tàu trên khay của cô, liếc thấy vẻ mặt lo lắng sợ sệt của cô, khóe miệng nở một nụ cười tà ác.

“Hộ lý Niên, cô không cần tiền thưởng cuối tháng này sao?”

Nhân lúc cô còn đang sửng sốt, anh chậm rãi gấp từng miếng thịt kho tàu từ trong khay của cô vào khay của mình. Sau đó lại không nhanh không chậm đưa vào miệng thưởng thức, nhai kỹ nuốt chửng.

Nhìn dáng dấp ngây ngốc, giận mà không dám lên tiếng của cô, càng nhìn càng cảm thấy miếng thịt kho tàu trong miệng rất ngon. Một miếng rồi lại một miếng, không những ăn hết đồ ăn trong khay của mình, còn ăn sạch luôn đồ ăn của cô.

Cuối cùng, người phải ăn rau lại biến thành Niên Tiểu Mộ!

Sao mọi việc lại diễn ra không như những gì cô đã nghĩ chứ?

“Nhân viên bếp trong nhà ăn làm việc tốt đấy, tháng này tăng thêm tiền thưởng cho họ.” Dur Việt Hàn buông đũa xuống, cầm khăn giấy lau khóe miệng, nhàn nhạt mở miệng.

“Vậy còn tôi thì sao?” Niên Tiểu Mộ nghe đến hai chữ tiền thưởng, mắt liền sáng rực.

Là cô khiến anh tới nhà ăn nhân viên, có thể coi như cô là người đề nghị anh tới, đầu bếp được thưởng thì có phải anh cũng sẽ trả lại tiền thưởng cho cô không? Hơn nữa, cô còn hy sinh thịt kho tàu của cô cho anh.

Niên Tiểu Mộ nhìn anh bằng ánh mắt mong chờ, nhìn anh như đại kim chủ đang phát sáng vậy.

“Không có.” Dư Việt Hàn lườm cô một cái, bỏ khăn giấy xuống, gần từng chữ một.

Nhìn vẻ mặt ủ rũ của cô, khoe môi anh bất giác cong lên.

“Cậu chủ, sắp đến giờ họp rồi ạ.” Trợ lý đứng bên cạnh nhắc nhở.

Dư Việt Hàn nhìn Niên Tiểu Mộ, ánh mắt chột lóe, “Lát nữa cô có thể đưa Tiểu Lục Lục đi tham quan công ty, nếu một hôm có thể dẫn con bé về phòng nghỉ.”

Thấy Niên Tiểu Mộ ngoan ngoãn gật đầu, đường cong trên khoe môi anh lập tức biến mất, gương mặt lại lạnh như băng như bình thường, đứng lên, quay người rời đi.

Trên bàn ăn chỉ còn lại Niên Tiểu Mộ và Tiểu Lục Lục. Trẻ con thường ăn com rất chậm, Niên Tiểu Mộ cũng không thúc giục mà chậm rãi ăn cùng cô bé.

Đợi tới khi cô bé ăn no rồi, cô muốn dùng khăn giấy lau miệng cho cô bé nhưng mới nhận ra khăn giấy hết rồi. Vừa định hỏi chỗ nào có bán thì một nhân viên đưa cho cô một bịch mới.

“Bao nhiêu tiền ạ?” Niên Tiểu Mộ theo bản năng hỏi.

Không ngờ, cô còn chưa nói xong, người đối diện đã vội vã khoát tay, “Chỉ là một bịch khăn giấy, không cần trả tiền đâu.”

“Cảm ơn.” Mặc dù Niên Tiểu Mộ hơi nghi ngờ một chút nhưng đúng là một bịch khăn giấy cũng không đáng bao nhiêu tiền, nên cô không để ở trong lòng. Sau khi giúp Tiểu Lục Lục lau miệng xong mới đứng dậy, bế cô bé đi ra khỏi nhà ăn.

Niên Tiểu Mộ hoàn toàn không biết, tin cô cùng với Dư Việt Hàn ăn com ở nhà ăn đã sớm được lan truyền mạng nội bộ công ty, trở thành tiêu đề hot nhất trong ngày.

[Tổng giám đốc đột ngột đổ bộ xuống nhà ăn nhân viên, ăn com cùng một người phụ nữ bí ẩn, hai người còn ăn chung một phần thịt kho tàu!]

Phía dưới tiêu đề kinh dị này còn kèm theo bức ảnh chụp lại cảnh Dư Việt Hàn gấp thức ăn trong khay của Niên Tiểu Mộ.

Bạn đang đọc truyện *Quăng Đờn Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 102: Phu nhân của tổng giám đốc

“Trời ơi, hôm nay nam thân của tôi đi nhà ăn ăn com, sao tôi lại không đi chứ, a a a...”

“Quan trọng là người phụ nữ bí ẩn kia là ai chứ?”

“Tôi không nhìn thấy, tôi không nhìn thấy. Đối với tất cả tình địch tôi đều không nhìn thấy, tổng giám đốc Hàn là của mình tôi thôi!”

“Lầu trên mau tỉnh lại đi, có bao giờ cô nhìn thấy tổng giám đốc đi ăn com ở nhà ăn chưa? Lại còn ăn đồ ăn trong khay của người khác? Theo phỏng đoán của tôi, bọn họ ít nhất cũng quen biết nhau hơn một năm rồi...”

“Sao cô không nói người phụ nữ đó chính là mẹ của cô chủ nhỏ luôn đi?”

“Thì tôi đang định nói mà...”

“Chỉ có mình tôi phát hiện cô chủ nhỏ rất thích người phụ nữ đó sao? Nếu nhìn từng đường nét khuôn mặt thì hai người không giống nhau, nhưng nhìn một cách tổng thể lại có nét tương tự...”

“Mặc dù tôi cũng không muốn nói, nhưng tôi vẫn luôn cảm thấy, chẳng bao lâu nữa chúng ta sẽ có phu nhân của tổng giám đốc...”

Dưới tiêu đề là vô vàn lời bình luận, tầng tầng lớp lớp xuất hiện như măng mọc sau mưa.

Tin hot này cũng được lan truyền lấy tốc độ sao băng và lửa cháy lan ra đồng cỏ.

Niên Tiểu Mộ không hề hay biết, sự xuất hiện của mình đã tạo nên sóng gió to lớn như thế nào, lúc này, cô đang đưa Tiểu Lục Lục tản bộ xung quanh để

tiêu com

Vừa đi đến bộ phận nhân sự liền nhìn thấy đang tổ chức phỏng vấn, có rất nhiều người tham gia, vô cùng náo nhiệt. Niên Tiểu Mộ thấy vậy, không nhịn được dừng lại xem

Một giây sau, có nhân viên từ bên trong đi ra nói, “Cô Niên, mời cô vào trong, tôi rót cho cô một chén trà nhé.”

“Không cần, tôi chỉ xem một chút thôi...” Niên Tiểu Mộ còn chưa nói xong liền bị kéo vào trong phòng nhân sự, đồng thời còn có một chén trà nóng được đưa đến trước mặt cô.

Đãi ngộ này cũng quá tốt đi. Hơn nữa, nhân viên của phòng nhân sự sao lại biết cô họ Niên? Niên Tiểu Mộ còn chưa kịp hỏi, Tiểu Lục Lục đã nhào vào trong ngực của cô.

Thân hình nhỏ nhỏ ngồi ngay ngắn như người phỏng vấn, nghiêm mặt nhìn những người tới phỏng vấn, đáng vẻ đáng yêu vô cùng.

Niên Tiểu Mộ bị hành động của cô bé hấp dẫn lực chú ý, cũng quên mất bản thân muốn hỏi điều gì. Ôm Tiểu Lục Lục, cùng nhau quan sát các thí sinh tới phỏng vấn.

Nhân viên là bộ máy nòng cốt của một công ty, vì vậy, bộ phận nhân sự đóng một vai trò vô cùng quan trọng trong công ty.

Niên Tiểu Mộ nghe người phỏng vấn đưa ra câu hỏi, bộ não bắt giác phân tích và tìm đáp án cho câu hỏi đó.

Những vị trí cần phỏng vấn cho cô một loại cảm giác quen thuộc, ngay cả câu hỏi của người phỏng vấn đều giống hệt với suy đoán của cô.

Nhìn cảnh phỏng vấn trước mắt, trong đầu giống như có đoạn hình ảnh nào đó vụt qua nhưng muốn nhớ lại lại không nhớ nổi, càng nghĩ càng đau đầu, vì thế Niên Tiểu Mộ chỉ ngồi lại một lát rồi rời đi.

Các phòng ban sau đó cũng giống như lúc ở phòng nhân sự. Chỉ cần cô xuất hiện, tất cả mọi người đều rất khách khí khi đối xử với cô, có cảm giác như họ đối xử với cô như cung phụng bồ tát vậy.

Niên Tiểu Mộ đi tham quan rất nhiều phòng ban, dù có ngu ngốc hay chậm hiểu đến mấy thì cũng phát hiện ra được có gì đó không bình thường.

Chẳng lẽ là bởi vì cô đi cùng Tiểu Lục Lục?

Cũng đúng, Tiểu Lục Lục là con gái của Dư Việt Hàn, nhân viên của tập đoàn Dư thị đối với con gái của tổng giám đốc như vậy cũng là chuyện đương nhiên. Mà cô chỉ dính phúc của Tiểu Lục Lục thôi.

...

Bộ phận PR.

Văn Nhã Đại ngồi trong phòng làm việc của mình, cầm điện thoại lướt web, nhìn thấy bình luận của mọi người, không nhịn được nhứu chặt mày.

“Chị Nhã Đại, rốt cuộc thì Niên Tiểu Mộ kia có lai lịch như thế nào mà có thể khiến tổng giám đốc Hàn dẫn cô ta đến ăn cơm ở nhà ăn nhân viên? Nhìn sao cũng thấy giống một con hồ ly tinh!” Người đang nói chuyện là Tạ Tinh Tinh, tâm phúc của Văn Nhã Đại, cô ta nói bằng giọng giận dữ và bất bình. Điện thoại trên tay Văn Nhã Đại chính là điện thoại của cô ta.

Trong lòng cô ta, Dư Việt Hàn là người đàn ông cô ta không với tới, mà bản thân cô ta không với tới thì tất cả mọi phụ nữ khác cũng đều không được đụng chạm.

Nghe cô ta nói như vậy, Văn Nhã Đại vẫn điềm nhiên như không có việc gì, đặt điện thoại di động lên mặt bàn.

“Mọi người chỉ đùa giỡn một chút, nói chuyện phiếm cho đỡ buồn chán ấy mà, em đừng coi là thật.”

Bạn đang đọc truyện *Quăng Đồi Còn Lại Điều Vì Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 103: Cô ta đang làm gì?

“Có cả ảnh chụp nữa cơ. Lúc ấy em cũng có mặt ở đó, tận mắt nhìn thấy anh Hàn gấp đồ ăn từ trên khay của cô ta, còn ăn nữa!” Tạ Tinh Tinh nói xong thì cầm điện thoại lên, mở ảnh chụp cho Văn Nhã Đại xem.

Là ảnh chụp lên, khoảng cách chụp cũng rất xa. Không chụp được chính diện của Dư Việt Hàn, chỉ là chụp được một bên mặt, nhưng mà nếu nhìn kỹ có

thể thấy được động tác của anh là đang gấp đồ ăn, mà đồ ăn cũng là đồ ăn trong khay của Niên Tiểu Mộ.

Mà Niên Tiểu Mộ ngồi ở phía đối diện đang phồng má, mở to hai mắt nhìn anh.

Ảnh chụp không rõ lắm, chỉ có thể nhìn ra được bao nhiêu đó, nhưng cũng đủ để chứng minh, Tạ Tinh Tinh nói không sai.

Dur Việt Hàn đúng là vì Niên Tiểu Mộ mà phá vỡ thói quen. Không chỉ đi ăn cơm ở nhà ăn nhân viên, còn ăn chung thức ăn với người khác.

“Dù cho anh Hàn có đối xử đặc biệt với Niên Tiểu Mộ thì chúng ta có thể làm gì chứ? Chúng ta không có tư cách can thiệp sinh hoạt cá nhân của anh ấy.” Văn Nhã Đại bất giác siết chặt nắm đấm, nhưng trên mặt vẫn nở nụ cười.

Ngược lại là Tạ Tinh Tinh, nghe cô ta nói như vậy lại càng tức giận hơn.

“Nếu như tổng giám đốc muốn ở bên ai thì em thà là chị còn hơn. Chị giỏi như vậy, gia thế lại tốt, Niên Tiểu Mộ này có gì chứ? Ỗ vào có vài phần tư sắc liền đi quyến rũ đàn ông. Anh Hàn còn chưa nói gì mà cô ta đã đưa cô chủ nhỏ đi khoe khoang khắp nơi, giống như là sợ người ta không biết vậy!”

Mắt Văn Nhã Đại sẫm lại nhưng khóe miệng vẫn giữ ý cười dịu dàng.

Cô ta giờ tay gõ trán Tạ Tinh Tinh nói, “Em đó, em ở chỗ chị nói mấy lời này thì không sao chứ đừng đi ra ngoài kia nói đấy. Chị chỉ nể phục anh Hàn thôi, chứ không có ý khác. Hơn nữa, chúng ta chưa biết gì về Niên Tiểu Mộ, chị thấy khí chất của cô ta cũng không phải tầm thường, có khi gia thế của cô ta còn tốt hơn của chị thì sao?”

“Làm sao có thể? Chị nhìn xem, cô ta có khác gì hồ ly tinh đâu, em không tin cô ta lại là thiên kim tiểu thư gì đó!” Nghe Văn Nhã Đại nói như vậy, Tạ Tinh Tinh không phục nói.

“Tinh Tinh!” Văn Nhã Đại nhiu mày lại.

“Thôi được, thôi được, em không nói nữa, em đi làm việc đây.” Tạ Tinh Tinh không cam lòng cắn môi, âm thầm siết chặt điện thoại.

Nhìn dáng vẻ của cô ta thì không điều tra được cái gì sẽ không bỏ qua.

Văn Nhã Đại nhìn xem bóng lưng của cô ta, nở một nụ cười đắc ý.

Trèo càng cao, ngã sẽ càng đau.

Bây giờ Niên Tiểu Mộ được hoan nghênh như vậy là vì mọi người không biết thân phận thật sự của cô. Một khi mọi người biết được, người mơ ước anh Hàn của họ lại chỉ là một hồ ly tinh kém thì sợ rằng...

Văn Nhã Đại chớp chớp mắt, che đậy vệt sáng âm hiểm vừa lóe lên nơi đáy mắt.

Cô ta cầm điện thoại lên, vào mạng nội bộ. Nhìn thấy ảnh chụp trên đó, dù trước đó đã từng xem qua, từng nói là không để ở trong lòng rồi nhưng lúc này, không còn người khác ở đây, ánh mắt của cô ta lộ rõ ghen tị.

...

Trong phòng họp.

Dur Việt Hàn nghe báo cáo của từng phòng ban trong công ty, ngón tay thon dài gõ xuống mặt bàn từng nhịp từng nhịp.

Anh cho rằng bản thân sớm đã quen với kiểu hội nghị vừa dài dòng vừa nhàm chán này, nhưng nghĩ tới gương mặt sinh động, hoạt bát của Niên Tiểu Mộ, khóe miệng không tự giác được nhếch lên thành một đường cong.

Cũng không biết, người luôn không biết an phận dù chỉ một giây kia giờ đang làm gì với Tiểu Lục Lục. Ánh mắt Dur Việt Hàn có chút thâm thúy, nghiêng người nói nhỏ với trợ lý hai câu. Trợ lý liền cung kính cúi chào, sau đó đi ra khỏi phòng họp.

Mới vừa đi tới trước cửa văn phòng tổng giám đốc đã nhìn thấy có mấy cô thư ký đứng ở gần đó, người này xô đẩy người kia.

“Cô đi hồi đi.”

“Hay là cô đi trước đi...”

Bạn đang đọc truyện *Quãng Đời Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 104: Lục Lục Đại Thuận*

*Lục Lục Đại Thuận: có nguồn gốc từ Kinh Dịch. Trong Kinh Dịch có nói đến sáu nét, sáu “六” đại biểu cho nét âm, chín “九” đại biểu cho nét dương, sáu sáu hợp lại thành quẻ khôn 为 có ý đại cát đại lợi,

Còn có một cách giải thích khác, sáu (liù) và trượt/tron (溜-liū) có cách phát âm gần giống nhau, có ý là thuận lợi trôi chảy. Hai lần sau có nghĩa là cực kỳ thuận lợi

Trợ lý tiến về trước một bước, nhủ này hỏi, “Chuyện gì?”

Nhìn thấy có người đến, mà người tới lại là trợ lý riêng của Dư Việt Hàn, mấy cô thư ký giống như là người sắp chết gặp được cứu tinh, vội vàng nói, “Cô Niên dẫn cô chủ nhỏ đi vào, chúng tôi đang suy nghĩ, không biết có nên vào trong hỏi xem cô ấy có muốn uống gì không?”

Bộ phận thư ký đối với các vị khách quan trọng đều có ghi chép về sở thích hay điều kiện kỵ của họ. Khó nổi, Niên Tiểu Mộ là khách mới, lần đầu tiên tới đây, bọn họ không biết phải chuẩn bị gì cho cô cả.

Theo quy tắc thì nếu không nhận được thông báo thì phòng thư ký có quyền làm lơ, nhưng bây giờ ai cũng biết tổng giám đốc Hàn vì Niên Tiểu Mộ mà phá lệ tới ăn cơm ở nhà ăn nhân viên, hơn nữa, hai người còn ăn chung một phần thịt kho tàu. Quan hệ của hai người này chắc chắn không phải tầm thường, làm sao bọn họ dám làm lơ được chứ? Mấy cô thư ký trực ban hôm nay đều rối rắm, không biết phải làm sao.

“Cô chủ nhỏ chỉ có thể uống sữa bò, còn Niên Tiểu Mộ... các cô chờ một chút, tôi vào hỏi cô ấy cho.” Trợ lý nghĩ một chút rồi nói, giờ tay đẩy cửa vào phòng.

Vừa đi vào liền nhìn thấy hai người đang ngồi trên ghế sofa dùng đồ tiếp khách.

Tiểu Lục Lục đang ngoan ngoãn giờ tay nhỏ cho Niên Tiểu Mộ giúp cô bé tháo băng gạc.

Khi vết thương kết vảy thường bị ngứa. Niên Tiểu Mộ sợ cô bé không chịu được mà cào xước vết thương, vì vậy, cô vừa tháo băng vừa nói chuyện với cô bé, cố gắng đánh lạc hướng sự chú ý của nó.

“Tiểu Lục Lục, tên của em là do ai đặt cho vậy?” Niên Tiểu Mộ chỉ thuận miệng hỏi một chút nhưng khi hỏi ra miệng lại không kiềm chế được lòng hiếu kỳ. Tiểu Lục Lục, cái tên đáng yêu như vậy, không giống như phong cách của Dư Việt Hàn.

Không lẽ là bà cụ Dư? Dựa theo phong cách “lão ngoan đồng” của bà, cũng có khả năng lắm chứ.

“Cụ nói là, “lục lục đại thuận!” Tiểu Lục Lục nghiêng nghiêng đầu, nghe nhắc tới tên mình liền trở nên hưng phấn.

Lục lục đại thuận...

Cho nên nếu như sau này Dư Việt Hàn sinh con trai thì sẽ đặt tên là Đại Thuận sao?

Đại Thuận...

Cái tên này vừa xuất hiện trong đầu Niên Tiểu Mộ liền nhin không được mà cười lớn. Quá buồn cười. Cô có thể tưởng tượng được, nếu Dư Việt Hàn nghe được tên của con trai mình là Đại Thuận thì sắc mặt chắc khó coi lắm!

Bỗng nhiên nghe thấy sau lưng có tiếng bước chân, Niên Tiểu Mộ giật mình quay đầu nhìn lại.

Thấy người đến là trợ lý, cô ngây ra. Anh mất cảnh giác nhìn ra sau lưng trợ lý, sợ tiếng cười vừa nãy của cô bị Dư Việt Hàn nghe được.

“Câu chủ còn đang họp, anh ấy lo lắng một mình cô không thể chăm sóc được cho cô chủ nhỏ nên mới bảo tôi tới xem thử.” Trợ lý nhẹ nhàng giải thích, chỉ nghe Niên Tiểu Mộ thờ dài một hơi. Thấy thế, trợ lý thuận tiện hỏi cô muốn uống cái gì, hỏi xong, anh ta đi ra ngoài nói với phòng thư ký, rồi quay vào phòng.

Sau khi thay xong băng gạc, Tiểu Lục Lục bắt đầu thấy buồn ngủ, cô bé tựa vào lòng Niên Tiểu Mộ ngủ thiếp đi. Thân thể mềm mại co tròn lại, tựa sát vào trong ngực của Niên Tiểu Mộ.

Cảnh tượng rất ấm áp.

Trợ lý bước lên, nhỏ giọng nói một câu, “Tên của cô chủ nhỏ cũng không phải là do bà cụ đặt.”

“...” Niên Tiểu Mộ khẽ giật mình, có chút ngoài ý muốn ngẩng đầu nhìn anh ta.

Trợ lý thận trọng gật đầu.

“VẬY là do Dư Việt Hàn...”

“Cũng không phải.” Hình như trợ lý đang do dự gì đó, chần chờ mấy giây, mới mở miệng, “Lúc cô chủ nhỏ được đưa đến bên cạnh anh Hàn thì cũng đã có tên rồi, vì vậy, vấn đề này là điều cấm kỵ của nhà họ Dư, cô tuyệt đối đừng nhắc lại trước mặt anh Hàn.”

Hai năm trước, Dư Việt Hàn đột nhiên có một cô con gái, đây là chuyện mọi người đều biết. Thế nhưng tất cả mọi người đều không biết rõ, lúc đó kèm theo Tiểu Lục Lục còn có một phần chứng nhận DNA. Mà ở mặt sau tờ chứng nhận DNA đó, chỉ viết ba chữ: Dư Lục Lục.

Bạn đang đọc truyện *Quãng Đời Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 105: Các phòng ban đều sôi trào!

Bọn họ đều nghĩ chắc chắn Dư Việt Hàn sẽ đổi tên cho Tiểu Lục Lục, nhưng anh lại không làm vậy, cái tên này vẫn được giữ nguyên.

Qua nhiều năm như vậy, mẹ ruột của Tiểu Lục Lục chưa từng xuất hiện lần nào, theo thời gian trôi qua, chuyện năm đó cũng trở thành bí mật không người biết.

Ở trong nhà họ Dư, tất cả mọi người đều biết, chỉ cần nhắc tới những chuyện có liên quan tới người phụ nữ kia đều sẽ khiến Dư Việt Hàn tức giận. Cũng vì nguyên nhân này nên trợ lý mới có lòng tốt nhắc nhở Niên Tiểu Mộ.

“Tên này là do mẹ của Tiểu Lục Lục đặt sao...” Niên Tiểu Mộ vô thức nói ra miệng, một cảm xúc không tên nào đó đột nhiên nảy lên trong lòng cô.

Tiểu Lục Lục, Lục Lục...

Có ý nghĩa đặc biệt gì sao?

Niên Tiểu Mộ liếc nhìn gương mặt nhỏ nhắn dễ thương của Tiểu Lục Lục, nhìn không được cúi đầu hôn cô bé một cái. Cô đợi đến khi cô bé ngủ say mới nhẹ nhàng bế cô bé đặt lên giường trong phòng nghỉ.

“Cô chủ nhỏ thường xuyên tới công ty, vì vậy nên cũng rất quen thuộc với hoàn cảnh trong công ty, cô không cần khẩn trương như vậy đâu.” Trợ lý cảm nhận được Niên Tiểu Mộ thật lòng yêu thương Tiểu Lục Lục, vì vậy càng khách khí với cô hơn.

Niên Tiểu Mộ mộ nghe vậy, chớp chớp mắt hỏi trợ lý, “Anh có thể giúp tôi trông chừng cô bé một lát được không? Tôi muốn đi tham quan các phòng ban khác.”

Tập đoàn Dư thị đem lại cho cô một cảm giác rất quen thuộc. Nhưng mà cô chưa từng tới nơi này, cô rất muốn biết, cái cảm giác quen thuộc này là do đâu mà có.

“Ok, cô cứ đi đi.” Trợ lý gật đầu đáp.

Chỉ có một điều kiện duy nhất là cô phải để lại số điện thoại, muốn đi tới chỗ nào đều phải báo cáo để anh ta chuẩn bị trước.

Yêu cầu đơn giản như vậy, Niên Tiểu Mộ không nói hai lời liền gật đầu đáp ứng! Cấp tốc lưu lại số điện thoại rồi quay người rời đi. Vừa đi đến cửa ra vào liền gặp được thư ký đang bụng đồ uống tới.

“Cô Niên, đây là nước trái cây của cô, tôi đang chuẩn bị đem vào cho cô.” Thư ký nhìn thấy Niên Tiểu Mộ, lễ phép chào hỏi.

Niên Tiểu Mộ nháy mắt, bụng ly nước trái cây lên, một hơi uống cạn, sau đó đem ly không để lên khay, cười cười nói, “Cảm ơn, có thể chỉ cho tôi đường đến phòng kế hoạch không?”

“Ồ tầng dưới ạ, ra khỏi thang máy quẹo trái là tới.” Thư ký nhìn cái ly rỗng trước mặt, khiếp sợ, theo bản năng trả lời.

Đợi đến lúc cô ta ngẩng đầu lên, trước mắt đã không còn bóng dáng của Niên Tiểu Mộ. Thư ký lấy lại tinh thần, vội vã mang ly rỗng cất đi, sau đó dùng máy điện thoại nội bộ thông báo cho đồng nghiệp ở phòng kế hoạch.

“Đúng đúng đúng, hiện tại cô ấy đang từ thang máy đi xuống, hình như là đi thị sát thay cho tổng giám đốc Hàn, mọi người chuẩn bị sẵn sàng đi!”

Kèm theo việc tham quan của Niên Tiểu Mộ, trên mạng nội bộ lại xuất hiện thêm một tin tức.

[Người phụ nữ bí ẩn tham quan từng phòng ban trong công ty, rất có khả năng là thị sát thay cho tổng giám đốc!]

Tin tức này nhất thời khiến tất cả phòng ban trong tập đoàn Dur thị đều trở nên căng thẳng.

Khẩn trương nhất là bộ phận kế hoạch, vì họ vừa nhận được điện thoại thông báo.

Giám đốc bộ phận kế hoạch vừa nhận được tin Niên Tiểu Mộ tới liền tập hợp tất cả mọi người, đứng chờ ở ngoài cửa.

Lúc Niên Tiểu Mộ xuống thang máy, còn đang lo lắng liệu cô có bị chặn ở ngoài cửa hay không, kết quả là vừa đi tới trước cửa phòng đã thấy một đám người đứng đợi ở đó.

“Cô Niên!”

Lời chào hỏi vang dội khiến Niên Tiểu Mộ giật mình lùi về sau mấy bước. Cả người dựa sát vào lan can, hoài nghi có phải chính mình đang bị ảo giác hay không?

Chuyện gì thế này?

Cùng lúc đó, phòng PR ở cùng tầng cũng đang ầm ĩ. Tạ Tinh Tinh một lần nữa cầm điện thoại vọt vào trong văn phòng, “Chị Nhã Đại, lúc này mà chị còn có thể bình tĩnh ngồi đó sao? Niên Tiểu Mộ kia cầm lòng gà làm lệnh tiễn*, lấy danh nghĩa của anh Hàn đi thị sát các phòng ban, chỉ sợ bộ phận kế tiếp sẽ là phòng PR của chúng ta!”

*Lệnh tiễn/ thẻ lệnh: Còn gọi là cờ lệnh/ cờ chỉ huy. Ngày xưa cờ nhỏ, với đầu cán có gắn thêm mũi tên bằng kim loại được dùng để phát lệnh trong quân đội. Cho nên nó được gọi là lệnh tiễn (Tiễn: mũi tên). Ý nghĩa của nó suy rộng ra là hiệu lệnh, chỉ thị của cấp trên. Hiểu nôm na là thấy lệnh tiễn như thấy cấp trên. Mặt khác, thời xưa khi truyền lệnh người ta thường cầm vào giấy viết thư lông vũ của một loài động vật nào đó coi như là dấu hiệu, số lượng lông vũ càng nhiều chứng tỏ sự kiện càng cấp bách. “Lông gà” là thứ vô dụng, trong khi lệnh tiễn là thứ mà ta có thể dựa vào nó để ra lệnh, là thứ vô cùng quan trọng. Về sau người ta dùng câu tục ngữ “Cầm lòng gà làm lệnh tiễn” này để mô tả một người dựa vào thủ trưởng (hoặc là một người nào đó), lợi dụng quyền uy để sai khiến việc này, điều khiển việc kia. Một số trường hợp về “Cầm lòng gà làm lệnh tiễn”: giả truyền quân lệnh, chuyện bé xé ra to, chuyện không quan trọng nhưng lại báo là quan trọng,...

Bạn đang đọc truyện *Quăng Đồi Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 106: Mượn đao giết người

“Em nói cái gì?” Văn Nhã Đại giật mình, buông văn kiện trong tay xuống, kinh ngạc ngẩng đầu lên nhìn cô ta.

“Bây giờ Niên Tiểu Mộ đang tham quan phòng kế hoạch, theo tin tức của mạng nội bộ nói, rất có thể cô ta đi thị sát thay cho anh Hàn, chúng ta có gần phòng kế hoạch như vậy...”

“Đưa điện thoại cho chị.” Văn Nhã Đại cắt ngang, nhú mào, cầm điện thoại lên xem tin tức.

“Chị Nhã Đại, giờ chúng ta phải làm sao? Em nghe nói, giám đốc bộ phận kế hoạch triệu tập toàn bộ nhân viên của bộ phận ra tiếp đón, chúng ta có cần chuẩn bị gì không?” Mặc dù trong lòng Tạ Tinh Tinh không phục, nhưng dù sao cô ta cũng là trưởng phòng của bộ phận PR, cô ta vẫn còn lý trí.

Từng phòng ban đều chuẩn bị chu đáo, chỉ có bọn họ là không thèm quan tâm tới, đó không phải là tìm đường chết sao?

Tạ Tinh Tinh cũng đã suy nghĩ thật kỹ, phải đặt cảm xúc cá nhân qua một bên, việc quan trọng bây giờ là chuẩn bị sẵn sàng để ứng phó với Niên Tiểu Mộ.

Không đợi cô ta nói ra ý nghĩ của mình, Văn Nhã Đại đã buông điện thoại xuống, bình tĩnh mở miệng, “Không cần chuẩn bị gì cả.”

“Gì ạ?” Tạ Tinh Tinh ngây người.

Người ta đã đến sát vách rồi, vốn nghĩ Văn Nhã Đại so với mình còn phải khẩn trương hơn, không ngờ cô ta lại nói là không cần chuẩn bị gì cả...

“Em làm việc trong tập đoàn Dur thị cũng khá lâu rồi, có bao giờ thấy anh Hàn để người khác thị sát thay cho anh ấy chưa?” Văn Nhã Đại bưng ly nước lên uống một ngụm, che giấu vẻ lạnh lẽo trong đáy mắt.

Cô ta đã quá xem thường Niên Tiểu Mộ, một hộ lý quen mà cũng dám lấy danh nghĩa tổng giám đốc đi tham quan từng phòng ban.

Cho rằng không ai biết thân phận của mình thì chính là phu nhân của tổng giám đốc sao?

“Vậy còn Niên Tiểu Mộ...”

“Bộ phận PR của chúng ta luôn hoàn thành tốt mọi công tác, có thể nói là tận tâm tận lực, mặc kệ là ai tới thì chúng ta cũng không cần sợ.” Văn Nhã Đại đặt ly xuống, trên mặt lộ rõ vẻ khó xử, xoắn xuýt một hồi lâu, mới giữ chặt tay của Tạ Tinh Tinh.

“Chị vốn không muốn nói, nhưng hành vi này của Niên Tiểu Mộ thật sự là đang bại hoại danh dự của anh Hàn, quá đáng quá, chị cũng không biết là có nên nói cho em hay không...”

“Chị Nhã Đại, chị biết chuyện gì đúng không? Chị mau nói đi!” Tạ Tinh Tinh thấy cô ta muốn nói lại thôi, sốt ruột đến giậm chân.

“Vây em hứa với chị, nghe xong thì thôi, đừng có làm lớn chuyện, được không?” Văn Nhã Đại liên tục dấn dò, thấy cô ta đồng ý mới nói, “Theo chị biết thì Niên Tiểu Mộ và anh Hàn không có quan hệ gì cả, cô ta chỉ là hộ lý của Tiểu Lục Lục.”

“Hộ lý?” Tạ Tinh Tinh sững sờ tại chỗ.

Phải biết, Dư Việt Hàn là cậu chủ tôn quý nhất thành phố H, cao ngạo bề thế, lại tuấn mỹ vô song. Có rất nhiều con gái con nhà quyền quý, dòng dõi bề thế xếp hàng muốn tiếp cận anh nhưng không tìm được cơ hội. Vây mà một hộ lý quen lại dám vọng tưởng, còn dám lấy danh nghĩa của anh đi thị sát các phòng ban.

“Chuyện này nếu cho mấy người trong mạng nội bộ biết...”

“Tinh Tinh! Chị vừa dặn em cái gì em quên rồi sao?” Văn Nhã Đại giả vờ giận dữ nói.

Tạ Tinh Tinh rất ít khi thấy cô ta nổi giận, dọa đến rụt cổ một cái, “Em biết rồi, em không nói.” Dứt lời, không cam lòng ôm điện thoại đi ra ngoài.

Trong đầu đều là những lời Văn Nhã Đại vừa nói lúc nãy. Một người hộ lý, dựa vào cái gì mà tiếp cận anh Hàn chứ? Chỉ bằng khuôn mặt hồ ly tinh kia sao?

Nếu để cho người khác biết thân phận thật của cô, chỉ sợ cô sẽ được ném thử mùi vị lên voi xuống chó ngay! Đáng ghét nhất là cô ta lại không thể đem tin tức này đưa lên mạng nội bộ, không thể tự tay vạch trần gương mặt thật của cô!

Tạ Tinh Tinh tức giận bất bình đi về chỗ ngồi của mình, chỉ nghe được tiếng hoan nghênh từ sát vách truyền qua, đôi mắt nhú lại. Chợt nghĩ đến cái gì, nhếch miệng cười, cầm điện thoại lên gửi tin tức cho một đồng nghiệp bên bộ phận kế hoạch...

Bạn đang đọc truyện *Quăng Đờn Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 107: Tôi phải đi vạch trần cô ta

Bên trong phòng kế hoạch.

Niên Tiểu Mộ ngồi trong văn phòng giám đốc, nhìn trái cây và đồ uống trước mặt, đầu vẫn còn choáng váng.

Dù cô chưa từng có kinh nghiệm làm việc tại công ty lớn cũng biết, tình huống của cô bây giờ chắc chắn là không tầm thường.

Người của từng phòng ban trong tập đoàn Dư thị đều đối xử với cô quá nhiệt tình. Nhiệt tình đến mức khiến cô cảm thấy toàn thân đều không được tự nhiên. Không lẽ vì cô là hộ lý của Tiểu Lục Lục sao?

“Cô Niên, cô nhìn xem, chúng tôi chuẩn bị mấy cái này, cô có hài lòng không?” Giám đốc bộ phận kế hoạch đứng chấp tay trước người, lễ phép hỏi. Trong giọng nói, còn lộ ra một tia cung kính.

Niên Tiểu Mộ vội vàng từ trên ghế sofa đứng lên, “Ông khách sáo quá rồi, tôi chỉ là hiếu kỳ muốn biết công việc của từng phòng ban, cho nên mới tới xem một chút, hi vọng không có quấy rầy đến mọi người, mấy cái này... Kỳ thật cũng không cần...”

Niên Tiểu Mộ cố gắng tự hỏi, phải làm sao để từ chối mà không làm mất lòng những người này.

Mặc dù Dư Việt Hàn nói, cô có thể dẫn theo Tiểu Lục Lục đi dạo trong công ty, nhưng nếu như quấy rầy công việc của người khác thì là do cô không đúng.

Đạo lý cơ bản này cô biết rõ.

“Cô Niên chịu đến tham quan là vinh hạnh của phòng kế hoạch chúng tôi, tôi dẫn cô đi tham quan phòng ban của chúng tôi.” Giám đốc bộ phận kế

hoạch vừa cười vừa nói.

Nghe vậy, Niên Tiểu Mộ vội vàng từ chối, “Không cần không cần, tôi tùy tiện nhìn một chút là được, không cần làm phiền ông.”

Đề một giám đốc bộ phận dẫn đi tham gian, đây là đãi ngộ của khách vip.

“Nếu thế đành thôi vậy. Đúng là giờ tôi cũng có chút việc cần giải quyết, để tôi gọi thư ký của tôi tới đưa cô đi.” Giám đốc bộ phận chỉ nghĩ cô không muốn rêu rao nên cũng không có biểu hiện rất nịnh nọt, nháy mắt ra hiệu cho thư ký ở bên cạnh.

Thư ký lập tức tiến lên mời, “Cô Niên, mời tới bên này.”

Bọn họ vừa rời khỏi thì tin nhắn của Tạ Tinh Tinh cũng vừa đến, người nhận được tin nhắn liền đi tới ghé tai nói với giám đốc bộ phận.

“Cô nói cái gì, hộ lý? Tin tức này là thật sao?” Giám đốc bộ phận nghe thấy tin tức, biến sắc, vội ngẩng đầu hỏi.

Người đi vào liền vội vàng gật đầu, “Nghe nói là bởi vì lúc trước cô chủ nhỏ xảy ra tai nạn xe cộ, nên nhà họ Dư mới tìm hộ lý về chăm sóc. Mặc dù tin này chưa được chứng thực nhưng cũng chính xác tới tám mươi, chín mươi phần trăm.”

Biết được Niên Tiểu Mộ chỉ là một hộ lý, mặt của giám đốc đen lại. Chỉ là một hộ lý? Vậy mà tất cả nhân viên trong bộ phận của họ đều tập trung ra chào đón, thậm chí còn chuẩn bị bao nhiêu đồ như vậy...

Nếu chuyện này mà bị truyền đến những phòng ban khác, bọn họ còn không bị người ta cười chết sao?

“Giám đốc, người tên Niên Tiểu Mộ quá đáng giận, tôi phải đi vạch trần cô ta...”

“Đừng lại!” Giám đốc kế hoạch bỗng dưng gầm nhẹ một tiếng, kéo cô ta lại, “Cô còn sợ chưa đủ mất mặt đúng hay không? Việc này coi như chúng ta không biết, cô ta muốn tham quan, để cô ta tham quan cho xong đi.”

Tin tức còn chưa được chứng thực, vậy thì cũng có khả năng là giả. Giám đốc kế hoạch là người dày dặn kinh nghiệm, lại đã chìm nổi bao nhiêu năm trong thương trường, ông ta là người khéo ứng xử.

Nếu đã mất công chuẩn bị thì cứ chiều đãi như thường.

Bây giờ mọi người cũng không biết thân phận của Niên Tiểu Mộ, chỉ nghĩ rằng cô đi thị sát thay cho anh Hàn, bọn họ nghênh đón như vậy cũng là đương nhiên.

Nếu tự mình đi vạch trần thì mới mất mặt.

“Được rồi, cứ làm theo lời tôi.” Giám đốc kế hoạch nói xong liền quay trở lại bàn làm việc, bắt đầu xử lý công việc.

Tin tức lưu truyền rất nhanh trong phòng kế hoạch.

Chỉ có Niên Tiểu Mộ, còn không biết chuyện gì đã xảy ra, chỉ là đột nhiên phát hiện mọi người đều hướng ánh mắt về phía cô. Ánh mắt đó thật quý dị.

Bạn đang đọc truyện *Quãng Đời Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 108: Anh hùng cứu mỹ nhân

“Ting!” Tiếng chuông tin nhắn của điện thoại di động.

Niên Tiểu Mộ theo bản năng nhìn điện thoại di động của mình, lúc này mới phát hiện tiếng thông báo phát ra từ điện thoại của thư ký. Thư ký chỉ nhìn qua một cái, ánh mắt liền thay đổi, cau mày ngược lên nhìn Niên Tiểu Mộ.

“Nếu như cô có việc thì cứ đi làm đi, không cần để ý đến tôi, tôi tự mình đi là được.” Niên Tiểu Mộ cho rằng thư ký vừa nhận được công việc nên mới nói như vậy.

Lúc đầu cô chỉ muốn tùy tiện tham quan một chút, cũng không muốn làm rình rang như vậy. Thư ký nghe cô nói như vậy, nụ cười trên mặt trở nên cứng đờ, mở miệng nói, “Không có chuyện gì, cô Niên, chúng ta đi qua bên này đi, đây là khu tập trung nhân viên làm việc của phòng kế hoạch chúng tôi.”

Thư ký vẫn như thường dẫn cô đi tham quan khu kế tiếp, rất chuyên nghiệp giới thiệu với cô, “Phòng kế hoạch là một trong những phòng ban quan trọng

trong tập đoàn, số lượng nhân viên không phải nhiều nhất, nhưng hầu hết bọn họ đều là những nhân tài đứng đầu. Đây chính là nơi làm việc mỗi ngày của mọi người, rất nhiều kế hoạch xuất sắc đều được sinh ra tại đây...”

Thư ký nói xong, Niên Tiểu Mộ lễ phép chào hỏi những người trước mặt, lại phát hiện tất cả mọi người dùng một loại ánh mắt kỳ quái nhìn cô.

Có hoài nghi, có xem thường, có tức giận...

Cô có chút giật mình, còn đang nghi hoặc không biết đã xảy ra chuyện gì, liền nghe thấy sau lưng có người cười khẩy nói, “Ôi trời ơi, cứ nghĩ là mượn danh anh Hàn thì có thể từ chim sẻ biến thành phượng hoàng sao? Hừ, không nhìn xem mình là thân phận gì chứ?”

nếu nghĩ mượn danh Hàn chủ tịch là có thể chim sẻ biến phượng hoàng? Cũng không biết nhìn lại thân phận của mình.”

“Đừng đứng. Hừ, giám đốc của mình đúng là quá tốt tính, đối với loại người giả danh này á, tốt nhất là đuổi đi luôn, cần gì phải nể mặt, phải để cho cô ta biết bản thân mình không xứng!” Một giọng nữ không lớn không nhỏ hòa theo.

Mấy câu nói không đầu không đuôi khiến cho cả phòng kế hoạch lặng ngắt như tờ. Không khí chung quanh như bị đóng băng lại. Đa số mọi người đều dùng ánh mắt xem kịch vui để nhìn Niên Tiểu Mộ. Phải biết rằng, trong mắt bọn họ, anh Hàn là vị thánh không thể xâm phạm. Bọn họ không chiếm được cũng tuyệt đối không để cho người khác có được.

Trong mắt bọn họ, Niên Tiểu Mộ chỉ là một hồ ly, đừng nói là thích Dư Việt Hàn, cho dù chỉ đứng bên cạnh thôi cũng không xứng. Vừa nghĩ tới những tin đồn về hai người trên mạng nội bộ, không ít người đều dùng ánh mắt xem thường nhìn Niên Tiểu Mộ. Bọn họ coi cô là một phụ nữ mưu kế đa đoan, cố ý dẫn Tiểu Lục Lục đi đến từng phòng ban để nâng cao giá trị của bản thân. Có ý đồ từ chim sẻ biến phượng hoàng...

“Bọn họ đang nói cái gì?”

Niên Tiểu Mộ giật mình, có chút không hiểu.

Cô muốn hỏi cho rõ ràng nhưng mà hai người kia cũng không phải đang nói chuyện với cô, hỏi trực tiếp cũng không được lễ phép, thế nên mới hỏi thư ký.

Thư ký cũng không nghĩ tới sẽ có người nói như vậy, lúng túng nói sang chuyện khác, “Cô Niên, toàn bộ bộ phận quan trọng của phòng kế hoạch cô đều xem gần hết rồi, nếu là không có chuyện gì khác, tôi dẫn cô ra ngoài trước nhé.”

“... Được.” Niên Tiểu Mộ cảm giác được mọi người ở đây cũng không hoan nghênh cô nên cũng không muốn nán lại.

Cô gật đầu, đi theo thư ký ra ngoài.

Vừa ra khỏi cửa, đang định bước xuống cầu thang, không ngờ có người từ phòng giải lao đi tới, đột nhiên hắt ly nước trong tay xuống sàn nhà dưới chân cô. Niên Tiểu Mộ phản ứng không kịp, trượt chân ngã về phía trước.

“A...”

Hết thảy đều xảy ra trong tích tắc.

Tất cả mọi người đều nghĩ rằng cô sẽ ngã sấp mặt thì một bóng dáng tôn quý xuất hiện, mạnh mẽ ôm cô vào trong ngực.

Bạn đang đọc truyện *Quăng Đờn Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 109: Anh Hàn rất tức giận, hậu quả rất nghiêm trọng

Dư Việt Hàn ngồi trong phòng họp, từ sau khi trợ lý rời khỏi thì liên tục mất tập trung, không ngừng xem điện thoại. Cho đến khi màn hình điện thoại sáng lên, hầu như không chút chần chừ liền mở ra xem. Nhìn thấy tin tức gửi đến, ánh mắt anh chợt lóe. Xem ra khi không có anh ở bên cạnh, cô và Tiểu Lục Lục đều chơi rất vui, đổi hết phòng ban này đến phòng ban khác, giống như cười ngửa xem hoa.

Khi Tiểu Lục Lục ngủ, cô vẫn không biết mệt mỏi mà chạy tới bộ phận kế hoạch...

Cuộc họp vẫn còn đang tiếp tục nhưng tâm tư của anh đã tập trung hết lên điện thoại di động, nhìn xem trợ lý liên tục thông báo hành động của Niên Tiểu Mộ.

Chờ mãi mới kết thúc cuộc họp, anh hầu như không chút chần chừ, đứng dậy rời khỏi phòng họp, cũng không quay về phòng làm việc mà đi thang máy đến phòng kế hoạch. Trong lòng tưởng tượng, nếu Niên Tiểu Mộ thấy anh đột nhiên xuất hiện thì biểu cảm lúc đó sẽ như thế nào, khóe miệng của anh bất giác cong lên.

Nhưng anh không ngờ, vừa đến trước cửa phòng ban lại thấy cảnh này.

“Có sao không?”

Dur Việt Hàn một tay ôm chặt eo Niên Tiểu Mộ, một tay nâng cằm cô lên, để cô mắt đối mắt với anh.

Giọng nói trầm thấp có pha lẫn chút lo lắng.

Nghe tiếng của anh, Niên Tiểu Mộ chớp chớp mắt, nhìn người đột nhiên xuất hiện trước mặt mình, bất ngờ không biết nói gì. Đợi đến khi lấy lại được bình tĩnh mới chậm rãi lắc đầu.

Cô cảm nhận được anh đang tức giận, theo bản năng muốn lùi lại nhưng cánh tay đang ôm eo cô lại siết chặt không thả. Dur Việt Hàn ngẩng đầu nhìn người của phòng kế hoạch.

“Anh Hàn!”

Không ai nghĩ tới, Dur Việt Hàn sẽ xuất hiện vào lúc này.

Tất cả mọi người cùng nhau cúi đầu chào hỏi.

Nhớ lại chuyện vừa mới xảy ra, trong ánh mắt đều là kinh hoàng và chột dạ.

Nhất là người vừa có ý làm đổ nước.

Thấy Dur Việt Hàn đang nhìn mình, toàn thân cô ta run rẩy, ly nước trong tay rơi xuống đất.

“Anh... Anh Hàn, tôi không cố ý, tôi bất cẩn nên mới...”

Cô ta chỉ tức giận mà thôi, cô ta không thích chuyện Niên Tiểu Mộ chỉ là một hộ lý mà lại dám tiếp cận nam thần, đối với loại phụ nữ không biết tốt xấu này, phải cho cô một bài học thì cô mới biết thân biết phận. Cô ta cho rằng, Niên Tiểu Mộ chỉ là một hộ lý quen, dẫu tội thì cũng không có việc gì lớn. Nhưng cô ta có nghĩ nát óc cũng không nghĩ tới Dur Việt Hàn sẽ đột nhiên xuất hiện, còn ôm Niên Tiểu Mộ trước mặt bao nhiêu người!

“Một ly nước cũng bung không xong, xem ra công việc ở phòng kế hoạch vất vả quá, cũng không thích hợp với cô.” Dur Việt Hàn buông Niên Tiểu Mộ ra, một tay đút vào túi quần, chậm rãi dạo bước tiến lên.

Mỗi lần Dur Việt Hàn xuất hiện, khí chất cao quý và khí thế mạnh mẽ như bậc đế vương của anh như cướp lấy hô hấp của tất cả mọi người ở đây.

Chỉ một câu đơn giản thôi đã khiến người vừa hất nước kia trắng bệch cả mặt.

Cô ta bị... đuổi việc?

Cô ta định cầu xin nhưng Dur Việt Hàn cũng không thèm nhìn cô ta, mắt đen lạnh lẽo nhìn khắp một lượt những người ở đây.

Người của bộ phận kế hoạch đều run rẩy vì sợ, sợ hãi người tiếp theo bị đuổi việc sẽ là chính mình...

“Tổng giám đốc.” Giám đốc kế hoạch nhận được tin tức vội vàng chạy từ phòng làm việc tới. Nhìn thấy sắc mặt của Dur Việt Hàn, thân hình mập mạp hơi run lên, nhìn thấy cảnh tượng trước mắt, trái tim như muốn ngừng đập.

“Tổng giám đốc, xin hãy nghe tôi giải thích...”

Dur Việt Hàn trừng mắt nhìn ông ta một cái, mở miệng nói, “Lần này tôi có thể cho là ngoài ý muốn, nếu có lần sau thì người đầu tiên tôi xử lý sẽ là ông đây.”

Bạn đang đọc truyện *Quãng Đời Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 110: Bạn trai quá tuyệt vời!

Dur Việt Hàn nói xong, cũng không thèm nhìn sắc mặt khó coi của mọi người mà quay đầu đi đến bên cạnh Niên Tiểu Mộ, cặp mắt đen nhìn một lượt từ trên xuống dưới, xác định cô không sao mới nhỏ giọng nói, “Đi theo tôi.”

Hai người một trước một sau rồi đi.

Bộ phận PR.

Văn Nhã Đại, người đứng đằng sau mọi chuyện, kẻ mượn đao giết người, vừa thấy Niên Tiểu Mộ bị vạch trần thân phận, nhìn cô chật vật như vậy khiến cô ta hả hê vô cùng. Cô ta khoanh tay trước ngực, chờ xem kịch vui, nhưng không ngờ Dư Việt Hàn lại xuất hiện vào lúc này.

Nhìn thấy anh ôm Niên Tiểu Mộ, trong nháy mắt trông mắt cô ta co rụt lại, tức giận từ trên ghế ngồi đứng phắt dậy. Cô ta lao tới cửa sổ, nhìn chăm chăm vào hai người đang ôm nhau ngoài kia, hai tay nắm chặt thành nắm đấm, không cam lòng mà nghiến răng. Cô ta còn chưa kịp tiêu hóa màn ôm nhau vừa rồi lại nghe thấy anh đuổi việc người phụ nữ hất nước, thậm chí còn nghiêm mặt cảnh cáo giám đốc bộ phận kế hoạch.

Anh làm như vậy có khác gì “xung quân nhất nộ vị hồng nhan”* đâu. Nhưng Niên Tiểu Mộ chỉ là một hộ lý, sao cô xứng chứ?

(*) Xung quân nhất nộ vị hồng nhan(衝冠一怒為紅顏): một câu thơ trong bài thơ Viên Viên Khúc của Ngô Vĩ Nghiệp, tạm dịch là “Tướng quân nổi giận vì tình hồng nhan”. Bài thơ này kể về chuyện của Ngô Tam Quế và Trần Viên Viên, có người nói rằng, Ngô Tam Quế phản bội nhà Minh đầu phục nhà Thanh là vì tức giận, muốn tìm lại công bằng cho người mình yêu Trần Viên Viên.

...

Từ sau khi rời khỏi phòng kế hoạch, Niên Tiểu Mộ cứ ngơ ngác ngác ngác mà đi theo Dư Việt Hàn, đầu nhỏ cúi thấp xuống, không biết là đang suy nghĩ gì.

Dư Việt Hàn thấy cô thất thần liền dừng bước, quay đầu lại nhìn cô. Một giây sau, chỉ thấy Niên Tiểu Mộ vẫn cúi đầu bước tiếp, và rồi đâm sầm vào ngực anh.

“Ồi!” Niên Tiểu Mộ giơ tay che cái trán, do đâm mạnh quá nên cô lùi về sau một bước, ngược mặt lên liền thấy đối diện là đôi mắt đen sâu thẳm của anh.

“Có chuyện gì muốn nói sao?” Dư Việt Hàn nhìn chăm chăm vào gương mặt đang suy tư của cô, chậm rãi mở miệng hỏi.

Tính tình của Niên Tiểu Mộ vốn dĩ rất thẳng thắn, nghe anh nói như vậy cũng không khách khí.

“Lúc nãy anh nổi giận là vì tôi sao?” Cô chỉ vào cái mũi nhỏ của mình, nhỏ giọng hỏi.

Chẳng phải anh vẫn luôn nhìn cô không vừa mắt sao? Nếu không phải Tiểu Lục Lục chỉ muốn mình cô chăm sóc thì anh đã sớm đuổi việc cô.

Nhưng mà bộ dáng bá đạo lúc nãy của anh, đúng là đẹp trai không biên giới. Lúc bị anh ôm vào trong ngực, trái tim nhỏ bé của cô đều đập như sắp nhảy ra khỏi lồng ngực. Nếu không phải cảm thấy phản ứng của anh có chút không đúng thì cô cũng đã đắm chìm luôn rồi. . .

Nghe vậy, ánh mắt của Dư Việt Hàn chợt lóe, liếc về mặt xoắn suất của cô. Chợt lạnh lùng quay đi, mở miệng nói, “Cô quá tự đề cao bản thân mình rồi.”

“...”

“Bất kỳ chuyện gì gây ảnh hưởng đến nề nếp của công ty thì tôi đều sẽ nghiêm túc xử lý, cho dù là ai cũng như nhau.” Dư Việt Hàn nhìn cô một chút, trong giọng nói lộ ra vẻ hờ hững, “Còn chuyện gì nữa sao?”

“...” Tự mình đa tình.

Xấu hổ chết đi được, còn mặt mũi gì tiếp tục nói nữa? Niên Tiểu Mộ vội vàng lắc đầu, ước gì vừa rồi mình không há miệng hỏi.

Dư Việt Hàn nhìn về mặt hối hận của cô, bàn tay trong túi nắm thật chặt. Trong lòng anh không bình tĩnh như vẻ ngoài. Khi thấy cô sắp ngã sắp xuống, anh hầu như không kịp suy nghĩ liền ôm lấy cô. Lúc đó, anh thực sự thấy rất tức giận nhưng không rõ vì sao lại thế.

Anh định quay người đi, ánh mắt chợt nhìn thấy mắt cá chân đỏ ửng của cô, dừng lại hỏi.

“Sao lại thế này?”

Niên Tiểu Mộ nhìn theo ánh mắt của anh, bĩu môi nói, “Lúc nãy trượt chân nên bị trượt, cũng không nặng lắm, về băng lại, bôi chút thuốc là ổn...”

Cô còn chưa nói xong liền cảm thấy nhiệt độ xung quanh hạ thấp xuống, cô ngẩng đầu liền thấy anh đang trừng mắt nhìn cô.

Không chờ cô kịp phản ứng, anh đã bước đến cạnh cô rồi khom lưng, bế cô lên!

Chương 111: Người phụ nữ khẩu thị tâm phi*

*: Nghĩ một đằng nói một nẻo.

Niên Tiểu Mộ sợ tới mức ôm lấy cổ anh, chưa kịp lên tiếng anh đã bế cô vào trong lòng, cất bước về văn phòng. Niên Tiểu Mộ giật mình, muốn nói tự mình có thể đi được nhưng miệng mới há ra lại thấy ánh mắt lạnh lẽo của anh, vội vàng đem lời muốn nói nuốt vào trong.

Để mặc cho anh bế cô trở về văn phòng tổng giám đốc.

“Đi lấy túi chườm đá.” Dư Việt Hàn đặt Niên Tiểu Mộ xuống ghế sofa, trầm giọng ra lệnh.

Niên Tiểu Mộ theo bản năng muốn đứng dậy lại bị anh ấn hai vai xuống.

“Chớ lộn xộn!”

Niên Tiểu Mộ, “...”

Chẳng phải anh bảo cô đi lấy túi chườm đá sao? Không cho cử động thì lấy kiểu gì? Chờ anh tránh ra một bên, cô mới nhìn thấy trợ lý đang đứng trước mặt bọn họ.

Niên Tiểu Mộ khụ một tiếng, ngồi xuống, lúng túng sờ mũi nhỏ, hóa ra anh không nói với cô.

“Cậu chủ, túi chườm đá đây ạ.” Trợ lý nhanh chóng lấy túi chườm đá từ trong bếp ra, đưa cho Dư Việt Hàn.

Niên Tiểu Mộ vội vàng đưa tay nhận lấy nói, “Không cần làm phiền anh đâu, tôi tự làm được, đừng quên, nghề nghiệp chính của tôi là hộ lý.”

“Đúng rồi, một hộ lý bị trật khớp chân mà còn gắng gượng bước đi.” Đáp lại cô là giọng nói lạnh như băng của Dư Việt Hàn, khóe môi cong cong, như cười mà không phải cười khiến người ta sợ hãi.

Cô đã làm gì đắc tội anh sao?

Cô còn cho anh thịt kho tàu mà.

Niên Tiểu Mộ chỉ nghĩ người có mấy giấy thì túi chườm đá trên tay đã đổi chủ.

Dư Việt Hàn đứng trước mặt cô, ánh nắng chiều rọi trên gương mặt hoàn mỹ. Anh nhìn cô chằm chằm, trầm giọng hỏi, “Còn chờ tôi cởi giày cho cô à?”

“...” Niên Tiểu Mộ giật mình, không nói hai lời cởi giày ra. Bàn chân trắng nõn lộ ra trước mặt Dư Việt Hàn.

Niên Tiểu Mộ không ngờ rằng anh lại thật sự hu tôn hàng quý* mà muốn tự tay chườm đá cho cô. Ngay giây phút anh đưa tay qua, cô sợ đến mức suýt nhảy khỏi ghế sofa nhưng vừa cử động thì bị anh lờm một cái. Ánh mắt lạnh lẽo mười phần khiến cô chẳng dám cử động dù chỉ một chút, ngoan ngoãn ngồi yên cho anh chườm đá.

*: Người có địa vị cao lại nhân nhượng người có địa vị thấp.

Ngay cả khi túi chườm đá đè lên mắt cá chân, có đau một chút cũng không dám kêu. Cô sợ, nếu lên tiếng lại chọc giận khối băng trước mặt này, lúc đó chân thì không sao nhưng cổ chắc chắn sẽ bị vặn gãy.

“Đau thì lên tiếng cho tôi biết.” Dư Việt Hàn liếc mắt nhìn cô.

“Không đau... A!” Niên Tiểu Mộ vừa định chịu đựng, mắt cá chân liền bị anh ấn một cái, cô nhịn không được kêu lên.

Cặp mắt hạnh mở trừng trừng nhìn Dư Việt Hàn. Anh chắc chắn cố ý.

“Cô đúng là khẩu thị tâm phi.” Dư Việt Hàn thấy đá trong túi sắp tan hết liền đổi đá mới, trên gương mặt đẹp trai cũng không có biểu lộ gì nhưng động tác lại nhẹ nhàng hơn.

Anh giúp cô chườm đá xong thì đứng dậy, nói, “Cô thử xem thế nào, có đỡ hơn không?”

“Vốn dĩ đã chẳng sao cả...” Niên Tiểu Mộ thì thầm, thân nhiên đứng dậy, đang định đi hai vòng chứng minh bản thân mình không sao, kết quả mới bước một bước liền không cân thận vấp phải bàn trà trước mặt.

Cả người ngã về phía trước, đề luôn Dư Việt Hàn, người đang đứng trước mặt cô xuống sofa. Hai tay của Niên Tiểu Mộ chống lên cơ ngực rắn chắc của anh, bốn mắt nhìn nhau, thời gian như ngừng trôi.

Khoảng cách giữa hai người gần như không tồn tại.

Cô chỉ cần ngẩng đầu một cái, là có thể trông thấy đôi mắt đen sâu thẳm của anh, ngửi thấy mùi hương bạc hà mát lạnh trên người, còn kèm theo hơi thở đậm hormone đặc trưng của đàn ông.

“Chị xinh đẹp đang chơi trò hôn hôn với cha sao?”

Tiểu Lục Lục không biết đã tỉnh dậy từ bao giờ, ôm heo nhồi bông từ trong phòng nghỉ chạy ra, nhìn thấy hai người đang đề lên nhau trên ghế sofa, cơ thể nhỏ bé hưng phấn chạy tới, dựa vào thành ghế. Cái đầu nhỏ hơi nghiêng, chớp mắt nhìn chăm chú vào hai người.

“Sao còn chưa hôn?”

Bạn đang đọc truyện *Quăng Đồi Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 112: Sau này không được nói lung tung

Niên Tiểu Mộ, “...”

Không chờ cô lấy lại tinh thần, Tiểu Lục Lục nhanh chóng bò đến bên cạnh Dư Việt Hàn, dẫu môi hôn lên mặt của anh một cái, làm mẫu cho Niên Tiểu Mộ xem.

“Chị xinh đẹp, hôn như vậy nè!”

Niên Tiểu Mộ, “...”

Nếu như bây giờ cô giải thích là cô không có ý thì có ai tin không? Niên Tiểu Mộ mấp máy môi, ánh mắt không tự chủ quét qua chỗ Tiểu Lục Lục mới hôn, toàn thân nóng ran. Một lúc sau mới lấy lại được tinh thần, rút tay về, đứng dậy.

“Đến giờ thay thuốc cho Tiểu Lục Lục rồi, tôi đi lấy thuốc...” Không đợi Dư Việt Hàn mở miệng, cô đã vội che mặt, khập khiễng vọt vào phòng nghỉ.

“...”

Dư Việt Hàn nằm trên ghế sofa, thấy cô đỏ mặt chạy đi, hai mắt hí lên. Trọng lượng trên người vừa biến mất, trong lòng anh giống như cũng thiếu một thứ gì đó.

Quay đầu nhìn Tiểu Lục Lục đang nằm bên cạnh anh, ngón tay thon dài gõ gõ đầu cô bé, “Sau này không được nói lung tung.”

...

Niên Tiểu Mộ đi vào phòng nghỉ, cũng không còn can đảm đi ra ngoài, mãi cho đến khi hết giờ làm mới chậm rãi đi ra.

Cô vừa vào văn phòng của Dư Việt Hàn, thấy anh đang ngồi trước bàn làm việc, chăm chú xử lý công việc. Bộ vest đen càng tôn lên khí chất cao quý của anh, mái tóc đen được vuốt keo rất kỹ càng cộng thêm gương mặt đẹp trai, cả người như đang tỏa ánh sáng thần thánh.

Ngón tay thon dài cầm bút máy, ký tên như rồng bay phượng múa...

Hình ảnh này khiến Niên Tiểu Mộ có chút ngơ ngẩn. Một giây sau, tiếng gõ cửa vang lên.

“Vào đi.” Giọng nói trầm thấp, không cảm xúc.

Cửa văn phòng bị đẩy ra, Văn Nhã Đại cầm hai hộp quà tặng đi từ bên ngoài vào.

“Lâu lắm rồi tôi không tới biệt thự nhà họ Dư thăm bà nội, tôi muốn đi thăm bà ấy, anh cho tôi đi nhờ xe được không?”

Nhà họ Văn và nhà họ Dư trước giờ đều giữ liên lạc với nhau, quan hệ giữa hai nhà cũng không tệ.

IQ và EQ của Văn Nhã Đại đều rất cao, rất biết cách làm hài lòng người lớn tuổi. Ấn tượng của bà cụ Dư đối với cô ta cũng không tệ lắm, không ngại trò chuyện với cô ta mấy câu. Vì vậy cứ cách một khoảng thời gian thì Văn Nhã Đại sẽ tới thăm bà.

Lần này, cô ta mượn cơ hội xe của cô ta đang bảo dưỡng, muốn cùng Dư Việt Hàn cùng nhau trở về.

“Tôi sẽ bảo tài xế đưa cô đi.” Dư Việt Hàn ngẩng đầu nhìn cô ta, nhàn nhạt mở miệng.

“Không cần phiền phức như vậy, tôi chờ anh cũng được.” Văn Nhã Đại nói, ung dung đi tới, để hộp quà lên bàn trà, sau đó ngồi trên ghế sofa chờ.

Cử chỉ đoan trang, thanh nhã, chứng tỏ rằng từ nhỏ cô ta đã được dạy dỗ rất nghiêm khắc. Bất gặp Niên Tiểu Mộ cũng đang ở đây, cô ta cũng rất khách khí gật đầu chào, trong ánh mắt không lộ ra chút dấu vết xem thường nào.

“Nghe nói cô Niên đây rất biết cách chăm sóc trẻ em, tôi mua một ít đồ ăn vặt cho Tiểu Lục Lục, cô có thể giúp tôi kiểm tra một chút, xem những thức ăn này có ảnh hưởng gì tới vết thương của con bé không?”

Nghe thấy có ăn ngon, Tiểu Lục Lục là người đầu tiên chạy tới. Đầu nhỏ hướng về phía trước nhìn nhưng cũng không cảm lấy mà quay đầu nhìn Niên Tiểu Mộ, giống như đang chờ ý kiến của cô.

Thấy thế, Niên Tiểu Mộ bất đắc dĩ đi lên, nhận đồ ăn vặt từ tay Văn Nhã Đại, kiểm tra qua một lần mới nói, “Tất cả những cái này Tiểu Lục Lục đều có thể ăn được.”

Văn Nhã Đại giống như chỉ chờ câu nói này của cô, nghe cô xác nhận không có vấn đề liền xé một bịch bánh bích quy nhỏ, lấy lòng đưa cho Tiểu Lục Lục.

Thấy Tiểu Lục Lục vui vẻ nhận bánh, trên mặt Văn Nhã Đại nở nụ cười chiến thắng. Một giây sau, Tiểu Lục Lục ôm bánh bích quy chạy lại chỗ Dư Việt Hàn, dứt cho anh một miếng, lại chạy về sofa, dứt cho Niên Tiểu Mộ một miếng, cuối cùng mới lấy một miếng ăn, bỏ vào miệng mình, lầm bầm, “Cho cha một miếng, chị xinh đẹp một miếng, còn Tiểu Lục Lục...”

Bạn đang đọc truyện *Quăng Đòi Còn Lại Điều Vì Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 113: Tương thân tương ái

Văn Nhã Đại ngồi ở một bên, nhìn Tiểu Lục Lục dứt Niên Tiểu Mộ ăn bánh, lòng bàn tay nắm chặt. Cô ta tự an ủi mình, trẻ con không hiểu chuyện, không cần để ý, dốt lết nữa, chắc chắn cô ta cũng sẽ có phần. Nhưng đợi cả buổi, kết quả chỉ thấy Tiểu Lục Lục tự dứt cho mình, hoàn toàn lơ cô ta. Văn Nhã Đại ngồi tại đó, giống như một người ngoài cuộc, nhìn một nhà ba người tương thân tương ái...

Tuy trên mặt cô ta không biểu hiện gì nhưng hai tay để trên đầu gối đã nắm chặt lại thành nắm đấm.

Không thể sốt ruột, có thể là do trẻ con vốn tính tham ăn, không nhịn được tự mình ăn trước một miếng, ăn xong sẽ đến lượt cô ta...

Ý nghĩ này mới vừa mới xuất hiện trong đầu Văn Nhã Đại thì thấy Tiểu Lục Lục lấy một miếng bánh bích quy ra, quay đầu nhìn cô ta.

Văn Nhã Đại mừng thầm trong lòng, vội ngồi ngay ngắn, trên môi nở nụ cười ấm áp, chờ cô bé chạy tới bên cạnh. Nhưng Tiểu Lục Lục vẫn đứng yên không nhúc nhích, đầu nhỏ hơi cúi, lễ phép nói, “Cảm ơn cô đã cho cháu bánh bích quy.”

Nói xong câu đó, cô bé xoay người lại, tiếp tục dứt bánh cho Niên Tiểu Mộ ăn.

Văn Nhã Đại, “...”

Sao cô ta lại bị ngớ lơ như vậy?

Và tại sao Tiểu Lục Lục gọi Niên Tiểu Mộ là chị mà lại gọi cô ta là cô?

Cô...

Nụ cười trên khóe miệng Văn Nhã Đại cứng đờ. Cho dù là người có sức chịu đựng tốt đến mấy cũng sẽ bị tình huống này khiến cho cười không nổi.

“Có thể đi rồi.” Dư Việt Hàn khép lại văn kiện trước mặt, đứng dậy rời khỏi bàn làm việc, chậm rãi mặc áo khoác.

Dư Việt Hàn đi tới, bế Tiểu Lục Lục từ trên tay Niên Tiểu Mộ rồi bước ra ngoài. Đi tới cửa, thấy Niên Tiểu Mộ còn đang ngẩn người, bước chân hơi dừng lại, quay đầu lại nhìn cô.

Niên Tiểu Mộ giật mình! Tranh thủ khi anh còn chưa kịp nói ra hai chữ “chân ngắn” liền nhanh chóng vọt tới trước mặt anh. Cùng anh rời khỏi văn phòng

tổng giám đốc.

“Anh Hàn...” Văn Nhã Đại cầm quả tặng lên, còn chưa kịp mở miệng thì anh đã đi ra ngoài, thậm chí còn không thèm nhìn cô ta

Cô ta nghĩ rằng, nếu đi nhờ xe thì cô ta sẽ có cơ hội nói chuyện với Dư Việt Hàn, nhưng mà vừa lên xe thì Dư Việt Hàn đã ôm lấy Tiểu Lục Lục, nhắm mắt nghỉ ngơi.

Cô ta không tìm được cơ hội mở miệng!

Văn Nhã Đại cố gắng duy trì nụ cười trên môi, nhìn về phía Niên Tiểu Mộ đang ngồi ở trong góc, “Cô Niên còn trẻ, lại xinh đẹp như vậy, không biết đã có bạn trai chưa?”

“...”

Niên Tiểu Mộ vừa lên xe, liền cố ý chọn vị trí cách xa Dư Việt Hàn nhất. Cô vừa muốn chợp mắt một lát, đột nhiên nghe có người gọi tên mình, giật mình ngẩng đầu nhìn Văn Nhã Đại, trong chớp mắt này, Dư Việt Hàn vốn đang nhắm mắt dưỡng thần cũng mở mắt ra.

Quay đầu nhìn cô...

Bầu không khí trong xe trầm xuống.

Niên Tiểu Mộ bị anh nhìn chằm chằm, vô thức rung mình một cái, lắp bắp trả lời, “Chưa... chưa có.”

Nghe vậy, ánh mắt Văn Nhã Đại chợt lóe, ưu nhã cười, “Bất ngờ thật đấy. Cô xinh đẹp như vậy mà vẫn còn độc thân, tôi có quen biết rất nhiều thanh niên tốt, nếu như cô cảm thấy hứng thú, tôi có thể giới thiệu cho cô làm quen một chút.”

Văn Nhã Đại vừa nói xong thì Dư Việt Hàn nhú mày.

Rất nhanh sau đó, anh lại khôi phục bình tĩnh, chỉ có điều ánh mắt nhìn Niên Tiểu Mộ của anh càng sâu và đen hơn.

Ngay cả Tiểu Lục Lục vốn đang nằm sấp trong ngực anh cũng xoay người ngồi dậy, chớp chớp đôi mắt to, nhìn chăm chú vào cô, giống như đang đề phòng có người sẽ cướp mất chị xinh đẹp của cô bé vậy.

Bạn đang đọc truyện *Quãng Đời Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 114: Anh vui vì cái gì?

Niên Tiểu Mộ, “...”

Gần đây số đào hoa của cô tới rồi sao? Tại sao luôn có người muốn giới thiệu bạn trai cho cô vậy?

Nghe Văn Nhã Đại nói, trong đầu của cô lập tức nhớ tới lần đầu gặp bà cụ Dư, bà cụ nắm tay cô, hỏi cô thấy Dư Việt Hàn thế nào?

“Kết hôn xong là có thể làm mẹ.” Mỗi lần nhớ tới câu nói này cô đều không nhịn được mà mặt đỏ tay run.

Niên Tiểu Mộ mím môi một cái, nhớ lại tình huống ngày hôm đó, khuôn mặt nhỏ bắt gặp ứng hồng.

Dư Việt Hàn nhìn thấy phản ứng của cô, anh cho là cô đang suy nghĩ có nên làm quen với những người đàn ông khác hay không, ánh mắt đen càng sẫm lại, khuôn mặt vốn không cảm xúc bỗng nhiên trở nên lạnh lẽo.

“Cô Niên, cô đang ghen thù sao?” Văn Nhã Đại thấy phản ứng của cô, cười khê trêu chọc.

Giọng nói của cô ta rất ôn hòa, sẽ không để cho người ta cảm thấy vô lễ.

“...” Cái gì?

Niên Tiểu Mộ bỗng nhiên lấy lại tinh thần, ngẩng đầu. Sau đó lại nhanh chóng lắc đầu, “Cảm ơn ý tốt của cô, tôi không cần.”

Bây giờ mục tiêu duy nhất của cô là kiếm tiền trả nợ, làm gì có tâm trạng yêu đương. Lời này vừa ra, bầu không khí đè nén trong xe lập tức biến mất. Cô còn đang suy nghĩ, không biết lúc này có chuyện gì xảy ra thì thấy Dư Việt Hàn lười biếng nhắm mắt lại, bắt đầu ngủ.

Gương mặt tuấn tú, góc cạnh rõ ràng, đường nét hoàn mỹ, khóe miệng khẽ nhếch lên, hình như anh đang rất vui vẻ.

Cũng không biết đang vui vì cái gì?

Niên Tiểu Mộ nhếch miệng, không nghĩ ra thì thôi vậy. Cô co người lại, ngáp một cái, sau đó cũng nhắm mắt lại mà ngủ.

Xe đến biệt thự của nhà họ Dư.

Văn Nhã Đại lập tức quay đầu nhìn về phía Dư Việt Hàn, “Lâu lắm rồi tôi không tới, anh có muốn đi thăm bà nội với tôi không? Chắc bà cũng nhớ anh lắm.”

Dư Việt Hàn mở mắt, nhìn thoáng qua phía trước mặt.

Xe vừa vào cổng, khu biệt thự chính nằm ngay phía trước, còn biệt thự nhỏ của bà cụ Dư ở là ở bên phải.

“Rẽ phải, qua chỗ bà tôi.” Dư Việt Hàn bỗng dừng mở miệng, giọng nói đậm mạc, nghe không ra cảm xúc.

Nghe anh nói vậy, Văn Nhã Đại nhanh chóng nở nụ cười, trông cô ta tươi tắn hẳn.

Mặc kệ bên cạnh anh có bao nhiêu người phụ nữ, chỉ cần cô ta vẫn là người đặc biệt nhất trong lòng anh là đủ rồi!

Một lát nữa, đợi gặp bà cụ Dư, cô ta có thể thừa cơ hội ở lại ăn cơm với bà.

Trong nhà họ Dư, người mà Dư Việt Hàn quan tâm nhất ngoài Tiểu Lục Lục ra thì chỉ có bà cụ. Anh hiểu thuận như vậy, đến lúc đó chắc chắn cũng ở lại.

Hai người bọn họ có thể cùng nhau ăn tối...

Văn Nhã Đại nghĩ tới đây, nụ cười trên mặt càng thêm xán lạn.

Khóe mắt quét qua Niên Tiểu Mộ vẫn còn ngồi trên xe, lại có chút không cam lòng. Nếu như có thể làm cho cô xuống xe trước thì càng tốt!

“Két!” Xe dừng trước cửa biệt thự nhỏ.

Văn Nhã Đại giấu đi ánh nhìn đầy mưu mô, không đợi lái xe mở cửa liền chủ động đẩy cửa xe ra, cầm quà tặng xuống xe.

Cô ta đi về phía trước hai bước, mới xoay người, cười tươi chờ Dư Việt Hàn xuống.

Thế nhưng cô ta đợi một phút, cũng không thấy anh có bất kì động tác nào.

Đến khi cô ta nhìn không nổi, muốn mở miệng hỏi mới nghe Dư Việt Hàn lười biếng nói, “Đã đưa cô Văn tới nơi rồi, còn chờ cái gì nữa, về biệt thự.”

Ánh mắt anh cũng không nhìn cô ta mà nhìn tài xế, anh kêu lái xe chạy tới biệt thự nhỏ không phải là muốn đi thăm bà cụ với cô ta mà chỉ muốn cho cô ta xuống trước?

Không đợi Văn Nhã Đại kịp phản ứng, lái xe đã đạp chân ga, xe lướt đi trước mặt cô ta.

Đi... đi...

Bạn đang đọc truyện *Quăng Đồi Còn Lại Điều Vì Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 115: Châm ngòi thổi gió

Ngày hôm sau.

Trải qua sự kiện đuổi việc của ngày hôm trước, đến giờ thì mọi người trong tập đoàn Dư thị đều biết thân phận của Niên Tiểu Mộ.

Lúc đầu, sau khi nhân viên bộ phận kế hoạch bị Dư Việt Hàn đuổi việc, mọi người đều có mấy phần kiêng kỵ với cô, nhưng rất nhanh lại có một tin tức được truyền đến, nói là Dư Việt Hàn tức giận không phải vì cô mà là vì giữ vững nề nếp của công ty.

Nghe vậy, không ít người thở dài nhẹ nhõm.

“Tôi biết ngay mà, lấy ánh mắt của tổng giám đốc Hàn, sao có thể coi trọng một hộ lý chứ?” Trong phòng giải lao, các đồng nghiệp nữ của các phòng ban tụ tập tốp năm tốp ba lại nói chuyện phiếm.

“Nếu Niên Tiểu Mộ kia tự cho là mình có mấy phần tư sắc, muốn mượn cô chủ nhỏ để tiếp cận tổng giám đốc thì chỉ sợ cô ta phải thất vọng rồi.”

Mấy người nói xong, nhìn nhau cười một tiếng.

Tạ Tinh Tinh cũng có mặt trong phòng, cô ta nghe thấy có người có cùng ý nghĩ giống mình, lập tức thêm mắm thêm muối nói.

“Chỉ sợ có người không biết điều, nghĩ mình đẹp là có thể muốn làm gì thì làm. Hôm qua hai người nghỉ nên không biết, cũng không biết người phụ nữ kia dùng thủ đoạn gì, vậy mà lừa được tổng giám đốc đi ăn cơm ở nhà ăn nhân viên, còn cố ý để anh ấy cùng ăn một phần thịt kho tàu với mình nữa.”

“Cô nói cái gì?” Có người kinh ngạc mở to hai mắt, trong đáy mắt hiện lên ghen ghét.

Tạ Tinh Tinh hướng mắt nhìn thoáng qua bốn phía, xác định không còn người khác mới tiếp tục nói.

“Không chỉ vậy đâu, hôm qua cô ta còn cố ý dẫn theo cô chủ nhỏ tham quan các bộ ngành lớn của công ty chúng ta, đáng về đó cứ như là vợ của tổng giám đốc đi thị sát vậy. Chuyện này tuyệt đối là sự thật một trăm phần trăm, nếu các cô không tin, có thể hỏi thăm đồng nghiệp của bộ phận kế hoạch, bọn họ biết rõ nhất!”

Tạ Tinh Tinh dứt lời, mấy người đều hít vào một hơi khí lạnh.

Hôm qua, bọn họ nghỉ nên không biết có chuyện gì xảy ra ở bộ phận kế hoạch, nhưng ít nhiều cũng nghe được chút tiếng gió. Nghe nói cũng là do Niên Tiểu Mộ đi tham quan, mới hại một đồng nghiệp bị đuổi việc.

Lúc đầu bọn họ còn cảm thấy là do đồng nghiệp ở bộ phận kế hoạch có vấn đề, hiện tại xem ra, hoàn toàn là do Niên Tiểu Mộ này cáo mượn oai hùm, y vào mình là hộ lý của cô chủ nhỏ, liền mượn danh của cô chủ nhỏ và tổng giám đốc Hàn, ở trong công ty điều võ giương oai.

Loại người này nếu không dạy cho một bài học, chỉ sợ sẽ nghĩ bản thân mình là chủ nhân của tập đoàn Dư thị!

“Tổng giám đốc Hàn thân phận cao quý, há lại có thể để cho một hộ lý nhúng chàm, nếu như có người không làm rõ được thân phận của mình, tôi sẽ giúp cô ta một chút!” Một nữ thư ký của phòng thư ký lạnh lùng tiếp lời.

Không chờ mọi người kịp phản ứng, cô ta quay người liền rời khỏi phòng giải lao.

Nhìn bóng lưng của cô ta, khóe miệng của Tạ Tinh Tinh nhếch lên, trong đáy mắt lấp lóe ánh sáng độc ác. Cô ta bưng ly nước của mình, nhanh chóng rời khỏi phòng giải lao.

Bên trong văn phòng tổng giám đốc.

“Cốc cốc!” Niên Tiểu Mộ đang vẽ tranh với Tiểu Lục Lục, bỗng nhiên nghe thấy tiếng gõ cửa.

Dư Việt Hàn đi họp nên không đây, ở nơi này chỉ có cô và Tiểu Lục Lục.

Chần chờ một chút mới lên tiếng, “Mời vào.”

Cửa phòng bị đẩy ra, thư ký bưng một cái cốc không nhanh chóng đi đến trước mặt cô, để xuống trên bàn trà.

Không đợi Niên Tiểu Mộ mở miệng, liền trực tiếp sai bảo.

“Cô Niên, thói quen của cô chủ nhỏ là mỗi ngày buổi sáng uống một chén sữa bò, bây giờ là giờ uống sữa tươi của cô ấy, cô mau đi chuẩn bị đi.”

“...” Niên Tiểu Mộ nhìn cái cốc không trước mắt, nhú mày.

Cô là hộ lý của Tiểu Lục Lục, cũng không phải là người giúp việc.

Ngay cả khi ở biệt thự của nhà họ Dư, sinh hoạt hằng ngày của Tiểu Lục Lục cũng không cần cô quan tâm, sao bây giờ lại kêu cô đi lấy sữa bò?

Bạn đang đọc truyện *Quăng Đờì Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 116: Lão hồ không phát uy

Mặc dù Niên Tiểu Mộ trong lòng nghi ngờ, nhưng chỉ là rót một ly sữa bò, cũng không phải là chuyện lớn lao gì.

Cô để Tiểu Lục Lục ngồi lên ghế sofa, để con bé tự mình cầm bút vẽ, sau đó cầm lấy cái cốc, nhìn về phía thư ký.

“Sữa bò ở đâu?”

Thư ký nhìn cô một cái, quay người đi vào trong, “Cô đi theo tôi.”

Niên Tiểu Mộ đi theo cô ta, đi vào phòng bếp.

Bên trong không chỉ có sữa bò tươi, còn có ấm điện.

“Cô chủ nhỏ mỗi ngày uống sữa bò đều cần làm nóng, cô làm đi tôi ở bên cạnh quan sát, chỗ nào không đúng tôi sẽ cho cô biết.” Thư ký nói xong liền khoanh tay trước ngực, tư thái nhàn nhã đứng qua một bên.

Mặc dù giọng điệu rất mất lịch sự nhưng nghe qua cũng không tìm thấy chỗ nào không đúng.

Niên Tiểu Mộ không biết nấu nướng, đi vào phòng bếp liền có chút căng thẳng. Vốn dĩ còn có thể nấu mì, nhưng kể từ sau cái lần cô đốt phòng bếp bị Dư Việt Hàn trừ tiền thưởng thì đối với phòng bếp, Niên Tiểu Mộ đều có lòng nhưng bất lực.

May là chỉ làm nóng sữa bò.

Cô kiên nhẫn, đem sữa bò rót vào ấm điện, bật công tắc.

“Đỉnh!” Rất nhanh, sữa bò đã được nấu sôi.

Cô vừa muốn đổ ra thì nghe thấy thư ký lạnh lùng nói, “Sữa bò không thể nấu sôi, nếu không sẽ làm giảm dinh dưỡng, không lẽ cô không biết sao?”

“...”

“Làm một cốc mới đi.” Thư ký cầm cốc sữa bò cô vừa mới đổ ra đổ bỏ.

Niên Tiểu Mộ nhũn mảy, không nói gì.

Do vừa rồi cô hồi hộp quá nên quên điều chỉnh nhiệt độ, là do cô không đúng.

Cô cẩn thận, một lần nữa rót sữa bò vào trong ấm, lần này cô rất cẩn thận điều chỉnh nhiệt độ đến sáu mươi độ.

Chờ sữa bò nóng đều, mới rót vào trong chén.

Vừa muốn bung đi cho Tiểu Lục Lục, thư ký đã giật lại đồ bỏ.

“Cô chủ nhỏ uống sữa bò nóng bốn mươi lăm độ.” Thư ký nói xong, khiêu khích nhìn Niên Tiểu Mộ, cô ta cầm một cái cốc không lắc lắc trước mặt cô.

“...” Lúc này cho dù Niên Tiểu Mộ có ngu ngốc đến mấy, cũng biết đối phương là cố ý.

Chỉ hâm nóng một chén sữa bò, nếu như cô ta có lòng muốn dạy, thì ngay từ lúc bắt đầu nhắc cô một tiếng là được rồi, không cần cố ý đợi cô làm sai, mới đến nhắc nhở.

Sắc mặt cô có chút trầm xuống, nhẫn nhịn hỏi, “Tiểu Lục Lục còn có thói quen gì, cô thể nói hết ra luôn không?”

“Hộ lý bây giờ thật là kiêu ngạo, chỉ kêu cô hâm nóng một cốc sữa bò, nhìn xem, bộ dạng của cô như muốn ăn tươi nuốt sống tôi, nếu để cho cô làm việc khác, không lẽ cô sẽ nói tôi ngược đãi cô?” Thư ký đưa tay vỗ lồng ngực của mình, giả vờ như bị dọa sợ hết hồn.

Chợt, cô ta thay đổi sắc mặt nghiêm nghị, vẻ mặt cứng rắn dạy dỗ.

“Niên Tiểu Mộ, cô đừng quên, cô chỉ là hộ lý của cô chủ nhỏ, chức trách của cô chính là chăm sóc cô chủ nhỏ thật tốt!”

“...” Xem ra, là muốn gây sự với cô. Hai mắt Niên Tiểu Mộ khẽ híp lại, chút âm u lóe lên trong đáy mắt.

Cô nhếch môi không nói gì, trực tiếp xoay người, một lần nữa rót một cốc sữa bò, hâm nóng bốn mươi lăm độ, sau đó rót vào trong chén.

Bưng đến trước mặt thư ký, giả vờ ngoan ngoãn, thận trọng hỏi.

“Như vậy đã được chưa?”

“Nghe lời sớm một chút thì tốt biết bao nhiêu, người sang có tự mình hiểu lấy...” Thư ký vừa đắc ý nói vừa đưa tay bưng sữa bò.

Lúc sắp cầm được cái cốc, Niên Tiểu Mộ đột nhiên buông tay ra, cả người lui về sau.

Động tác nước chảy mây trôi...

“Choang...”

Cái cốc rơi xuống đất, sữa bò nóng văng lên khắp người thư ký.

Bạn đang đọc truyện *Quãng Đời Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 117: Đối ai cũng được

“Á!” Thư ký hét toáng lên, nhanh chóng rũ sữa bò trên người xuống, tức giận đến mặt mũi trắng bệch, chỉ vào mặt Niên Tiểu Mộ quát, “Niên Tiểu Mộ, sao cô dám?”

“Cô đừng oan uổng tôi, thư ký Uông, cô cũng nhìn thấy mà, tôi chỉ đem sữa bò đưa cho cô, là do cô bắt cần, sao có thể trách tôi được?” Niên Tiểu Mộ núp ở cạnh cửa, tránh xa những chỗ bị sữa bò tràn ra, toàn thân sạch sẽ, về mặt vô tội nói.

“Cô, cô...” Thư ký lắp bắp nửa ngày, tức giận không nói nên lời.

Đúng là do cô ta bắt cần không cầm chắc cái cốc, cũng không thể đổ lỗi cho Niên Tiểu Mộ được. Nhưng mà, nếu Niên Tiểu Mộ không buông tay nhanh như vậy thì cô ta cũng không không phản ứng kịp mà làm rớt cốc sữa.

Thư ký khẽ cắn môi, “Ngay cả làm nóng một cốc sữa mà cũng không làm được thì sao có thể chăm sóc tốt cho cô chủ nhỏ chứ?”

“Cho nên vì tốt cho cô chủ nhỏ, loại chuyện này hãy để cho thư ký Uông đến làm nhé.” Niên Tiểu Mộ cười tủm tỉm nói, vỗ vỗ tay, quay người tiêu sái ra phòng bếp.

Để lại một mình thư ký còn chưa kịp phản ứng, một lúc sau mới phát hiện cô ta bị gài. Cô ta muốn sai bảo Niên Tiểu Mộ, cuối cùng lại biến thành bị Niên Tiểu Mộ sai bảo.

Cô ta nghiêng răng nghiêng lợi bùng sữa bò ra sofa trong phòng tiếp khách. Để sữa lên bàn trà, tròn mắt xoay chuyển, lần nữa mở miệng, “Hộp thuốc của cô chủ nhỏ để ở sảnh lớn của tầng một, cô đi lấy lên đây đi.”

“...” Niên Tiểu Mộ ngẩng đầu nhìn thư ký một chút.

Còn còn nhớ, hôm qua lúc cô tới đây, là phòng thư ký trực tiếp đem hộp thuốc của Tiểu Lục Lục đưa đến văn phòng tổng giám đốc.

Bất quá chăm sóc Tiểu Lục Lục, đúng là công việc của cô, chỉ là xuống tầng lấy một cái hộp thuốc mà thôi, cũng chẳng phải việc to tát gì.

Niên Tiểu Mộ đi ra văn phòng tổng giám đốc, đi xuống sảnh lớn của tập đoàn Dư thị, đi đến bàn tiếp tân hỏi, “Tôi tới lấy hộp thuốc của cô chủ nhỏ.”

“Hộp thuốc?” Nhân viên tiếp tân giật mình giải thích, “Chúng tôi đã cho người đưa đến phòng thư ký, hộp thuốc hiện tại hẳn là đang...”

Nhân viên tiếp tân xem ghi chú trực ban, ngẩng đầu nói, “Ồ chỗ của thư ký Uông.”

“...”

Lại là cô ý.

Lão hồ không phát uy, liền nghĩ cô dễ ăn hiếp sao!

Niên Tiểu Mộ quay người đi vào thang máy, trở lại văn phòng tổng giám đốc, thư ký Uông đang trông chừng Tiểu Lục Lục ở bên trong. Thư ký nhìn thấy cô, lập tức đổi qua sắc mặt nghiêm nghị, về mặt cứng rắn hỏi, “Bảo cô đi lấy hộp thuốc, sao cô lại đi tay không lên?”

Không đợi Niên Tiểu Mộ mở miệng, cô ta lại nhìn về phía Tiểu Lục Lục.

“Cô chủ nhỏ, tay của cô còn chưa khỏi, có người làm biếng không muốn thay thuốc cho cô, loại hộ lý này, căn bản không thể chăm sóc tốt cho cô.”

Trẻ con tuổi nhỏ, rất nhiều chuyện căn bản không hiểu.

Câu nói này của cô ta, rõ ràng là đang cố ý khích bác!

Tiểu Lục Lục đang chuyên chú vẽ tranh, vẽ một tay rất bất tiện, toàn bộ thân thể cô bé đều nằm úp sấp lên bàn trà.

Nghe thư ký nói vậy, chớp chớp đôi mắt to đen, mày nhíu lại.

Thư ký thấy cô bé giống như đang không vui, khóe miệng nhếch lên, tiếp tục thêm mắm thêm muối nói, “Có mấy người, tâm tư căn bản không đặt trên công việc của mình, nếu như tiếp tục ở lại, sẽ chỉ càng thêm bất lợi cho cô chủ thôi, không bằng cô chủ nói cho tổng giám đốc Hàn, để anh ấy đổi một hộ lý khác cho cô chủ?”

“Đổi ai?” Tiểu Lục Lục chu cái miệng nhỏ nhắn, buông bút vẽ xuống, chống cằm hỏi.

Giống như đang rất chăm chú suy nghĩ vấn đề này.

Thư ký vui mừng khôn xiết, vội vàng mở miệng, “Đổi ai cũng được, chỉ cần không phải là Niên Tiểu Mộ là được!”

Niên Tiểu Mộ không phải ý vào mình là hộ lý cô chủ nhỏ mà điều võ giương oai ở công ty sao? Nếu có thể làm cho cô chủ nhỏ chính miệng đuổi việc cô, nhìn cô mất mặt, để xem cô còn có thể làm gì.

Bạn đang đọc truyện *Quãng Đời Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 118: Khác với tưởng tượng

Thư ký vừa dứt lời, cửa phòng bỗng nhiên bị người đẩy ra.

Dư Việt Hàn vừa kết thúc hội nghị, thân ảnh cao quý từ ngoài cửa dạo bước đi vào.

Trợ lý đi theo anh, đang báo cáo gì đó.

“Tổng giám đốc Hàn.” Thư ký cung kính chào hỏi, đứng ở bên cạnh Tiểu Lục Lục, trong lòng mừng thầm.

Cô ta vừa thuyết phục cô chủ nhỏ đuổi việc Niên Tiểu Mộ, tổng giám đốc Hàn liền trở lại.

Lần này vừa vẽ, tranh thủ rèn sắt khi còn nóng!

Thư ký đảo tròn mắt, ngồi xồm xuống, “Cô chủ nhỏ, không phải cô chủ mới nói là có chuyện muốn nói với cha sao?”

“...” Dư Việt Hàn đang nghe trợ lý báo cáo, vừa mới chuẩn bị đi đến trước bàn làm việc, nghe thấy thư ký nói vậy, bước chân dừng lại, quay đầu nhìn sang Tiểu Lục Lục.

Hơi hơi tay, ra hiệu trợ lý chờ một chút.

Trong tập đoàn Dư thị, ai cũng biết Dư Việt Hàn thương yêu con gái của mình nhất, nếu không cũng không đi đâu cũng dẫn theo cô bé. Vừa nghe thấy cô công chúa nhỏ của mình có chuyện muốn nói, anh lập tức bỏ công việc qua một bên, nhướn mày nhìn về phía Tiểu Lục Lục ngồi trên ghế sofa, dùng ánh mắt hỏi con bé muốn nói điều gì.

“Cô chủ nhỏ mau nói đi!” Thư ký đứng ở bên cạnh thúc giục.

Cô ta đã nghĩ kỹ, chỉ cần chờ cô chủ nhỏ chính miệng nói ra không muốn Niên Tiểu Mộ, cô ta sẽ đem chuyện sửa bò và hộp thuốc lúc nãy đều đổ lên đầu Niên Tiểu Mộ, chứng thực tội danh không biết chăm sóc trẻ của cô. Đến lúc đó, tổng giám đốc Hàn chắc chắn sẽ giận dữ, có khi còn lập tức cho Niên Tiểu Mộ thu dọn đồ đạc rời đi!

Tiểu Lục Lục nằm dài trên bàn trà, mày nhỏ càng nhíu chặt hơn.

Cô bé quay đầu nhìn thư ký đang thúc giục mình, lại ngẩng đầu nhìn Niên Tiểu Mộ một chút, sau đó mới đứng lên, cơ thể nhỏ nhắn xoay người, co chân chạy về phía Dư Việt Hàn. Cô nhóc ôm lấy đùi anh, ngẩng đầu nhìn anh.

“Cha, có thể đổi cô này đi không?”

Tiểu Lục Lục duỗi ngón tay nhỏ trắng nõn ra, chỉ hướng thư ký Ưông!

Thư ký nghe Tiểu Lục Lục nói muốn đổi người, không chút nghĩ ngợi phụ họa nói, “Tổng giám đốc Hàn, chuyện là như thế này, Niên Tiểu Mộ rõ ràng không biết cách chăm sóc cô chủ nhỏ...”

Lời còn chưa nói hết, đột nhiên phát hiện người Tiểu Lục Lục chỉ là mình, bỗng đứng ngây ngẩn cả người. Cô ta thoáng nhìn ánh mắt lãnh đạm của Dư Việt Hàn, sống lưng chợt lạnh.

Cô ta cố gắng ổn định tâm tình của mình, cười hỏi, “Cô chủ nhỏ có nhầm lẫn hay không ạ?”

Hai người đã nói rõ ràng, người phải ra đi là Niên Tiểu Mộ, sao giờ lại biến thành cô ta?

Phòng thư ký nhiều người như vậy, cô ta phải cạnh tranh kịch liệt, cố gắng biểu hiện thật ưu tú, vất vả lắm mới được điều đến văn phòng tổng giám đốc, làm thư ký của tổng giám đốc Hàn. Đây là may mắn mà bao nhiêu người mơ cũng không được!

“Sao lại thế?” Dư Việt Hàn mắt đen thâm thúy, bề công chúa nhỏ của anh lên. Anh cúi đầu nhìn khuôn mặt nhỏ của cô bé.

Chỉ thấy công chúa nhỏ của anh bĩu môi, dụi đầu vào ngực anh. Đây là thấy anh không đồng ý nên tức giận?

Tiểu Lục Lục không phải trẻ con yếu ớt, cũng chưa bao giờ cố tình gây sự.

Ánh mắt Dư Việt Hàn trầm xuống, bé cô bé đi đến bàn làm việc của mình rồi ngồi xuống, chậm rãi ngước mắt nhìn về phía thư ký đang lo sợ bất an.

Không chờ cô ta mở miệng, anh đã lạnh lùng nói với trợ lý, “Điều cô ta đi phòng ban khác đi.”

“Tổng giám đốc Hàn...” Thư ký Uông kinh ngạc mở to hai mắt nhìn.

Giờ cô ta vẫn không biết chuyện gì đang xảy ra.

Vì sao lúc này còn đang rất tốt, trong nháy mắt, mọi chuyện liền thay đổi, không giống với tưởng tượng của cô ta chứ?

Bạn đang đọc truyện *Quăng Đồi Còn Lại Điều Vì Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 119: Viên đạn bọc đường

Thư ký Uông còn muốn nói gì nhưng trợ lý đã từng mắt cảnh cáo cô ta.

Từ trước đến giờ, mệnh lệnh mà Dư Việt Hàn đã đưa ra rất khó sửa đổi.

Nếu cô ta còn tiếp tục dây dưa thì không chỉ là đòi phòng ban nữa mà là bị đuổi việc!

Thư ký Uông lập tức yên lặng nuốt những lời muốn nói trở vào, tâm không cam tình không nguyện xoay người rời khỏi văn phòng tổng giám đốc.

Vừa nghĩ tới đầu sỏ hại mình bị điều đi, cô ta quay đầu tròn mắt nhìn Niên Tiểu Mộ trừng trừng.

“Chờ một chút!” Niên Tiểu Mộ bỗng đứng mở miệng.

Nghe vậy, mắt thư ký Uông sầm lại, trong lòng lại dấy lên hy vọng. Cô ta ước gì Niên Tiểu Mộ gây sự với cô ta trước mặt tổng giám đốc. Đến lúc đó, cô ta có thể giả vờ đáng thương, nói là vì Niên Tiểu Mộ không ưa cô ta nên dụ dỗ cô chủ nhỏ đuổi cô ta đi.

Nhưng cô ta còn chưa kịp giả vờ đáng thương thì Niên Tiểu Mộ nói bằng giọng vô cùng khí phách.

“Thư ký Uông, trước khi cô rời đi, có phải cô nên đưa hộp thuốc của Tiểu Lục Lục giao cho tôi không? Nếu không làm trễ giờ thay thuốc của Tiểu Lục Lục sẽ không tốt, cô nói có đúng không?”

“...” Thư ký Uông theo bản năng muốn phủ nhận chuyện cô ta đang giữ hộp thuốc, nhưng cô ta không dám nói dối trước mặt Dư Việt Hàn.

Nếu không cẩn thận để Dư Việt Hàn phát hiện cô ta đã cố ý làm khó dễ Niên Tiểu Mộ, chỉ sợ kết cục của cô ta cũng sẽ giống như đồng nghiệp ở phòng kế hoạch!

Thư ký Uông cắn răng nói, “Được, tôi lập tức cầm hộp thuốc tới.”

Nói xong, cô ta giậm chân một cái, rời khỏi văn phòng tổng giám đốc.

“Bây giờ có thể nói tại sao cha phải đổi thư ký sao?” Dư Việt Hàn ôm Tiểu Lục Lục đặt lên bàn làm việc, véo yêu khuôn mặt nhỏ nhắn của cô bé.

Tiểu Lục Lục bấu môi nói, “Cô ta bắt nạt chị xinh đẹp, còn dụ dỗ con đuối chị xinh đẹp đi.”

Tiểu Lục Lục muốn bảo vệ chị xinh đẹp!

Cô bé nói xong liền nhào vào lòng Dư Việt Hàn, chu môi hôn lên mặt anh một cái.

Nũng nịu lấy lòng anh, “Lúc này cha đẹp trai lắm ấy!”

Dư Việt Hàn, “...” Viên đạn bọc đường!

...

Bộ phận PR.

“Chị họ, chị nhất định phải giúp em, khó khăn lắm em mới được điều đến văn phòng tổng giám đốc, bây giờ lại vì Niên Tiểu Mộ mà bị điều đi chỗ khác. Mọi người đều đang cười nhạo em, làm sao em có thể tiếp tục làm việc ở đây được nữa?”

Uông Thiên Lệ vừa vào văn phòng giám đốc liền nắm tay Văn Nhã Đại khóc lóc kể lể. Cô ta cứ nghĩ, Niên Tiểu Mộ chỉ là một hộ lý, rất dễ đối phó, cho nên mới định dạy cho cô một bài học. Không ngờ, không những không làm gì được Niên Tiểu Mộ mà còn bị Dư Việt Hàn tự mình mở miệng điều tới bộ phận khác.

“Em nói là, tổng giám đốc Hàn không hề hỏi chuyện gì xảy ra, chỉ vì Niên Tiểu Mộ mà điều em đi chỗ khác?” Văn Nhã Đại sa sầm mặt lại, lạnh lùng hỏi.

“Thật ra thì không phải như thế, Niên Tiểu Mộ cũng không nói gì, là cô chủ nhỏ... Em cũng không biết chuyện gì xảy ra, lúc đầu cô chủ nhỏ đứng về phía em nhưng sau khi gặp tổng giám đốc thì bỗng nhiên lại trở mặt giúp đỡ đề tiện kia, đòi anh ấy điều em đi chỗ khác...”

Uông Thiên Lệ tuyệt vọng gào khóc khi nghĩ tới chuyện cô ta từng là một thư ký của văn phòng tổng giám đốc, được người người hâm mộ mà giờ lại bị người người chế giễu cười nhạo. Cô ta không thể chịu được.

Cô ta nắm chặt tay Văn Nhã Đại, “Chị họ, tổng giám đốc Hàn nể trọng chị như vậy, chị giúp em nói với anh ấy một tiếng, để cho em trở về văn phòng tổng giám đốc có được hay không?”

Uông Thiên Lệ có thể thắng quan tiền chức nhanh như vậy trong phòng thư ký có một phần cũng là nhờ vào Văn Nhã Đại. Vì vậy, vừa xảy ra chuyện, phản ứng đầu tiên của cô ta là đi tìm người chị họ này ra mặt.

Chỉ cần cô ta có thể quay lại bên anh Hàn, tương lai còn dài, sẽ có ngày cô ta cho Niên Tiểu Mộ đó biết tay

Bạn đang đọc truyện *Quăng Đờn Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 120: Tổng giám đốc Hàn đang chờ cô

Nghe vậy, mắt của Văn Nhã Đại chợt lóe, đẩy cánh tay đang nắm tay của mình ra. Giọng nói có chút tức giận, “Chẳng phải chị đã nhắc em rồi sao, chọc ai cũng đừng chọc Tiểu Lục Lục, sao em lại không nghe chị?”

Cô ta mất bao nhiêu công sức mới đưa được một người nhà vào trong văn phòng tổng giám đốc. Mặc dù Uông Thiên Lệ ở các phương diện khác kém một chút nhưng luôn hoàn thành xuất sắc công việc của bản thân, hơn nữa rất ít người trong công ty biết hai người bọn họ là họ hàng xa. Để cô ta làm việc trong văn phòng tổng giám đốc, đối với mình cũng có chỗ tốt. Bởi vậy, Văn Nhã Đại mới luôn giúp đỡ cô ta, không ngờ cô ta lại thiếu kiên nhẫn như vậy.

“Em không có! Em chỉ là muốn dạy dỗ Niên Tiểu Mộ một chút...” Uông Thiên Lệ vừa nghĩ tới tình cảnh lúc ấy thì càng chẳng hiểu ra sao. Nghĩ mãi cũng không rõ, cô ta đã làm gì khiến cho Tiểu Lục Lục không vui.

Rõ ràng lúc đầu rất tốt đẹp.

“Em hiểu rõ tính của tổng giám đốc rồi đây, một khi nói ra thì anh ấy sẽ không tùy tiện sửa lại. Bây giờ chị có đi xin cho em cũng vô dụng, ngược lại chỉ khiến người ta cảm thấy là chị đang thiên vị em.” Văn Nhã Đại tựa lưng trên ghế dựa, ánh mắt chậm rãi bình tĩnh trở lại.

“Thế thì phải làm sao bây giờ? Em vẫn phải rời văn phòng tổng giám đốc sao?” Uông Thiên Lệ nghĩ đến đây, biết vậy chẳng làm!

Văn Nhã Đại gắp dáng vẻ sụp đổ của cô ta, cũng không nói quá tuyệt tình mà nhẹ nhàng an ủi, “Em đi về trước đi, nghe theo lệnh điều động, cố gắng biểu hiện thật tốt trong cương vị mới, có cơ hội, chị sẽ giúp em tranh thủ trở về văn phòng tổng giám đốc.”

“Còn Niên Tiểu Mộ kia nữa, chị nhớ giúp em dạy cho cô ta một bài học...”

“Biết rồi! Đừng nhắc tên cô ta trước mặt chị, bây giờ em tự mình con lo không xong, cố gắng lo cho bản thân trước đi.” Văn Nhã Đại nghiêm mặt lại, trách mắng.

Văn Nhã Đại chờ cô ta bình phục tâm tình mới gọi người đưa cô ta ra ngoài.

Tạ Tinh Tinh trốn ở ngoài cửa, cũng nghe được hơn phân nửa cuộc đối thoại của hai người, Ôn Thiên Lệ vừa đi, cô ta lập tức đi vào.

“Chị Nhã Đại, chị Thiên Lệ bị oan ức lớn như vậy, không lẽ chị không định giúp chị ấy thật sao?” Tạ Tinh Tinh đi tới trước bàn làm việc của Văn Nhã Đại, vẻ mặt bất bình hỏi.

“Tổng giám đốc Hàn trước giờ luôn coi trọng nhân tài, xưa nay chưa từng xảy ra chuyện như vậy, Niên Tiểu Mộ kia vừa đến, liền liên tiếp có người gặp chuyện không may, cô ta đúng là hồ ly tinh!”

Ánh mắt Văn Nhã Đại tối sầm lại nhưng lát sau lại khôi phục bình thường, chậm rãi ngẩng đầu nói, “Chẳng phải em cũng nghe đó sao? Lần này Niên Tiểu Mộ còn chẳng buồn mở miệng thì tổng giám đốc Hàn đã điều Thiên Lệ đi rồi.”

“Đó là do cô ta lợi dụng cô chủ nhỏ! Nếu để cho tổng giám đốc Hàn biết bộ mặt thật của cô ta, người phải ra đi chắc chắn là cô ta!” Tạ Tinh Tinh nghe Văn Nhã Đại nói như vậy, càng thêm tức giận.

“Chị Nhã Đại, năng lực làm việc của chị vốn rất tốt, trước giờ tổng giám đốc Hàn luôn xem trọng chị, chỉ cần chị mở miệng, tổng giám đốc Hàn nhất định sẽ...”

“Em đang nói bậy bạ gì đó?” Văn Nhã Đại tức giận cắt ngang, “Trước giờ tổng giám đốc Hàn luôn công và tư rõ ràng, sao có thể vì chị mà tùy tiện trừng phạt Niên Tiểu Mộ?”

Nói xong, cô ta lại đổi giọng, ra vẻ buồn bã nói, “Lại nói, Niên Tiểu Mộ đẹp như vậy, đừng nói là tổng giám đốc, chính là chị đều không nỡ trách phạt cô ta.”

“Cô ta cũng chỉ có gương mặt đó!” Tạ Tinh Tinh ghen tỵ giậm chân.

Thấy thế, Văn Nhã Đại chớp mắt, giấu đi vẻ âm hiểm nơi đáy mắt, cô ta biết rõ nói thế nào là đủ để đạt mục đích. Cô ta cầm lấy văn kiện trên bàn công tác đi ra ngoài.

Lên văn phòng Tổng giám đốc ở tầng cao nhất.

“Tôi tới báo cáo tiến độ công việc mới nhất cho tổng giám đốc Hàn.”

“Anh Hàn đang chờ cô, giám đốc Văn, mời vào bên trong.” Trợ lý đẩy cửa ra, dẫn cô ta đi vào trong.

Bạn đang đọc truyện *Quăng Đòi Còn Lại Điều Vì Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 121: Thỏa thuận giữ bí mật

Văn Nhã Đại ôm tập tài liệu trong lòng, giờ tay sửa sang đầu tóc, xác định không có vấn đề mới tao nhã nâng chân, theo trợ lý vào văn phòng.

Cô ta vừa ngẩng đầu liền thấy Dư Việt Hàn ngồi trước bàn công tác, đang xem tài liệu.

Khuôn mặt đẹp trai của anh hơi cúi xuống, khi anh chuyên chú làm việc, người anh như đang tỏa sáng, chỉ cần đứng xa xa nhìn cũng đã khiến người ta không muốn rời mắt.

“Anh Hàn.” Văn Nhã Đại nén lại sự mến mộ trong đáy mắt, bước lên trước, vừa mới chuẩn bị nói gì đó, liền phát hiện trên sofa còn có một người ngồi.

Tiểu Lục Lục đang tựa vào bàn trà, cầm bút vẽ nguệch ngoạc, Niên Tiểu Mộ ngồi bên cạnh cô bé, đang đọc một quyển sách nào đó.

Tư thế nhàn nhã, giống như một nữ chủ nhân.

Tròng mắt của cô ta co lại, ánh mắt chột lóc lên tia nhìn khác thường.

“Ngồi đi.” Nhìn thấy cô ta, Dư Việt Hàn buông tài liệu trên tay xuống, đưa mắt về ghế dựa phía trước, ý bảo cô ta ngồi xuống.

Văn Nhã Đại là nhân tài của bộ phận quan hệ công chúng (PR), bất kể là công việc, hay cảm xúc cá nhân, cô ta đều có thể khống chế rất tốt.

Vừa nghe thấy giọng anh, cô ta lập tức lấy lại tinh thần, kéo ghế ra, ngồi xuống.

“Việc hợp tác với công ty khoa học kỹ thuật Thịnh Đạt đã chính thức đạt thành, tổng giám đốc Trần rất hài lòng với phương án của bộ phận PR của chúng ta, đặc biệt là phần bao bì và xúc tiến thương mại của dự án. Hôm nay bọn họ sẽ cho người tới đây để cùng bàn bạc cụ thể...”

Lúc nói đến công việc, Văn Nhã Đại rất chuyên nghiệp, giọng điệu không kiêu ngạo không siểm nịnh, ung dung tự tin, cả người đều tản ra sức hấp dẫn của một nữ cường nhân.

Hơn nữa, cô ta là một phụ nữ xinh đẹp, cách nói chuyện ngắn gọn súc tích, dễ khiến người nói chuyện với cô ta cảm thấy thoải mái.

Niên Tiểu Mộ hơi ngắc đầu, không biết bị hấp dẫn bởi nội dung cô ta nói đến, hay là nguyên nhân khác, không tự chủ được buông quyển sách viết về hộ lý xuống, nghe hai người nói chuyện.

Khi nghe thấy Văn Nhã Đại nhắc tới mấy từ chuyên ngành như “chiến lược PR”, “xúc tiến thương mại”, “bao bì”, ánh mắt cô chậm rãi chuyển chú ý.

Đến ngay cả cô cũng không biết, vì sao cô lại cảm thấy hứng thú như vậy.

“Đến giai đoạn cuối, công việc của bộ phận PR là nhiều nhất nhưng đồng thời cũng cần các phòng ban khác hỗ trợ. Những việc cần làm tôi đều đã liệt kê ra ở đây, còn có các điểm cần chú ý đặc biệt trong dự án này...” Văn Nhã Đại nói đến một nửa bỗng dừng lại.

Quay đầu nhìn về phía Niên Tiểu Mộ, vẻ mặt có phần nghiêm túc và tỏ ra cẩn thận.

“Anh Hàn, việc hợp tác lần này rất quan trọng, chúng ta đã ký thỏa thuận giữ bí mật với công ty khoa học kỹ thuật Thịnh Đạt.”

Cô ta không nói thẳng nhưng mà ý trong lời nói cũng đã rất rõ ràng.

Trong văn phòng này, chỉ có Niên Tiểu Mộ là người ngoài, nội dung bọn họ sắp thảo luận không thể để cô nghe được. Cho dù cô là hộ lý của Tiểu Lục Lục, có Tiểu Lục Lục che chở cô, nhưng chuyện công việc, Dư Việt Hàn cũng sẽ công tư phân minh.

Có đôi khi, việc để người khác nhận ra thân phận của bản thân rất dễ dàng, chỉ cần để cho người đó biết, cho dù có đi giày thủy tinh thì cũng không xúng!

Niên Tiểu Mộ đang nghe rất nghiêm túc, bỗng nhiên chạm phải ánh mắt của hai người họ, đột nhiên lấy lại tinh thần.

Lúc này cô mới hiểu được ý của Văn Nhã Đại.

“Tôi mang Tiểu Lục Lục ra ngoài chơi một lúc?” Cô nói xong đã vươn tay ôm Tiểu Lục Lục lên, chuẩn bị đỡ cô bé ra ngoài đi dạo.

Thấy thế, khóe miệng Văn Nhã Đại hiện lên nụ cười ung dung nhưng cất giấu khinh miệt, cô ta đang đợi Dư Việt Hàn mở miệng đuổi Niên Tiểu Mộ ra khỏi văn phòng.

Nhưng giây tiếp theo, lại nghe thấy giọng nói từ tính, giống như đàn cello của anh chậm rãi vang lên, “Không cần, muốn nghe thì ở lại mà nghe.”

Văn Nhã Đại, “...”

Bạn đang đọc truyện *Quăng Đờì Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 122: Chủ động mời

Văn Nhã Đại khiếp sợ ngắc đầu, nhìn về phía Dư Việt Hàn, “Anh Hàn, nhưng mà...”

“Hôm nay chỉ thảo luận một vài phương án hoạt động, cũng không đề cập đến nội dung cần giữ bí mật trong thỏa thuận, nghe một chút cũng không sao, tiếp tục.” Đôi mắt đen của Dư Việt Hàn hơi nhú lại, giọng nói có chút không kiên nhẫn, ý muốn bảo cô ta tiếp tục.

Nghe vậy, Văn Nhã Đại không cam lòng nắm tay thành nắm đấm.

Cô ta muốn mượn cơ hội này khiến Niên Tiểu Mộ mất mặt một chút, không ngờ lại không thành công. Nhưng nghĩ đến việc Dư Việt Hàn nói vì không đề cập tới nội dung cần giữ bí mật mới cho Niên Tiểu Mộ nghe, cuối cùng lòng cô ta cũng dễ chịu một chút.

Phương án PR cao thâm như vậy, cho dù thật sự cho Niên Tiểu Mộ nghe, chỉ sợ cô cũng không hiểu.

Văn Nhã Đại chớp chớp mắt, mỉm cười, tiếp tục báo cáo công việc.

Niên Tiểu Mộ vừa chuẩn bị rời đi, nghe thấy lời anh nói, bước chân dừng một chút, có chút ngạc nhiên ngẩng đầu, lại chạm vào đôi mắt đen thâm thúy của anh.

Khuôn mặt lạnh lùng, không nhìn ra cảm xúc.

Anh chỉ nhìn cô một cái, lại dời mắt đi, chú tâm vào công việc.

Dáng vẻ kia giống như nội dung bọn họ thảo luận thật sự không quan trọng.

Niên Tiểu Mộ lại ngồi xuống.

Nếu anh nói có thể nghe, vậy cô cũng không làm ra vẻ nữa, cất quyền sách hộ lý đi, nghiêm túc nghe Văn Nhã Đại báo cáo. Nghe một lúc thì cô cũng hiểu được vì sao Dư Việt Hàn lại đánh giá cao Văn Nhã Đại như vậy.

Văn Nhã Đại thật sự rất chuyên nghiệp, từ thiết kế phương án, đến các khâu thực hiện... Việc to việc nhỏ, cô ta đều lo lắng tới. Thậm chí đối với những khâu trọng yếu, cô ta đã chuẩn bị rất nhiều phương án ứng phó nếu có tình huống đột ngột phát sinh. Nghe cô ta báo cáo, quả thực sẽ khiến người hợp tác với tập đoàn Dư Thị có lòng tin hơn.

Cấp dưới đắc lực như vậy, đổi lại là cô, cô cũng sẽ trọng dụng.

“Có vẻ như cô Niên rất có hứng thú với ngành PR, không biết đối với phương án tôi đưa ra, cô có ý nghĩ gì không?” Văn Nhã Đại khép tài liệu lại, bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía Niên Tiểu Mộ, không chút đề ý hỏi.

Giọng điệu của cô ta rất ôn hòa, giống như nói chuyện phiếm, cũng không làm người ta cảm thấy đột ngột.

Nghe vậy, ngay cả Dư Việt Hàn cũng hơi ngượng mảy, nhìn về phía Niên Tiểu Mộ, dường như cũng rất chờ mong cô có thể nói ra lời kinh người nào đó không.

Niên Tiểu Mộ đang thất thần, đột nhiên phát hiện ánh mắt mọi người đều tập trung trên người mình, cô hơi ngần ra.

Sau đó, lắc đầu.

“Tôi chỉ tò mò nên mới nghe một chút.”

Nghe thấy lời cô nói, Văn Nhã Đại nhếch môi cười. Cô ta biết ngay mà, sao một hộ lý lại nghe hiểu được phương án hoạt động liên quan tới quan hệ công chúng chứ. Mặc dù khinh thường cô nhưng Văn Nhã Đại không để lộ điều đó ra ngoài, ngược lại khách sáo nói, “Tôi nghe nói trước đó cô đi thăm quan rất nhiều phòng ban, nếu cảm thấy hứng thú, cô có muốn đến xem phòng PR của chúng tôi không?”

Vừa rồi cô ta vội vã muốn ra oai phủ đầu với Niên Tiểu Mộ vì vậy hơi mất phong độ một chút. Nếu Niên Tiểu Mộ cảm thấy hứng thú với phòng PR, cô ta liền biết thời điểm đưa cô đi xem, thuận tiện cũng có thể dụ đi một chút xấu hổ vừa rồi.

Văn Nhã Đại nói xong, quay đầu nhìn thoáng qua khuôn mặt dịu xuống của Dư Việt Hàn, càng cảm thấy quyết định của mình là đúng đắn.

“...” Niên Tiểu Mộ nói ngay mà nhìn về phía Dư Việt Hàn.

Thấy anh không phản đối, mới nhìn sang Văn Nhã Đại.

“Cảm ơn giám đốc Văn, hy vọng sẽ không quấy rầy đến công việc của phòng các cô.”

“Chỉ là đi xem thôi, không sao đâu.” Văn Nhã Đại đứng lên khỏi chỗ ngồi, cử chỉ tao nhã, chào Dư Việt Hàn, thấy anh không có dằn dò gì nữa mới xoay người đi ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Quãng Đời Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 123: Còn sống chính là hạnh phúc

Có Dư Việt Hàn ở đây, hơn nữa Tiểu Lục Lục đang tập trung vẽ tranh, Niên Tiểu Mộ cũng không mang theo cô bé, một người cùng Văn Nhã Đại ra khỏi văn phòng tổng giám đốc.

“Cô Niên đẹp thật đấy, nhìn cô gần như thế này, ngay cả tôi cũng có chút ghen tị.” Văn Nhã Đại đi đến hành lang, mở miệng nói đùa.

Cách nói chuyện thẳng thắn, rất dễ khiến người ta đỡ xuống phòng bị.

Nghe vậy, Niên Tiểu Mộ giật mình, giơ tay sờ sờ mặt mình, chợt nhẹ giọng cười nói, “Giám đốc Văn quá khen, cô cũng rất xinh đẹp, hơn nữa tôi nghe nói, cô là giám đốc PR lợi hại nhất của tập đoàn Dư thị, anh Hàn từng đề cô phụ trách rất nhiều hạng mục lớn.”

Lời này của cô không phải khen suông mà là nói thật. Cô vẫn luôn cho rằng, trên thương trường, phái nữ sẽ dễ dàng rơi vào thế yếu, nhưng Văn Nhã Đại đã khiến cô rất ngạc nhiên. Cô ta là một phụ nữ ưu nhã, tự tin ung dung, năng lực làm việc lại càng xuất sắc. Cho dù không có bối cảnh là con gái nhà họ Văn thì tự Văn Nhã Đại cũng đủ khiến cho rất nhiều đàn ông theo đuổi.

“Có phải anh Hàn thấy tôi giỏi mới giao việc cho tôi đâu. Chẳng qua là vì hai người chúng tôi lớn lên cùng nhau, anh ấy tin tưởng tôi nên mới bắt tôi đi làm cu li ấy mà.” Văn Nhã Đại dịu dàng cười, như nhớ lại khoảng thời gian thanh mai trúc mã của hai người.

Một lát sau, cô ta quay sang nhìn Niên Tiểu Mộ rồi nói tiếp, “Đúng rồi, tôi nghe nói làm hộ lý rất vất vả. Cô xinh đẹp như vậy, có thể lựa chọn rất nhiều công việc khác, vì sao lại chọn đi làm hộ lý?”

“...” Niên Tiểu Mộ ngăn ra.

Trong đầu hiện lên khuôn mặt nghiêm túc của Đàm Băng Băng, “Mạng của cậu là mình nhặt về, cậu muốn ra ngoài làm việc cũng được, nhưng ít nhất cậu phải có năng lực tự chăm sóc bản thân đã.”

Vì để đạt tới yêu cầu của cô ấy, cô dành một khoảng thời gian để đi học hộ lý. Sau đó, liền tự nhiên mà học đi đôi với hành, trở thành một hộ lý.

“Làm hộ lý cũng rất tốt, nhìn thấy người bệnh của mình hồi phục từng ngày, rất có cảm giác thành tựu.” Niên Tiểu Mộ lấy lại tinh thần, cười nói.

“Nếu người bệnh không bình phục thì sao?” Văn Nhã Đại dừng bước.

Không phải ai cũng có thể may mắn như vậy. Ở bệnh viện, hẳn sẽ nhìn thấy rất nhiều người ngoài ý muốn qua đời, chỉ nghĩ thôi cũng đã khiến bản thân buồn bã rồi.

Mất Niên Tiểu Mộ tối sầm lại, như nghĩ tới cái gì, nụ cười nơi khóe miệng biến mất, “Sinh lão bệnh tử là quy luật của tự nhiên, ai cũng không tránh được, nhìn người khác như thế, có thể nhắc nhở bản thân nên quý trọng những gì mình đang có hiện tại.”

Có đôi khi, có thể sống sót chính là một loại hạnh phúc.

“Nói cũng đúng, nói chuyện phiếm với cô rất vui, hy vọng về sau còn có cơ hội như vậy.” Thang máy đi xuống, Văn Nhã Đại ngẩng đầu nhìn phòng PR ở phía trước, bỗng dừng mở miệng.

Một câu đơn giản, lại giống như ẩn chứa hàm ý khác.

“...”

Niên Tiểu Mộ vừa định nói gì, cô ta đã mở miệng trước, “Chúng ta tới rồi.”

Niên Tiểu Mộ nhìn theo ánh mắt cô ta, thấy có không ít nhân viên chú ý đến hai người, đang tò mò nhìn ra.

Cô không nói nữa, mà đi theo Văn Nhã Đại tiến vào.

“Tôi còn chút việc, để đồng nghiệp khác dẫn cô đi thăm quan, chắc không vấn đề gì chứ?” Văn Nhã Đại đi đến cửa phòng PR, liền quay đầu hỏi.

Lời nói đầy khách khí và thân thiện.

Từ lúc bắt đầu đi tới cửa phòng PR, Niên Tiểu Mộ có chút mất hồn, cô nhìn chằm chằm vào tấm biển phòng PR ở cửa, ánh mắt hiện ra tia sáng phức tạp.

Nghe thấy lời cô ta, gật gật đầu, “Có thể.”

Văn Nhã Đại dặn dò thư ký đưa cô đi, còn mình thì xoay người vào văn phòng.

Giây tiếp theo, Tạ Tinh Tinh cũng đi theo vào, đóng cửa lại.

“Chị Nhã Đại, sao người phụ nữ kia lại đến đây?”

Bạn đang đọc truyện *Quăng Đờì Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 124: Mới mẻ, độc đáo, tràn ngập tính khiêu chiến

Thấy Tạ Tinh Tinh, trong mắt Văn Nhã Đại không hề hiện lên vẻ ngoài ý muốn, trái lại ném tập tài liệu trong tay xuống bàn, có chút mệt mỏi ngồi xuống ghế.

“Em đừng hỏi.”

“Cô ta vừa mới hại Thiên Lệ rời khỏi văn phòng tổng giám đốc, hiện tại lại tới phòng PR của chúng ta, cô ta muốn làm gì? Điều võ dương oai sao?” Tạ Tinh Tinh vừa thấy dáng vẻ này của Văn Nhã Đại, liền ra vẻ tức giận bất bình gầm nhẹ.

“Em bình tĩnh một chút, em cho rằng chị muốn cô ta tới đây sao? Hai ngày nay đã xảy ra chuyện gì em cũng biết rõ, cô ta nói muốn tới thăm quan phòng PR của chúng ta trước mặt anh Hàn, chị chỉ là một giám đốc nhỏ, làm sao từ chối cho được?” Văn Nhã Đại lấy tay bóp bóp trán, giọng nói có chút nghẹn ngào.

“Em đừng hỏi nữa, tiếp đãi cho tốt vào, đừng nói gì quá lời, cho chị yên tĩnh một chút.”

“... Em biết rồi!” Tạ Tinh Tinh khẽ cắn môi, đáy mắt giống như muốn phun ra lửa.

Giây tiếp theo, xoay người ra ngoài.

Bóng dáng phần nộ của cô ta vừa biến mất, ánh nhìn mệt mỏi trong mắt Văn Nhã Đại biến mất, khóe miệng hiện lên nụ cười lạnh.

Cô ta tựa lưng vào ghế ngồi, nhàn nhã bưng ly cà phê lên, nhẹ nhàng nhấp một ngụm.

Trên mặt làm gì còn vẻ mệt mỏi và uất ức như vừa rồi.

...

“Cô Niên, trước giới thiệu cho cô một vài đồng nghiệp trong bộ phận PR của chúng tôi...” Thư ký vừa dứt lời, không ít người đã ngẩng đầu lên chào cô, không khí rất hòa hợp.

Có thể nhìn ra được, mọi người trong phòng PR đều tương đối hướng ngoại.

Thậm chí còn có người chủ động rót nước cho Niên Tiểu Mộ.

“Thật ra công việc của phòng PR chúng tôi nhìn qua thì đơn giản, nhưng những thứ cần chú ý cũng rất nhiều, cô xem, bên kia có một bức tường triển lãm những hạng mục lớn chúng tôi hoàn thành mấy năm nay...” Thư ký nói xong, chuẩn bị đưa Niên Tiểu Mộ tới chỗ tường triển lãm xem.

Bỗng dưng, một tiếng nói truyền đến từ phía sau.

“Xem tường triển lãm thì nhìn ra được cái gì, đều đã là quá khứ, hạng mục lợi hại nhất của chúng ta cũng không phải những hạng mục đó.” Tạ Tinh Tinh bưng một ly cà phê, từ phía sau đi đến.

Đưa tới trước mặt Niên Tiểu Mộ, “Mocha đá xay, muốn nếm thử chút không?”

Ánh mắt Niên Tiểu Mộ lướt qua ly cà phê trong tay cô ta, rồi nhìn về phía cô ta.

“Tạ Tinh Tinh, trưởng phòng của chúng tôi.” Thư ký đứng bên cạnh nhẹ giọng giới thiệu với Niên Tiểu Mộ.

Nghe vậy, ánh mắt Niên Tiểu Mộ lóe lên, mở miệng hỏi, “Vừa rồi cô nói, hạng mục lợi hại nhất của bộ phận PR là hạng mục nào?”

“Mỗi một case chấm dứt, cũng đã là quá khứ, muốn nói xuất sắc nhất, đương nhiên là hạng mục đang tiến hành, mới mẻ, độc đáo, lại tràn ngập tính khiêu chiến.” Tạ Tinh Tinh đặt cà phê vào trong tay cô, tiếp tục nói.

“Bộ phận PR của chúng tôi đang tiến hành một trong những hạng mục quan trọng nhất trong năm nay của tập đoàn Dư Thị, cô muốn nhìn một chút không?”

“Là hạng mục hợp tác với công ty khoa học kỹ thuật Thịnh Đạt sao?” Niên Tiểu Mộ theo bản năng hỏi.

Cô nhớ rõ, vừa rồi Văn Nhã Đại báo cáo có nhắc tới công ty khoa học kỹ thuật Thịnh Đạt.

Tạ Tinh Tinh không ngờ cô cũng biết chuyện này, đôi mắt tối sầm lại, rất nhanh lại nói tiếp, “Đúng vậy, chính là hạng mục này, báo cáo triển khai mới ra tới là do tôi phụ trách, giai đoạn đầu của phương án không đề cập tới bí mật gì, nếu cô có hứng thú, có thể xem thử.”

Tạ Tinh Tinh nói xong, quay đầu nhìn sang thư ký, “Giao cô ấy cho tôi được, cô cứ đi làm việc đi.”

Thư ký vừa đi, cô ta liền dẫn đầu xoay người, hướng tới bàn làm việc của mình, mở máy tính của mình lên.

Ân Niên Tiểu Mộ ngồi xuống ghế của mình, mở một phần tài liệu ra, “Chính là cái này, cô cứ từ từ xem.”

Tạ Tinh Tinh quá mức nhiệt tình, dù sao vẫn khiến Niên Tiểu Mộ cảm thấy không đúng chỗ nào, cô chỉ nhìn lướt qua tài liệu trên máy tính, liền muốn đứng lên, đột nhiên một bàn tay lại đè vai cô xuống!

Bạn đang đọc truyện *Quãng Đời Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 125: Cô là sao chổi*

*Điềm xui xẻo, không may

Niên Tiểu Mộ ngẩn ra, kinh ngạc quay đầu nhìn về phía Tạ Tinh Tinh bên cạnh, bàn tay theo bản năng hất cánh tay cô ta ra, đứng lên từ trên ghế.

Ngay lúc cô đứng lên, Tạ Tinh Tinh bỗng nhiên duỗi tay, đẩy chiếc máy tính trên bàn xuống!

“Bịch!”

Máy tính rơi xuống đất, màn hình nháy mắt lóe lên hai phát rồi hoàn toàn tối đen.

Niên Tiểu Mộ sững sờ tại chỗ, không dám tin nhìn người đứng trước mắt.

Muốn nói gì đó, Tạ Tinh Tinh đã đi trước một bước, hô to.

“Ôi trời ơi! Niên Tiểu Mộ, sao cô lại bất cẩn như vậy? Trong máy tính này có bản báo cáo triển khai mới nhất đấy!”

Tạ Tinh Tinh lướt qua cô, nhặt chiếc máy tính rơi trên đất lên kiểm tra, nhấn nút khởi động lại lần nữa.

Trên mặt đều là sốt ruột...

Niên Tiểu Mộ kinh ngạc nhìn cô ta, nếu không phải tận mắt thấy cô ta đẩy máy tính xuống đất, ngay cả cô cũng sẽ bị lừa.

Đồng nghiệp xung quanh nghe thấy tiếng động, đều đồng loạt nhìn về hai người.

Đến ngay cả Văn Nhã Đại đang ở trong văn phòng cũng đi ra.

“Xảy ra chuyện gì mà ồn ào như thế?” Văn Nhã Đại trong bộ đồ công sở nhanh nhẹn đi tới, nhìn lướt qua cảnh tượng trước mặt, mày liền nhíu lại.

“Chị Nhã Đại...” Tạ Tinh Tinh ôm chiếc máy tính không mở được của mình, thoáng cái đã bật khóc.

“Em cũng không biết, em thấy Niên Tiểu Mộ hứng thú với phòng ban của chúng ta, tốt bụng cho cô ấy xem báo cáo triển khai em vừa mới viết xong, nhưng ai ngờ, cô ấy lại không cẩn thận làm rơi hỏng máy tính của em.”

“Báo cáo triển khai với công ty khoa học kỹ thuật Thịnh Đạt?” Sắc mặt Văn Nhã Đại hơi thay đổi.

Thoáng cái thấy Tạ Tinh Tinh gật đầu, sắc mặt cô ta lập tức trầm xuống.

“Bản sao lưu đâu? Báo cáo quan trọng như vậy phải có bản sao chứ?”

Tạ Tinh Tinh vừa nghe thấy lời cô ta nói, khóc càng thêm đáng thương, “Em vừa mới viết xong, còn chưa kịp sao lại, em không ngờ sẽ xảy ra chuyện thế này...”

Văn Nhã Đại, “...”

Dư Việt Hàn nhận được tin, thời điểm anh đi vào phòng PR cũng là lúc Văn Nhã Đại gọi người mở camera theo dõi ra.

Vị trí của Tạ Tinh Tinh là đưa lưng về phía máy theo dõi, xem đoạn video lúc đó, chỉ có thể nhìn thấy cô ta đứng đằng sau Niên Tiểu Mộ, không biết hai người nói gì đó, ngay sau đó, Niên Tiểu Mộ đứng lên khỏi ghế, máy tính cũng rơi xuống mặt đất...

Chuyện xảy ra quá nhanh, cũng quá đột ngột.

Tạm thời không nhìn ra có người động chân động tay hay không, nhưng từ băng theo dõi, sau khi Niên Tiểu Mộ tiến vào phòng PR, mỗi người đều đối với cô rất nhiệt tình.

Tạ Tinh Tinh cũng vậy, trên bàn còn có ly cà phê mocha Tạ Tinh Tinh đưa cho Niên Tiểu Mộ.

Sau khi chuyện xảy ra, Tạ Tinh Tinh cũng không nói Niên Tiểu Mộ có ý, chỉ nói cô không cẩn thận làm rơi máy tính mới khiến nó bị hỏng...

“Tôi đã hẹn gặp tổng giám đốc Trần của công ty khoa học kỹ thuật Thịnh Đạt vào trưa nay để bàn bạc phương án triển khai, bọn họ đã trên đường tới rồi, không đến một giờ nữa sẽ tới tập đoàn Dư Thị!” Văn Nhã Đại thấy Dư Việt Hàn, lập tức đứng lên mở miệng nói.

Nghe vậy, sắc mặt Dư Việt Hàn hơi trầm xuống.

Khách hàng đã trên đường tới, lúc này bọn họ lại xảy ra sơ suất, nếu bọn họ tới rồi, phải giải thích thế nào?

Một lần ngoài ý muốn, có thể ảnh hưởng đến danh dự của toàn bộ tập đoàn Dư thị!

“Anh Hàn, chuyện báo cáo không liên quan đến giám đốc Văn, là trách nhiệm của tôi, tôi cũng không nghĩ sẽ xảy ra chuyện như vậy...” Tạ Tinh Tinh nói xong, còn quay đầu nhìn thoáng qua Niên Tiểu Mộ, sau đó, muốn nói lại thôi.

Dáng vẻ này của cô ta, lập tức khiến người ta cảm thấy chuyện này có ẩn tình gì khác.

Phải biết rằng, hai ngày này Niên Tiểu Mộ tới nơi nào, nơi ấy liền xảy ra chuyện!

Bạn đang đọc truyện *Quăng Đồi Còn Lại Đều Vì Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.